கோவைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு - 15

உ

சிவமயம்

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர் புராணம்

உரையுடனும் படங்களுடனும்

காஞ்சிபுரத் தலத்தைப்பற்றிய

சைவத் தேய்வப் பன்னிரு திருமுறைத்திரட்டு அடங்கியது

பதிப்பாசிரியர்

கோவை - வழக்கறிஞர்

திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A.

சாது அச்சுக்கூடம்,

இராயப்பேட்டை, சென்னை

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம்

கோயமுத்தூர்

15-9-1940

விலை ரூ. 1—0—0

கோவைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு - 15

உ

சிவமயம்

திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம்

(உரையுடனும் படங்களுடனும்)

காஞ்சிபுரத் தலத்தைப்பற்றிய

சைவத் தெய்வப் பன்னிரு திருமுறைத்திரட்டு அடங்கியது

பதிப்பாசிரியர்

கோவை - வழக்கறிஞர்

திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B. A.

சாது அச்சுக்கூடம்

இராயப்பேட்டை, சென்னை.

கோவைத் தமிழ்ச் சங்கம்

கோயமுத்தூர்

15-9-1940

விலை ரூ. 1—0—0

முகவுரை

—௵—

திருத்தொண்டர் புராண உரை வெளியீட்டை முற்றும் வாங்கிப் படிக்க இயலாத அன்பர்களுக்கும் தமிழ் மாணவர்களுக்கும் பயன்படும்பொருட்டுத் திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார் புராணம் உரையுடனும் காஞ்சித்தலத்தைப்பற்றிய சைவத் தெய்வப் பன்னிரு திருமுறைத் திரட்டுக்களுடனும் தனிப்புத்தகமாக வெளியிடப்பெறுகின்றது. இன்னும் சில புராணங்களையும் இதுபோலவே தனித்தனி இலகுவான விலையில் வெளியிடக் கோவைத் தமிழ்ச் சங்கத்தார் எண்ணியுள்ளார்கள். தமிழ் அன்பர்களும் சைவ அன்பர்களும் இவற்றைப் போதியபடி ஆதரிப்பார்களாக.

சேக்கிழார் நிலயம்
கோவை - 20-9-40

C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்,
பதிப்பாசிரியர்.

பொருளடக்கம்

படங்களின் விவரம்

காஞ்சீபுரத் திருத்தலங்களின்

சைவத் தெய்வத் திருமுறைத்திரட்டு

ஆளுடைய பிள்ளையார்

திருமுறை - 1 பண் - மேகராகக்குறிஞ்சி

திருச்சிற்றம்பலம்

வெந்தவெண் பொடிப்பூசு மார்பின்விரி நூலொருபாற் பொருந்தக்
கந்தமல்கு குழலியோடுங் கடிபொழிற் கச்சிதன்னு
ளந்தமில் குணத்தா ரவர்போற்ற வணங்கினோ டாடல்புரி
யெந்தைமேவிய வேகம்பந் தொழுதேத்த விடர்கெடுமே. க

சாகம்பொன் வரையாகத் தானவர் மும்மதில் சாயவெய்து
ஆகம்பெண் ணொருபாக மாகவர வொடுநூ லணிந்து
மாகந்தோய் மணிமாட மாநகர்க் கச்சிமா நகரு
ளேகம்பத்துறை யீசன் சேவடி யேத்த விடர்கெடுமே. ௬

பிரமனுந் திருமாலுங் கைதொழப் பேரழலாய பெம்மான்
அரவஞ் சேர்சடை யந்தண னணங்கினொ டமருமிடம்
கரவில் வண்கையி னார்கள்வாழ் கலிக்கச்சி மாநகருள்
மரவஞ் சூழ்பொழி லேகம்பந் தொழவல் வினைபோமே. ௯

ஏரி னார்பொழில் சூழ்ந்த கச்சியேகம்ப மேயவனைக்
காரினார் மணிமாட மோங்கு கழுமல நன்னகருள்
பாரினார் தமிழ்ஞான சம்பந்தன் பரவிய பத்தும்வல்லார்
சீரினார் புகழோங்கி விண்ணவ ரோடுஞ் சேர்பவரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 2 பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையானை மாசிலாப் புன்சடை மல்குவெண்
பிறையானைப் பெண்ணொ டாணாகிய பெம்மானை
யிறையானை யேர்கொள்கச் சித்திரு வேகம்பத்
துறைவானை யல்லதுள் காதென துள்ளமே. க

நொச்சியே வன்னி கொன்றை மதிகூவிள
முச்சியே புனைதல் வேடம்விடை யூர்தியான்
கச்சி யேகம்ப மேய கறைக்கண்டனை
நச்சியே தொழுமினும் மேல்வினை நையுமே. உ

பாராரு முழுவமொந்தை குழலி யாழொலி
சீராலே பாட லாடல்சிதை வில்லதோ
ரேரார்பூங் கச்சி யேகம்பனை யெம்மானைச்
சேராதா ரின்பமா யந்நெறி சேராரே. ௩

சடையானைத் தலைகையேந் திப்பலி தருவார்தங்
கடையேபோய் மூன்றுங்கொண் டான்கலிக் கச்சியுட்
புடையே பொன்மலருங் கம்பைக்கரை யேகம்ப
முடையானை யல்லதுள் காதென துள்ளமே. ௫

மழுவாளோ டெழில்கொள் சூலப்படை வல்லார்தங்
கெழுவாளோ ரிமையாருச்சி யுமையாள் கங்கை
வழுவாமே மல்குசீ ரால்வள ரேகம்பந்
தொழுவாரே விழுமியார் மேல்வினை துன்னுவே. ௬

விண்ணுளார் மறைகள் வேதம்விரித் தோதுவார்
கண்ணுளார் கழலின் வெல்வார் கரிகாலனை
நண்ணுவா ரெழில்கொள் கச்சிநக ரேகம்பத்
தண்ணலா ராடு கின்றவலங் காரமே. ௭

அந்தண் பூங்கச்சி யேகம்பனை யம்மானைக்
கந்தண் பூங்காழி யூரன்கலிக் கோவையாற்
சந்தமே பாடவல் லதமிழ் ஞானசம்
பந்தன்சொற் பாடியா டக்கெடும் பாவமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 3 பண் - கொல்லி

திருச்சிற்றம்பலம்

கருவார் கச்சித், திருவே கம்பத், தொருவா வென்ன, மருவா வினையே. ௧
மதியார் கச்சி, நதியே கம்பம், விதியா லேத்தப், பதியா வாரே. ௨
கலியார் கச்சி, மலியே கம்பம், பலியார் போற்ற, நலியா வினையே. ௩
வரமார் கச்சிப், புரமே கம்பம், பரவா வேத்த, விரவா வினையே. ௪
படமார் கச்சி, யிடமே கம்பத், துடையா யென்ன, வடையா வினையே. ௫
நலமார் கச்சி, நிலையே கம்பங், குலவா வேத்தக், கலவா வினையே. ௬
கரியி னுரியன், திருவே கம்பன், பெரிய புரமூன், றெரிசெய் தானே. ௭
இலங்கை யரசைத், துலங்க வூன்று, நலங்கொள் கம்ப, னிலங்கு சரணே. ௮
மறையோ னரியு, மறியா வனலன், னெறியே கம்பங், குறியாற் றொழுமே. ௯
பறியாத் தேரர், நெறியில் கச்சிச், செறிகொள் கம்பங், குறுகு வோமே. ௧0
கொச்சை வேந்தன், கச்சிக் கம்ப, மெச்சுஞ் சொல்லை, நச்சும் புகழே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 3 பண் - பழம்பஞ்சுரம் - திருஇயமகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பாயு மால்விடை மேலொருபாகனே பாவை தன்னுரு மேலொரு பாகனே
தூய வானவர் வேதத் துவனியே சோதிமா லெரி வேதத் துவனியே
யாயுநண்பொரு ளுண்பொரு ளாதியே யால நீழ லரும்பொரு ளாதியே
காயு வின்மதன் பட்டது கம்பமே கண்ணு தற்பர மற்கிடங் கம்பமே. ௧

வெள்ளை ருக்கொடு தும்பை மிலைச்சியே வேறு முன்செலத் தும்பை மிலைச்சியே
யள்ளு நீறது பூசுவ தாகமே யான மாசுண மூசுவ தாகமே
புள்ளி யாடை யுடுப்பது கத்துமே போன வூழி யுடுப்பது கத்துமே
கள்ளு லாமலர்க் கம்ப மிருப்பதே காஞ்சி மாநகர்க் கம்ப மிருப்பதே. ௩

முதிர மங்கை தவஞ்செய்த காலமே முன்பு மங்கை தவஞ்செய்த காலமே
வெதிர்க ளோடகில் சந்த முருட்டியே வேழ மோடகில் சந்த முருட்டியே
யதிர வாறு வரத்தொழு வத்தோடே யானை யாடு வரத்தெழு வத்தோடே
கதிர்கொள் பூண்முலைக் கம்ப மிருப்பதே காஞ்சி மாநகர்க் கம்ப மிருப்பதே. எ

கந்த மார்பொழில் சூழ்தரு கம்பமே காதல்செய்திடு தீர்த்தமுங் கம்பமே
புந்தி செய்து விரும்பிப் புகலியே பூசு ரன்றன் விரும்பிப் புகலியே
அந்த மில்பொரு ளாயின கொண்டுமே யண்ண லின்பொரு ளாயின கொண்டுமே
பந்த னின்னியல் பாடிய பத்துமே பாட வல்லவ ராயின பத்துமே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளுடைய அரசுகள்

திருமுறை - 4 பண் - காந்தாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கரவாடும் வன்னெஞ்சர்க் கரியானைக் கரவார்பால்
விரவாடும் பெருமானை விடையேறும் வித்தகனை
யரவாடச் சடைதாழ வங்கையி லனலேந்தி
யிரவாடும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௧

தேனோக்குங் கிளிமழலை யுமைகேள்வன் செழும்பவளந்
தானோக்குந் திருமேனி தழலுருவாஞ் சங்கரனை
வானோக்கும் வளர்மதிசேர் சடையானை வானோர்க்கு
மேனோர்க்கும் பெருமானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௨

கைப்போது மலர்தூவிக் காதலித்து வானோர்கள்
முப்போது முடிசாய்த்துத் தொழநின்ற முதல்வனை
யப்போது மலர்தூவி யைம்புலனு மகத்தடக்கி
யெப்போது மினியானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௩

தேசனைத் தேசங்கள் தொழநின்ற திருமாலாற்
பூசனைப் பூசனைக ளுகப்பானைப் பூவின்கண்
வாசனை மலைநிலநீர் தீவளியா காசமாம்
ஈசனை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௪

விரித்தானை நால்வர்க்கு வெவ்வேறு வேதங்கள்
புரித்தானைப் பதஞ்சந்திப் பொருளுருவாம் புண்ணியனைத்
தரித்தானைக் கங்கைநீர் தாழ்சடைமேல் மதின்மூன்று
மெரித்தானை யெம்மானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௫

ஆகம்பத் தரவணையா னயனறிதற் கரியானைப்
பாகம்பெ ணுண்பாக மாய்நின்ற பசுபதியை
மாகம்ப மறையோது மிறையானை மதிற்கச்சி
யேகம்ப மேயானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௬

அடுத்தானை யுரித்தானை யருச்சுனற்குப் பாசுபதங்
கொடுத்தானைக் குலவரையே சிலையாகக் கூரம்பு
தொடுத்தானைப் புரமெரியச் சினமல்கு கயிலாய
மெடுத்தானைத் தடுத்தானை யென்மனத்தே வைத்தேனே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 4 திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

நம்பனை நகர மூன்று மெரியுண வெருவ நோக்கு
மம்பனை யமுதை யாற்றை யணிபொழிற் கச்சி யுள்ளே
கம்பனைக் கதிர்வெண் டிங்கட் செஞ்சடைக் கடவு டன்னைச்
செம்பொனைப் பவளத் தூணைச் சிந்தியா வெழுகின் றேனே. ௧

ஒருமுழ முள்ள குட்ட மொன்பது துளையு டைத்தா
யரைமுழ மதன கல மதனில்வாழ் முதலை யைந்து
பெருமுழை வாய்தல் பற்றிக் கிடந்துநான் பிதற்று கின்றேன்
கருமுகில் தவழு மாடக் கச்சியே கம்ப னீரே. ௨

மலையினார் மகளோர் பாக மைந்தனார் மழுவொன் றேந்திச்
சிலையினால் மதில்கண் மூன்றுந் தீயெழச் செற்ற செல்வர்
இலையினார் சூல மேந்தி யேகம்ப மேவி னாரைத்
தலையினால் வணங்க வல்லார் தலைவர்க்குந் தலைவர் தாமே. ௩

கொண்டதோர் கோல மாகிக் கோலக்கா வுடைய கூத்தன்
உண்டதோர் நஞ்ச மாகி லுலகெலா முய்ய வுண்டான்
எண்டிசை யோரு மேத்த நின்றவே கம்பன் றன்னைக்
கண்டுநா னடிமை செய்வான் கருதியே திரிகின் றேனே. ௭

படமுடை யரவி னோடு பனிமதி யதனைச் சூடிக்
கடமுடை யுரிவை மூடிக் கண்டவ ரஞ்ச வம்ம !
இடமுடைக் கச்சி தன்னு ளேகம்ப மேவி னான்றன்
நடமுடை யாடல் காண ஞாலந்தா னுய்ந்த வாறே. ௮

பொன்திகழ் கொன்றை மாலை பொருந்திய நெடுந்தண் மார்பர்
நன்றியிற் புகுந்தெ னுள்ள மெள்ளவே நவில நின்று
குன்றியி லடுத்த மேனிக் குவளையங் கண்ட ரெம்மை
இன்றுயிற் போது கண்டா ரினியரே கம்ப னாரே. ௯

அருத்தியார் பழனத் துள்ளார் தொண்டர்கள் பலரு மேத்த
அருத்தியா லன்பு செய்வா ரவரவர்க் கருள்கள் செய்தே
யெருத்தினை யிசைய வேறி யேகம்ப மேவி னார்க்கு
வருத்திநின் றடிமை செய்வார் வல்வினை மாயு மன்றே. ௧0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 4

திருவிருத்தம்

திருச்சிற்றம்பலம்

ஓதுவித் தாய்முன் னறவுரை காட்டி யமணரொடே
காதுவித் தாய்கட்ட நோய்பிணி தீர்த்தாய் கலந்தருளிப்
போதுவித் தாய்நின் பணிபிழைக் கிற்புளி யம்வளரால்
மோதுவிப் பாயுகப் பாய்முனி வாய்கச்சி யேகம்பனே. க

மெய்யம்பு கோத்த விசயனோ டன்றொரு வேடுவனாய்ப்
பொய்யம்பெய் தாவ மருளிச்செய் தாய்புர மூன்றெரியக்
கையம்பெய் தாய்நுன் கழலடி போற்றாக் கயவர்நெஞ்சிற்
குய்யம்பெய் தாய்கொடி மாமதில் சூழ்கச்சி யேகம்பனே. ௨

கருவுற்ற நாண்முத லாகவுன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றெ னுள்ளமு நானுங் கிடந்தலந் தெய்த்தொழிந்தேன்
திருவொற்றி யூரா ! திருவால வாயா ! திருவாரூரா !
ஒருபற்றி லாமையுங் கண்டிரங் காய்கச்சி யேகம்பனே! ௩

அரியய னிந்திரன் சந்திரா தித்த ரமர ரெல்லாம்
உரியநின் கொற்றக் கடைத்தலை யாருணங் காக்கிடந்தார்
புரிதரு புன்சடைப் போக முனிவர் புலம்புகின்றார்
எரிதரு செஞ்சடை யேகம்ப வென்னோ திருக்குறிப்பே ? ௭

பாம்பரைச் சேர்த்திப் படருஞ் சடைமுடிப் பால்வண்ணனே
கூம்பலைச் செய்த கரதலத் தன்பர்கள் கூடிப்பன்னாள்
சாம்பலைப் பூசித் தரையிற் புரண்டுநின் றாள்சரணென்
றேம்பலிப் பார்கட் கிரங்குகண் டாய்கச்சி யேகம்பனே! ௮

உந்திநின் றாருன்ற னோலக்கச் சூளைகள் வாய்தல்பற்றித்
துன்றிநின் றார்தொல்லை வானவ ரீட்டம் பணியறிவான்
வந்துநின் றாரய னுந்திரு மாலு மதிட்கச்சியா !
யெந்தநின் றேமினி யெங்ஙன மோவந் திறைஞ்சுவதே ? ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 5

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பண்டு செய்த பழவினை யின்பயன்
கண்டுங் கண்டுங் களித்திகா ணெஞ்சமே
வண்டு லாமலர்ச் செஞ்சடை யேகம்பன்
றொண்ட னாய்த்திரி யாய்துயர் தீரவே. க

நச்சி நாளு நயந்தடி யார்தொழ
விச்சை யாலுமை நங்கை வழிபடக்
கொச்சை யார்குறு கார்செறி தீம்பொழிற்
கச்சி யேகம்ப மேகை தொழுமினே. ௨

மருந்தி னோடுநற் சுற்றமும் மக்களும்
பொருந்தி நின்றெனக் காயவெம் புண்ணியன்

கருந்த டங்கண்ணி னாளுமை கைதொழ
இருந்த வன்கச்சி யேகம்பத் தெந்தையே. ரு

பொருளி னோடுநற் சுற்றமும் பற்றிலர்க்
கருளு நன்மைதந் தாய வரும்பொருள்
சுருள்கொள் செஞ்சடை யான்கச்சி யேகம்பம்
இருள்கெ டச்சென்று கைதொழு தேத்துமே. சு

மூக்கு வாய்செவி கண்ணுட லாகிவந்
தாக்கு மைவர்த மாப்பை யவிழ்த்தருள்
நோக்கு வானமை நோய்வினை வாராமே
காக்கு நாயகன் கச்சியே கம்பனே. எ

பண்ணி லோசை பழத்தினி லின்சுவை
பெண்ணொ டாணென்று பேசற் கரியவன்
வண்ண மில்லி வடிவுவே றாயவன்
கண்ணி லுண்மணி கச்சியே கம்பனே. அ

திருவி னாயகன் செம்மலர் மேலயன்
வெருவ நீண்ட விளங்கொளிச் சோதியான்
ஒருவ னாயுணர் வாயுணர் வல்லதோர்
கருவு ளாயகன் கச்சியே கம்பனே கூ

இலங்கை வேந்த னிராவணன் சென்றுதன்
விலங்க லையெடுக் கவிர லூன்றலுங்
கலங்கிக் கச்சியே கம்பவோ வென்றலும்
நலங்கொள் செல்வளித் தானெங்க ளாதனே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

திருக்குறுந்தொகை

திருச்சிற்றம்பலம்

பூமே லானும் பூமகள் கேள்வனும்
நாம தேவ ரெனுமை நடுக்குறத்
தீமே வும்முரு வாதிரு வேகம்பா
ஆமோ வல்லற் படவடி யோங்களே ? க

அருந்தி றலம ரரயன் மாலொடு
திருந்த நின்று வழிபடத் தேவியோ
டிருந்த வன்னெழி லார்கச்சி யேகம்பம்
பொருந்தச் சென்று புடைபட் டெழுதுமே. உ

பொறிப்பு லன்களைப் போக்கறுத் துள்ளத்தை
நெறிப்ப டுத்து நினைந்தவர் சிந்தையுள்
அறிப்பு றுமமு தாயவ னேகம்பங்
குறிப்பி னிற்சென்று கூடித் தொழுதுமே. ௩

சிந்தை யுட்சிவ மாய்நின்ற செம்மையோ
டந்தி யாயன லாய்ப்புனல் வானமாய்ப்

புந்தி யாய்ப்புகுந் துள்ள நிறைந்தவெம்
எந்தை யேகம்ப மேத்தித் தொழுமினே. ரு

சாக்கி யத்தொடு மற்றுஞ் சமண்படும்
பாக்கியம் மிலர்பாடுசெ லாதுறப்
பூக்கொள் சேவடி யான்கச்சி யேகம்பம்
நாக்கொ டேத்தி நயந்து தொழுதுமே. சா

மூப்பி னோடு முனிவுறுத் தெந்தமை
யாப்ப தன்முன் னணியம ரர்க்கிறை
காப்ப தாய கடிபொழி லேகம்பம்
சேர்ப்ப தாகநாஞ் சென்றடைந் துய்துமே. எ

பொய்ய னைத்தையும் விட்டவர் புந்தியுள்
மெய்ய னைச்சுடர் வெண்மழு வேந்திய
கைய னைக்கச்சி யேகம்ப மேவிய
வைய னைத்தொழு வார்க்கில்லை யல்லலே. அ

அரக்கன் றன்வலி யுன்னிக் கயிலையை
நெருக்கிச் சென்றெடுத் தான்முடி தோணெறித்
திரக்க வின்னிசை கேட்டவ னேகம்பந்
தருக்க தாகநாஞ் சார்ந்து தொழுதுமே. ௧௦

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 6 திருத்தாண்டகம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கூற்றுவன்காண் கூற்றுவனைக் குமைத்த கோன்காண்
குவலயன்காண் குவலயத்தி னீரா னான்காண்
காற்றவன்காண் கனலவன்காண் கலிக்கு மின்காண்
கனபவளச் செம்மேனி கலந்த வெள்ளை
நீற்றவன்கா ணிலாவூருஞ் சென்னி யான்காண்
நிரையார்ந்த புனற்கங்கை நிமிர்ச டைமே
லேற்றவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. க

பரந்தவன்காண் பல்லுயிர்க ளாகி யெங்கும்
பணிந்தெழுவார் பாவமும் வினையும் போகத்
துரந்தவன்காண் தூமலரங் கண்ணி யான்காண்
டோற்ற நிலையிறுதிப் பொருளாய் வந்த
மருந்தவன்காண் வையங்கள் பொறைதீர்ப் பான்காண்
மலர்தூவி நினைந்தெழுவா ருள்ள நீங்கா
திருந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன்கா ணவனென் னெண்ணத் தானே. உ

நீற்றவன்கா ணீராகித் தீயா னான்கா
ணிறைமழுவுந் தமருகமு மெரியுங் கையிற்
றேற்றவன்காண் டோற்றக்கே டில்லா தான்காண்
றுணையிலிகாண் டுணையென்று தொழுவா ருள்ளத்

போற்றவன்காண் புகழ்கடலைப் படைத்தான் முன்காண்
பொறியரவும் விரிசடைமேற் புனலுங் கங்கை
யேற்றவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௯

தாயவன்கா ணுலகுக்குத் தன்னொப் பில்லாத்
தத்துவன்காண் மலைமங்கை பங்கா வென்பார்
வாயவன்காண் வரும்பிறவி நோய்தீர்ப் பான்காண்
வானவர்க்குந் தானவர்க்கு மண்ணு ளோர்க்குஞ்
சேயவன்கா ணினைவார்க்குச் சித்த மாரத்
திருவடியே யுள்கிநினைந் தெழுவா ருள்ள
மேயவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௭

முடித்தவன்காண் வன்கூற்றைச் சீற்றத் தீயால்
வலியார்தம் புரமூன்றும் வேவச் சாபம்
பிடித்தவன்காண் பிஞ்ஞகனும் வேடத் தான்காண்
பிணையல்வெறி கமழ்கொன்றை யரவு சென்னி
முடித்தவன்காண் மூவிலைநல் வேலி னுன்காண்
முழங்கியுரு மெனத்தோன்று மழையாய் மின்னி
இடித்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௮

வருந்தான்காண் மனமுருகி நினையா தார்க்கு
வஞ்சகன்கா ணஞ்செழுத்து நினைவார்க் கென்று
மருந்தவன்காண் வான்பிணிகள் டீரும் வண்ணம்
வானகமு மண்ணகமு மற்று மாகிப்
பரந்தவன்காண் படர்சடையெட் டுடையான் முன்காண்
பங்கயத்தோன் றன்சிரத்தை யேந்தி யூரு
ரிரந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ௯

அறுத்தான்கா ணயன்சிரத்தை யமரர் வேண்ட
வாழ்கடலி னஞ்சுண்டங் கணிநீர்க் கங்கை
செறுத்தான்காண் டேவர்க்குந் தேவன் முன்காண்
டிசையனைத்துந் தொழுதேத்தக் கலைமான் கையிற்
பொறுத்தான்காண் புகலிடத்தை நலிய வந்து
பொருகயிலை யெடுத்தவன்றன் முடிதோ ளொலைஞ்
சிறுத்தான்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன்கா ணவனென் னெண்ணத் தானே. ௧௧

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உரித்தவன்கா ணுரக்களிற்றை யுமையா ளொல்க
வோங்காரத் தொருவன்கா ணுணர்மெய்ஞ் ஞானம்
விரித்தவன்காண் விரித்தநால் வேதத் தான்காண்
வியனுலகிற் பல்லுயிரை விதியி ளுலே
தெரித்தவன்காண் சில்லுருவாயத் தோன்றி யெங்குந்
திரண்டவன்காண் டிரிபுரத்தை வேவ வில்லா
லெரித்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. க

பெருந்தவத்தெம் பிஞ்ஞகன்காண் பிறைசூ டிகாண்
பேதையேன் வாதையுறு பிணியைத் தீர்க்கு
மருந்தவன்காண் மந்திரங்க ளாயி னுன்காண்
வானவர்க டாம்வணங்கு மாதே வன்காண்
அருந்தவத்தா ளாயிழையா ளுமையாள் பாக
மமர்ந்தவன்கா ணமராகடா மர்ச்சித் தேத்த
விருந்தவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. ரு

உமையவளை யொருபாகஞ் சேர்த்தி னுன்காண்
உகந்தொளிசேர்க் கங்கைசடை யொழுக்கி னுன்கா
ணிமைய வடகயிலைச் செல்வன் முன்காண்
இல்பலிக்குச் சென்றுழலு நல்கூர்ந் தான்காண்
சமையமவை யாறினுக்குந் தலைவன் முன்காண்
தத்துவன்கா ணுத்தமன்காண் டானே யாய
இமையவன்கா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. எ

முந்தைகாண் மூவரினு முதலா னுன்காண்
மூவிலைவேல் மூர்த்திகாண் முருக வேட்குத்
தாதைகாண் டண்கடமா முகத்தி னூர்க்குத்
தாதைகாண் டாழ்ந்தடியே வணங்குவார்க்குச்
சிந்தைகாண் சிந்தாத சித்தத் தார்க்குச்
சிவனவன்காண் செங்கண்மால் விடையொன் றேறும்
எந்தைகா ணெழிலாரும் பொழிலார் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. கூ

பொன்னிசையும் புரிசடையெம் புனிதன் முன்காண்
பூதகண நாதன்காண் புலித்தோ லாடை
தன்னிசைய வைத்தவெழி லரவி னுன்காண்
சங்கவெண் குழைக்காதிற் சதுரன் முன்காண்
மின்னிசையும் வெள்ளெயிற்றோன் வெகுண்டு வெற்பை
யெடுக்கவடி யடர்ப்பமீண் டவன்றன் வாயி
லின்னிசைகேட் டிலங்கொளிவா ளீந்தோன் கச்சி
யேகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளுடைய நம்பிகள்

திருமுறை - 7 பண் - தக்கேசி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆலந் தானுகந் தமுதுசெய் தானை யாதி யையம ரர்தொழு தேத்துஞ்
சீலந் தான்பெரி தும்முடை யானைச் சிந்திப் பாரவர் சிந்தையு ளானை
யேல வார்குழ லாளுமை நங்கை யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
கால காலனைக் கம்பனெம் மானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. க

திரியு முப்புரந் தீப்பிழம் பாகச் செங்கண் மால்விடை மேற்றிகழ் வானைக்
கரியி னீருரி போர்த்துகந் தானைக் காம னைக்கன லாவிழித் தானை
வரிகொள் வெள்வளை யாளுமை நங்கை மருவி யேத்தி வழிபடப் பெற்ற
பெரிய கம்பனை யெங்கள்பி ரானை காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. ௨

வெல்லும் வெண்மழு வொன்றுடை யானை வேலை நஞ்சுண்ட வித்தகன் றன்னை
யல்லல் தீர்த்தருள் செய்யவல் லானை யரும றையவை யங்கம்வல் லானை
யெல்லை யில்புக ழாளுமை நங்கை யென்று மேத்தி வழிபடப் பெற்ற
நல்ல கம்பனை யெங்கள்பி ரானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. ௫

எள்க வின்றி யிமையவர் கோனை யீச னைவழி பாடுசெய் வாள்போ
லுள்ளத் துள்கி யுகந்துமை நங்கை வழிப டச்சென்று நின்றவா கண்டு
வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி வெருவி யோடித் தழுவ வெளிப்பட்ட
கள்ளக் கம்பனை யெங்கள் பிரானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற வாறே. க0

பெற்ற மேறுகந் தேறவல் லானைப் பெரிய வெம்பெரு மானென்றெப் போதுங்
கற்ற வர்பர வப்படு வானைக் காணக் கண்ணடி யேன்பெற்ற தென்று
கொற்ற வன்கம்பன் கூத்தனெம் மானைக் குளிர்பொ ழிற்றிரு நாவலா ரூரன்
நற்ற மிழிவை யீரைந்தும் வல்லார் நன்னெ றியுல கெய்துவர் தாமே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

கச்சிப் பிறதளிகள்

ஆளுடைய அரசுகள்

திருமுறை - 4 திருக்கச்சித் திருமேற்றளி பண் - திருநேரிசை

திருச்சிற்றம்பலம்

மறையது பாடிப் பிச்சைக் கென்றகந் திரிந்து வாழ்வார்
பிறையது சடைமு டிமேற் பெய்வளை யாடன் னோடுங்
கறையது கண்டங் கொண்டார் காஞ்சிமா நகர்த னுள்ளா
லிறையவர் பாட லாட லிலங்குமேற் றளிய னாரே. க

மண்ணினை யுண்ட மாயன் றன்னையோர் பாகங் கொண்டார்
பண்ணினைப் பாடி யாடும் பத்தர்கள் சித்தங் கொண்டார்
கண்ணினை மூன்றுங் கொண்டார் காஞ்சிமா நகர்த னுள்ளால்
எண்ணினை யெண்ண வைத்தா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே. எ

தென்னவன் மலையெ டுக்கச் சேயிழை நடுங்கக் கண்டு
மன்னவன் விரலா லூன்ற மணிமுடி நெரிய வாயாற்

கன்னலின் கீதம் பாடக் கேட்டவர் காஞ்சி தன்னுள்
இன்னவர்க் கருளிச் செய்தா ரிலங்குமேற் றளிய னாரே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளுடைய நம்பிகள்

திருமுறை - 7 திருஓணகாந்தன்றளி பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

நெய்யும் பாலுந் தயிருங் கொண்டு நித்தல் பூசனை செய்ய லுற்றாற்
கையி லொன்றுங் காண மில்லை கழல டிதொழு துய்யி னல்லால்
ஐவர் கொண்டிங் காட்ட வாடி யாழ்கு ழிப்பட் டழுந்து வேற்கு
உய்யு மாறென் றருளிச் செய்யீ ரோண காந்தன் றளியு ளீரே. க

திங்க டங்கு சடையின் மேலோர் திரைகள் வந்து புரள வீசுங்
கங்கை யாளேல் வாய்தி றவாள் கணப தியேல் வயிறு தாரி
அங்கை வேலோன் குமரன் பிள்ளை தேவி யார்கோற் றட்டி யாளார்
உங்க ளுக்காட் செய்ய மாட்டோ மோண காந்தன் றளியு ளீரே. உ

வாரி ருங்குழல் வாணெ டுங்கண் மலைம கள்மது விம்மு கொன்றைத்
தாரி ருந்தட மார்பு நீங்காத் தைய லாளுல குய்ய வைத்த
காரி ரும்பொழிற் கச்சி மூதூர்க் காமக் கோட்டமுண் டாக நீர்போ
யூரி டும்பிச்சை கொள்வ தென்னே யோண காந்தன் றளியு ளீரே. எ

ஓவ ணமே லெருதொன் றேறு மோண காந்தன் றளியு ளார்தா
மாவ ணஞ்செய் தாளுங் கொண்டு வரைந் திலொடு பட்டு வீக்கிக்
கோவ ணமேற் கொண்ட வேடங் கோவை யாகவா ரூரன் சொன்ன
பாவ ணத்தமிழ் பத்தும் வல்லார் பறையுந் தாஞ்செய்த பாவந் தானே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

திருமுறை - 7 திருக்கச்சி யனேகதங்காவதம் பண் - இந்தளம்

திருச்சிற்றம்பலம்

தேனெய் புரிந்துழல் செஞ்சடை யெம்பெரு மானதி டந்திக ழைங்கணையக்
கோனை யெரித்தெரி யாடி யிடங்குல வான திடங்குறை யாமறையா
மானை யிடத்ததொர் கைய னிடம்மத மாறுப டப்பொலி யும்மலைபோல்
யானை யுரித்தபி ரான திடங்கலிக் கச்சி யனேகதங் காவதமே. க

கூறு நடைக்குழி கட்பகு வாயன பேயுகந் தாடநின் றோரியிட
வேறு படக்குட கத்திலை யம்பல வாணநின் றடல் விரும்புமிடம்
ஏறு விடைக்கொடி யெம்பெரு மானிமை யோர்பெரு மானுமை யாள்கணவன்
ஆறு சடைக்குடை யப்ப னிடங்கலிக் கச்சி யனேகதங் காவதமே. உ

வீடு பெறப்பல வூழிகள் நின்று நினைக்கு மிடம்வினை தீருமிடம்
பீடு பெறப்பெரி யோர திடங்கொண்டு மேவினர் தங்களைக் காக்குமிடம்
பாடு மிடத்தடி யான்புக ழூர னுரைத்தவிம் மாலைகள் பத்தும் வல்லார்
கூடு மிடஞ்சிவ லோக னிடங்கலிக் கச்சி யனேகதங் காவதமே. க0

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளுடைய பிள்ளையார்

திருமுறை - 3 கச்சிநெறிக்காரைக்காடு பண் - பஞ்சமம்

திருச்சிற்றம்பலம்

வாரணவு முலைமங்கை பங்கினரா யங்கையினிற்
போரணவு மழுவொன்றங் கேந்திவெண் பொடியணிவர்
காரணவு மணிமாடங் கடைநவின்ற கலிக்கச்சி
நீரணவு மலர்ப் பொய்கை நெறிக்காரைக் காட்டாரே. க

புற்றிடைவா ளரவினொடு புனைகொன்றை மதமத்த
மெற்றொழியா வலைபுனலோ டிளமதிய மேந்துசடைப்
பெற்றுடையா ரொருபாகம் பெண்ணுடையார் கண்ணமரு
நெற்றியினர் கலிக்கச்சி நெறிக்காரைக் காட்டாரே. எ

கண்ணாருங் கலிச்கச்சி நெறிக்காரைக் காட்டுறையும்
பெண்ணாருந் திருமேனிப் பெருமான தடிவாழ்த்தி
தண்ணாரும் பொழிற்காழித் தமிழ்ஞான சம்பந்தன்
பண்ணாருந் தமிழ் வல்லார் பரலோகத் திருப்பாரே. கக

திருச்சிற்றம்பலம்

ஆளுடைய அடிகள்

திருமுறை - 8 திருவாசகம் திருப்பொற்சுண்ணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

கீர்த்தித் திருவகல்

* * * *

ஏகம் பத்தி னியல்பா யிருந்து
பாகம் பெண்ணொ டாயின பரிசும்

* * * *

போற்றித் திருவகல்

* * * *

ஏகம் பத்துறை யெந்தாய் போற்றி

* * * *

காசணி மின்க ளுலக்கை யெல்லாங் காம்பணி மின்கள் கறையு ரலை
நேச முடைய வடிய வர்க ணின்று நிலாவுக வென்று வாழ்த்தித்
தேசமெல் லாம்புகழ்ந் தாடுங் கச்சித் திருவேகம் பன்செம்பொற் கோயில் பாடி
பாச வினையைப் பறித்து நின்று பாடிப்பொற் சுண்ண மிடித்து நாமே. ௬

திருப்பூவல்லி

படமாக வென்னுள்ளே தன்னிணைப்பாத மவையளித்திங்
கிடமாகக் கொண்டிருந் தேகம்ப மேயபிரான்
தடமார் மதிற்றில்லை யம்பலமே தானிடமா
நடமாடு மாபாடிப் பூவல்லி கொய்யாமோ. க௬

திருமுறை - 8 திருக்கோவையார்

வரைபொருட்பிரிவை யுரையெனக்கூறல்

குன்றங் கிடையுங் கடந்துமர் கூறு நிதிகொணர்ந்து
மின்றங் கிடைநும்மை யும்வந்து மேவுவ னம்பலஞ்சேர்
மன்றங் கிடைமரு தேகம்பம் வாஞ்சிய மன்னபொன்னைச்
சென்றங் கிடைகொண்டு வாடா வகைசெப்பு தேமொழியே. 268

திருச்சிற்றம்பலம்

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருமுறை - 11 திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி

திருச்சிற்றம்பலம்

மெய்த்தொண்டர் செல்லும் நெறியறி யேன்மிக நற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர் தம்மிலு நற்றொண் டுவந்தில னுண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டு பேசிப் புறம்புற மேயுன்னைப் போற்றுகின்ற
இத்தொண்ட னேன்பணி கொள்ளுதி யோகச்சி யேகம்பனே. க

வணக்கந் தலைநின் திருவடிக் கேசெய்யு மையல்கொண்டோர்
இணக்கன்றி மற்றோர் இணக்கறி வோமல்லம் வல்லரவின்
குணக்குன்ற வில்லி குளிர்கச்சி யேகம்பம் பாடினல்லாற்
கணக்கன்று மற்றொரு தேவரைப் பாடுங் கவிநலமே. எ

தனமிட் டுமைதழு வத்தழும் புற்றவர் தம்மடியார்
மனம்விட் டகலா மதிற்கச்சி யேகம்பர் வான்கயிலைச்
சினம்விட் டகலாக் களிறு வினவியோர் சேயனையார்
புனம்விட் டகலார் பகலாம் பொழுதுநம் பூங்கொடியே. கக

அன்றும் பகையடர்க் கும்பரி மாவும் மதவருவிக்
குன்றும் பதாதியுந் தேருங் குலவிக் குடைநிழற்கீழ்
நின்றும் பொலியினுங் கம்பர்நன் னீறு நுதற்கிலரேல்
என்று மரசும் முரசும் பொலியா விருநிலத்தே. ௬0

நிலத்திமை யோரிற் றலையாய்ப் பிறந்து மறையொடங்கம்
வலத்திமைப் போதும் பிரியா ரெரிவளர்த் தாலும்வெற்பன்
குலத்துமை யோர்பங்கர் கச்சியு ளேகம்பங் கூடித்தொழும்
நலத்தமை யாதவர் வேட்டுவர் தம்மி னடுப்படையே. ௬க

படையா லுயிர்கொன்று தின்று பசுக்களைப் போலச்செல்லும்
நடையா லறிவின்றி நாண்சிறி தின்றி நருங்குலத்திற்
கடையாய்ப் பிறக்கினுங் கச்சியு ளேகம்பத் தெங்களையா
ளுடையான் கழற்கன்ப ரேலவர் யாவர்க்கும் உத்தமரே. ௬உ

துணைத்தா மரையடி யும்பவ ளத்திரள் நல்குறங்கும்
பணைத்தோ ளகலமுங் கண்டத்து நீலமு மண்டத்துமின்
பிணைத்தா லனசடை யுந்திரு முக்கண்ணும் பெண்ணொர்பக்கந்
தணைத்தா ரெழிற்கம்ப ரெங்கள் பிரானார்க் கழகியவே. ௬௫

கிடக்கு மொருபா விரைக்கின்ற பாம்,பொரு பால்மதியந்
தொடக்குண் டிலங்கும், அலங்குந் திரைக்கங்கை, சூடுங்கொன்றை,
வடக்குண்டு கட்டத் தலைமாலை வாளால் மலைந்தவெம்போர்
கடக்கும் விடைத்திரு வேகம்பர் கற்றைச் சடைமுடியே. ௩௭

கற்றைப் பவளச் சடைவலம் பூக்கமழ் கொன்றையந்தார்
முற்றுற் றிலாமதி யின்கொழுந் தேகம்பர் மொய்குழலாம்
மற்றைத் திசையின் மணிப்பொற் கொழுந்தத் தரங்கழுநீர்
தெற்றிப் பொலிகின்ற சூட்டழ காகித் திகழ்தருமே. ௩௮

தருமருட் டன்மை வலப்பாற் கமலக்கண் ணெற்றியின்மேல்
திருமலர்க் கண்பிள வின்றிக முந்தழல் செல்வக்கம்பர்
கருமலர்க் கண்ணிடப் பாலது நீலங் கனிமதத்து
வருநுதற் பொட்டணங் குக்குயர்ந் தோங்கு மலர்க்குழலே. ௩௯

மலர்ந்த படத்துச்சி யைந்தினுஞ் செஞ்சுடர் மாமணிவிட்
டலர்ந்த மணிக்குண் டலம்வலக் காதினி லாடிவரும்
நலந்திரு நீள்வயி ரம்வெயிற் பாய நகுமணிகள்
கலந்தசெம் பொன்மக ரக்குழை யேகம்பர் காதிடமே. ௪0

காதலைக் கும்வலத் தோள்பவ ளக்குன்ற மங்குயர்ந்து
போதலைக் கும்பணிப் பொன்மலை நீற்றின் பொலியகலந்
தாதலைக் குங்குழல் சேர்பணைத் தோணறுஞ் சாந்தணிந்து
சூதலைக் கும்முலை மார்பிட மேகம்பர் சுந்தரமே. ௪௧

தரம்பொற் பழியு முலகட்டி யெய்த்துத் தரந்தளரா
வுரம்பொற் புடைய திருவயி றும்வலம் உம்பர்மும்மைப்
புரம்பொற் பழித்தகம் பர்க்குத் தரத்திடு பூண்முலையும்
நிரம்பப் பெருகு தளரிள வஞ்சியும் நேர்வுடைத்தே. ௪௨

உடைப்புலி யாடையின் மேலுர கக்கச்சு வீக்கிழிஞ்சி
வடத்தொரு கோவணந் தோன்று மரைவலம் மற்றையல்குல்
தொடக்குறு காஞ்சி தொடுத்த வரசிலை தூநுண்டுகில்
அடற்பொலி யேறுடை யேகம்ப மேய வடிகளுக்கே. ௪௩

அடிவலப் பாலது செந்தா மரையோத் ததிர்கழல்சூழ்ந்
திடிகுரற் கூற்றி னெருத்திற வைத்த திளந்தளிரின்
அடியிடப் பாலது பஞ்சுற வஞ்சுஞ் சிலம்பணிந்த
வடிவுடைத் தார்கச்சி யேகம்ப மேய வரதருக்கே. ௪௪

இனியவ ரின்ன ரவரையொப் பார்பிற ரென்னவொண்ணாத்
தனியவர் தைய லுடனு முருவ ரறம்பணித்த
முனியவ ரேறு முகந்தமுக் கண்ணவர் சண்டி யன்புக்
கினியவர் காய்மழு வாட்படை யார்கச்சி யேகம்பரே. ௪௮

இழையா ரரவணி யேகம்பர் நெற்றி விழியின்வந்த
பிழையா வருள்நம் பிராட்டிய தின்ன பிறங்கலுன்னும்
நுழையா வருதிரி சூலத்தள் நோக்கரும் பொன்கடுக்கைத்
தழையார் பொழிலுது பொன்னே நமக்குத் தளர்வில்லையே. ௮௪

தளரா மிகுவெள்ளங் கண்டுமை யோடித் தமைத்தழுவக்
கிளையார் வளைக்கை வடுப்படு மீங்கோர் கிறிப்படுத்தார்
வளமாப் பொழிற்றிரு வேகம்பர் மற்றிது வந்திறைஞ்சி
உளரா வதுபடைத் தோமட வாயிவ் வுலகத்துள்ளே. அடு

உயிரா யினவன்பர் தேர்வரக் கேட்டுமுன் வாட்டமுற்ற
பயிரார் புயல்பெற்ற தென்னநம் பல்வளை பான்மைகளாந்
தயிர்பால் நெய்யொடு மாடிய வேகம்பர் தம்மருள்போல்
கையிரா வளையமுந் தக்கச் சிறுத்தன கார்மயிலே. கூ0

இன்றுசெய் வோமித னிற்றிரு வேகம்பர்க் கெத்தனையும்
நன்றுசெய் வோம்பணி நாளையென் றுள்ளிநெஞ் சேயுடலிற்
சென்றுசெ யாரை விடுந்தனை நாளும் விடாதடிமை
நின்றுசெய் வாரவர் தங்களின் நீணெறி காட்டுவரே. கூஅ

காட்டிவைத் தார்தம்மை யாங்கடிப் பூப்பெய்யக் காதல்வெள்ளம்
ஈட்டிவைத் தார்தொழு மேகம்ப ரேதுமி லாதவெம்மைப்
பூட்டிவைத் தார்தமக் கன்பது பெற்றுப் பதிற்றுப்பத்துப்
பாட்டிவைத் தார்பர வித்தெழு தாமவர் பாதங்களே. கூகூ

பாதம் பரவியோர் பித்துப் பிதற்றிலும் பல்பணியு
மேதம் புகுதா வகையரு ளேகம்ப ரேத்தெனவே
போதம் பொருளாற் பொலியாத புன்சொற் பனுவல்களும்
வேதம் பொலியும் பொருளா மெனக்கொள்வர் மெய்த்தொண்டரே. க00

திருச்சிற்றம்பலம்

சேக்கிழார்நாயனர்

12-ம் திருமுறை — திருத்தொண்டர்புராணம்

திருமலைச் சிறப்பு

எம்பி ராட்டியிவ் வேழுல கீன்றவள்
தம்பி ரானைத் தனித்தவத் தாலெய்திக்
கம்பை யாற்றில் வழிபடு காஞ்சியென்
றும்பர் போற்றும் பதியு முடையது. ௩௪

திருமூலதேவர்,

திருவேகம்புரம் தரிசித்தது

நீடுதிருக் காளத்தி நிலவுதா ணுவைவணங்கி
ஆடுதிரு வரங்கான வாலவனந் தொழுதேத்தி
தேடுமிரு வர்க்கரியார் திருவேகாம் பரம்பணிந்து
மாடுயர்மா மதிற்காஞ்சி வளநகரின் வைகினர். ரு

நற்பதியங் கமர்யோக முனிவர்களை நயந்துபோய்க்
கற்புரிசைத் திருவதிகை கலந்திறைஞ்சிக் கறைக்கண்டர்
அற்புதக்கூத் தாடுகின்ற வம்பலஞ்சூழ் திருவீதிப்
பொற்பதியாம் பெரும்பற்றப் புலியூரில் வந்தணைந்தார். சா

—திருமூலதேவநாயனர்புராணம்

திருஞானசம்பந்த நாயனர்,

திருவேகாம்பரம் தரிசித்தது

செம்பொன்மலைக் கோடிதழுவக் குழைந்தருளுந் திருமேனிக்
கம்பரைவந் தெதிர்வணங்குங் கவுணியர்தங் காவலனார்
பம்புதுளிக் கண்ணருவி பாய்ந்துமயிர்ப் புளகம்வரத்
தம்பெருகு மனக்காதல் தள்ளநில மிசைத்தாழ்ந்தார். 994

பலமுறையும் பணிந்தெழுந்து பங்கயச்செங் கைமுகிழ்ப்ப
மலருமுக மளித்ததிரு மணிவாயான் "மறையா" னென்
றுலகுய்ய வெடுத்தருளி யுருகியவன் பென்புருக்க
நிலவுமிசை முதற்றாள நிரம்பியசீர் மையினிகழ. 995

பாடினார் பணிவுற்றார் பரிவுறுமா னந்தக்கூத்
தாடினா ரகங்குழைந்தா ரஞ்சலிதஞ் சென்னியின்மேற்
சூடினார் மெய்ம்முகிழ்த்தார் சூகரமு மன்னமுமாய்த்
தேடினா ரிருவருக்குந் தெரிவரியார் திருமகனார். 996

மருவியவே ழிசைபொழிய மனம்பொழியும் பேரன்பாற்
பெருகியகண் மழைபொழியப் பெரும்புகலிப் பெருந்தகையார்
உருகியவன் புள்ளலைப்ப வுமைதழுவக் குழைந்தவரைப்
பருகியமெய் யுணர்வினொடும் பரவியே புறத்தணைந்தார். 997

திருக்காமக்கோட்டம் தரிசித்தது

புறத்தணைந்த தொண்டருடன் போந்தமைந்த திருமடத்திற்
பெறற்கரும்பே றுலகுய்யப் பெற்றருளும் பிள்ளையார்
மறப்பரிய காதலுடன் வந்தெய்தி மகிழ்ந்துறைவார்
அறப்பெருஞ்செல் வக்காமக் கோட்டமணைந் திறைஞ்சினார். 998

காஞ்சியிலுள்ள பிற தளிகளைத் தரிசித்தது

நீடுதிரு பொழிற்காஞ்சி நெறிக்காரைக் காடிறைஞ்சிச்,
சூடுமதிக் கண்ணியார் துணைமலர்ச்சே வடிபாடி,
ஆடுமவ ரினிதமரு மனேகதங்கா வதம்பரவி,
மாடுதிருத் தானங்கள் பணிந்தேத்தி வைகுநாள், 1000

எண்டிசையும் போற்றிசைக்குந் திருப்பதிமற் றதன்புறத்துத்
தொண்டருட னினிதேகித் தொல்லைவிட முண்டிருண்ட
கண்டர்மகிழ் மேற்றளியும் முதலான கலந்தேத்தி
மண்டுபெருங் காதலினால் வணங்கிமீண் டினிதிருந்தார். 1001

—திருஞானசம்பந்தநாயனார்புராணம்

திருநாவுக்கரசு நாயனர்,

திருவேகாம்பரம் தரிசித்தது

திருவா யிலினைப் பணிந்தெழுந்து செல்வத் திருமுன் றிலையணைந்து
கருவார் கச்சி யேகம்பர் கனக மணிமா ளிகைசூழ்ந்து
வருவார் செம்பொன் மலைவல்லி தழுவக் குழைந்த மணிமேனிப்
பெருவாழ் வினைமுன் கண்டிறைஞ்சிப் பேரா வன்பு பெருக்கினார். ௩௨௨

வார்ந்து சொரியுங் கண்ணருவி மயிர்க்கா லூறும் வரும்புளக
மார்ந்த மேனிப் புறம்பலைப்ப வன்பு கரைந்தென் புள்ளலைப்பச்
சேர்ந்த நயனப் பயன்பெற்றுத் திளைப்பத் திருவே கம்பர்தமை
நேர்ந்த மனத்தி லுறவைத்து நீடும் பதிகம் பாடுவார். ௩௨௩

"ஏகம்பன் காணவனென் னெண்ணத் தா"னெனப் போற்றிப்
பாகம்பெண் ணுருவானைப் பைங்கண்விடை யுயர்த்தானை
நாகம்பூ ணுகந்தானை நலம்பெருகுந் திருநீற்றின்
ஆகந்தோ யணியானை யணைந்துபணிந் தின்புற்றார். ௩௨௮

காஞ்சியிலுள்ள பிற தளிகளை தரிசித்தது

சீர்வளரு மதிற்கச்சி நகர்த்திருமேற் றளிமுதலாம்
நீர்மருவுஞ் சடைமுடியார் நிலவியுறை யாலயங்க
ளார்வமுறப் பணிந்தேத்தி யார்ந்ததமிழ்ச் சொன்மலராற்
சார்வுறுமா லைகள்சாத்தித் தகுந்தொண்டு செய்திருந்தார். ௩௨௬

—திருநாவுக்கரசுநாயனார் புராணம்

திருச்சிற்றம்பலம்

சுந்தரமூர்த்தி நாயனர்,

முதல் முறை திருவேகம்பரம் தரிசித்தது

கைகள் கூப்பி முன்னணைவார் கம்பை யாறு பெருகிவர
ஐயர் தமக்கு மிகவஞ்சி யாரத் தழுவிக் கொண்டிருந்த
மையு லாவுங் கருநெடுங்கண் மலையா ளென்னும் வழிபடுபூஞ்
செய்ய கமலச் சேவடிக்கீழ்த் திருந்து காத லுடன்வீழ்ந்தார். (ஏயர் - ௧௮௮)

வீழ்ந்து போற்றிப் பரவசமாய் விம்மி யெழுந்து மெய்யன்பால்
வாழ்ந்த சிந்தை யுடன்பாடி மாறு விருப்பிற் புறம்போந்து
சூழ்ந்த தொண்ட ருடன்மருவு நாளிற் றொல்லைக் கச்சிநகர்த்
தாழ்ந்த சடையா ராலயங்கள் பலவுஞ் சார்ந்து வணங்குவார், ௧௮௯

திருக்காமக் கோட்டமும் பிற தளிகளும் தரிசித்தது

சீரார் காஞ்சி மன்னுதிருக் காமக் கோட்டஞ் சென்றிறைஞ்சி,
நீரார் சடையா ரமர்ந்தருளு நீடு திருமேற் றளிமேவி,
யாரா வன்பிற் பணிந்தேத்து மளவி "னுந்தா வொண் சுட"ராம்
பாரர் பெருமைத் திருப்பதிகம் பாடி மகிழ்ந்து பரவினார். ௧௯0

காஞ்சியிலுள்ள பிற தளிகளைத் தரிசித்தது

ஓண காந்தன் றளிமேவு மொருவர் தம்மை யுரிமையுடன்
பேணி யமைந்த தோழமையாற் பெருகு மடிமைத் திறம்பேசிக்
காணமோடு பொன்வேண்டி "நெய்யும் பாலும்" கலைவிளங்கும்
யாணர்ப் பதிக மெடுத்தேத்தி யெண்ணி னிதிபெற் றினிதிருந்தார். ௧௯௧

அங்க ணமர்வா ரநேகதங்கா வதத்தை யெய்தி யுள்ளணைந்து
செங்கண் விடையார் தமைப்பணிந்து "தேனெய் புரிந்"தென் றெடுத்ததமிழ்

"தங்கு மிடமா" மெனப்பாடித் தாழ்ந்து பிறவுந் தானங்கள்
பொங்கு காத லுடன்போற்றிப் புரிந்தப் பதியிற் பொருந்துநாள். ககஉ

—ஏயர்கோன்கலிக்காம நாயனார் புராணம்

இரண்டாம் முறை தரிசித்தது

தேனிலவு பொழிற்கச்சித் திருக்காமக் கோட்டத்தில்
ஊனில்வள ருயிர்க்கெல்லா மொழியாத கருணையினா
லானதிரு வறம்புரக்கு மம்மைதிருக் கோயிலின்முன்
வானில்வளர் திருவாயில் வணங்கினார் வன்றொண்டர்; உஅச

தொழுதுவிழுந் தெழுந்தருளாற் றுதித்துப்போய்த் தொல்லுலகம்
முழுதுமளித் தழித்தாக்கும் முதல்வர்திரு வேகம்பம்
பழுதிலடி யார்முன்பு புகப்புக்குப் பணிகின்றார்
"இழுதையேன் திருமுன்பே யென்மொழிவே" னென்றிறைஞ்சி, உஅரு

"விண்ணாள்வா ரமுதுண்ண மிக்கபெரு விடமுண்ட
கண்ணாளா! கச்சியே கம்பனே! கடையானே
னெண்ணாத பிழைபொறுத்திங் கியான்காண வெழிற்பவள
வண்ணா! கண் ணளித்தருளா" யெனவீழ்ந்து வணங்கினார். உஅசு

பங்கயச்செங் கைத்தளிராற் பணிமலர்கொண் டருச்சித்துச்
செங்கயற்கண் மலைவல்லி பணிந்தசே வடிநினைந்து
பொங்கியவன் பொடுபரவிப் போற்றியவா ரூரருக்கு
மங்கைதழு வக்குழைந்தார் மறைந்தஇடக் கண்கொடுத்தார். உஅஎ

ஞாலந்தா னிடந்தவனும் நளிர்விசும்பு கடந்தவனும்
மூலந்தா னறிவரியார் கண்ணளித்து முலைச்சுவட்டுக்
கோலந்தான் காட்டுதலுங் குறுகிவிழுந் தெழுந்துகளித்
"தாலந்தா னுகந்தவ" னென் றெடுத்தாடிப் பாடினார். உஅஅ

மாமலையாள் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பு மணிந்தமதிப்
பூமலிவார் சடையாரைப் போற்றியரு ளதுவாகத்
தேமலிவார் பொழிற்காஞ்சித் திருநகரங் கடந்தகல்வார்
பாமலர்மா லைப்பதிகந் திருவாரூர் மேற்பரவி. உகO

திருச்சிற்றம்பலம்

காஞ்சிப் புராணம்

விகடசக்கர விநாயகக் கடவுள்

விழிமலர்ப்பூ சனையுஞற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி மீள வாங்கி
வழியொழுகாச் சலந்தரன்மெய்க் குருதிபடி முடைநாற்ற மாறு மாற்றாற்
பொழிமதநீர் விரையேற்றி விகடநடப் பூசைகொண்டு புதிதா நல்கிப்
பழிதபுதன் றுதையினும் புகழ்படைத்த மதமாவைப் பணிதல் செய்வாம்.

சபாநாயகர்

சங்கேந்து மலர்க்குடங்கைப் புத்தேளு மறைக்கோவுந் தழல்கால் சூல
மங்கேந்து மம்மானுந் தத்தமது தொழிற்றலைநின் முற்றச் செய்தோர்
பங்கேந்தும் பெருமாட்டி விழிகளிப்ப விருமுனிவர் பணிந்து போற்றக்
கொங்கேந்து மணிமன்றுட் குனித்தருளும் பெருவாழ்வைக் குறித்து வாழ்வாம்.

ஏகம்பநாதர்

தணந்தபெருந் துயர்க்கடன்மீக் கூர்தலினுன் மலைபயந்த தரள மூரற்
கணங்குழையாள் புரிபூசை முடிவளவுந் தரியாம லிடையே கம்பை
யணங்கினைத்தூ தெனவிடுத்து வலிந்திறுகத் தழீக்கொள்ள வமையாக் காதன்
மணந்தருளிக் குறிபூண்ட வொருமாவிற் பெருமானை வணக்கஞ் செய்வாம்.

காமாட்சியம்மையார்

ஊன்பிலிற்று மழுவாளி கலவிதனி லொண்ணுதென் றேர்ந்து நஞ்சந்
தான்பிலிற்றும் பாப்பணியை நீப்பவுங் கார்வண்டினங்க டதைந்து மூசத்
தேன்பிலிற்று நறுங்கடுக்கைத் தெரியலைப்பாம் பெனமருண்டத் தெரிய லுறுங்
கான்பிலிற்றத் தெருண்டணையுங் காமக்கோட் டத்துமையைக் கருத்துள் வைப்பாம்.

காஞ்சீபுரத் திருப்புகழ்

அறிவிலாப் பித்த ருன்ற னடிதொழாக் கெட்ட வஞ்சர்
அசடர்பேய்க் கத்தர் நன்றி யறியாத
அவலர்மேற் சொற்கள் கொண்டு கவிகளாக் கிப்பு கழ்ந்து
அவரைவாழ்த் தித்தி ரிந்து பொருள்தேடி
சிறிதுகூட் டிக்கொ ணர்ந்து தெருவுலாத் தித்தி ரிந்து
தெரிவைமார்க் குச்சொ ரிந்து அவமேயான்
திரியுமாக் கத்து நிந்தை யதனைமாற் றிப்ப ரிந்து
தெளியமோ க்ஷத்தை யென்று அருள்வாயோ
இறைவர்மாற் றற்ற செம்பொன் வடிவம்வேற் றுப்பி ரிந்து
இடபமேற் கச்சி வந்த உமையாள்தான்
இருளைநீக் கத்த வஞ்செய் தருளநோக் கிக்கு ழைந்த
இறைவர்கேட் கத்த குஞ்சொ லுடையானே
குறவர்கூட் டத்தில் வந்து கிழவனாய்ப் புக்கு நின்று
குருவியோட் டித்தி ரிந்த தவமானைக்
குணமதாக் கிச்சி றந்த வடிவுகாட் டிப்பு ணர்ந்த
குமரகோட் டத்த மர்ந்த பெருமானே.

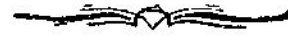
மயலோது மந்த நிலையாலும் வஞ்ச
வசைபேசு கின்ற மொழியாலும்
மறிபோலு கின்ற விழிசேரு மந்தி
மதிநேரு கின்ற நுதலாலும்

அயிலே நிகர்ந்த விழியாலு மஞ்ச
நடையாலும் அங்கை வளையாலும்
அறிவே யழிந்து அயர்வாகி நைந்து
அடியேன் மயங்கி விடலாமோ ;

மயிலேறி யன்று கொடிபோதி லண்டம்
வலமாக வந்த குமரேசா !
மறிதாவு செங்கை யரனு ரிடங்கொள்
மலைமாது தந்த முருகேசா !

நயவா னுயர்ந்த மணிமாட மும்பர்
நடுவே நிறைந்த மதிசூழ
நறைவீசு கும்ப குடமேவு கம்பை
நகர்மீத மர்ந்த பெருமாளே.

சைவத்தேய்வத் திருமுறைத்திரட்டு முற்றிற்று.

உ

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனர் புராணம்

(உரையுடனும் படங்களுடனும்)

" உந்திநின்ரு ருன்ற ஞேலக்கச் சூளேகள் வாய்தல்பற்றித்
துன்றிநின்ருர் தோல்லே வானவ ரீட்டம் பணியறிவான்
வந்துநின் ருரய னுந்திரு மாலு மதிட்கச்சியாய் !
இந்தநின் ருேமினி யெங்ஙன மோவந் திறைஞ்சுவதே "

—திருவிருத்தம் - அப்பர் சுவாமிகள்

" மெய்த்தொண்டர் செல்லு நெறியறி யேன்மிக நற்பணிசெய்
கைத்தொண்டர் தம்மிலு நற்ருேண் டுவந்தில னுண்பதற்கே
பொய்த்தொண்டு பேசிப் புறம்புற மேயுன்னேப் போற்றுகின்ற
வித்தொண்ட னேன்பணி கொள்ளுதி யோகச்சி யேகம்பனே ! "

—திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி (1) - 11-ம் திருமுறை -
பட்டினத்துப் பிள்ளேயார்

பதிப்பாசிரியர் - C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்

உ

சிவமயம்

19. திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணம்

"கொந்தலர்பூம் பொழிற்கச்சி நகரே காலிக்
குலத்தலைவர் தவர்குறிப்புக் குறித்து ளார்பால்
வந்திறைவர் நமக்கின்று தாரீ ராகின்
வருந்துமுட லெனவாங்கி மாசு நீத்த
கந்தைபுல ராதொழிய மழையு மாலைக்
கடும்பொழுதும் வரக்கண்டு கலங்கிக் கன்மேற்
சிந்தமுடி புடைப்பளவிற் றிருவே கம்பர்
திருக்கைகொடு பிடித்துயர்வான் சேர்த்தி னாரே"

—திருத்தொண்டர்புராணசாரம் (21)

தொகை

"திருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் அடியார்க்கும் அடியேன்"

—திருத்தொண்டத்தொகை.

வகை

"மண்டும் புனற்சடை யான்றமர் தூசேற்றி வாட்டும்வகை
விண்டு "மழைமுகில் வீடா தொழியின்யான் வீவனென்று
மிண்டும் படர்பாறை முட்டு மெழிலார் திருக்குறிப்புத்
தொண்டன் குலங்கச்சி யேகா லியர்தங்க டொல்குலமே"

—திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி (21)

விரி

1078. ஏயு மாறுபல் லுயிர்களுக் கெல்லையில் கருணைத்
தாய னாடனி யாயின தலைவரைத் தழுவ
வாயு நான்மறை போற்றநின் றருந்தவம் புரியத்
தூய மாதவஞ் செய்தது தொண்டைநன் னாடு.

புராணம் :—திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்னும் பெயருடைய நாயனாரது சரித வரலாறும் பண்பும் கூறும் பகுதி. இனி, நிறுத்தமுறையானே மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கத்து ஐந்தாவது திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனாரது சரிதங்கூறத் தொடங்குகின்றார்.

தொகை :—திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனாருடைய அடியவர்களுக்கு நான் அடியேனாவேன். இந்நாயனாரது பெயரும் சரிதக்குறிப்பும் பண்பும் முதனூல் பேசிற்று. சிவனடியார்களுடைய குறிப்பினையறிந்து அவர் கருத்தின்படி அவருக்குத் தொண்டு பூண்டு ஒழுகியதனால் இவருக்கு இப்பெயராயிற்றென்பது விரிநூல் 1191-ல் "புண்ணிய மெய்த் தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத், திண்மையினாற் றிருக்குறிப்புத் தொண்டரெனும் சிறப்பினார்" எனக் கூறப்பட்டது. இக்காரணங் கொண்டே இறைவர் இவர்பால் அழுக்கடைந்த கந்தை தாங்கிவர, அவரது குறிப்பறிந்து கந்தையினைக் கழுவுதற்கு வேண்டிப் பெற்றனர் என்பதும், அது காரணமாக இவர் சரிதம் விளைந்து திருவருள் வெளிப்பட்டது என்பதும் அறியப்படும். "குறிப்பறிந்தே" (1197) என்றது காண்க. இவ்வாற்றால் சரிதக்குறிப்பும் கண்டுகொள்க.

வகை :—செறிந்த கங்கைப்புனலையுடைய சடையாரின் அடியாரது ஆடைகளின் அழுக்கைப் போக்கி உலரவைத்தற்கு "இடையூறாக வந்து சூழ்ந்த மழைமுகில் நிற்காதொழிந்தால் நான் இறப்பேன்" என்று துணிந்து வலிய கற்பாறையில் தமது தலையை முட்டிய அழகிய திருக்குறிப்புத் தொண்டரது திருக்குலமானது கச்சிமா நகரிலே ஏகாலியர்களது பழய குலமாகும்.

சடையான்றமர் - தமர்போலக் கோலந்தாங்கி வந்த சடையான் என்க. விரிநூல் (1195) பார்க்க. **மண்டுதல்** - செறிந்து நிறைதல் என்று கொள்க. **தமர்** - தம்மவர். உகந்தவர். **தூசு** - துணி. **எற்றுதல்** - தோய்த்து அழுக்குப் போக்குதல். **வாட்டுதல்** - ஈரம்புலர உலர்த்துதல். **முகில் வீடாதொழியின்** - முகில் மழை பெய்தலை நிறுத்தாதொழிந்தால்; **யான் வீவன்** - விரிநூல் (1203 - 1204) பாட்டுக்களில் இது விரிக்கப்பட்டது. **பாறை முட்டுதல்** - கந்தையுடைத் திடவெற்றுங் கற்பாறை மிசைத் தந்தலையினைச் சிந்தும்படி மோதுதல். **எழில்** - திருத்தொண்டின் உறைப்பு **எழில்** எனப்பட்டது; இதுவே உயிர்க்குறுதி செய்தலால். "சிங்காரமான திருவடி" (திருமந்திரம்) என்றதுபோல. தொண்டர்குலம் ஏகாலியர் தொல்குலம் என்க. பெயர்ப்பயனிலை கொண்டது. நாயனாரது ஊரும், பெயரும், மரபும், சரிதவரலாறும், பண்பும், பிறவும் வகைநூல் வகுத்துக் காட்டிற்று. இவை விரிந்தபடி விரிநூலுட் காண்க.

1078. (இ - ள்) வெளிப்படை. பொருந்தும்படி பல உயிர்களுக்கும் எல்லையில்லாத கருணைத் தாய்போன்ற உமாதேவியார் தனியாகிய தமது தலைவரைத் தழுவுதற்காக, ஆராய்கின்ற நான்கு வேதங்களும் போற்ற ஆகமவழியில் நின்று, தன்னிடத்தே அரிய தவம்புரியும்படியான தூய பெருந்தவத்தைச் செய்துள்ளது **தொண்டை நன்னாடு.**

1078. (வி - ரை) **பல்லுயிர்களுக்கும் ஏயுமாறு** என்க. எல்லா வுயிர்களுக்கும் அவ்வவற்றின், கன்மத்திற்கேற்றபடி பொருந்த. எல்லையில்லாத கருணையேயாயினும் உயிர்தோறும் வெவ்வேறு வகைபடச் செலுத்தப்படுதற்குக் காரணங் கூறியபடியாம். **கருணைத் தாயனாள்** - உலகில் தாய்மார், மகவுக்கு நோய் மூலமாகிய உடம்பைக் கொடுத்து ஊட்டி வளர்த்து மீண்டும் பல உடற் சுமைகளை எடுக்க வழிசெய்கின்றார்கள். இத்தாய், நோய் நீங்கும்படி உடலைக் கொடுத்துக், கர்மங்களை ஊட்டிப் போக்கி, மீண்டும் உடற்சுமைவந்து பொருந்தாதபடி செய்கின்றாராதலின் இவ்வாறு சிறப்பித்தார்.

தனியாயின தலைவர் - தனி - ஒப்பற்றவர். உமையம்மையாரைப் பிரிந்ததனால் தனியாயினவர் என்றலும் இங்கு இச்சரிதக் குறிப்பிற் பொருந்துவதாம்.

தழுவுதல் - இங்குப், பிரிந்த தலைவர் சேர்தலைக் குறித்தது. **தழுவத் தாயனுள் தவம் புரிய மாதவம் புரிந்தது** தொண்டை நாடு என்று முடிவு கொள்க. தன்னிடமாக என்பது வருவிக்க.

நாடு மாதவம் செய்தது - ஆகமத்தின்வழிப் பூசனை செய்ய வேண்டுமென்று அம்மையார் வேண்டியபோது அதற்கேற்ற தலம் காஞ்சியே என்று இறைவரருளினர். (1032). அந்தக் காஞ்சியினைத் தன்னிடத்தே கொள்ளத் தொண்டைநாடு புண்ணியம் பண்ணிற்று என்க. நாடு புண்ணியம் செய்ததாவது அந்நாட்டினில் பெருஞ் சிவதருமங்கள் பொருந்தி உயிர்களுக்கு நலம்தந்து பெருகுமாறு செய்த தவமாம். நாடு செய்த தவத்தைக் குறிஞ்சி முதலாக நெய்தலீறாக வேறு வேறு கூறி, "குறிஞ்சி செய் தவங்குறை யுளதோ" (1073), "நெய்த லெய்தமுன் செய்தவந் நிறைதவஞ் சிறிதோ" (1119) என நுணுகிக் காட்டிய திறம் காண்க.

ஆயும் நான்மறை போற்ற நின்று - ஆய்தல்-தெளிதல். மறைகள் இறைவனிலக் கணத்தை ஆய்ந்து சிவனே பொருள் எனத் தெளிந்து இதயத்துட் கொண்டன. 1034 - 1037 பார்க்க. கொண்டு வைத்த அப்பொருளைப் பூசித்து அடையும் வழியினை உயிர்களுக்கு நடந்துகாட்டும் பொருட்டுப் பல் உயிர்களுக்கும் கருணைத்தாய் பூசை செய்த அதனை மறை போற்றிற்று. **நின்று** - அந்த ஒழுக்கத்தின் வழிநின்று ஒழுகி.

பெருந்தவம் புரிய - தழுவப்புரிந்த தவமும் பூசையும் 1135 முதல் 1142 வரை திருப்பாட்டுக்களில் விரித்துரைக்கப் பெற்றன.

தொண்டை நன் நாடு - **நன்மை** - இடத்துக்கேற்பதாகிய இடைப்பிறவரல். இந்நன்மையாவது மக்கள் நல்லொழுக்கத்தில் வழுவாது வாழ்வதேயாகும் என்பதனை மேல் வரும்பாட்டில் உடன்பாட்டு முகத்தால் விளக்குகின்ற ஆசிரியர், பின்னர், இதுபற்றி எதிர்மறை முகத்தால் "தீயவென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தை" என 1126-ல் விளக்கி வற்புறுத்துதலும் காண்க. "மெய்ம்மைநிலை வழுவாத மேன்மை நிலை விழுக்குடிமைச், செம்மையினார்" என்றதும், பிறவும் நினைவு கூர்க. "தெண் ணீர் வயற்றொண்டை நன்னாடு சான்றோ ருடைத்து" என்று பிற்காலத்து ஆசிரியர் நாடுகளை வகைப்படுத்தி முடித்துக் காட்டியதும் உன்னுக.

இது முதல் ஐந்து திருப்பாட்டுக்களால் நாயனாரது திருநாட்டுப் பெருமையும், 1083 முதல் 1126 வரை நாட்டினியலும் வளமுங் கூறுகின்றார். இவ்வாறு அத்திரு நாடு முற்றிலும், நம் கருத்தினை உடன்கொண்டு, நானிலப் பகுதிகளையும் திணைக்கலப்புப் பகுதிகளையும் அவ்வவை யெல்லாம் சிவபுண்ணியப் பெருவாழ்வினைத்தரும் வகையினை யும் காட்டிச் செல்கின்றனர் ஆசிரியர். அதன்மேல் இந்நாயனாரது நகரமாகிய காஞ்சி புரத்தின் சிறப்பும் வளனும் 1127 முதல் 1189 வரை நகரச்சிறப்பாகக் கூறுகின்றார். அதன்மேல் 1190 முதல் 1207 வரை நாயனாரது சரிதங்கூறி முடிக்கின்றார். இவ்வாறு இப்புராணத்தின் அமைப்பினை வரையறுத்துக் கண்டுகொள்க.

தொண்டை நாட்டினைக் கூற நேர்ந்த முதலிடம் இதுவேயாதலின் இங்கு அதனை விரித்துக் கூறினார். சரிதத்தின் அளவுக்குமேல் விரிந்தபடியாக நாடு நகர் வர்ணனை கூறப்பட்டதென்றும், இஃது ஆசிரியர் சேக்கிழார் சுவாமிகள் தமது நாட் டின்மேல் வைத்த அன்பினாலாகியது என்றும் கருதுவாரும் உண்டு. அது ஓரளவுக்கு உண்மையே என்று தோன்றினும், புராணம் பாடுவித்த சோழர்களது நாடாகவும் பெரிய நகராகவும் தொண்டைநாடும் காஞ்சீபுரமும் விளங்கின என்பதனையும், திருத் தொண்டர்புராணத்தினும் ஏனைச்சோழ பாண்டிய நாடுகளைக் கூறிய இடங்களைத்

தொகுத்து நோக்கின் இங்குத் தொண்டைநாட்டுக்குக் கூறிய அளவு சிறியதே யாகும் என்பதனையும் நாம் மறக்கலாகாது. அன்றியும் அன்பர் திருவேடமும் பூசையுமே முடிந்த பொருள்களாகக் காட்டி விளக்கும் இம்மாபெருங் காவியத்தினுள், சிறந்த அரன்பூசையினை ஆகமவிதிப்படி உலகை ஆளுடையாள் செய்து காட்டும் இடம் இதுவேயாதலின் அதனை விரித்துக் கூறுதலும் இன்றியமையாததாயிற்று. அதனை எடுத்துக் காட்டுதற்கு, யாண்டும் நாட்டுச் சிறப்பும் வளமும் என்று சொல்லத் தக்கவை யாவும் சிவன் சம்பந்தத்தோடு கூடிய வழியே சிறப்புடையன - அல்லுழி அல்ல - என்பதனையும் எடுத்துக் காட்டவேண்டிய அவசியம்பற்றி நானிலப் பகுதிகளை அச்சிறந்த பொருள்பற்றிக் காட்டவேண்டுவதும் இன்றியமையாததாயிற்று. நானிலப் பகுதிகளைக் கூறும் வகையில் சிறந்த காவிய நிலைபற்றித் தமிழ் இலக்கண முறையிற் பகுத்துக் காட்டுவதும் வேண்டப்பட்டது. மேலும் நானிலப்பகுதிகளும் நிலக் கலப் புக்களும் நிறையப் பெற்று விளங்குவது இத்திருநாடேயாகும். இம்மாபுராணத்துள் பேசப்படும் ஏனைநாடுகள் அவ்வகையில் ஒவ்வோர் குறைபாடுடையன. ஆதலின் இச்சரி தத்தின் திருநாடே தமிழிலக்கிய வரம்பிற்கு எடுத்துக்காட்டாதற் றகுதியுடையதாம். இவை முதலிய காரணங்களால், நாட்டுப்பற்று (தேசாபிமானம்) என்று வெறும் நிலம்பற்றிய தொடர்பினால் ஆசிரியர் இத்துணையும் கூற அமைந்தனரல்லர் என்பதனை உய்த்துணர்ந்துகொள்க. அன்றியும் இதனால் நாடும் நகரமும் மக்களும் எவ்வாறிருத் தல் வேண்டும் - எவ்வகையால் மதிக்கப்படுதல்வேண்டும் - என்று எடுத்துக்காட்டிய திறமும் சிந்திக்க.

இதனுள் ஆகமத்திறனெலாம் தெரிய எடுத்துக்கூறிச் சிவபூசையில் முயற்சி யெழுவிக்கும் இப்பகுதியை, (ஐஞ்சீருடைய) கலிநிலைத்துறையாலும், அதன்மேல் எண்குணனாகிய அட்டமூர்த்தியினைப் பூசைசெய்தலையும் பகுதியை எண்சீர் விருத்தத்தாலும், சரியையாதி நாற்பாத நெறியில் நின்று பிறவிமாசுபோக்கும் சரிதத்தை நாற்சீர் விருத்தமாகிய கொச்சகக் கலிப்பாவினாலும் யாத்த திறமும் கண்டுகொள்க. 1

1079. நன்மை நீடிய நடுநிலை யொழுக்கத்து நயந்த
தன்மை மேவிய தலைமைசால் பெருங்குடி தழைப்ப
வன்மை யோங்கெயில் வளம்பதி பயின்றது வரம்பின்
றொன்மை மேன்மையி னிகழ்வது பெருந்தொண்டை நாடு. உ

(இ - ள்) வெளிப்படை. நன்மை நீடிய நடுநிலை ஒழுக்கத்தில் விருப்பமுடைய தன்மை வாய்ந்த தலைமையுடைய பெருங்குடிகள் தழைத்தோங்க, வலிய பெரிய மதில்களையுடைய வளநகரங்கள் பலவும் தன்னுள்ளே நிலவப்பெற்றதாய், எல்லை யில்லாத பழமையாகிய மேம்பாடுகளுடன் நிகழ்வது பெருந்தொண்டை நாடாகும்.

(வி - ரை) நடுநிலை ஒழுக்கம் - தமர்பிறர் என்னாமலும், நன்றுதீது என்னாமலும், அறநெறியினிற் பிறழாமலும் துலைக்கோல்போல ஒழுகுதல். "மாற்றூர்க் கமரி லழிந் துள்ளோர் வந்து தம்பான் மாநிதியம், ஆற்றும் பரிசு பேசினா லதனைநடுவு நிலைவைத் துக், கூற்ற மொதுங்கு மாள்வினையாற் கூலி யேற்று" (3) என்ற முனையடுவார் நாயனார் புராணங் காண்க.

தலைமைசால் பெருங்குடி - ஒழுக்கத்திற் சிறந்த சால்புடைமையால் தலைமை பெற்ற குடிகள். இத்தன்மையாவது வாய்மையும், பிறர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நினைப்பி னாலும் தீமை செய்யாமையுமாம்.

வளம்பதி பயின்றது - வளமையுடைய நகரங்கள் நிலவுதல் நாட்டிற்குச் சிறப்புத் தருவதாம்.

தொன்மை மேன்மை - ஆவதும் அழிவதும் ஆகிய புதிய வளங்கள் மேன்மை தருவன அல்ல என்பது. பழங்கால முதல் மேன்மை குறையாது வருதல் உண்மைச் சிறப்பால்மட்டு மாகுவதொன்று என்க.

தகைமைசால்—என்பதும் பாடம். 2

1080. நற்றி றம்புரி பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர் நவைவந்
துற்ற போதுதம் முயிரையும் வணிகனுக் கொருகாற்
சொற்ற மெய்ம்மையுந் தூக்கியச் சொல்லையே காக்கப்
பெற்ற மேன்மையி னிகழ்ந்தது பெருந்தொண்டை நாடு. ௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. நல்ல திறத்தினையே விரும்பிய **பழையனூர்** வேளாளர்கள் தம்மேற் குற்றம் வந்தபோது தங்களுடைய உயிரையும், வணிக னொருவனுக்கு ஒருதரம் தாங்கள் சொல்லிய உண்மைச் சொல்லையும் தூக்கி, உயி ரினும் சிறந்த அந்தச் சொல்லையே காக்கப்பெற்ற மேன்மையில் நிகழ்ந்தது **பெரிய தொண்டை நாடாகும்.**

(வி - ரை) **நல் திறம் புரி** - நன்மையினையே விரும்பிய. இங்குக் குறித்த பழஞ் சரிதத்தினுள் வேளாளர்கள் வணிகனும் அவன் மனைவியும் மனமொத்து வாழ்தல் வேண்டுமென்ற நன்மையினையே விரும்பிய செய்தி குறித்தது. இவ்வாறன்றி எப்போதும் நன்மையினையே விரும்புகின்ற என்றலுமாம்.

பழையனூர்ச் சிறுத்தொண்டர் - "வணங்குஞ் சிறுத்தொண்டர் வைக லேத்தும் வாழ்த்துங்கேட், டணங்கும் **பழையனூர்**" (பழையனூர்த் திருவாலங்காடு - தக்கரா - 7) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. பழையனூரில் இருந்த வேளாளர் எழுபதின்மர். இவர்கள் இறைவனது சத்தியம் என்ற உருவத்திற்குத் தம்மை அடியார்களாக ஆக்கி ஒருங்கே தம் உயிரையும் கொடுத்தார்களாதலின் இவர்களைச் **சிறுத்தொண்டர்** எனவும் கூறினர். "மிகச்சிறிய ராயடைந்தார், ஆதலினாற் சிறுத் தொண்ட ராய்நிகழ்ந்தா ரவனியின்மேல்" (சிறுத் - புரா - 15) என்றது காண்க.

நவை வந்துற்ற போது - தாம் எண்ணியபடி தமது செயல் நன்மையாக முடியாது தீமையாக முடிந்தபோது. **நவை** - இங்கு இவர்களது வாக்குக் குட்பட்டு வணிகன் நடந்தமையால் அவன் உயிரிழக்க நேர்ந்ததாகிய குற்றம்.

வந்துற்ற - தம்மையறியாமல் வந்து சேர்ந்தது என்பது குறிப்பு.

தம் உயிரையும் - சொற்ற மெய்ம்மையும் தூக்கி - தமது உயிரினையும், தாம் சொல்லிய சொல்லின் வாய்மையினையும் சீர்தூக்கிப் பார்த்து இரண்டில் எது சிறந்தது? (அல்லது) எது காக்கத்தகுந்தது ? என்று தேர்ந்து.

அச்சொல்லையே காக்கப்பெற்ற மேன்மை - வணிகனுடைய உயிர்க்குக் கெடுதி நேருமாயின் தங்கள் எழுபது பேருடைய உயிர்களையும் அதற்கு ஈடாகத் தருவதாகச் சொல்லிய சொல்லினையே தமது உயிரைவிடச் சிறந்த பொருளாகக் கொண்டு, அதனைச் சோர்வுபடாமற் காத்துத், தீக்குழியில் இறங்கி உயிர் கொடுத்த சிறப்பு.

இங்குக் குறித்த சரிதச் சுருக்கமாவது - ஒருகாலத்துப் பரத்தை வலைப்பட்ட ஒரு வணிகன் தன்னைத் திருத்த முயன்ற தன் மனைவியைத் தனிவழிப் படும்போது கொன்றுவிட, அப்பழி நீலி என்னும் பேயாகி அவனை அலைத்து வந்தது. அதினின் றும் மீளும்பொருட்டு, அவன், ஒரு பெரியார் தந்த மந்திரவாளினை ஏந்திக்கொண்டே

திரிந்து வந்தனன். அப்பழியும் அவனைக் கொல்வதற்குச் சமயம் பார்த்துப் பின் தொடர்ந்து கொண்டே வந்தது. அவன் ஒருநாள் பழயனூருக்கு வந்தான். நீலியும் ஒரு பெண் வடிவம் பூண்டு, கள்ளிக்கொம்பு ஒன்றை முரித்து, அதனைக் குழந்தை வடிவமாக்கி இடையில் ஏந்திக்கொண்டு வணிகனைப் பின்தொடர்ந்து வந்தது. வணிகன் அவ்வூரில் வேளாளர் பெருமக்கள் எழுபதுபேர் இருந்த சபையின் முன்வந்து தன்னை நீலி கொல்ல வருகின்றமையால் காக்க வேண்டுமென்று அடைக்கலம் புகுந்தான். நீலியும் அச்சபையின்முன் வந்து "இவன் என் நாயகன்; இது எங்கள் குழவி; இவன் பரத்தை வயப்பட்டு எங்களை வெறுத்துக் கைவிட்டு ஓடிவந்துவிட்டான்; எங்களை ஒன்று படுத்தி வாழவைக்க வேண்டும்" என்று ஓலமிட்டது. வணிகன் மறுத்து "இது பெண்ணல்ல; நீலியென்ற பேய்" என்று சொல்ல, நீலி அக்கள்ளிக்குழந்தையைக் கீழேவிட, அது வணிகனிடம் அப்பாவென்று சென்று சேர்ந்தது. இதன் உண்மை புலப்பட வாராமையின், "நாளைத் தீர்ப்போம். இன்றிரவு நீங்கள் ஒன்றுகூடி இங்கேயிருங்கள்" என்று சபையினர் கூறினர். வணிகன் கையில் வாளிருந்தபடியால் அதனால் அவன் தன்னை வெட்டிவிடுவானாதலின் அதனைக் கழிப்பிக்க வேண்டுமென்றது நீலிப் பேய். வணிகனோ இந்த வாள் இல்லையேல் நீலிப்பேய் தன்னைக் கிழித்துக் கொன்று விடும் என்றான். இவ்விருவர்களுக்கு மிடையில் குழந்தையின் செய்கையால் ஏமாந்த வேளாளர்கள் வாளினை நீக்கிவிட்டு அவளுடன் தங்கும்படி வணிகனை ஏவினதோடு அதனால் அவனுயிர்க்குக் கேடுவருமாயின் தங்கள் எழுபது பேர்களின் உயிரையும் அதற்கு ஈடாகத் தருவதாக வாக்குறுதியும் செய்தனர். அன்றிரவு நீலி வணிகனைக் கிழித்துக் கொன்று பழிதீர்த்துப் போய்விட்டது. இதனையறிந்த வேளாளர்கள் தாங்கள் வணிகனுக்குச் சொல்லிய சொல்லே தமது உயிரினும் சிறந்தது எனக் கொண்டு தீ வளர்த்து அதில் எழுபது பேரும் மூழ்கித் திருவாலங்காட்டு அப்பரது திருஅடியில் அடைந்தனர்.

மிகப்பழைய உண்மைச்சரித்திரமாகிய இதனை ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாலங் காட்டுத் தேவாரத்துள் "முனநட்பாய், வஞ்சப் படுத்தொருத்தி வாணாள் கொள்ளும் வகைகேட், டஞ்சும் பழையனூர்" என்று எடுத்துக் கூறியருளினர். இச்சிறப்பினை "எஞ்சலிலா வகைமுறையே பழய னூரா ரியம்புமொழி காத்தகதை சிறப்பித் தேத்தி" (திருஞான - புரா - 1011) என்று ஆசிரியர் காட்டியதுங் காண்க. ஆசிரியர் சேக்கிழார் சுவாமிகளது புராணங் கூறவந்தபோது அவரது மரபுச் சிறப்பு உரைக்கும் வகையால் இச்சரிதத்தினையே "மாறுகொடு பழையனூர் நீலி செய்த வஞ்சனையால் வணிகனுயி ரிழப்பத் தாங்கள், கூறியசொற் பிழையாது துணிந்து செந்தீக் குழியி லெழு பதுபேரும் முழுகிக் கங்கை, ஆறணிசெஞ் சடைத்திருவா லங்காட் டப்ப ரண்டமுற நிமிர்ந்தாடு மடியின் கீழ்மெய்ப், பேறுபெறும் வேளாளர் பெருமை யெம்மாற் பிரித்தளவிட் டிவளவெனப் பேச லாமோ?" (திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு - 15) என்று விரித்து உமாபதி சிவாசாரியார் வாயார வாழ்த்தியது காண்க. வேளாளர் தீக்குளித்த குழி இப்போது (நீலிகுளம் என வழங்கும்) ஒரு குளமாக உள்ளது. அதன் கரையில் அந்த வேளாளர் எழுபதின்மர் திருவுருவமும் நீலியின் உருவமும் ஒருகோயிலில் உள்ளன. கோயிலும் குளமும் சிலமாயுள்ளன. பழையனூர்த் திருவாலங்காட்டப்பரின் சீர்பாதந் தாங்கும் சிறந்த தொண்டர்களாய் அவ்வேளாளமரபினர் இன்றைக்கும் விளங்குவதும், அவ்வாய்மைச் சிறப்பின் மணம் இன்றளவும் வீசும் சிறப்பும் இத்திருநாட்டுக்குரிமையாவது காணப்பெறும். 3

1081\. ஆணை யாமென நீறுகண் "டடிச்சேர" னென்னுஞ்
சேணு லாவுசீர்ச் சேரனார் திருமலை நாட்டு

வாணி லாவுபூண் வயவர்கண் மைத்துனக் கேண்மை
பேண நீடிய முறையது பெருந்தொண்டை நாடு. ௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவபெருமானது திருவருளின் வடிவமே திருநீருகு மென்று ஈடுபட்டுத் திருநீற்றினைக் கண்டு வணங்கும் வகையால், "அடியேன் அடிச் சேரன்" என்று, (நீறுபோன்று வெளுத்த உவர்மண் ஊறிய உடம்புடைய வண்ணனை) வணஙகும், நெடுந்தூரம் பரவிய கீர்த்தி மிக்க சேரமானுடைய திருமலைநாட்டில் வாழும் ஒளிவீசும் அணிகளை அணிந்த வெற்றிபொருந்திய வீரர்கள், மைத்துனர் முறை என்னும் உரிமையைப் பாராட்டுகின்ற நீடித்த முறைமையினையுடையது **பெரிய தொண்டை** நாடாகும்.

(வி - ரை) ஆணை - சிவசத்தி. திருநீறு, சத்தி என்கின்ற சிவனருளின் வடிவம். "பராவண மாவது நீறு" என்ற (திருநீற்றுப்பதிகம் - 8) தேவாரமும், "நீற்றுப் பதிகம் நிகழ்த்துங் காலை, மாற்றுப் பரையின் வரலா ருகும்" என்ற அதன் விளக்கமும் காண்க.

ஆணை யாமென நீறுகண்டு - நீற்றினை நீருகக் காணுது எவ்விடத்தும் சிவனரு ளாகவே கண்டார் என்பதாம்.

நீறுகண்டு "அடிச்சேரன் என்னும்"......சீர்ச்சேரனுர் என்ற இவ்வரலாறு கழறிற்றறிவார் நாயனுர் புராணம், 17, 18, 19 திருப்பாட்டுக்களில் கூறப்பட்டுள் ளது. அரசராக முடிசூட்டிக் கொண்டு யானைமீது செல்லும் கழறிற்றறிவார் நாயனுர், உவர்மண் ஊறி வெளுத்த உடம்புடன் ஒரு வண்ணன் பொதியுடன் தம்முன் வரக்கண்டனர். அப்பொலிவு திருநீறு பூசிய தன்மையில் விளங்கவே பட்டத்து யானையினின்றும் இறங்கி அவ்வண்ணனை வணங்கினர். அவன் பயந்து "அடியேன் அடி வண்ணன்" என்ன, அதனைக் கேட்டு, அவன் வண்ணனென்றும் மேனியில் உள்ளது உவர்மண் ஊறிய வெண்மையே என்றும் திருநீறு அன்றென்றும் தெரிந்த பின், சேரர்பெருமான் அவ்வேடம் திருநீற்று வாரவேடத்தினை நினைவித்ததென்று கொண்டு அவ்வண்ணனை நோக்கி "'அடியேன் அடிச்சேரன்;'......திருநீற்றின் வாரவேடம் நினைப்பித்தீர்; வருந்தாதேகும்" என விடைகொடுத்தனுப்பினுர் என்பது.

சேண் உலாவு சீர் - நெடுந்தூரமும், நெடுங்காலமும் சென்று நின்று பரவும் சிறப்பு.

திருமலைநாடு-மலைநாட்டின் சிறப்புக்குறிக்கத் திரு என்று அடைமொழி கொடுத்து ஓதினுர். திருமலையின் தலைவரது ஏவலினுல் இந்நாட்டினின்றும் வெள்ளை யானையி லேறிச்சென்று ஆளுடைய நம்பிகள் திருமலையை அடைந்தனர். அவரைத் தொடர்ந்து சேரமானுரும் குதிரையில் ஏறிச்சென்று திருமலையை அடைந்தனர். அவ்வாற்ருல் திருமலையின் தொடர்புடைய நாடு என்ற குறிப்புமாம். (திருமலை - கயிலை.)

வயவர்கள் - வயம் - வெற்றி. **வயவர்** - வெற்றியுடைய வீரர்கள். **வயவர்** - வணிகர் என்றலுமாம்.

சேரநாட்டு வயவர்கள் மைத்துனக் கேண்மை பேண நீடியமுறை - இங்குக் குறித்த சரிதமாவது :—ஒரு காலத்தில் சேரர் நாட்டில் கலகமுண்டாக, அந்நாட்டினர் பலபக்கமும் சிதறிச் சென்றனர். அவர்களுள் ஒரு வணிகப்பெண் தொண்டை நன் ஞட்டில் ஒரு வேளாளர் மனையில் அடைக்கலம்புக்கு அவர்களால் தமது பெண்போல அன்புடன் வளர்க்கப்பட்டு வந்தனள்.

கலகம் தீர்ந்த பல நாட்களின் பின்னர் அப்பெண்ணுக்குரியவர்கள் தேடிவந்து பெண்ணை அழைத்துச் செல்ல விரும்பியபோது வேளாளர் அப்பெண்ணைத் தாம் வளர்த்தமையால் தமது பெண்ணேயாவாள் எனக்கொண்டு அவளுக்கு வரிசைகள்

தந்து மணஞ் செய்வித்து வழி அனுப்பினர். ஆதலின் சேரநாட்டினர் மைத்துனர் முறைமை கொண்டாடினர். "கொத்தலர் கோதை வியன்சேர மண்டலக் கொம் பைத்தம்பால், வைத்திருந் தாங்கவ டன்கேளிர் நேடி வரவவர்க்கே, யுய்த்திரு வோர்க்கும் வரிசையு மாற்றி யுடனுஞ்சென்று, மைத்துனக் கேண்மை படைத்ததன் றோதொண்டை மண்டலமே" என்பது தொண்டைமண்டல சதகம்.

கரிகாற் சோழனுடைய மகனுக்கும், மகன் மகனுக்கும் சேரர்குலப் பெண்களை மணம் செய்து கொண்டதனால் அந்த முறைபற்றிச் சேரநாட்டு வீரர்கள் கரிகாற் சோழனது நாட்டு வீரர்களை எதிர்த்துப் போர் புரியாமல், அவர்களுக்குச் சார்பாய் நின்று, வேற்றரசர்களை வென்று கொடுத்து மைத்துனக்கேண்மை கொண்டாடினர் என்றதொரு வரலாறும் உண்டு. **கரிகாற் சோழன்** - காடெறிந்து காஞ்சிபுரநகரங் கண்ட அரசன். 1164 பார்க்க. 4

*1082. கறைவி ளங்கிய கண்டர்பாற் காதல்செய் முறைமை
நிறைபு ரிந்திட நேரிழை யறம்புரிந் ததனால்
பிறையு ரிஞ்செயிற் பதிபயில் "பெருந்தொண்டை நாடு
முறைமை யா"மென வுலகினின் மிகுமொழி யுடைத்தால். ரு

(இ - ள்) கருமை விளங்கும் கழுத்தினையுடைய சிவபெருமானிடம் அன்பு செய் கின்ற முறைமையின் நிறைவினை விரும்ப உமையம்மையார் அறம் புரிந்ததனால், பிறைதடவுமள்வும் உயர்ந்த திருமதிலையுடைய தலமானது பயில்கின்ற பெரிய தொண்டை நாடானது சிவநெறியின் நியதியை யுடையது என்று உலகத்தார் போற் றும் சிறப்பினை யுடையதாகும்.

(வி - ரை) **கறை** - விடத்தினாலாகிய கருமை. **கறை விளங்கிய கண்டர்** - திரு நீலகண்டர். **கறை விளங்கிய** - தாழ்ந்து மறைந்து இருக்கத்தக்க கருமையுடைய விடம் சிவபெருமான் திருமிடற்றில் தங்கப்பெற்றதனால் விளக்கம் பெற்றது என்ற குறிப்புமாம். "நஞ்சுடைமை தானறிந்து நாகங் கரந்துறையும்" என்றது நீதி மொழி.

காதல் செய்ம்முறைமை நிறை புரிந்திட - அன்பு செய்கின்ற முறையாவது சிவ பூசை செய்தல். **நிறை** - நிறைவு ; **புரிதல்** - விரும்புதல். அம்மையார் சிவபிரானிடம் ஆகமத் திறங்களைக் கேட்டுத் தாம் சிவபூசைசெய்து அன்பு செய்வதனை விரும்பிய வரலாறு 1128 - 1131-ல் பார்க்க. "ஈசர்கழல் முறைபுரிந்த முன்னுணர்வு" (திருஞா - புரா - 61) என்றது காண்க.

நேரிழை - நேரிய - அழகிய - இழைகளாலாகிய அணிகளை அணிந்தவர்.

அறம்புரிந்ததனால் - அறங்களைச் செய்த வரலாறு 1146 - 1148 - 1149 பாசுரங் களிற் காண்க.

எயிற்பதி - காஞ்சிபுரம். சாதியொருமையாகக் கொண்டு அநேக நகரங்கள் என்பாருமுளர். "வளம்பதி பயின்றது" (1079) எனப் பிற பதிகளை முன்னர்க் கூறியது காண்க. பதி பயில் நாடு என்க. பயிலுதல் - விளங்குதல்.

முறைமையாம் - நீதியுடைத்தாகும். **மிகுமொழி** - தேற்றம்பெற அறிவோர் பலரும் எடுத்துரைக்கும் சொல். 5

நானிலப் போது வியல்பு

1083. தாவில் செம்மணி யருவியா றிழிவன சாரல் ;
பூவில் வண்டினம் புதுநற வருந்துவ புறவம் ;

வாவி நீள்கயல் வரம்பிற வுகைப்பன மருதம்;
நீவி நித்திலம் பரத்திய ருணக்குவ நெய்தல். ௯

(இ - ள்) *தாவில்...***சாரல்** - *சாரல் என்ற குறிஞ்சியிடங்கள் குற்றமற்ற செம்மணிகள் அருவியினும் ஆற்றினும் இழிந்துவருதற் கிடமாயின;* **புறவம்** - *என்ற முல்லையிடங்கள்; பூவில்...புறவம் - பூக்களில் வண்டினங்கள் புதிய தேனினை அருந்துவதற் கிடமாயின; வாவி...மருதம்* - **மருதம்** *தடங்களில் நீண்ட கயல்மீன்கள் வரம்புகள் உடையும்படி துள்ளுதற்கிடமாயின; நீவி...***நெய்தல்** - *நெய்தல் பரத்தியர் முத்துக்களைக் கழுவி உலர்த்துதற்கிடமாயின.*

(வி - ரை) *முதல் ஐந்து பாட்டுக்களால் தொண்டைநாட்டின் இயல்பினை அதன் பழைய சரித மேன்மைகளைக் குறித்துச் சிறப்பித்துக் கூறினார். இனி அதன் ஐந்திணை நானிலப் பகுதிகளைப் பிரித்துப் பொதுவகையால் இதுமுதல் 5 பாட்டுக்களால் (1083—1087) கூறுகின்றார். அதன்பின் அந்த ஐந்திணைகளையும் பிரித்துத் தனித்தனி சிறப்புவகையாற் கூறுவாராகி 1088 முதல் 1091 வரை நான்கு பாட்டுக்களால் குறிஞ்சித் திணையினையும், 1092ல் பாலைத் திணையினையும், 1093 முதல் 1096 வரை நான்கு திருப்பாட்டுக்களால் முல்லைத் திணையினையும், 1097 முதல் 1109 வரை 13 பாசுரங்களால் மருதத்திணையினையும், 1110 முதல் 1117 வரை 8 செய்யுட்களால் நெய்தற் றிணையினையும் கூறுகின்றார்.*

அதன் பின்னர் இத்திணைகள் ஒன்றோடொன்று விரவும் திணைமயக்கம் கூறுவாராய் நெய்தலும் குறிஞ்சியும் கூடியதனை 1118ல், மருதமுங் குறிஞ்சியுங் கூடியதனை 1119லும், முல்லையும் குறிஞ்சியும் கூடியதனை 1120லும் உரைப்பார். நெய்தலும் முல்லையும் மயங்கியதனை 1121லும், மருதமும் முல்லையுங் கூடியதனை 1122லும் சொல்லுவார். நெய்தலும் மருதமும் கூடியதனை 1123-ல் பகர்வார். இவ்வாறு திணைமயக்கப் பகுதி அறுவகைப்படும் என்க.

அதன்மேல் 1124ல் இந்நானிலப் பகுதியினும் அமைந்த குடிச்சிறப்பினைப் பொதுவகையாற்கூறி, மேலே, தொண்டை நாட்டின் தலைநகரும், இப்புராணமுடைய நாயனாரது நகரமும் ஆகிய காஞ்சிபுரத்தின் சிறப்பினைக் கூறத்தொடங்கித் திருநாட்டுச் சிறப்புக் கூறியவாறே முற்பகுதியில் பழஞ்சரிதத் தொடர்புபற்றிய சிறப்பும், பிற்பகுதியில் நகரின் அமைப்பும் வளமும் கூறுவார்.

சாரலில் ஆறு இழிவன; புறவத்தில் நறவு அருந்துவ; மருதத்தில் உகைப்பன; நெய்தலில் உணக்குவ என்று கூட்டி உரைப்பினும் அமையும்.

தாவில் செம்மணி - **தாவில்** - *மணிகள் பலவற்றிலும் காணப்படும் குற்றங்களில்லாத.* **செம்மணி** - *மாணிக்கம் என்ப.*

அருவி ஆறு - *அருவியினும் ஆற்றினும். ஏழனுருபும் எண்ணும்மையும் தொக்கன.* **அருவி** *அளவிற் சிறியதும்,* **ஆறு** *பெரியதுமாம். அருவியின் ஆறு - (வழி) என்றுரைத்தலுமாம்.*

இழிதல் - *நீரினுடன் கீழே வருதல்.* **சாரல்** - *மலைச்சரிவு. குறிஞ்சி நிலப்பெயர்.*

நறவு - *தேன். பூவில் புதுநறவு வண்டினம் அருந்துவ என்க.* **புதுநறவு** - *புதிதாக மலர்ந்த பூக்களின் தேன்.* **புறவம்** - *முல்லைப் புறவம். முல்லை நிலப்பெயர்.*

வரம்பு இற உகைத்தலாவது - *கிளம்பி எழுந்து முட்டுதலால் வரம்புகள் இடிபடுதல் - அழிதல்.* **நீவுதல்** - *கழுவுதல். துடைத்தல் என்பாருமுண்டு.*

பரத்தியர் - *நெய்தனிலப் பெண்கள்.* **இழிவன** *முதலியன இடங்களின் நிகழ் பொருள்களின் றொழில் இடங்களின் மேலாயின.*

சாரல் - புறவம் - மருதம் - நெய்தல் இவை நானிலப் பகுதிகள். செம்மணியும் நறவமும் கயலும் நித்திலமும் முறையே இவற்றிற் படும் கருப்பொருள்கள். அருவியும் ஆறும் குறிஞ்சியிலும், வாவி மருதத்திலும் உள்ள நீர்நிலைகள். 6

1084. குறவர் பன்மணி யரித்திதை விதைப்பன குறிஞ்சி;
கறவை யானிரை மானுடன் பயில்வன கானம்;
பறவை தாமரை யிருந்திற வருந்துவ பழனம்;
சுறவ முண்மருப் பணங்கயர் வனகழிச் சூழல். எ

(இ - ள்) வெளிப்படை. குறவர்கள் பல மணிகளையும் அரித்து எடுத்துப் போக்கிக் காராமணிகளை விதைத்தற்கிடமான குறிஞ்சி; கறவைக் கூட்டங்கள் மான்களுடன் பயில்வதற்கிடமாவன காடுகள்; பறவைகள் தாமரை மலரிலிருந்து கொண்டு இறால் மீன்களை உண்ணுதற்கிடமாவன வயல்கள்; சுறு மீன்களின் முட்களையுடைய கொம்பு களைத் தெய்வப்படிமமாக வைத்து விழாக் கொண்டாடுதற்கிடமாவன கழியிடங்கள்.

(வி - ரை) குறிஞ்சி - குறிஞ்சி நிலம். குறவர் - குறிஞ்சிநில மக்கள். இதை - காராமணி. இதை விளைத்தல் அவர்களது தொழில். மணியரித்து இதை விளைத்தல் என்பது மணிகள் பரல்போன்று பயிர் விளைத்தற்கிடையூறுவன ஆதலின் அவற்றைப் பருக்கைக் கற்களோடொப்ப அரித்து எடுத்து எறிந்தார்கள் என்க. பயிர்க்குக் கேடு செய்வதில் விலையுயர்ந்த மணிகளும் ஏனைப் பருக்கைக் கற்களும் ஒன்றுபோலவே அமைவன; ஆதலின் அரித்து எறிந்தார் எனப்பெற்றது. "நடவந்த வுழவரிது நடவொணு வகைபரலாய்த் தென்று துன்று, கடல்வந்த சங்கீன்ற முத்துவயற் கரைகுவிக்குங் கழுமலமே" (மேக - குறிஞ்சி - 8) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் காண்க.

கறவை ஆனிரை - மான் - முல்லைக் கருப்பொருள். முல்லையின் மாக்களாகிய ஆனும் (பசு) மானும் ஒருசேரக் கூடிவாழும் இயல்புடையன. **கானம்** - காடு. முல்லை நிலப்பகுதி.

தாமரையிலிருந்து பறவை இற அருந்துவ என்க. **அருந்துவ** - உண்பன. உண்பதற் கிடமாவன. **பழனம்** - வயல். மருதநிலப் பகுதி. **இற** - இறால்மீன். **இறு** என்பது இற என நின்றது.

கழிச்சூழல் - கழிகள் பரவிச் சூழ்ந்த இடங்கள். **கழி** - கடல்நீர் அலைகளினால் உந்தப்பட்டு நிலப்பிரப்பினுள் வந்து தங்கிவிடுமிடங்கள். **அணங்கயர்தல்** - விழாக் கொண்டாடுதல்.

சுறவ முள் மருப்பு அணங்கயர்தல் - சுறுமீனின் முள்ளையுடைய எலும்புகளைத் தெய்வத்தின் குறியாக வைத்துத் திருவிழாச் செய்தல் அந்நில வழக்கு.

கானம் - முல்லை. **பழனம்** - வயல் - மருதம். **கழிச்சூழல்** - நெய்தல்.

இதை, ஆனும் - மானும், இறவு, சுறவு இவை முறையே குறிஞ்சி முதலிய நானிலத் திணைக்கும் உரிய கருப்பொருள்களாம். 7

1085. கோண்டல் வானத்தின் மணிசொரி வனகுல வரைப்பால்;
தண்டு ணர்க்கோன்றை பொன்சொரி வனதள வயற்பால்;
வண்டன் முத்தநீர் மண்டுகால் சொரிவன வயற்பால்;
கண்டன் முன்றுறைக் கரிசோரி வனகலங் கடற்பால். அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. குலவரையிடங்களில் (மலையிடங்களில்) மேகங்கள் வானத்தினின்று முத்துக்களைச் சொரிகின்றன; முல்லையின் அயலிடங்களில்

குளிர்ந்த கொத்துக்களையுடைய கொன்றைகள் பொன் சொரிவன; நீர்மிகுந்த கால்வாய்கள் வயலிடங்களில் உள்ள வண்டலில் முத்துக்களைச் சொரிவன; கடற் பாலில் தாழைகளை முன்னிடங்களிற் கொண்ட துறைகளில் கலங்கள் யானைகளைக் கொணர்ந்து சொரிகின்றன.

(வி - ரை) **கொண்டல் மணி சோரிவன** - முத்துக்கள் பிறக்கும் இடங்களுள் மேகமும் ஒன்றுமென்பர்; ஆதலின் மேகங்கள் மலையுச்சியில் பெய்யும்போது முத்துக் களையும் சொரிந்தன என்றார். **மணி** என்பதற்கு மணிபோன்ற மழைத்துளி என்று கொண்டுரைத்தலுமாம். கடலில் இப்பியின் அகட்டில் மழைத்துளி வீழ்ந்தால் அதுவே முத்தாகத் தரித்து விளைவதாம் என்பதும் இங்குக் கருதத்தக்கது.

குலவரை - நீண்டு உயர்ந்த பெருமலைகள். கொண்டல்மணி - குறிஞ்சிக் கருப் பொருள். **பால்** - ஏழனுருபு. பகுதியுமாம்.

துணர்க் கொன்றை பொன் சோரிவன - கொன்றையின் இதழ்கள் பொற் காசுபோல உதிர்வன என்பது கருத்து. "விரைசேர்பொன் னிதழிதர" (மேகரா - குறி - திருவீழி - 4) என்ற திருஞானசம்பந்த நாயனார் தேவாரங்கள் காண்க.

தளவு அயல் - முல்லைநிலப் பக்கம். **தளவு** - முல்லை. இங்கு நிலமும் மலரும் குறித்தது. இவை முறையே முல்லையின் முதற்பொருளும் கருப்பொருளுமாம். முல்லை நிலத்தில் கொன்றையும் முல்லையும் மலர்வன என்பதாம்.

வண்டல் - எருப்பகுதி நிறைந்த சேறு. "திருமேனி வெண்ணீற்று வண்ட லாட" முதலிய ஆட்சிகள் காண்க.

நீர்மண்டு கால் வண்டல் முத்தம் சோரிவன என்க. **வண்டல் முத்தம்** - என்ப தற்குச் சிறுமகளிர் வண்டலாட்டயர்ந்து விளையாடிச் சிந்திய முத்துக்கள் என் றுரைப்பாரு முண்டு. இப்பொருளில் **வண்டல்** - சிறுமியர் விளையாட்டினென்று. "வண்டல்பயில் வனவெல்லாம்" (காரைக் - புரா - 5). **வயல்** - மருதநிலப்பகுதி.

கண்டல் - தாழை. இது நெய்தனிலக் கருப்பொருள்.

கலம் துறைக் கரி சோரிவன என்க. அயல் நாட்டு யானைகளை மரக்கலங்கள் ஏற்றிக் கொணர்ந்து துறைமுகத்திற் சேர்ப்பன என்றபடி. யானையேற்றிவரத்தக்க பெருமரக்கலங்களும் அத்தகைய கடல் வாணிபமும் இருந்தன என்பதாம். "கலஞ் சொரிந்த கரிக்கன்றும்" (வாயிலார் புரா - 3) என்பதும் காண்க.

இப்பாட்டினால் நானிலப் பகுதியின் கருப்பொருள்களும் வளங்களும் முறையே கூறியதாயிற்று. 8

1086\. தேனி றைந்தசெந் தினையிடி தருமலைச் சீறூர்;
பானி றைந்தபுற் பதத்தன முல்லைநீள் பாடி;
தூநெ லன்னநெய் கன்னலின் கனியதண் டுறையூர்;
மீனி றைந்தபே ருணவின வேலைவைப் பிடங்கள். கூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. குறிஞ்சிக்குரிய சீறூர்கள் தேன் நிறையக் கலந்த செந் தினை மாவை யுடையன; முல்லைக்குரிய நீண்ட பாடிகள் பால் சேர்த்து அடப்பட்ட புல்லரிசிச் சோற்றையுடையன; மருத நிலத்தின் குளிர்ந்த துறைகளையுடைய ஊர்கள் தூய நெல்லரிசியன்னமும் நெய்யும் கரும்பும் இனிய கனிகளும் என்றிவற்றை யுடையன; நெய்தற் பகுதியாகிய கடலைச்சார்ந்த இடங்கள் மீன்கள் நிறைந்த பேருணவினையுடையன. கூ

(வி - ரை) இப்பாட்டினால் நானிலக் கருப்பொருள்களின் ஊர்களையும் உணவினை யும் கூறினார். உணவினைக் கூறியவாற்றால் அவ்வுணவு பெறும் வகையிற் செய்யப்

படும் செய்தி - தொழில் - களும் உடன் கூறியவாறுமாயிற்று. ஊர்கள், குறிஞ்சி நிலத்தில் சீறூர் எனவும், முல்லையில் பாடி எனவும், மருதத்தில் ஊர் எனவும், (நெய்தலில் பட்டினம் - பாக்கம் - எனவும்) பெயர் பெறும். வைப்பு என்பது பொதுப்பெயர்.

உணவு - அவ்வ நிலங்களில் வாழ்கின்ற மக்கள் அங்கங்கும் மிகுதியாய்க் கிடைப்பவையும் விளையக் கூடியவையுமாகிய விளைபொருள்களில் தக்கவற்றையே உணவாக்கிக் கொள்ளுதல் இயல்பாதலின் இங்குக் கூறிய உணவுவகைகள் அவ்வ நிலத்திற் குரியவாயின. இதுவே தமிழிற்குச் சிறப்புரிமையாகிய பொருளிலக்கண அமைதியாகும். சொல்லும் பொருளும் ஒத்தியங்கும் என்ற உண்மை தமிழுக்கு உரியது என்பது இதனாற் கண்டு கொள்க.

இங்குத் தேனும் தினையும் மலைகளிலும், புல்லரிசியும் பாலும் முல்லையிலும், நெல் - நெய் - கரும்பு - கனி முதலியன வயல்களிலும், மீன் கடலிலும் இயல்பாகவே மிகுதியும் படுகின்ற தன்மையும் காண்க. மீன்நிறைந்த பேருணவு - என்றது கடலினுள் பெருமீன்கள் மிகுதியாகக் கிடைக்கும் அளவினையும், ஏனைநிலங்களிற்போலப் பருவமும் சிரமமும் இன்றி இவ்வுணவு பெறும் எளிமையையும், இவ்வுணவிற் பயிலும் மாக்கள் இதிற் கொள்ளும் ஆர்வத்தின் மிகுதியினையும் குறித்தபடியாம். 9

1087. குழல்செய் வண்டினங் குறிஞ்சியாழ் முரல்வன குறிஞ்சி;
முழவு கார்கொள முல்லைகண் முகைப்பன முல்லை;
மழலை மென்கிளி மருதமர் சேக்கைய மருதம்;
நிழல்செய் கைதைசூழ் நெய்தலங் கழியன நெய்தல். க०

(இ - ள்) வெளிப்படை. குறிஞ்சி நிலத்தில் குழல்போல ஒலிக்கின்ற வண்டின் கூட்டங்கள் குறிஞ்சிப் பண்களைப்பாடுவன; முல்லை நிலத்தில் முழவுப்பறைகள் கார் போல் முழங்க முல்லைக் கொடிகள் அரும்புவன; மருத நிலத்தில் மழலையினை மிழற்றுகின்ற மென்மைத் தன்மையுடைய கிளிப்பிள்ளைகள் மருதமரங்களைத் தமக்குத் துயிலிடமாக உடையன; நெய்தனிலங்கள் நிழலைத் தருகின்ற தாழைகள் சூழ்ந்த நெய்தல் மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் கழிகளையுடையன.

(வி - ரை) குழல்...குறிஞ்சி - குழல்செய் - வேய்ங்குழலினைப்போல ஒலி செய்கின்ற. குழல் - கூந்தல் எனக்கொண்டு குறமகளிரின் கூந்தல் என்றுரைப்பாருமுண்டு. குறிஞ்சிக்குரிய கருப்பொருள்களுள் குறிஞ்சி யாழும், வண்டும் இங்குக் கூறினார்.

முழவு கார் கொள - முழவு - முல்லை முழவு. தயிர்த்தாழி என்பாருமுண்டு. கார் கொள - மேகங்களின் ஒலிபோல முழங்க. முகைத்தல் - அரும்புதல். முல்லைக் கருப்பொருள்களுள் முழவும், முல்லைப் பூவும், முதற்பொருள்களுள் கார் காலமும் கூறினார்.

மழலை...மருதம் - மருத நிலத்தின் மருதமாகிய மரமும், கிளியாகிய புள்ளும் கூறியபடி. சேக்கை - துயிலிடம்.

நிழல் செய்.........நெய்தல் - இங்குக்கூறிய நெய்தற் கருப்பொருள்கள் தாழையும், நெய்தற்பூவும் ஆம். நெய்தல் அம் கழி - நெய்தல் பூக்கள் பூத்தற்கிடமாகிய கழிகள். அம் - அழகு. நெய்தற் பூக்களாலும் கைதை நிழலாலும் அழகு படுத்தப்பட்ட கழி என்பது. குறிஞ்சி, வண்டுகளால் குறிஞ்சியாழ் முரல, முல்லை முழா முழக்கி முல்லை அரும்புவிக்க, மருதம் மழலைக் கிளிகளை உறங்குவிக்க, நெய்தல் கைதையின் நிழலாலும் நெய்தற் பூவினாலும் அழகு படுத்திற்று என்றதொரு தொடர்பாகிய கவிநயமும் காண்க. 10

சிறப்பியல் - குறிஞ்சி

1088. மல்கு மப்பெரு நிலங்களில் வரைபுணர் குறிஞ்சி
யெல்லை யெங்கணு மிறவுள ரேனன்முன் விளைக்கும்
பல்பெ ரும்புனம் பயில்வன படர்சிறைத் தோகை,
சொல்லு மப்புனங் காப்பவுஞ் சுரிகுழற் றோகை. கக

(இ - ள்) வெளிப்படை. வளங்கள் நிறைந்த முற்கூறிய அந்த நால்வகைப் பெருநிலங்களில் மலையைச் சார்ந்த குறிஞ்சி நிலத்தின் இடங்களெங்கும் இறவுளர்கள் தினைப்பயிரினை முன்விளைக்கும் பல பெரிய தினைப்புனங்களிளெல்லாம் படரும் சிறகினையும், தோகையினையும் உடைய மயில்கள் பயில்வன ; சொல்லப்படும் அந்தத் தினைப்புனங்களைக் காப்பவர்களும் சுரித்த குழலையுடைய மயில் போன்ற சாயலையுடைய குறமாதர்கள்.

(வி - ரை) அப்பெருநிலங்கள் - குறிஞ்சி ஆதியாக மேல் 5 பாட்டுக்களிலும் (1083 - 1087) கூறிய அந்த நால்வகைப் பெருநிலப் பகுதிகள். அ - முன்னறி சுட்டு. பெருநிலம் - நிலத்தின் பெரும்பகுதி.

வரைபுணர் குறிஞ்சி - மலையும் மலையைச் சார்ந்த இடமும் ஆகிய குறிஞ்சி. இறவுளர் - குறிஞ்சி நிலமக்கள். "இறவுளர்" (665) பார்க்க. குறவர் - வேடர் என்பாருமுண்டு.

படர் சிறைத் தோகை புனம் பயில்வன என்க. மயிலின் சிறையும் தோகையும் வெவ்வேறு உடற் கூறுபாடுகள். தோகையையுடைய மயில் தோகை எனப்பட்டது. சினை ஆகுபெயர். தோகை - மயிலின் வால்போல நீண்டிருக்கும் பகுதி. பீலி எனவும்படும். இது உதிர்ந்து முளைப்பதாலும், நீண்டு வளர்வதாலும், விரித்தாட உதவுவதாலும் **படர்** என்ற அடைமொழி தந்தார். **படர்** - படர்தல் - செல்லுதல் என்ற பொருளில் மயில் பறக்க உதவுவதனல் **படர்கின்ற** என்று சிறைக்கும் ஏற்ற அடைமொழியாயிற்று. படர்சிறை - படர்தோகை எனக்கூட்டி யுரைக்க நின்றது.

சொல்லும்...தோகை - சொல்லும் - மேலே சொல்லப்படும். குறிஞ்சிக் குரிப் பொருளாய்த் தலைவனும் தலைவியும் புணர்தற்கிடமாதலானும், அகப்பொருளில் முதலில் வைக்கப்படுதலானும் எடுத்துச் சொல்லப்படும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

குறிஞ்சித் தெய்வமாகிய முருகன் தனது சொந்த நிலத்தில், தனக்குரிய மயில்களையும், குறவர்கோமகளாகிய மயில்போன்ற வள்ளிநாயகியாரையும் தினைப்புனத்தே கண்டு அருள்விளையாடல்கள் பயின்ற செய்திகள் நினைவு கூர்தற்குரியனவாய்ச் சேர்த்துச் சொல்லப்படும் என்ற குறிப்பும் காண்க.

சுரி குழல் தோகை - சுரிகுழல் - சிறைத் தோகையினின்றும் வேறு பிரித்துணர நிற்பதனல் பிறிதினியைபு நீக்கிய விசேடணம். **தோகை** - சினை ஆகுபெயராய் மயிலை உணர்த்திய சொல்; பின்னர் மெய்பற்றிவந்த உவம ஆகுபெயராக மயில் போன்ற சாயலையுடைய குறமாதர்க்காயிற்று. **காப்ப** - தோகை என்றதற்கேற்பக் **காப்ப** என அஃறிணை வினைமுற்றினற் கூறினர். விருந்து வந்தது என முடிந்தது போல உயர்திணை அஃறிணையாகச் சொல்லியல்புபற்றித் திணை மயங்கிற்று. திணையும் பன்மையினெருமையும் மயங்கிவந்த வமைதி.

அப்பெரு நிலங்களில் - முன்னர்க் குறிஞ்சி முதலிய நானிலப் பகுதிகளை முதல் கரு என்ற பொருள் வளங்களாற் பொதுவகையாற் சேர்த்துக் கூறிய ஆசிரியர், இனி அவற்றைத் தனித்தனி பிரித்துச் சிறப்பித்துக்கூறத் தொடங்குகின்ருர். இது

முதல் நான்கு பாட்டுக்களும் குறிஞ்சி வளங்கள். இதனால் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள் களுள் மக்களும், புள்ளும், செய்தியும் கூறியபடியாம்.

படர்வன பயில் சிறைத் தோகை—என்பதும் பாடம். 11

1089. அங்கண் வான்மிசை யரம்பையர் கருங்குழற் சுரும்பு
பொங்கு பூண்முலைக் கொடிச்சியர் குழன்மூழ்கிப் போகாச்
செங்கண் மால்விடை யார்திருக் காளத்தி யென்னு
மங்குல் சூழ்வரை நிலவிய வாழ்வினுன் மல்கும். கஉ

திருக் காளத்தி

(இ - ள்) வெளிப்படை. அழகிய இடமகன்ற விண்ணுலகத்தில் வாழும் அரம்பையர்களது கரிய கூந்தலிலுள்ள வண்டுகள், ஒளிவிளங்குகின்ற அணிகளை யணிந்த தனங்களையுடைய குறவர் மாதர்களுடைய கூந்தலினுள் மூழ்கி அங்கிருந்து நீங்காதிருத்தற்கு இடமாகிய, சிவந்த கண்களையுடைய திருமாலை விடையாகவுடைய சிவபெருமானது திருக்காளத்தி என்னும் மேகஞ்சூழ்ந்த திருமலையைத் தன்னுள் நிலவப்பெற்ற வாழ்வுடைமையால் (அக்குறிஞ்சி) மிகுவதாகும்.

(வி - ரை) அங்கண் என்றதற்கு அந்தக் குறிஞ்சிநிலத்தில் என்பாருமுண்டு.

அரம்பையர் - தேவமாதர். இவர்கள் காளத்தியில் பூசிக்கவந்து வழிபடும் வானவரோடு உடன்வந்தவர்கள் என்க. "கடவுண்மால் வரையி னுச்சி, யதிர்தரு மோசை யைந்து மார்கலி முழக்கங் காட்ட" (750) என்றவிடத்துத் திருக் காளத்தியிற் றேவர்பூசித்தல் குறிப்பிக்கப்பட்டது காண்க. கண்ணப்ப நாயனார் பேறு பெற்றபோது உடனிருந்து கண்டு "நான்முகன் முதலா வுள்ள வானவர் பூவின்மாரி பொழிந்தனர்" (828) என்றதும் கருதுக.

கொடிச்சியர் - குறவர் மகளிர். குறிஞ்சிநிலத் தலைமகளிரைக் **கொடிச்சியர்** என்பது பொருளிலக்கணம். **குழன் மூழ்கி** - அவ்வாசனையில் ஈடுபட்டு, அதில் மூழ்கித் தன்வசமிழந்து என்ற குறிப்புமாம்.

(குறிஞ்சி) **வாழ்வினுல் மல்கும்** என்க. குறிஞ்சி என்ற எழுவாய் வருவிக்க. தொண்டைநாட்டுக் குறிஞ்சிநிலமானது திருக்காளத்தி என்ற திருமலையினைத் தன் னுள்ளே இருக்கப்பெற்ற வாழ்வுடைமையினல் சிறப்புப் பெருகுவதாயிற்று என்க. அடுத்த இரண்டு பாட்டுக்களிலும் "குறிஞ்சி மேன்மையின் மிக்கது" (1090), "குறிஞ்சி செய் தவம்" (1091) என்றவை காண்க. குறிஞ்சி தவஞ்செய்து இத்தலங்களைத் தன்னுள்ளே கொண்டு மேன்மையடைந்தது என்பது தற்குறிப்பேற்றம்.

அரம்பையர் குழற்சுரும்பு கொடிச்சியர் குழன்மூழ்கிப் போகா என்றது அரம்பையர் கூந்தலினும் கொடிச்சியர் கூந்தலில் வண்டுகள் மிக்க மணம் கண்டன என்றதாம். வானரம்பையர் கூந்தல் மந்தாரம், கற்பகம் முதலிய மலர்களினுலாகிய செயற்கை மணம் மட்டும் கொண்டது. ஆனல் இங்குள்ள கொடிச்சியர் குறிஞ்சிநிலத் தலைவியராகிய உத்தமசாதிப் பெண்களாதலின் அவர் கூந்தல் இயற்கை மணமும், குறிஞ்சியின் பல செழித்த பூக்கள் சூடிய செயற்கைமணமும் ஆக இருவகை மணமும் பொருந்தியது என்பதாம். அன்றியும் இக்கொடிச்சியர் காளத்திநாதரின் பங்குடைய ஞானப்பூங்கோதையம்மையாரை வழிபட்டு அவரது திருவருள் மணம் பெற்றவர்கள். அவ்வம்மையாரது கூந்தலின் இயற்கை மணம் பற்றிய திருவிளையாடற் புராண வரலாறுகளும், "கொங்குதேர் வாழ்க்கை" என்ற இறைவன் பாடலும் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன.

தொண்டைநாட்டுக் குன்ற மகளிர் கூந்தல்களின் உயர்வை வாசனையால் வண்டுகள் முதலில் அறிந்து, அரம்பையர் கூந்தலிலிருப்பதினும் இங்குத் தங்குதலே சிறந்தது என்று கண்டு, அவ்வரம்பையர் கூந்தலைவிட்டுக் கொடிச்சியர் கூந்தலில்மூழ்கிக் குடிகொண்டன. அதன் பின்னர், அவ்வண்டுகள் வழி காட்டினமையாலும் பிறவாற்றாலும் இவ்வுண்மையையறிந்த அரம்பையரும் இமையவர்களும் தேவருலகில் வாழ்வதினும் வேடமாதரும் வேடருமாகப் பிறந்து இங்கு வாழ்தல் சிறப்புடைத்தென்று வேண்டி அவ்வாறே இங்கு வந்து பிறந்து இறைவரை வணங்குகின்றார்களென்றும் (1090), அவ்வாறு பிறக்கும்பேறு கிடைக்கப்பெறாத அரமகளிர் கொடிச்சியருடன் கூடி இங்குச் சுனைநீராடுகின்றனர் என்றும் (1091) இக்கருத்தினைத் தொடர்ந்து அடுத்த இரண்டு பாட்டுக்களினும் கூறுதல் காண்க.

காளத்தி - தொண்டை நாட்டின் 19-வது திருத்தலம். கண்ணப்பர் புராணம் - தலவிசேடம் - பார்க்க.

கருங்குழல் - அமுதமுண்டு நெடுநாள் மூப்பின்றி யிருக்கப்பெற்றார்களாதலின் நரைசேராது கறுத்த கூந்தல் என்பது குறிப்பு.

பொங்குபூண் முலைக் கொடிச்சியர் - வள்ளி நாயகியாரை வளர்த்த தாயர் சேடிமார் முதலியோர்களின் வழியினர் என்ற சிறப்புக் குறித்தது. 12

1090. பேறு வேறுசூ ழிமையவ ரரம்பையர் பிறந்து
மாறில் வேடரு மாதரு மாகவே வணங்கும்
ஆறு சூழ்சடை யண்ணலார் திருவிடைச் சுரமுங்
கூறு மேன்மையின் மிக்கதந் நாட்டுவண் குறிஞ்சி. கக

திரு இடைச் சுரம்

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்நாட்டினது வண்மையுடைய குறிஞ்சி நிலமானது, வேறாகிய தனிப்பேற்றினை எண்ணி நோற்ற வானவர்களும் அரம்பையர்களும் இங்கு ஒப்பற்ற வேடர்களும் வேடமாதர்களுமாகப் பிறந்து வணங்குதற்கிடமாகிய, கங்கையாறு சூழ்கின்ற சடையையுடைய பெருமையுடைய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய **திருவிடைச்சுரமும்** நிலவிய வாழ்வுடையதென்று சொல்லத்தக்க மேன்மையினால் மிகுந்தது.

(வி - ரை) பேறு வேறு சூழ் - பேறு - அவ்வப்போது உருத்தெரியாது வந்து வணங்கிப் போதலைவிட எப்போதும் இங்கு வாழ்ந்து வணங்கும் பேறு. **வேறு சூழ்** - தனியாக - வேறாகச் - சூழ்ந்த. **சூழ்தல்** - ஆலோசித்தல்; நினைத்தல். அதற்கென்று தனியாக நினைத்துத் தவஞ்செய்து வேடராகவும் வேடமகளிராகவும் பிறந்தார்களென்பதாம்.

மாறில் - முன்னரே தவஞ்செய்த தேவராயிருந்து பின்னரும் தவஞ்செய்து இறைவனை வணங்கப்பெற்றவர்களாதலின் அவ்வாறு செய்யாத ஏனை வேடர்கள் இவர்களுக்கு ஒப்பாகார் என்பார் **மாறில் வேடர்** என்றார். "புவனியிற் போய்ப்பிறவாமையி னாளும் போக்குகின்றோமவமே" என்ற திருவாசகம் காண்க.

பிறந்து - வணங்கும் என்க. **பிறத்தல்** - வணங்குதற்காகப் பிறவி எடுத்தனர் என்பதாம். வணங்குதலே பிறவிப்பயனாம் என்ற உண்மை வற்புறுத்தப்பட்டது.

திருவிடைச் சுரமும் கூறுமேன்மை - இடைச்சுரமும் நிலவிய வாழ்வுடையதென்று எடுத்துச் சொல்லும் மேன்மை என்க. "நிலவிய வாழ்வுடையது என்று" என்பது குறிப்பெச்சம். உம்மை, முன் கூறிய திருக்காளத்தியேயன்றி, என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

வண் குறிஞ்சி - குறிஞ்சிக்கு வண்மையாவது தன்னையடுத்தவர் யாவர்க்கும் சிவநெறியின் வாழ்வுபெற வழிகாட்டி யிடங்கொடுக்கும் தன்மை.

இப்பாட்டில் குறிஞ்சி நிலக்கருப்பொருள்களுள் மக்கள் - வேடரும் வேட மாதரும் என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

திருவிடைச்சுரம் - தொண்டை நாட்டு 27-வது தலம். மலைகளினிடையில் கற்சுரத்தில் இடையில் உள்ள காரணத்தினாற் போந்த பெயர். சுவாமியின் ஒளியுருவங்கண்டு ஆளுடையபிள்ளையார் "இடைச்சுர மேவிய இவர்வண மென்னே?" என்று பாடியருளினர். செங்கற்பட்டு நிலையத்திலிருந்து திருக்கழுக்குன்றம் கற்சாலையில் 3 நாழிகை சென்று, அங்கு நின்றும் வடக்கே திருப்போரூர் மட்சாலையில் 2 நாழிகையில் வடக்கே திரும்பி அரைநாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

மேன்மையின் மிக்கது - "நிலவிய வாழ்வு" என ஒரு மேன்மை முன்னர்க் கூறப்பட்டதாதலின் மேலும் ஒரு மேன்மை கூடும்போது **மேன்மை மிக்கதாயிற்று** என்றார். 13

1091. அம்பொன் வார்குழற் கொடிச்சிய ருடனர மகளிர்
திருக் வம்பு லாமலர்ச் சுனைபடிந் தாடுநீள் வரைப்பின்
கழுக் உம்பர் நாயகர் திருக்கழுக் குன்றமு முடைத்தால்
குன்றம் கொம்பர் வண்டுசூழ் குறிஞ்சிசெய் தவங்குறை யுளதோ? கச

(இ - ள்) வெளிப்படை. அழகிய பொன்னிறமுடைய மலர்களை அணிந்த, வளர்ந்து முடித்த கூந்தலையுடைய கொடிச்சியர்களுடன் தெய்வமாதர்கள் மணம் பொருந்திய பூக்களையுடைய சுனைகளிற் படிந்து முழுகுகின்ற நீண்ட இடங்களை யுடைய, தேவர் தலைவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் **திருக்கழுக் குன்றந்** தையும் அக்குறிஞ்சி தன்னிடத்துடையது. ஆதலின் மரக்கொம்புகளில் மலர்களில் வண்டுகள் மொய்த்தற்கிடமாகிய அந்நாட்டுக் **குறிஞ்சி நிலம் செய்தவம் குறைவுடைய தாமோ?** (அன்று.)

(வி - ரை) அம் பொன் வார் குழல் - "கொடிச்சியர் குழன் மூழ்கி" (1089) என்ற கருத்தினைத் தொடர்ந்து கூறியபடி. **பொன்** - பொன்னிறமுடைய மலர்கள். பொன்னணிகள் என்றலுமாம். **வார்குழல்** - பலதிறப்பட வார்ந்து முடிக்கப்பட்ட. அழகிய பொன்னிறம் ஒழுகும் என்றுரைப்பாரும் உண்டு.

உடன் படிந்தாடும் - என்க. கொடிச்சியரின் சிறப்பு நோக்கி **உடன்** என்ற உருபை அப்பெயருடன் சேர்த்து ஓதினார். **அரமகளிர்** - மலைவாழும் தெய்வச்சாதிப் பெண்கள். "வான் அரமகளிர்", "சூர் அரமகளிர்" என்பன காண்க. **உடைத்து** - குறிஞ்சி என்ற எழுவாய் வருவிக்க. அக் குறிஞ்சி எனச்சுட்டு வருவிக்க.

குறையுளதோ? - ஓகாரவினா இன்மை குறித்தது. செங்கண்மால் விடையார் திருக்காளத்தியும், ஆறுசூழ்சடை அண்ணலார் திருவிடைச்சுரமும், உம்பர் நாயகர் திருக்கழுக்குன்றமும் தன்னுட் பொருந்தப்பெற்றதென்றால் குறிஞ்சி செய்தவம் நிறைவுடையதேயாம் என்பது. இத்தவம் வேறெந்தக் குறிஞ்சிக்குள்ளது என்பதும் குறிப்பு. உம்மை - முன் சொன்னவற்றோடு என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை.

திருக்கழுக்குன்றம் - தொண்டை நாட்டு 28-வது திருத்தலம். தேவாரப்பாடல்களும் திருவாசகங்களும் பெற்ற சிறப்புடையது. செங்கல்பட்டு நிலையத்திலிருந்து தென் கிழக்கே கற்சாலையில் 9 நாழியளவில் உள்ளது. இரண்டு கழுகுகள் முறையே நான்கு யுகங்களினும் பூசிக்கும் காரணத்தாற் போந்த பெயர். வேதங்கள் மலையுருவ

மாயினமையின் வேதகிரி எனப்படும். கழுகுகளின் பூசை இன்றும் காணத்தக்கது. வடநாட்டார் பட்சி தீர்த்தம் என்பர். 12 ஆண்டுகளுக் கொருமுறை நீரிடியின் பூசை நடைபெறுகிறது. 12 ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை அடிவாரத்தில் உள்ள சங்க தீர்த்தத்தில் சங்கு விளைந்து மிதந்து வருவதனை இக்காலத்தும் கண்கூடாகக் காணலாம். இச்சங்க தீர்த்தத்தில் மூழ்கி மலைசுற்றி வந்து தரிசித்துப் "பிணிதான் தவிரு மென்று பிறங்கிக் கிடப்பார்" நோய் நீங்கப்பெற்றுச் செல்லுதல் இன்றும் காணும் காட்சியாகும். 14

பாலை - (குறிஞ்சியும் முல்லையும்)

1092. கோல முல்லையுங் குறிஞ்சியு மடுத்தசில் விடங்க
ணீல வாட்படை நீலிகோட் டங்களு நிரந்து
கால வேனிலிற் கடும்பகற் பொழுதினைப் பற்றிப்
பாலை யுஞ்சொல லாவன வுளபரன் முரம்பு. கரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. அழகிய முல்லை நிலத்தையும் குறிஞ்சி நிலத்தையும் அடுத்த பரற்கற்களோடு கூடிய மேட்டு நிலங்களாகவுள்ள சில இடங்கள், நீலநிற முடையவளாகிய வாட்படையேந்திய துர்க்கையினது கோயில்களும் நெருங்கி யுள்ளனவாய்ப், பெரும்பொழுதாகிய வேனிற்காலத்திற் கடும்பகற்பொழுதினைப் பற்றிப் பாலைநிலமென்றும் சொல்லும்படியாகவுள்ளன.

(வி - ரை) பாலையும் சொல்லலாவன - நடுவுநிற்றல் காரணமாகப் பாலைத்திணை நடுவுநிலைத் திணை எனப் பெயர் பெற்றதென்பர் மாதவச் சிவஞான யோகிகள். "'நடுவணைந்திணை நடுவண தொழியப், படுதிரை வையம் பாத்திய பண்பே' என நிலம் பகுத்தோதுங்கால் நடுவணதெனக் குறியிட்டாராகலின், அங்ஙனம் பகுக்கப்படு நிலங்களுமாகாது, அவற்றின் வேறுமாகாது, தனக்குரிய நிலம் நடுநிகர்த்ததாய் நிற்றல்பற்றி நடுவுநிலைத்திணை யெனக் குறியிட்டாளுதலே ஆசிரியர் கருத்தென்க. அங்ஙனமாதல், "முல்லையுங் குறிஞ்சியு முறைமையிற் றிரிந்து, நல்லியல் பழிந்து நடுங்குதுய ருறுத்துப், பாலை யென்பதோர் படிவங் கொள்ளும்" (சிலப்பதிகாரம்) என்பதனானுமுணர்க. இங்ஙனங் குறியிட்டமையாற் பாலைக்கு நிலமுண்டென்பதூஉம், அதனை யேனை நிலங்களின் வேறாக வைத்துப் பகுத்தெண்ணுதல் மரபன்றென்பதூஉம், ஆசிரியர் கருத்தாதலுணர்க. இவ்வுண்மையுணராதார் பாலை சான்ற சுரம் நானிலத்து ளடங்காதென வேறு வைத்தெண்ணி ஆசிரியரோடு மாறுகொண்டு நிலமைந்தெனத் தமக்கு வேண்டியவாறே கூறுப" என்றும், "ஆசிரியர் (தொல்காப்பியர்) முல்லை - குறிஞ்சி - மருதம் - நெய்தல் - பாலை என முறை செய்தற் கேது, மாலை - யாமம் - வைகறை - காலை - நண்பகல் என்னுஞ் சிறுபொழுதின் கிடக்கை முறையேயன்றி வேறின்மை" என்றும், எமது மாதவச் சிவஞான யோகிகள் தமது முதற்சூத்திர விருத்தியில் உரைத்தவை இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன. பாலைக்கு நிலமுண்டாயினும் அது நானிலங்களுமாகாது அவற்றின் வேறுமாகாது நிற்றல்பற்றி அதன் நிலம் நானிலங்களின் வேறாக வைத்தெண்ணப்படுதல் மரபன்மை யுணர்த்துதற்குப் பாலையும் சொல்லலாவன - பரன் முரம்பு என்று சிறப்பு உம்மை தந்தோதினர். இக்கருத்துப் பற்றியே "நானிலத் தைந்திணை வளமும்" என்றனர் காஞ்சிப் புராணமுடையார்.

வேனிலிற் கடும்பகற் பொழுதினைப்பற்றி - நிலமும் பொழுதும் என்ற முதற் பொருளிரண்டனுள் பாலைக்கு நிலமும் பொழுதும் கூறினர். வேனில் அதற்குரிய பெரும்பொழுதும், கடும்பகல் உரிய சிறு பொழுதுமாம். கடும்பகல் - நடுப்பகல்.

நண்பகல் என்ப. காலம் - பொழுது என்ற முதற்பொருள். பொழுதினைப்பற்றி - காலவேறுபாட்டால் பாலையாவது என்பதாம்.

நீலிகோட்டங்களும் நிரந்து - நீலி-துர்க்கை. நீல நிறமுடையவளாதலின் நீலி எனப்படுவாள் என்று குறிப்பார் நீல - நீலி என்றார். கரம் கரி - என்றாற்போல நின்றது. **வாட்படை** - வாளாகிய படை. இது நீலியின் படை.

முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்த சில் இடங்கள் - முல்லையும் குறிஞ்சியும் தம்முள் விரவிய நிலங்களில் காலவேறுபாட்டால் தமது தன்மை திரித்த நிலையிற் பாலை எனப் படும். ஆதலின் **சில் இடங்கள்** என்றார். இது வேறு; முல்லையும் குறிஞ்சியும் தம்மியல்பு திரியாது மயங்கும் திணைமயக்கம் வேறு; அதனை 1120-ல் வேறு கூறுவது காண்க. முதற்பொருளுக்குள் நிலமும் பொழுதும், கருப்பொருளுக்குள் தெய்வமும் கூறினர். பாலைக் கருப்பொருள்களுள் ஏனையவற்றையும் உடன்கொள்க.

அடுத்த சில் இடங்கள் - ஐந்திணைகளுள், தனி நிலமுள்ள நான்கினையும் பொது வகையாற் சொல்லி, அவற்றுள் முதன்மை பெற்ற குறிஞ்சியைச் சிறப்புவகையால் முதலிற் கூறினர். மேலே, இனி முல்லையைச் சிறப்புவகையாற் கூறத் தொடங்குகின்ற ஆசிரியர், முல்லையும் குறிஞ்சியும் அடுத்து நடுவுநிலைத் திணை எனப்படுவதாய காலவேறுபாடுபற்றித் திரிந்த பாலையை அடுத்துவைத்துக்கூறி, மேலே முல்லையைத் தொடர்ந்து சொல்லும் வைப்புமுறை கண்டுகொள்ளத் தக்கது. 15

முல்லை

1093. சொல்லு மெல்லையின் புறத்தன துணர்ச்சுரும் பலைக்கும்
பல்பெ ரும்புனற் கானியா றிடையிடை பரந்து
கொல்லை மெல்லிணர்க் குருந்தின்மேற் படர்ந்தபூம் பந்தர்
முல்லை மென்புதன் முயலுகைத் தடங்குநீண் முல்லை. கசு

(இ - ள்) துணர்ச்சுரும்பு...நீண்முல்லை - பூங்கொத்துக்களில் மொய்த்த வண்டுகளை அலைத்துக்கொண்டு வரும் பெரும்புனலுடைய **கானியாறுகள்** இடையிடையே ஓடிப்பரந்து சென்று, கொல்லையிலுள்ள மெல்லிய இலைகளையுடைய குருந்தமரத்தின் மேற்படர்ந்த பூம்பந்தர் போன்ற **முல்லைக்** கொடிகளின் மெல்லிய புதல்களிற் பதுங்கியிருந்த **முயல்களை** உகைத்துப், பின் அடங்குதற்கிடமாகிய நீண்ட **முல்லை** நிலங்கள்; சொல்லும் எல்லையின் புறத்தன - மேற்சொல்லிய எல்லையின் புறத்தில் உள்ளன.

(வி - ரை) **சொல்லும் எல்லை** - தொல்காப்பியனார் வகுத்துச் சொன்ன நானிலங்களிற் குறிஞ்சியின் எல்லை.

கானியாறு - பரந்து - புதல் முயல் உகைத்து அடங்கும், முல்லை - எல்லையின் - புறத்தன என்று கூட்டிமுடிக்க.

அடங்கும் முல்லை - அடங்குதற்கிடமாகிய முல்லைநிலம்.

பூம்பந்தர் - அயலில் பரந்து குடைபோல விரிந்த குருந்த மரத்தின் மேற் படர்ந்து நிறையப் பூத்தலின் முல்லைக் கொடியானது பூம்பந்தர் போன்றதென்பதாம். லதா மண்டபம் என்பர் வடவர். (லதை - கொடி.)

மெல்இணர்க் குருந்து - மென்பூம்பந்தர் - மென்முல்லை - மென் புதல் - மென் முயல் - என இவை யாவையும் மென்மையோடு பொருந்த உரைத்தது காண்க. "குருந்த மேறிக் கொடிவிடு மாதவி" (கௌசிகம் - திருவாரூர் - 5), "கொல்லை முல்லை மெல்லரும்பு, பீனும் குற்றாலம்" (குறிஞ்சி - 3) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரங்கள் காண்க.

பெரும்புனல் - கானியாறு - இடையிடை பரந்து - முயலுகைத்து - அடங்கும் என்றது காட்டாறுகள் வெள்ளத்தாற் பெருகுங்காலத்தில் முல்லைநிலக்காடுகளில் பல பக்கமும் பரந்து செல்வதனால் நீரின் வேகம் குறைந்து நிரந்து செல்லும்; அந்நீர் மெல்லிய முல்லைப்புதல்களினுட் பரந்து செல்லும்போது அங்குப் பதுங்கியிருக்கும் மென்மைத் தன்மையுடைய முயல்கள் அந்நீரினால் துரத்தப்பட்டு அங்கு நின்றும் ஓடும்; இவ்வாறு புதல்கள் முதலிய பல இடங்களிலும் பரந்து சென்றபின் கான் யாற்றின் பெருநீத்தம் அடங்கும் (வேகம் குறையும்) என்றதாம்.

இவ்வாறு தொடர்ந்து கூறியவாற்றால் முல்லைக்குரிய கருப்பொருள்களுள் **கானியாறு** என்ற நீர்நிலையும், **குருந்தம் முல்லை** என்ற மரமும் பூவும், **முயல்** என்ற மாவும், உணர்த்தப்பட்டமை காண்க. கானியாற்றின் இயல்பும் தன்மையணியிற் சுவைபெற உரைத்ததுவும் கண்டுகொள்க. மலையின்வீழருவிகள் "பள்ளந்தாழுறு புனலிற் கீழ்மேலாக" (திருவாசகம்) என்றபடி அதிகவேகமாய் வருதலும், யானை தேக்கு சந்தனம் முதலியவற்றை வாரி உருட்டிக்கொண்டு வருதலும்போலல்லாது, கானியாறுகள், பெருநீரினைக் கொண்டிருந்தும் முல்லையின் பரந்த காடுகளினிடையே பரந்து செல்லுதலால் மென்புதல்களையும் அலைக்கமாட்டாது அங்குத் தங்கும் மென் முயல்களைமட்டும் ஓடத் துரத்தி அம்மட்டில் அடங்குவன என்று தற்குறிப்பேற்றச் சுவை விரவக் கூறிய நயமும் காண்க.

நீண் முல்லை - முல்லைநிலக் காடுகளின் பரப்புக் குறித்தது. 16

1094. பிளவு கொண்டதண் மதிநுதற் பேதைய ரெயிற்றைக்
களவு கொண்டது தளவெனக் களவலர் தூற்றும்;
அளவு கண்டவர் குழனிறங் கனியுமக் களவைத்
தளவு கண்டெதிர் சிரிப்பன தமக்குமுண் டென்று. கஎ

(இ - ள்) பிளவு...தூற்றும் - பிளவுபட்ட குளிர்ச்சி பொருந்திய மதியை ஒத்த நெற்றியினையுடைய இடைச்சியர்களது பற்களினழகை முல்லை யரும்புகள் களவு கொண்டன என்று களாச்செடிகள் அலர்தூற்றுவன; அளவு கண்டு...என்று - (அதனை) அளவையினால் முல்லை அறிந்து, அவ்விடைச்சியரது கூந்தலின் நிறம்போலக் கனிந்த அந்தக்களவினைத் "தமக்கும் அதுவுண்டு" என்று சிரிப்பன.

(வி - ரை) இப்பாட்டுத் தன்மையணியும், உயர்வுநவிற்சியும், தற்குறிப்பேற்றமும் சிலேடையும் விரவிய கலவையணி நயம்படக் கூறப்பட்டதாம்.

பிளவுகொண்ட மதி - இருபிளவாகப் பிளந்தது போன்ற வடிவுடைய மூன்றாம் பிறை. **மதிநுதல்** - மதிபோன்ற நெற்றி. மெய்பற்றிவந்த உவமம்.

பேதையர் - இடநோக்கி இடைச்சியரைக் குறித்தது.

எயிற்றைத் தளவு களவுகொண்டது என்க. **எயிறு** - எயிற்றின் வடிவம் நிறம் முதலியன; ஆகுபெயர்.

எயிற்றைக் களவு கொள்ளுதல் என்றது அதன் அழகைக் கவர்ந்துகொண்டு அதுபோல விளங்குதல். இடைச்சியர்களின் பற்கள் முல்லை யரும்புகள்போல வுள்ளன என்பது கருத்து.

களவு அலர் தூற்றும் - அலர் தூற்றுதல் - பழித்தலுக்கும் மலர்கள் சிந்துதலுக்கும் சிலேடைபடக் கூறினர். **களவு** - களாச்செடி. (களாமரம் எனினுமாம்).

அளவு கண்டு - அளவையினால் அறிந்து. அலர்தூற்றுதலினால் அதன் உள்ளுறையைக் கருதலளவையினால் கண்டு என்பது குறிப்பு. **தூற்றும் - தூற்றுகின்ற** எனப்

பெயரெச்சமாகக் கொண்டும், அளவு - தன்மை என்று கொண்டு, தூற்றும் தன்மை என்றுரைப்பினு மமையும். அலர்தூற்றல் - பலரறியப் பழி சொல்லுதல்.

அவர் குழல் நிறம்கனியும் - அவர் - அவ்விடைச்சியர்; குழல்நிறம் - குழலின் நிறம்போன்ற கருமை நிறம். கனியும் - குழனிற முடையனவாகப் பழுக்கும். களாப் பழம் கருமையுடையது. "களங்கனியைக் காரெனச் செய்தாருமில்" - நாலடி. "காக்கையிற் கரிது களம்பழம்" என்று உதாரணமாக எடுத்துக் கூறுவதும் காண்க. கருமை நிறமே உருவமாகப் பழுத்தது போலும் என்பதாம். களா - கள - களவு. "குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ டுகர மேற்றலும்" என்ற விதிப்படி களா என்பது களவு என்று வந்தது. நிலா - நிலவு என்பதுபோல "வண்ண நீடிய மைக்குழம் பாமென" (455), "இழுது மையிருட் கிருளென" (திருஞான - புரா - 678) முதலி யவை காண்க.

அக்களவை - அலர்தூற்றும் என்று களவுக் குரைத்ததுபோல, இங்கும் அந்தக் களாமரத்தினை என்றும், அந்தக் களவினை - திருட்டுத்தனத்தை - என்றும் இருபொருள் படக்கூறின சுவை காண்க. அ - அவ்வாறு அலர்தூற்றிய - என முன்னறிசுட்டு.

எதிர் சிரிப்பன - எதிர் - அந்த அலர் தூற்றுதலுக்கு எதிராக; சிரிப்பன - மலர்கின்றன. முல்லை மலர்தல் சிரித்தல் போலாகும் என்பது.

"தமக்கும் உண்டு" என்று சிரிப்பன - வெளிவிய அந்தக் களவுத்தன்மை அலர்தூற்றும் தமக்கும் உண்டு என்ற கருத்துடன் சிரிப்பன.

எயிறு தளவின் தன்மைத்து - குழல் களவின் தன்மைத்து என்பன தன்மை யணிக்குறிப்பு. களவு குழனிறங் கனியும் - என்பது உயர்வுநவிற்சி. அலர் தூற்றல் - சிரித்தல் - இவை களவு கொண்டது தற்குறிப்பேற்றமும் சிலேடையும்.

ஓரிடத்திலே வெவ்வேறு பொருள்களைத் திருடிய இருவர் ஒருவரை யொருவர் அலர்தூற்றிக்கொள்ளும் சுவைபட உரைப்பது இத்திருப்பாட்டு.

முல்லைக் கருப்பொருள்களுள் களா அதற்குரிய மரமும், முல்லை - பூவுமாம்.

தளவு - கொடிக்கும் பூவுக்கும், களவு - மரத்துக்கும் (செடிக்கும்) பழத்துக்கும் முதல்சினை யொற்றுமை பற்றிக் கூறினார். களவு அலர் தூற்றும்போது அரும்பா யிருந்த முல்லை, அது கண்டபின் சிரிப்பதுபோல அலர்ந்தது என்று முன்பின் கால ஒழுங்கு காணும்படி, பின் வைத்த வைப்புமுறையும் காண்க. 17

1095. மங்கை யர்க்குவாள் விழியிணை தோற்றமான் குலங்கள்
எங்கு; மற்றவ ரிடைக்கிடை மலர்க்கொடி யெங்கும்;
அங்கண் "முல்லையின் றெய்வ"மென் றருந்தமி ழுரைக்குஞ்
செங்கண் மாறேழுஞ் சிவன்மகிழ் திருமுல்லை வாயில். கஅ

திரு முல்லை வாயில்

(இ - ள்) அங்கண் - அந்த முல்லை நிலத்தில்; மங்கையர்க்கு...குலங்கள் எங்கும் - இடைச்சியர்களின் வாள் போன்ற விழியிணைகளுக்குத் தோல்வியடைந்த மான் கூட்டங்கள் எங்கும் உள்ளன; மற்றவர்...கொடி எங்கும் - மற்று அவ்விடைச் சியரின் இடைகளுக்குத் தோற்ற (முல்லை) பூங்கொடிகள் எங்குமுள்ளன; முல்லையின் ...திருமுல்லைவாயில்-முல்லை நிலத்துக்குரிய தெய்வமென்று அரிய தமிழ்ப்பொருளிலக் கணத்தில் உரைக்கப்படுகின்ற செங்கண்ணுடைய திருமால் பூசித்த சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் திருமுல்லைவாயில் என்ற தலம் உள்ளது.

(வி - ரை) அங்கண், மான்குலங்கள் எங்கும் உள்ளன; மலர்க்கொடி எங்கும் உள்ளன; திருமுல்லைவாயில் உள்ளது என்று பயனிலைகளை விரித்துரைத்துக் கொள்க,

மங்கையர் வாள் விழியிணைக்கு - என்க. இங்கும் நான்காம் வேற்றுமை உருபு விரித்துக்கொள்க. விழியிணைக்குத் தோற்றலாவது அவ்விழிகள் போன்ற அழகும் மருண்ட பார்வையும் தம் கண்களுக்கில்லாமை.

இடைக்கு இடை கோடி - என்றதும் அவ்வாறே கொள்க. **இடைதல்** - தோல்வியுற்று உடைதல். இவையிரண்டும் உயர்வு நவிற்சியும் தற்குறிப்பேற்றமுமாம்.

மலர்க்கோடி - இடநோக்கி முல்லைக்கொடியினைக் குறித்தது. முல்லைக்கொடிகளின் துவண்டு வளைந்திருக்கும் தன்மை காண்க.

முல்லையின் தெய்வம் என்று அருந்தமிழ் உரைக்கும் செங்கண்மால் - நானிலத்துக்கும் அவ்வநிலத்துக்குரிய தெய்வம் உண்டு. அதனைப் பொருளிலக்கணம் "மாயோன் மேய காடுறை யுலகமும், சேயோன் மேய மைவரை யுலகமும், வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும், வருணன் மேய பெருமண லுலகமும், முல்லை குறிஞ்சி மருத நெய்தலெனச், சொல்லிய முறையாற் சொல்லவும் படுமே" (தொல் - அகத் - 5) என்று அறிவிக்கின்றது. முல்லைக் கருப்பொருள்களுள், உரிய தெய்வம் திருமால் என்பது அறிவிக்கப்பட்டபடியாம். **அருந்தமிழ்** - அரியதாகிய தமிழ்ப் பொருளிலக்கணம். அருமையாவது இவ்விலக்கண அமைதி வேறு எந்த மொழிக்கும் இல்லாமை. **தமிழ்** - தமிழ்ப் பொருளிலக்கணத்துக்கு வந்தது. ஆகுபெயர்.

மால்தொழும் சிவன் - மால்தான் தெய்வமாக ஆட்சிபுரியும் உரிமை கொண்ட முல்லைநிலத்தில் தனக்குப் பெருமானாகச் சிவனை வழிபடுகின்றார் என்ற சிறப்புப்படக் கூறினார். **முல்லையின் தெய்வமென்று உரைக்கும்** - என்ற இலேசினாலும் குறிப்பினாலும் முல்லை முதலாகிய அவ்வநிலத்துக்குரிய தெய்வமிதுவிது என்றுரைப்பது உபசாரமே என்பதும், அத்தெய்வங்களை அங்கங்கும் நிறுவி அத்தெய்வங்கட்குத் தெய்வமாய் ஆட்சிபுரிபவர் சிவபெருமானே என்பதும் அவரே முழுமுதல்வர் என்பதும் கருதலளவையாற் பெறவைத்தார். **முல்லையின் தெய்வமென்றுரைக்கும் மால்தொழும்** என்ற கருத்துமிது.

சிவன் என்றதனால் முழுமுதற் கடவுள் என்பது பெறவைத்தார். "சிவனெனு நாமந் தனக்கே யுடைய செம்மேனி யெம்மான்", "பரமுதலாயதேவர் சிவனாய மூர்த்தி" என்ற அப்பர் திருவாக்குக்கள் காண்க.

சிவன் மகிழ் திருமுல்லைவாயில் - சிவன் எங்கும் நிறைந்துள்ளவராயினும் திருமுல்லைவாயிலில் சிறந்த விளக்கத்தோடு வீற்றிருப்பார் என்பார் **மகிழ்** என்றார். சிவபெருமான் முல்லைக்கொடியின்கீழ் எழுந்தருளியிருத்தலால் **முல்லைவாயில்** எனப் பெயர் பெற்றது. சோழநாட்டில் சீகாழிக்கருகில் உள்ள இப்பெயர்பெற்ற தலத்தினின்றும் பிரித்துணரத், தொண்டை நாட்டிலுள்ள இது, வடதிருமுல்லைவாயில் என்று வழங்கப் பெறும். "சொல்லரும் புகழான் றொண்டைமான் களிற்றைச் சூழ்கொடி முல்லையாற் கட்டிட், டெல்லையி லின்ப மவன்பெற வெளிப்பட் டருளிய விறைவனே யென்று, நல்லவர் பரவுந் திருமுல்லை வாயி லுடையனே!" (தக்கேசி - 10) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம் இந்தச் சரிதத்தினையும் பெயர்க்காரணத்தையும் விளக்குதல் காண்க. இத்தலத்தில் ஒருகாலம் தொண்டைமான் யானையேறிச் செல்லும்போது அவனது யானையின் காலில் முல்லைக்கொடிகள் சுற்றி அதனை மேற்செல்லவொட்டாது தடுத்துவிட்டன ; அவன் முல்லைக்கொடிகளை வாளினால் வெட்ட, அது அந்த முல்லை வனத்தில் மறைந்திருந்த நாயகரின் திருமேனியில் பட்டு இறைவர் வெளிப்பட்டனர். அந்தச் சுவடு இன்றும் காணத்தக்கது.

இத்தலம் அம்பத்தூர் என்ற (M. S. M. Ry.) இருப்புப்பாதை நிலயத்தினின்றும் வடமேற்கே மட்சாலையில் 3 நாழிகை யளவில் அடையத்தக்கது.

குறிப்பு :—இப்பாட்டிற்கு மேலே குறித்தபடியன்றித், திருமுல்லைவாயிலில் எங்கும் மான் கூட்டங்களும் கொடிகளும் உள்ளன என்று கூட்டி வினைமுடிபு கொண்டு உரைத்தனர் முன் உரைகாரர்கள். இராமநாதச் செட்டியார் உரைக் குறிப்பினைப் பின்பற்றி இங்கு மேற்கண்டவாறு கூட்டி உரைக்கப்பட்டது. 18

1096. நீறு சேர்திரு மேனியர் நிலாத்திகழ் முடிமேன்
மாறில் கங்கைதா னவர்க்குமஞ் சனந்தர வணைந்தே
ஊறு நீர்தரு மொளிமலர்க் கலிகைமா நகரை
வேறு தன்பெரு வைப்பென விளங்குமா முல்லை. ௧௧

திரு ஆறல்

(இ - ள்) வெளிப்படை. திருநீறு சேர்ந்து விளங்குகின்ற திருமேனியினையுடைய சிவபெருமானது பிறை விளங்கும் திருமுடிமேல் உள்ள ஒப்பற்ற கங்கையானது அவர்க்குத் திருமஞ்சனநீரைத் தரும்பொருட்டு இவ்வுலகத்தில் வந்து அணைந்து ஊறுகின்ற நீரைத்தரும் ஒளிபொருந்திய மலர்களையுடைய **கலிகைமாநகர்** என்ற திருவூறல் என்னும் தலத்தை வேறாகத் தனது பெரிய சேமவைப்பு என்று சொல்லும் படி பெரிய முல்லை நிலமானது விளங்கும்.

(வி - ரை) **நீறு சேர்திருமேனியர் - நீறுசேர்** - உலகங்கள் தீயூழியிற் சாம்ப ராயினபோது அச்சாம்பர் அக்காலத்து அழியாதிருக்கும் சிவன்திருமேனியில் சேர்ந்து கிடப்பதாம் என்ற குறிப்புப்பட நின்றது. "வெந்த சாம்பல் விரையெனப் பூசியே" (கௌசிகம் - திருப்பாசுரம் - 3) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரது தேவாரத்துக்கு, ஆசிரியர் சேக்கிழார் நாயனார் அருளிய "வெந்த சாம்பல் விரையென் பதுதம, தந்த மில்லொளி யல்லா வொளியெல்லாம், வந்து வெந்தற மற்றப் பொடியணி, சந்தமாக் கொண்ட வண்ணம்" என்ற பேருரையும் இங்கு நினைவு கூர்க. "நீறு சேர்திரு மேனியர்" (மேகராகக் குறிஞ்சி - பராய்த்துறை - 1) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவார ஆட்சி போற்றப்பட்டது காண்க. மேனியரது என ஆறனுருபு விரிக்க.

நிலாத்திகழ்முடி - திகழ்ச்சி குன்றிய நிலா மீளவும் திகழும் பேறுபெற்ற திருமுடி என்பதாம்.

மாறில் கங்கை - மாறுஇல் - ஏழு பெருந் தீர்த்தங்களுள் ஒன்றாதலானும், அவற் றுள் இறைவன் திருமுடியில் இருக்கும் பேறுபெற்றதாகலானும் மாறு இல்லாத தாயிற்று. **மாறுஇல்** - குற்றமற்ற என்றலுமாம். **கங்கைதான் - அணைந்தே - நீர்தரும்** என்று கூட்டுக. **மஞ்சனம்** - திருமஞ்சனம் செய்தற்குரிய நீர். **தான்** - தானாகவே. கங்கையே என்ற தேற்றப் பொருள்படக் கூறுதலுமாம்.

முடிமேல் - கங்கை - மஞ்சனந்தர - அணைந்தே என்றதனால் முடிமேல் தங்கிக் கிடத்தலினும், இந்நிலவுலகத்தில் இங்கு ஊறுநீராய் வரின் அவரது திருமேனி முழு தும் நீண்டும் திருமஞ்சனநீராகப் பயன்பெறலாமென்று எண்ணி அணைந்து என்ற குறிப்பும் (அணைந்த என்ற சொல்லாற்றலாற்) பெறுதல் காண்க. அணைதல் - வானி டத்தினின்றும் கயிலையினின்றும் போந்து இங்குச் சேர்தல்.

ஊறு நீர் தரும் - ஓடுகின்ற பேரியாறனது சிறிய அளவாய் உருவெடுத்து ஊறு கின்ற நீரினைத்தரும் என்க. இக்காரணத்தால் திரு ஊறல் என்று இத்தலத்துக்குப் பெயர் வழங்குவதும் காண்க. சுவாமி பெயர் சலநாதேசுவரர் எனவும், கங்காதரேசு வரர் எனவும் வழங்கப்படுதலும் காண்க.

வேறு தன்பெருவைப்பு - வேறு - வேறாகிய - தனியாகிய. **பெருவைப்பு** - பெரிய சேமநிதி.

கலிகைமாநகர் - இது தக்கோலம் எனவும், திருவூறல் எனவும் வழங்கப்படும். தொண்டைநாட்டில் 12-வது தலம். ஆளுடையபிள்ளையாரால் பாடப்பெற்றது.

சுரர்குருவுக்கு இளைய முனியாகிய சம்வர்த்தன முனிவர் பூசித்த தலம் என்று ஆசிரியரால் பாராட்டப்படும் பெருமையுடையது.' (திருஞான - புரா - 1007). இது தக்கோலம் என்ற இருப்புப்பாதை நிலையத்திலிருந்து கிழக்கே ஒரு நாழிகையளவில் உள்ளது. 19

மருதம்

1097. வாச மென்மலர் மல்கிய முல்லைசூழ் மருதம்
வீசு தெண்டிரை நதிபல மிக்குயர்ந் தோடிப்
பாச டைத்தடந் தாமரைப் பழனங்கண் மருங்கும்
பூசல் வன்கரைக் குளங்களு மேரியும் புகுவ. உ௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. வாசனையுடைய மெல்லிய மலர்கள் நிறைந்த முல்லைக் கொடிகளையுடைய முல்லை நிலத்தினை அடுத்த மருத நிலத்தில், வீசுகின்ற தெள்ளிய அலைகளையுடைய பல நதிகள் மிக்கு உயர்ந்து ஓடிப், பசிய இலைகளையுடைய பெரிய தாமரைகள் பூத்தற்கிடமாகிய வயல்களின் பக்கங்களிலும், பறவைகளின் ஒலி மிகுதியுடைய வலிய கரைகள் பொருந்திய குளங்களிலும் ஏரியிலும் புகுவன என்க.

(வி - ரை) **வாசமென்மலர்** - இடநோக்கி முல்லை மலர்களைக் குறித்தது. **முல்லை சூழ் மருதம்** - முல்லையை அடுத்த மருதநிலம். "எல்லையின் புறத்தன - முல்லை" (1093) என்றது காண்க.

வீசுதெண்திரை நதிபல - பாலி - கூவம் - குசஸ்தல ஆறு-கம்பை - அடையாறு - வேகவதி - செய்யாறு - முதலியன. **தெள்திரை** - வெள்ளம் வரும் சில நாட்களிலன்றி ஏனைக்காலமெல்லாம் தெளிந்த தண்ணீரே வருதல் குறிப்பு.

நதிபல - ஓடி - பழனங்கள் மருங்கும் - குளங்களும் - ஏரியும் புகுவ என்க.

மிக்கு உயர்ந்து ஓடி - மிகுதல் - நீர்பெருகுதல்; உயர்தல் - கரையினுள் அடங்காமல் மேற்கிளம்புதல்; ஓடுதல் - வேகங் குறித்தது.

பூசல் வன் கரை - **பூசல்** - குளக்கரையில் உள்ள மரங்களில் அளவில்லாத பறவைகள் கூடிச் செய்யும் பற்பல விதமான ஒலி. பூசல் என்றதற்கு இவ்வாறன்றி அலைகள் மோதுகின்ற என்றுரைத்தனர் முன்னுரைகாரர்கள்.

குளம் - ஏரி - நாற்புறமும் வலிய கரைகள் இடப்பட்டனவாய்த், தாமரை முதலியவை பூத்தற்கிடனாய், ஊரினுள் இருக்கும் சிறிய நீர் நிலைகளாகிய வாவிகள் **குளம்** எனவும், அவ்வாறல்லாது அளவாற் பெரியனவாய் ஊரின் புறத்து இருப்பனவாய்ப் பெருங் கரைகளால் தண்ணீர் தேக்கப்பட்டுப் பயிருக்கும் உதவும் பெரு நீர்நிலைகள் **ஏரி** எனவும் படும். ஏரிகள் நீர் நிறைந்தபோது எண்ணிறந்த பறவைகள், நீர்வாழுயிர்கள், ஏனையுயிர்கள் இவைகளுக்கும், தாவரவுயிர்களுக்கும் வரைவின்றி உதவுவன என்பதனை "ஏரி நிறைந்தனைய செல்வன் கண்டாய்" (திருத்தாண்டகம் - திருமறைக்காடு-5) என்று உவமை முகத்தால் அருளினர் அப்பர் சுவாமிகள். தனக்குவமையில்லாதானது கருணைக்கு உவமையாகக் காட்டத்தக்க பெருமை யுடையது ஏரி என்பதாம்.

புகுவ - அணை முதலிய செயற்கை முயற்சிகளாற் றேக்கிப் புகுத்தலன்றி, இயல்பாய்த், தாமாகவே, புகுவன என்பது குறிப்பு.

உயர்ந்தோங்கி—என்பதும் பாடம். 20

1098. துங்க மாதவன் சுரபியின் திருமுலை சோரிபால்
பொங்கு தீர்த்தமாய் நந்திமால் வரைமிசைப் போந்தே
அங்க ணித்திலஞ் சந்தன மகிலொடு மணிகள்
பங்க யத்தட நிறைப்பவந் திழிவது பாலி. உக

பாலி

(இ - ள்) வெளிப்படை. உயர்ந்த தவத்தையுடைய வசிட்ட முனிவனிட மிருக்கும் **காமதேனுவினுடைய திருமுலை சோர்ந்த பாலானது,** பெருகுகின்ற தீர்த்தமாக உருப்பட்டு நந்திமலையினின்றும் போந்தே, அவ்விடத்துள்ள முத்துக் களையும், சந்தனம் அகில் முதலியவற்றோடு, மணிகளையும் கொண்டுவந்து தாமரைத் தடாகங்களில் நிறைக்கும்படி கீழ் இறங்கி ஓடிவருகின்றது **பாலியாறு** எனப்படும்.

(வி - ரை) **பாலி** - மேற் கூறிய பல நதிகளுள் ஒன்று பாலாறு. அது சிறப் புடையதாதலின் அதனை இப்பாட்டாலும் வரும்பாட்டாலும் கூறுகின்றார். இப்பாட்டி னற் **பாலி** (ஆறு) என்ற பெயரின் காரணத்தையும் அதன் வரலாற்றுச் சிறப்பினையும் கூறுகின்றார். நாட்டுச் சிறப்பிலும் நகரச்சிறப்பிலும் இவ்வாறே முதலிற் பழஞ்சரிதத் தொடர்பு காட்டிச் சிறப்பித்து, அதன் பின் இந்நாட்ட சிறப்புக் கூறியது காண்க.

துங்கமாதவன் - வசிட்ட முனிவன். **துங்கம்** - பெருமை. **துங்கம் - மா** - ஒருபொருட்பன்மொழி மிகுதி குறித்தது.

பாலி - பால், பொங்கு தீர்த்தமாய்ப் பெருகிப், போந்தே, இழிவதனால் இப்பெயர் பெற்றதென்று பெயர்க் காரணங் கூறியவாறு. இப்பெயர்க்கேற்ற சிறப்பு விளங்கும் தன்மையினையே மேல்வரும்பாட்டினுந் தொடர்ந்து கூறுதல் காண்க.

நித்திலம்...பாலி - **"சந்தன வேருங் காரகிற்** குறடுஞ் தண்மயிற் பீலியும்... **சுமந்து கொண்டுந்தி, வந்திழிபாலி"** (வடதிருமுல்லைவாயில் - தக்கேசி - 5) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலது.

சுரபியின் திருமுலைசோர்பால் நந்திவரை மிசைப்போந்த வரலாறு:—ஒருகாலத் தில் நந்திமலையின் மேல் வசிட்டர் தவஞ்செய்திருந்தனர். அவரது ஆச்சிரமத்தில் ஏவல் செய்துகொண்டிருக்கும் காமதேனு சிவபெருமானது இடபதேவரைக் கண்டுவிருப்பங் கொண்டது. அதனை முனிவர் அறிந்து ஒரு தருப்பையினை எடுத்தெறிய அத்தருப்பை ஓர் இளங்கன்றாகியது. அதனைக் கண்டு மனத்துள் அன்புபெருக உருகிக் காமதேனு பாலினை மலைமீது பொழியவே, அதுவே தீர்த்தமாய்ப் போந்து **பாலாறெனப்** பெரு கிற்று என்பதாம். "சழிந்த பற்றுடை வசிட்டன திருக்கையாக் கவின்ற, மொழிந்த நந்தியம் பெருவரை" (9) என்றும், "வாலிதாகிய குணத்தினன் வசிட்டனென் றுரைக்குஞ், சீல மாமுனி படைத்ததோர் தேனுவின் தீம்பால், சால நீடியே தொல்லை நாட்படர்ந்திடு தன்மை" (11) என்றும் வரும் கந்தபுராணம் ஆற்றுப்படலங் காண்க.

பொங்கு நீத்தமாய்—என்பதும் பாடம். 21

1099. பிள்ளை தைவரப் பெருகுபால் சோரிமுலைத் தாய்போன்
மள்ளர் வேனிலின் மணற்றிடர் பிசைந்துகை வருட
வெள்ள நீரிரு மருங்குகால் வழிமிதந் தேறிப்
பள்ள நீள்வயற் பருமடை யுடைப்பது பாலி. உஉ

(இ - ள்) **பாலி** - பாலாறு ; **பிள்ளை......தாய் போல்** - மகவு தன் கையினாற்றட விடப் பெருகும் பால் சொரிகின்ற தனங்களையுடைய தாயினைப் போல ; **மள்ளர்... கைவருட**-உழவர்கள் வேனிற் காலத்தில் மணல் மேடுகளைப் பிசைந்து காலுண்டாக்கி ஒழுங்குசெய்ய ; **வெள்ளநீர்...ஏறி** - ஊறிப் பெருகுகின்ற நீர் இருபக்கங்களிலும் கால்வாய்களின் வழியே மிதந்து மேலேறிப்போய் ; **பள்ளநீள்...உடைப்பது** - பள்ள நிலத்திலுள்ள நீண்ட வயல்களின் பரிய மடைகளை உடைப்பது.

(வி - ரை) பிள்ளை தடவப் பால்சொரியும் முலையினையுடைய தாயின் செய்தியை, மணற்றிடர் பிசைந்து கை வருட நீர் சுரக்கும் பாலியின் செய்திக்கு உவமித்தார்.

பாலி - பாலாறு என்ற பெயருக்கேற்பக் கூறிய பால் சொரியும் உவமை நயத்தை நோக்குக.

பிள்ளை...போல் - குழவி கை வருடி வாய்வைத்தபோது பால் சுரந்தும், அல்லாத காலங்களிற் பால்கரந்தும் இருப்பது தாய் முலையின் இயல்பு. அவ்வாறே, தம்மை ஊட்டும் தாய்போற் கண்டு மள்ளர் வேண்டி மணற்றிடர் பிசைந்து கைவருட நீர் சுரந்தும், அல்லாதபோது நீர் உட்கரந்தும் உள்ளது பாலாறு என்பதாயிற்று. வேண்டுங் காலமறியாது வேண்டாதபோதும் எஞ்ஞான்றும் நீர் பெருக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் ஏனைப் பேரியாறுகள் எப்போதும் பாலொழுகும் நோய்த் தன்மைகொண்ட முலைத் தாயைப்போல (அந்நோய் நீக்கம்பெறும் அவசியம்) உள்ளவை என்றது குறிப்பாம். இதனால் எப்போதும் நீர் பெருக்கும்பெருநதிகளும் மேல் நீரின்றி மணற் பரப்பாய்க் கண்டு உள் நீர் ஊறும் பாலாற்றுக்கிணையில்லன என்று தன்மையணியில் வைத்து உயர்வு நவிற்சிபெறக் காட்டியது ஆசிரியரது உண்மை பிறழாத் தெய்வக் கவிமாண்பாகும்.*

வெள்ளநீர்...பருமடை உடைப்பது - மணற்றிடர் பிசைந்து இவ்வாறு தோண்டு காலில் வரும் ஊற்று நீரேயாயினும் அது பெருகிச் சென்று பள்ளத்தில் உள்ள வயற் பகுதிகளிற் சேரும்போது செழித்துப் பெருக்கெடுத்துப் பாய்ந்து பரிய மடையையும் உடைக்கவல்லதாகும் என்பது. **வெள்ளநீர்** - என்றதனால் கீழ்ப் போகப் போக நீர்ப்பெருக்குளதாகும் இயல்பும், **இருமருங்கு** என்றதனால் பாலாறு இருகரையும் செழிக்கப்பாயும் இயல்பும், **மிகுந்து ஏரி** என்றதனால் மெல்ல ஓடிச்சேர்ந்து உயரத்தில் ஏறிப்பாயும் இயல்பும், **பள்ளநீர்வயல்** - என்றதனால் இத்தன்மையும் பயனும் ஆற்றின் பகுதிக்குப் பள்ளத்தில் உள்ள வயல்களுக்கே உளதாகும் இயல்பும், வயல்கள் நீண்டு பெரியனவாயிருக்குமியல்பும், **பருமடை** என்றதனால் அந்நீரின் பெருக்கினைத் தடுத்து வழிப்படுத்தப் பரியமடைகள் வேண்டப்படும் இயல்பும் தன்மையணியில் வைத்துக் கூறிய கவிநயம் காண்க. "பள்ள மடையாய்" (சிறுத் - புரா - 4) என்றது காண்க. இக்காட்சிகள் இன்றும் உள்ளனவாய்ப் பாலாற்றின் பல பகுதிகளிலும் காணத்தக்கன. **வேனிலில் - கை வருட** என்றதனால் ஏனைக்காலங்களில் இயல்பாகவே சென்று பாயும் என்பது குறிப்பு. 22

1100. அனைய வாகிய நதிபரந் தகன்பணை மருங்கின்
கனைநெ டும்புன னிறைந்துதிண் கரைப்பெருங் குளங்கள்
புனையி ருங்கடி மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய்
வினைஞ ரார்ப்பொலி யெடுப்பநீர் வழங்குவ வியன்கால். ௨௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அத்தன்மையான நதிகள் பரத்தலால் வயல்களின் பக்கங்களில் ஒலிசெய்கின்ற நீண்டபுனல் நிறைந்து, திண்ணிய கரையையுடைய பெருங் குளங்களுட் சேர்ந்து, அவற்றிற் கட்டப்பட்ட பெருங்காவலுடைய மதகு வாய்கள் திறந்துவிட அவ்வாய்களின் மூலம் வெளியேபோய், மள்ளர்கள் நீர்வரவு கண்டு ஆரவாரம் செய்யும் ஒலிமிகும்படி இடமகன்ற கால்வாய்களின் வழியே நீரினை வழங்குவன.

(வி - ரை) **அனையவாகிய நதி** - 1099-ல் கூறிய பல நதிகளுள்ளே சிறந்த பாலாற்றின் பெருமை மேலிரண்டு பாட்டுக்களாற் கூறிய ஆசிரியர், அதுபோன்ற ஏனை நதி

* இதுபற்றி எனது சேக்கிழார் 136, 137 பக்கங்களில் உரைத்தவை பார்க்க.

களின் சிறப்பினை இப்பாட்டாற் கூறுகின்றார். ஆற்றின் நீர் நேரே வயல்களிற் பாய்வதும், குளங்களுட் புகுந்து தேக்கப்பட்டு மதகுகளின் வழிக் கால்வாய்களால் வயல்களிற் பாய்வதும் ஆக நீர்ப்பாசன வசதி யிருவகைப்படும். அவற்றுள் ஏனை நதிகள் பாலாறுபோல நேரே வயல்களுட் சென்று பாயாமல், குளங்களை நிரப்பி அங்கு நின்றும் மதகு - கால்வாய் - இவற்றின்மூலம் வயல்களில் சென்று பாய்வன என்பதாம்.

நேரே தான் கொடுத்துவக்கும் வள்ளல்போலப் பாலாறும், தன்பொருளைப் பிறர்பாற் கொடுத்துச் சேமஞ்செய்து அவர்கள் விரும்பியபடி அவர்கள்மூலம் கொடுக்கும் கொடையாளிகள்போல ஏனை நதிகளும் உள்ளன என்ற இந்தக் குறிப்பினால் பாலாற்றின் சிறப்புக் கூறியதுமாயிற்று.

புனை இருங் கடி மதகு வாய்திறந்திட-வெள்ளநீரைத் தேக்கிவைத்து வேண்டிய போது வேண்டிய அளவு வேண்டிய நிலங்களுக்குள் புக விடுவதற்கு ஏரிக்கரைகளில் திண்ணிய பெரிய காவல்பெற்ற **மதகு**கள் வேண்டப்படுவன. பெருநீர்த் தேக்கத்தினால் கூடும் கனத்தைத் தாங்குவதற்குத் தக்க வலிமையும் காவலும் வேண்டப்படுவதனால் **இருங் கடி**மதகு என்றார். இது மனிதர் நினைந்து பெருமுயற்சியால் மேற்கொண்ட வகுக்கப்படுதலின் **புனை** என்றார். திறக்கவும் அடைக்கவும் ஏற்றபடி அமைக்கப்படுவதென்ற குறிப்புப்பட **வாய்திறந்திட** என்றார்.

நதிகள் பரந்து - புனல்நிறைந்து - குளங்கள் புகுந்து - மதகுவாய் திறந்திடப் - புறம்போய் - ஒலிஎடுப்பக் - கால் (வழி) - நீர் வழங்குவ எனக் கூட்டிமுடிக்க.

கனைநெடும்புனல் - பெருநீர்ப்பெருக்கு இரைச்சலுடன் வருதல் குறித்தது.

திண்கரைப் பெருங்குளங்கள் - (சிறையிட்ட) தேக்கப்பட்ட நீர் உடைத்துக் கொண்டு போகாதபடி இடப்பட்டவையாதலின் திண்ணிய கரை என்றார். **பெருங் குளங்கள்** - பாசன ஏரிகள்.

மதகுவாய் திறந்திடப் புறம்போய் - குளத்தில் சிறைப்பட்ட நீர் மதகுவாய் திறக்க வெளியிற் போய். "மாமத கூடுபோய், மண்டுநீர் வயலுட்புக" (60) என்றது காண்க. இதற்கு இவ்வாறன்றி, மதகுகளும் கரைகளும் உடைத்துக்கொள்ளும்படி என்று முன் உரைகாரர்கள் உரைத்தவை பொருந்தாமை யறிக.

வினைஞர் - இடநோக்கி உழவரைக் குறித்தது. **ஆர்ப்பொலி எடுப்ப**-"மள்ளர் குரைத்த கையோ சைபோய், அண்டர் வானத்தி னப்புறஞ் சாருமால்" (60) என்று இதன் சிறப்புக் கூறியது காண்க.

வழங்குவ - வேண்டிய அளவு வயல்களுக்குக் கொடுப்பன. **வியன்கால்** - இடம் அகன்ற கால்களின் வழி. வழி என்றது தொக்கது.

இப் பாட்டிற்கு இவ்வாறன்றி, நதி - பாலாறு என்று கொண்டு, பாலாற்றின் மிக்க நீர் நிறைந்து குளங்களும் மதகுகளும் உடைத்துக்கொள்ளும்படி சென்று கால்வாய்கள் நீரைக் கொடுக்கின்றன என்றுரைத்தனர் முன் உரைகாரர்கள்.

குளங்கள் என்றதை எழுவாயாக்கிப், பாலாறு பாய்தலால் புனல் நிறையக் குளங்கள் நீர் வழங்குவ என்று கூட்டி முடித்து உரை கூறுவர் இராமநாதச்செட்டியார்.

கரைப்போரும்—என்பதும் பாடம். 23

1101. மாறில் வண்பகட் டேர்பல நெருங்கிட வயல்கள்
சேறு செய்பவர், செங்நெலின் வெண்முளை சிதறி
நாறு வார்ப்பவர், பறிப்பவர், நடுபவ, ரான
வேறு பல்வினை யுடைப்பெருங் கம்பலை மிகுமால், உச

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஒப்பற்ற வளத்தைக் கொடுக்கும் எருமைக் கடாக் களைப் பூட்டிய பல ஏர்கள் நெருங்கிட வயல்களைச் சேறு செய்பவர்களும், செந்நெல்லினது வெள்ளிய முளைகளைச் சிதறிவிதைத்து நாற்று விடுகின்றவர்களும், நாறு பறிக்கின்றவர்களும், (நாறு) நடுகின்றவர்களுமாகிய வெவ்வேறு பல உழவின் பகுதிகளாகிய தொழில்களைச் செய்பவர்களுடைய பெரிய ஆரவாரம் மிகும்.

(வி - ரை) **மாறில் வண்மை என்றது** - ஏரினால் வரும் ஒப்பற்ற வளம்குறித்தது. "ஏரின் மல்கு வளத்தி னால்வரு மெல்லை யில்லதோர் செல்வம்" (441) என்றதுகாண்க.

பகட்டு ஏர்பல - பகடு எருமைக்கடா. இவற்றையே ஏரிற்பூட்டுவதும் இவற்றாற் பிற உழவுப் பகுதிகளைச் செய்வித்தலும் பற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. (74 முதலியன).

ஏர்பல - உழவு காலத்தில் பல ஏர்களை ஒரு சேரக்கொண்டு தொழில் செய்யும் தன்மை குறித்தது.

சேறுசெய்தல் - நாறுவார்த்தல் - (நாறு) பறித்தல் - நாறுநடுதல் - இவை உழவின் வெவ்வேறு பகுதிகள். இவை பலவும் பற்பல இடங்களில் ஒரு காலத்தே காண நிகழ்வனவாதலின் **பல்வினையுடைப் பெருங்கம்பலை மிகும்** என்றார். இவ்வாறு ஒருகாலத்தில் சேறுசெய்தல் முதல் நெல் அறுத்தல், தூற்றல், குவித்தல் வரை உழவு வினைப் பகுதிகள் பலவும் பல வயல்களிலும் காண நிற்பதும், குறித்த பருவம் என்பதின்றி எல்லாக் காலத்தும் உழவு வினைகள் செய்ய நிற்பதும் தொண்டை நன்னாட்டின் நீர்வள நிலவளங்களின் சிறப்பியல்பாம்.

வெண்முளை சிதறி நாறு வார்ப்பவர் - நாறு வார்த்தல் - நாற்று விடுதலுக்காக விதை நெல்லைத் தூவுதல். **வார்த்தல்** - தூவுதல். விதை நெல்லை முன்னர் நீரில் ஊறவைத்து முளை கிளம்பின பின்னரே நாற்று விடுதற்காக அதனைத் தெளித்து விடுவது நன்மை தரும் உழவு வழக்கு என்பதனைக் குறித்தார். **சிதறுதல்** - நாறு விடுதற்குச் சேறுசெய்து அமைத்த நிலத்தில் தூவுதல். **வெண்முளை** - ஊறவைத்த நெல்லின் முளை கிளம்பும் பருவம் குறித்தது; முளை கிளம்பும்போது வெள்ளிதாய் இருக்கும். 24

1102. வரும்பு னற்பெருங் கால்களை மறித்திட வாளை
பெருங்கு லைப்பட விலங்குவ பிறங்குநீர்ப் பழனம்;
நெருங்கு சேற்குல முயர்த்துவ நீள்கரைப் ; படுத்துச்
சுருங்கை நீர்வழக் கறுப்பன பருவராற் றொகுதி. உரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. நீர் வருகின்ற பெரிய கால்களை வாளைமீன்கள் குறுக்கிட்டுத் தடுக்க, அதனால் அந்த நீர் தேக்கம் பெற்றுப் பெரிய கரைகள் உடைபட்டுப் போம்படி நீர்க்கால்கள் விலங்கிப் போகின்றன; விளங்குகின்ற நீரையுடைய வயல்களில் நெருங்கியுள்ள சேல் (கெண்டை) மீன்களின் கூட்டம் பள்ளமானவயலை நீண்ட கரையாகச் செய்து உயர்த்தி விடுகின்றன; மதகுகளுட் புகுந்து நீர்வரும் வழியைப் பரிய வரால் மீன்கள் அடைத்து விடுகின்றன.

(வி - ரை) இதனால் வாளை, சேல், (கெண்டை), வரால் என்ற மூன்று வகை மீன்கள் இவ்வுழவின் பகுதிகளில் செய்யும் செயல்களை இடையூறு செய்வனபோலக் கூறினார். **வாளை** மீன்கள் குறுக்கிட்டுக் கால்களில் நீர்வருதலைத்தடுக்கும்; **சேல்கள்** பல கூடியதனால் பள்ளவயல் கரைபோல மேடிட்டுப்போம்; **வரால்கள்** மதகினுட் புகுந்து நீர்வரும் வழியினை அடைக்கும் என்க.

மறித்திட - விலங்குவ - உயர்த்துவ - அறுப்பன - நாறுநட்டுக் களைகட்டபின் விளைவுமுற்றி அறுக்கும் வரை நீர்பாய்ச்சுதல் தவிர வேறு உழவுவினைகள் இல்லை. அக்காலத்து நீர்பாய்வதனை இடையூறின்றி நிகழச் செய்தலே உழவர் உழத்தியர் தொழிலாம். இங்கு மீன்களால் நீர்ச்செலவின் நிகழும் இடையூறுகளைக் கூறியவதனால் அவற்றை விலக்கி நீர்பாயும்படிச் செய்வதும் குறிப்பாற் கூறப்பட்டமை காண்க. இடையூற்றை நீக்கும்வகையால் உழவுக்குத் துணை செய்வதோடு தமது மீன் உணவுக்கும் துணை செய்துகொள்வர் என்ற குறிப்புமாம். நீர் வளத்தால் மிக்குப் பெருகிய மீன்களின் செழிப்பும், அவற்றின் செயலால் நெல் விளைவுவரை உள்ள காலப்பகுதியின் செலவும் உணர்த்தியதிறம் காண்க. இவ்வாறே முன்னர்த் திருநாட்டுச் சிறப்பில் நாறு நட்டுக் களைகட்டபின் கடைசியர்களின் விளையாட்டும், வயன் மாதர் சிறுமகளிர் விளையாட்டுமாகக் காலங் கழித்துப், பயிர் வளர்ந்து முற்றும்வரை காலம்செல்லுதலைக் காட்டிய திறமும், அவ்விடத்துரைத்தவையும் இங்குநினைவுகூர்க. (63—66).

கரைப்படுத்துச் சேர்தலம் பழனம் உயர்த்துவ - என்றது சேல்கள் மிகுதியாய் நெருங்கிச் செறிந்து தங்கும் தன்மையினை உணர்த்திற்று. நெருங்குசேல் என்ற குறிப்புமிது. சேல் - கெண்டைமீன். இதற்கு இவ்வாறன்றி சேல்கள் ஒன்றன்மேலொன்று படுத்துக் கரைகளை உயர்த்துவ என்றுரைத்தனர் முன்னுரைகாரர்கள்.

வரால் - வேகமான நீரோட்டத்தினும் எதிர்த்துச் செல்லும் இயல்பு குறித்து அவை மதகுவாயில் வரும் வேகமான நீர் வழியிற் புகுந்து நீர்வழக்கு அறுப்பன என்றார். **சுருங்கை** - நீர்வருதற்கமைத்த சிறுவழி; மதகுவாய். **வழக்கு** - வழங்குதல் - வருதல். முன்னரும் வழங்குவ (1102) என்றது காண்க.

வாளைகள் கால்களை மறித்திட - அளவாற் பெரியனவாய் வேகமாய் இயங்குதலன்றி அங்கங்கும் கிடக்கும் இயல்பினை உடையன என்பது குறிப்பு. வரால்கள் தொகுதியாயும், சேல்கள் நெருங்கியும் இயங்குமியல்பினை முறையே தொகுதி என்றும், நெருங்கு என்றும் குறித்த ஆசிரியர் அவ்வாறின்றித் தனித்தனி யியங்கும் வாளையை அடைமொழியின்றித் தனிக் கூறிய நயமும் காண்க. 25

1103. தளைத்த டம்பணை யெழுந்தசெங் தாமரைத் தவிசின்
இளைத்த சூல்வளை கண்படுப் பனவிடை யெங்கும்;
விளைத்த பாசொளி விளங்குநீள் விசும்பிடை யூர்கோள்
வளைத்த மாமதி போன்றுள மருதநீர் வைப்பு. உசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. நீர்வளம் மிக்க மருதநிலப்பகுதியில் வரம்புகளையுடைய பெரிய வயல்களில் முளைத்தெழுந்த செந்தாமரைப் பூவாகிய இருக்கையில் சூல்கொண்டு இளைத்த தூங்குவனவாகிய சங்குகள், அந்த இடமெங்கும் முற்றிய பச்சைநிற ஒளி பெற்று விளங்குவதாகிய ஆகாயத்தினிடையே பரி வேடத்தால் வளைக்கப்பட்ட முழுமதி போன்றுள்ளன.

(வி - ரை) தடம்பணை - எங்கும் - சூல்வளை கண்படுப்பன எனக்கூட்டுக. வயல்களிற் செந்தாமரை முளைத்தெழுந்து பூத்தன; தாமரை மலரில் ஏறிச் சூல்கொண்டிளைத்த சங்குகள் துயின்றன; சுற்றிலும் எங்கும் நெற்பயிர் பச்சை நிறத்துடன் விளங்கியது; அந்தச் சங்குகளின் தோற்றம், பசியவானத்தினிடையில் பரிவேடத்தால் வளைக்கப்பட்ட முழுமதியின் றோற்றம்போன்றிருந்தது என்பதாம்.

பசிய பயிர் - வானம்; செந்தாமரை - மதியைச் சுற்றிய செந்நிறமுடைய பரிவேடம்; அதனிடையில் சங்கு - முழுமதி; போன்றன என்க.

தளை - வரம்பு. நீரினையும் எரு முதலிய உரங்களையும் வயலினின்றும் வெளிப் போகாமல் தடுத்து நிறுத்துதலால் வரம்புகள் தளை எனப்பட்டன. "சிறைவான் புனல்" (திருக்கோவை) என்பதுங் காண்க.

பணை எழுந்த செந்தாமரை - இதுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. **எழுந்த** - தாமரைக்கொடி முளைத்தெழுந்ததனையும், அதன் பூக்களின் தண்டு உயர எழுந்து நிற்பதனையும் குறித்தது.

தாமரைத் தவிசு - **தவிசு** - இருக்கை ; படுக்கையிடம் ; சேக்கை. "செறியிதழ்த் தாமரைத் தவிசிற் றிகழ்ந்தோங்கு மிலைக்குடைக்கீழ்" (மேகரா - குறி - வீழி - 2) என்றும், "சேற்றெழுந்த மலர்க்கமலச் செஞ்சாலி கதிர்வீச,வீற்றிருந்த" (பழந்தக்க - தோணிபுரம் - 6) என்றும் வரும் ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரங்களும் காண்க.

சூல் இளைத்தவளை என்க. சூல்கொண்டதனால் அயர்வடைந்த சங்கு. கண்படு தற்குக் காரணங் கூறியவாறு.

விளைந்த பாசோளி - பயிர் விளைந்து முற்றியதனால் விளங்கும் பசியநிறம். இதனால் நட்ட நெற்பயிர் இடைக்காலத்துள் முதிர்ந்து பச்சையாய் விளங்கிய நிலையும் குறிக்கப்பட்டது காண்க.

ஊர்கோள் - பரிவேடம். **ஊர்கோள் வளைத்த** - ஊர்கோளினால் வளைக்கப்பட்ட. தச்சனாற் கட்டப்பட்ட என்புழிப்போல, வினைமுதற்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபும், படுவிகுதியும் தொக்குநின்றன. இங்கு **ஊர்கோள்** என்றது ஓரோர்காலம் முழு மதியைச் சூழ்ந்துகாணும் சிவந்த கதிர்ப்படலத் தொகுதியை.

மாமதி - முழுமதி. **நீர்மருதவைப்பினிடத்துக்** கண்படுவனவாகிய சூல் **வளைகள்** - **போன்றுள** என்க. **வளை** - சாதியொருமையாதலின் பன்மைவினை கொண்டது.

நீள் வைப்பு—என்பதும் பாடம். 26

1104. ஓங்கு செந்நெலின் புடையன வுயர்கழைக் கரும்பு ;
பூங்க ரும்பயன் மிடைவன பூக ;மப் பூகப்
பாங்கு நீள்குலைத் தெங்குபைங் கதலிவண் பலவு
தூங்கு தீங்கனிச் சூதநீள் வேலிய சோலை. உ௬

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஓங்கி வளரும் செந்நெற் பயிரின் பக்கத்தில் உயர்ந்த கழைக்கரும்பு உள்ளன ; அந்த அழகிய கரும்புகளின் அயலில் நெருக்கமாகிய கமுகு கள் உள்ளன ; அந்தக் கமுகுகளின் பக்கத்தில் நீண்ட குலைகளையுடைய தென்னை களும், பசிய காய்களையுடைய வாழைகளும், வளப்பம் பொருந்திய பலாமரங்களும், தொங்குகின்ற இனிய பழங்களையுடைய மாமரங்களுமாய்ப் பொருந்திய நீண்ட வேலியை யுடையன சோலைகள்.

(வி - ரை) ஓங்கு சேந்நேல் - **ஓங்கு** - சின்னாளில் மேலுயர்ந்து வளரும் நெற்பயி ரின் வளர்ச்சியையும், செழிப்புடைய நெல் உயர்ந்தும் புடைபரந்தும் வளரும் வளர்ச்சியையும் குறித்தது. செந்நெல்லின் சிறப்புப்பற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. **நேல்** - இங்குச் செந்நெற்பயிர் குறித்து நின்றது.

உயர் கழைக்கரும்பு - இது கரும்பின் ஒருவகை குறித்தது. "கழைக்கரும்பு" (67) என்றவிடத்துரைத்தவை பார்க்க. **உயர்** - என்றதனால் கணுக்களினிடை உள்ள பகுதி நீண்டிருத்தலும், கரும்பு நீண்டு வளர்ந்திருத்தலும் குறிக்கப்பட்டது. **கழைக் கரும்பு** - ஒரு பொருட் பன்மொழி என்றனர் முன்னுரைகாரர்கள்.

மிடைவன பூகம் - கமுகமரங்களை நெருங்கப் பயிரிடுந்தன்மை குறிக்கப்பட்டது.

நீள் குலைத்தெங்கு - தென்னையின் குலை நீண்டிருத்தலால் காய்களின் செறிவும் செழிப்பு மிகுதியும் குறிக்கப்பட்டன. நீண்டதென்னை என்றலுமாம்.

வண் பலவு - பலாவின் வண்மையாவது பெரும் பழங்களையுடைமை, ஒரு பழத்தில் பல சுளைகளையுடைமையால் பலருக்கும் ஒரே காலத்தில் உணவாகும் தன்மை, வேரினுள்ளும் மரம் முழுமையும் காய்த்துப் பலன் உதவுதல், காயும் பழமும் உணவாகுதல், பழம் வெடித்துச் சாறுபாய்தல் முதலியன. "வண்பலவின்" (1044) என்றவிடத்துரைத்தவையும் பார்க்க.

தூங்கு தீங்கனிச் சூதம் - மாங்கனிகள் நீண்ட காம்புகளுடன் மரக்கிளைகளில் தொங்கு மியல்புடையன. **தீங்கனி** என்றதனால் **கனி** இனிய சுவையுடைத்தாதலும், **காய்** அவ்வாறின்றிப் புளிப்புடைத்தாதலும் குறிப்பாம். திரோதான சத்திக்கும் அருட் சக்திக்கும் முறையே மாங்காயினையும் மாங்கனியினையும் உவமித்துக் கூறுவன ஞான சாத்திரங்கள். இங்ஙனம் தன்மை யணிச்சுவைபடக் கூறியது காண்க.

கதலி - பலவு - சூதம் - இவை முக்கனிகளாதலும் அறிக. "முக்கனியின் சாறொழுகிச் சேறுலரா நீள்வயல்சூழ் முதுகுன்றமே" என்பது ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாக்கு.

சோலை வேலிய - சோலைகள் - தென்னை, கதலி, பலா, மா என்ற இவற்றை வேலியாக உடையன. **வேலி** என்பது இம்மரங்கள் நெல் வயலினையும் கரும்புப் பயிர்களையும் சுற்றி வெளிப்புறத்தில் வேலிபோல அமைந்துள்ளன என்பதாம். இவ்வாறன்றி இம்மரங்கள் நிலத்தின் இடைநடுவில் இருப்பின் இவற்றின் நிழலகப் பட்டு ஏனைப்பயிர்கள் பயன்தரா வென்க.

நெல் - கரும்பு - பூகம் - தெங்கு - கதலி - பலா - மா இவை மருதநிலக் கருப் பொருள்களுள் உணவுக்குரியனவாதல் காண்க. 27

1105. நீடு தண்பணை யுடுத்தநீண் மருங்கின; நெல்லின்
கூடு துன்றிய விருக்கைய; விருந்தெதிர் கொள்ளும்
பீடு தங்கிய பெருங்குடி மனையறம் பிறங்கு
மாட மோங்கிய மறுகன; மல்லன்மூ தூர்கள். உஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வளப்பமுடைய பழைய ஊர்கள், குளிர்ச்சியையுடைய பெரிய வயல்களாற் சூழப்பட்ட நீண்ட பக்கங்களையுடையன; நெற்கூடுகள் நெருங்கிய வீடுகளையுடையன; விருந்தினர்களை எதிர்கொண்டு உபசரிக்கும் பெருமையில் நிலைத்த பெருங்குடிகள் இல்லறத்தில் விளங்குதற்கிடமாகிய மாடங்கள் ஓங்கிய வீதிகளையுடையன.

(வி - ரை) மூதூர்கள், மருங்கின; இருக்கைய; மறுகன என்க.

பணை உடுத்த - பணைகளாற் சூழப்பட்ட. **பணை** - பண்ணை. **உடுத்தல்** - சூழ்தல் என்ற பொருளில் வழங்குவது.

நெல்லின் கூடு - நெல்லைச் சேமித்து வைக்குமிடம். வைக்கோற் புரியினாலமைத்த குரம்பை. **நெல்** - மருதக் கருப்பொருள். மருத நிலமக்களுக்கு இது முதன்மை பெற்ற உணவுப் பண்டமாதலின் **ஊர்களில் நெற்கூடு துன்றிய இருக்கை** என்றார். **இருக்கை** - வீடு; வயலிடங்களில் நெற்கூடுகள் அமைத்தலுமுண்டு. **நெல்லின் கூடு** நிறைந்தமையே **விருந்து எதிர்கொள்ளுதற்கு** வேண்டும் பெருஞ் சாதனமாதலின் இதனை முன்வைத்து, அதனை அடுத்து வைத்து ஓதினார். "நெற்கூடு" கோட்புலி நாயனார் புராணம் பார்க்க. **துன்றுதல்** - மிகுதியாக நெருங்கியிருத்தல். நெல்லினைக் கூடுகட்டி வீடுகளிற் சேமித்தல் மரபு.

மனையறம் பிறங்கும் மாடம் ஓங்குதல் வீதிகளுக்குச் சிறப்பு என்று முடித்தது காண்க. பணையில் நெல் விளைவும், நெற்கூடுகளின் உதவியால் விருந்தெதிர் கொள்ளுதலும் உளவாக, இவையெல்லாம் இல்லற ஒழுக்கத்தால் நிலைபெறுவன என்பதாம்.

மல்லல் - நெல்லே யன்றி அதன் வழித்தாய் உளவாகும் பிற எல்லா வளங்களும் கொள்க. மல்லல் மூதூர் - சிலநாள் செழித்துப் பின் மறையும் ஊர்கள் போலன்றி பழைமையாகவரும் செழிப்புடையன என்பது.

ஊர் - மருதநிலப் பதிகள் ஊர் எனப்படும். 28

1106. தொல்லை நான்மறை முதற்பெருங் கலையொலி துவன்றி
யில்ல றம்புரிந் தாகுதி வேள்வியி லெழுந்த
மல்கு திண்புகை மழைதரு முகிற்குலம் பரப்புஞ்
செல்வ மோங்கிய திருமறை யவர்செழும் பதிகள். ௨௯

(இ - ள்) வெளிப்படை. திருமறையோர்களது செழும் ஊர்கள், பழைமையாகிய நான்கு வேதங்கள் முதலிய பெருமையுடைய கலைகளை ஓதுகின்ற ஒலி மிகுந்து இல்லறத்திற் புரிந்த ஆகுதிகளுடன் கூடிய வேள்விகளில் எழுந்த திண்மையுடைய புகையானது மழையினைத்தரும் முகிற் கூட்டங்களைப் பரப்புகின்ற செல்வத்தால் மிகுந்தன.

(வி - ரை) உழவினுல்வரும் வளங்களையும், அவ்வளங்களாலுயர்ந்து மனையறம் பிறங்கும் பெருங்குடிகளையும், முன்னர்க் கூறிய ஆசிரியர், அவ்வாறு உள்ள ஊர்களுட் சிறந்து விளங்குவனவும் மறையவர்களுக்குச் சிறப்பாயுரியனவுமாகிய ஊர்களை விதந்து வேறு எடுத்துக் கூறுகின்றார்; அந்த மறையவர் செழும்பதிகளுட் சிறந்த திருவல்லத்தினை மேல்வரும் பாட்டிற் றொடர்ந்து கூறும் முறையும் காண்க.

இவற்றை வேறுபிரித்து விதந்து கூறுதற்குக் காரணம் முன்கூறிய உழவு வளங்களுக்கும் இல்லறத்துக்கும் இன்றியமையாத துணையாய் நிற்கின்றமையால் முதன்மை பெற்ற மழைக்குக் காரணமாகிய வேள்விகளை அவர்கள் செய்பவர் என்பதாம்; அதனை வேள்விப்புகை மழைதரும் முகிற்குலம் என்றதனுற் குறிப்பித்தார்.

தொல்லை - பழைமை. மறைகளின் தொன்மையாவது உலகங்களைப் படைத்த போதே உலகத்துயிர்கள் உய்யும் வழியினையும் உடனே வகுத்து மறைகளை இறைவன் அருளினர் என்றதனாலாம். "அசரசர பேதமான யாவையும் வகுத்து - மறையாதி நூலையும் வகுத்து" என்று இதனை விளக்கினர் தாயுமானுர். முதற்றோன்றிய நாத தத்துவத்திற்றோன்றியதாதலின் தொல்லை நான்மறை என்றார் என்பதும் பொருந்தும்.

மறைமுதற் பெருங்கலை - முதன்மை பெற்ற வேதங்களும் அவை முதலாகக் கணிக்கப்படும் ஆறங்கம் முதலிய பெருங்கலைகளும். ஒலி - இவற்றைப் பயிலும் ஒலி.

வேள்வியில் எழுந்த - புகை - மழைதரும் முகிற்குலம் பரப்பும் என்றது வேள்விகள் மழைக்குக் காரணமாவன என்றதாம். "வானளிப்பன வேள்வியின் வளர்தீ" (1032) என்றதும் அங்குரைத்தவையும் பார்க்க. "வேள்வி நற்பயன் வீழ்புன லாவது" (திருஞான - புரா - 822) என்றது காண்க. 81ல் உரைத்தவை பார்க்க.

இல்லறம் புரிந்த ஆகுதி வேள்வியில் - இல்லறத்திற் புரிந்த வேள்வி என்க. புரிந்த - என்ற பெயரெச்சத்தி னீற்றகரம் கெட்டுப், புரிந்தாகுதி என நின்றது. துவன்றி - மிகாநிற்ப - மிகப்பெற்று.

புரிந்து (அதிற் செய்யப்படும்) ஆகுதி என்று விரித்தலும் ஒன்று.

முகில் பரப்பும் செல்வம் - உலகத்துக்கு உயிராகிய எல்லா வளங்கட்கும் காரணமாகிய மழையினைச் செய்யும் செல்வமே சிறந்தது என எடுத்துக் காட்டியபடி.

திருமறையவர் - இங்குத் திரு என்பதனை "முகிற்குலம்பரப்பும் செல்வம்" என விளக்கியவாறும் காண்க.

செழும்பதிகள் - செழுமை - உலகம் செழிக்கும் மழைதருதலாலும், அதற்குச் சாதனமாகிய வேள்விகளுக் கிருப்பிட மாதலாலும், அதற்குச் சாதனமாகிய இல்லறச் சிறப்பாலும் உளதாம்.

பதிகள் ஓங்கிய என்க. **ஓங்கிய** - அன் பெறாத அகரவீற்று வினைமுற்று. இவ்வாறன்றி இதனைப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு, ஓங்கிய பதிகள் உள்ளன என்றுரைப்பர் முன்னுரைகாரர்கள். **பதிகளுள்** என்று உருபு தொக்கதாகக் கொண்டு தொடர்பு படுத்தி, மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டிப் - பதிகளுள் - மறையவர் வல்லம் - விளங்கும் - என்று முடிப்பர் இராமநாதச் செட்டியார்.

தண்புகை—என்பதும் பாடம். 29

1107. தீது நீங்கிடத் தீக்காலி யாமவு ணற்கு
நாதர் தாமருள் புரிந்தது; நல்வினைப் பயன்செய்
மாதர் தோன்றிய மரபுடை மறையவர் வல்லம்
பூதி சாதனம் போற்றிய பொற்பினால் விளங்கும். ௩௦

திரு வல்லம்

(இ - ள்) வெளிப்படை. தீமை நீங்கும்படி தீக்காலி என்கிற அவுணனுக்கு இறையவர் அருள்புரிந்ததாகிய, நல்வினையின் பயனைச் செய்கின்ற மாதர்கள் உதித்த மரபினையுடைய வேதியர்களது பதியாகிய, **திருவல்லம்** என்ற தலமானது திருநீற்றினையும், அதனுடன் சேர்ந்த சிவசாதனமாகிய உருத்திராக்கத்தையும் பேணிய அழகினுடன் விளங்குவதாம்.

(வி - ரை) **தீதுநீங்கிட...அருள் புரிந்தது** - மகாவிட்டுணுவின் சக்கரத்தால் தான் இறக்க நேரிடும் தீங்கு நீங்கும்படி **தீக்காலி** என்ற அவுணன் வரங்கிடக்க, அவனுக்கு அத்தீமை அணுகாது காத்து அருளினர் என்பது தல வரலாறு. **தீக்காலி** பூசித்துப் பேறு பெற்றதனால் இத்தலம் தீக்காலிவல்லம் என்றும் வழங்கும்.

அருள் புரிந்தது - அருள்புரிதற்கு இடமாகிய. **அருள்புரிந்த - வல்லம்** என்று கூட்டுக.

நல்வினைப் பயன்செய் மாதர் தோன்றிய மரபு - இவ்வரலாறுவது :—தனக்குப் புத்திரிகளேயன்றிப் புத்திரன் இல்லை என்றறிந்த ஒரு மறையவன் புத்திரப்பேறு வேண்டிச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவங் கிடந்தான்; அவர் வெளிப்பட்டு "உனக்குப் புத்திரியே யன்றிப் புத்திரப்பேறு கிடைக்குமாறில்லை" என்று அருளிச்செய்ய, அவன் அவரை நோக்கி, "ஆயின் அப்புத்திரிகள் தேவரீருக்குத் திருத்தொண்டு செய்வோராகப் பிறக்க அருள் செய்யவேண்டு" மென்று வேண்டி அவ்வாறே பெற்று மேன்மை யடைந்தனன் என்பதாம். இதற்கு இவ்வாறன்றி, **மாதர்** - அழகு என்று கொண்டு, நல்வினைப்பயனாகிய சிவபுண்ணியத்தையே செய்யும் பொற்புத் தோன்றிய மரபு என்று பொருள் கொள்வாருமுண்டு.

மரபுடை மறையவர் வல்லம் - அந்த மரபினில் வந்த மறையோர் விளங்கும் திருவல்லம். பழஞ்சரிதத் தொடர்புபற்றிய சிறப்புக்களை முன்னர்க்கூறிப், பின் பிற வளங்களைக் கூறுவது ஆசிரியரது மரபு.

மறையவர் வல்லம் - "விரித்தவன் வேதங்கள் வேறுவேறு" (1), "அருமறை யாறங்கமானான்" (9), "கற்றவர் திருவல்லம்" (11) (வியாழக்குறிஞ்சி) என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது இத்தலத் தேவாரங்கள் காண்க.

திருவல்லம் - இது தொண்டைநாட்டின் 10-வது திருத்தலம். பாலாற்றின் கரையிலுள்ளது. திருவல்லம் என்ற (M. S. M.) இருப்புப்பாதை நிலயத்தினின்றும் வடகிழக்கில் கற்சாலையில் ½ நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

பூதிசாதனர்—என்பதும் பாடம். 30

1108. அருவி தந்தசெம் மணிகளும் புறவிலாய் மலரும்
பருவி யோடைக ணிறைந்திழி பாலியின் கரையின்
மருவு கங்கைவாழ் சடையவர் மகிழ்ந்தமாற் பேறும்
பொருவில் கோயிலுஞ் சூழ்ந்ததப் புறம்பணை மருதம். நக

திரு மாற்பேறு

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்தப் புறம்பணை மருதநிலமானது குறிஞ்சி நிலத்தின் மலைச்சாரலிலிருந்து வருகின்ற அருவிகள் கொழித்து வருகின்ற சிவந்த இரத்தினங் களும், குறிஞ்சியை அடுத்த முல்லை நிலத்தினின்றும் வாரிக்கொண்டு வரப்பட்ட மலர் களும் கலந்து ஓடைகளில் நிறைந்து கீழே இழிந்து வருகின்ற பாலாற்றின் கரை யில், பொருந்திய கங்கை வாழ்கின்ற சடையினையுடைய சிவபெருமான் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் **திருமாற்பேறு** என்னும் ஒப்பற்ற திருக்கோயிலினையும் சூழப்பெற்றது.

(வி - ரை) **அருவி** - குறிஞ்சியின் மலைகளிலிருந்து வருகின்ற என்பது இசை யெச்சம். அருவியும் செம்மணிகளும் குறிஞ்சிக் கருப்பொருள்கள். மணிகளையும் மலர்களையும் கொண்டு, தலவழிபாடு செய்யப் பாலாறு இத்தலத்தின்வழிச் செல்கின் றது என்ற குறிப்பும் காண்க. "வம்பு லாமலர் நீரால் வழிபட்டு" (57) என்றது முதலியவை காண்க.

புறவு - முல்லைப்புறவு. **மலர்** - முல்லைக்கருப்பொருள். **பருவி** - கலந்து.

ஓடைகள் - நீர் ஓடுதல் அமுதவை. ஓடைகளின்கண்; ஏழனுருபு தொக்கது. **கோயிலும்** - இரண்டனுருபு தொக்கது.

புறம்பணை மருதம் - கோயிலும் - சூழ்ந்தது என முடிக்க. கோயிலையும் என இரண்டனுருபு விரிக்க.

மாற்பேறு - திருமால் பூசித்துச் சக்கரப்பேறு பெற்ற காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது. திருமால் இங்குச் சுவாமியின் திருமுன்னர் நின்று தரிசித்துக்கொண் டிருக்கும் கோலத்துடன் இருப்பதும் காண்க. "மன்னிய மாலொடு சோமன் பணி செய" (11) (ஆளுடைய பிள்ளையார்), "பொருமாற் றிண்படை வேண்டிநற் பூம் புனல், வருமாற் றின்மலர் கொண்டு வழிபடும்" (திருக்குறுந்தொகை) என்ற இத்தலத் தேவாரங்கள் காண்க.

இது தொண்டை நாட்டின் 11-வது தலம். பளூர் என்ற நிலயத்திலிருந்து தென் மேற்கே மட்சாலையில் 2 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

பூம்பணை மருதம்—என்பதும் பாடம். 31

1109. விரும்பு மேன்மையென் பகர்வது? விரிதிரை நதிகள்
அருங்க ரைப்பயில் சிவாலய மனேகமு மணைந்து
பருங்கை யானையை யுரித்தவ ரிருந்தவப் பாசூர்
மருங்கு சூழ்தவம் புரிந்ததன் றே?மற்ற மருதம். நஉ

திருப் பாசூர்

(இ - ள்) வெளிப்படை. விரியும் அலைகளையுடைய நதிகளின் அரிய கரைகளிற் பயிலுதலையுடைய அநேகம் சிவாலயங்களையும் அணையப்பெற்று, பெரிய கையினை யுடைய யானையை உரித்த சிவபெருமான் விரும்பி வீற்றிருந்த **திருப்பாசூரினையும்**

பக்கத்திற் சூழும் தவத்தினைச் செய்ததன்றோ அந்த மருத நிலம்? ஆதலின் (எல்லாராலும்) விரும்பப்படுகின்ற அதனது மேன்மையைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல வேண்டியது வேறென்னவுள்ளது? (ஒன்றுமில்லை).

(வி - ரை) மற்ற மருதம் - சிவாலயம் அநேகமும் அணைந்து - திருப்பாசூர் - மருங்கு சூழ் தவம் புரிந்ததன்றோ? மேன்மை (வேறு) என் பகர்வது? என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

நதிகள் அருங்கரைப் பயில் சிவாலயம் அனேகம் - பாலாற்றினைப் போன்ற பல ஆறுகள் அந்நாட்டில் உள்ளன; அவற்றின் கரைகளில் அநேகம் சிவாலயங்களும் உண்டு என்க. **அருங்கரை** - அருமையாவது அங்குப் பல சிவாலயங்களும் இருத்தல்.

பயில் - மக்கள் தேற்றம்பெற உணர்ந்து (வழிபட) உள்ள.

தவம் புரிந்தது - சிவாலயம் அநேகம் அணைவதற்கும், பாசூர் மருங்கு சூழ்வதற்கும் நிலம் முன்னை நாளில் தவம் செய்திருக்க வேண்டும் என்பதாம்.

விரும்பும் மேன்மை என் பகர்வது? - மக்கள் விரும்பத்தக்க மேன்மைகளுள் இதுவே மிகச் சிறந்த மேன்மை என்பது குறிப்பு. திருப்பாசூரின் பெருஞ் சிறப்பினையும் அறிவித்தபடி.

பாசூர் - தொண்டை நாட்டின் 16-வது தலம். சுவாமி மூங்கிலினடியில் முளைத்தெழுந்தமையால் இப்பெயர் எய்தியது. சந்திரன் பூசித்து அருள்பெற்ற தலமென்பது "அந்திக் கோன்றனக் கேயருள் செய்திடும்" என்ற திருக்குறுந்தொகையாலும், கரிகால் வளவன்மீது சமணர் ஏவிய பாம்பைச் சுவாமி தடுத்துப் பிடித்து ஆட்டியருளினர் என்ற தலவரலாறு "பாம்பு மாட்டுவர் பாசூ ரடிகளே" என்ற திருக்குறுந்தொகையாலும் அறிவிக்கப்பட்டன. இத்தலம் திருவள்ளூர் நிலயத்திலிருந்து வடக்கே கற்சாலையில் $2\frac{1}{2}$ நாழிகையளவில் உள்ள திருவள்ளூரை அடைந்து, அங்கு நின்றும் மேற்கே கற்சாலையில் 2 நாழிகை யளவில் அடையத்தக்கது. 32

நெய்தல்

1110. பூம ரும்புனல் வயற்களம் பாடிய பொருநர்
தாம ருங்கிளை யுடன்றட மென்மலர் மிலைந்து
மாம ருங்குதண் ணீழலின் மருதயாழ் முரலுங்
காமர் தண்பணைப் புறத்தது கருங்கழி நெய்தல். ௩௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. பூக்கள் பொருந்தும் நீர் நிறைந்த வயற்களத்தைக் குறித்து மருதப் பண்ணைப் பாடுகின்ற பொருநர்கள் தங்களுடைய அருமையாகிய சுற்றத்தார்களுடன் கூடித் தடங்களிற் பூத்த மெல்லிய மலர்களைச் சூடிக்கொண்டு மாமரங்களினருகில் குளிர்ந்த நீழலிலிருந்து மருத யாழினை முரல்கின்ற அழகிய குளிர்ந்த வயல் நிலத்தின் புறத்திலே கரியகழிகளையுடைய நெய்தனிலம் உள்ளது.

(வி - ரை) **பூமரும்புனல் வயற்களம்**-வயல்களிலும் நீர்வளமிகுதியால் தாமரை முதலியன பூக்கும். **மரும்** - மருவும். செய்யும் என்னும் பெயரெச்சத்தில் உயிர் மெய் நீங்கியது.

களம்பாடுதல் என்பது பொருநர்கள் நெற்களத்தின் சிறப்பினை எடுத்துச் சிறப்பித்துப் பாடுதல். களம் உழவின் சிறந்த பகுதிகள் நிகழுமிடம். நெற்போர்க்களம். **பொருநர்** - புகழ்ந்து பாடுவோர். அவர் போர்க்களம் பாடுவோர் - ஏர்க்களம் பாடுவோர் - பரணிபாடுவோர் எனப் பலதிறப்படுவர். இங்குக் கூறிய **பொருநர்** - வயற்களம் பாடுவோர். **வயற்களம் பாடிய** - பிறிதினியைபு நீக்கிய-விசேடணம்,

களம் பாடிய பொருநர் - மலர்மிலைந்து - நீழலில் - யாழ்முரலும் - பணை என்க. பண்களைமிடற்றுப் பாடலாகப் பாடிய பின்னர் அதற்குத் தக்கபடி யாழினையும் மிழற்றுவர். இங்கு மாமரத்தின்கீழ் மருதப்பண் பாடிய பொருநர் மருதயாழினையும் உடன்மிழற்றினர். **யாழ்முரலுதல்** என்பது மரபு வழக்கு. **மருதயாழ்** - மருதநிலத்து யாழ். **மா** - மருதத்தின்மரம். இவை மருதக்கருப்பொருள்.

பணைப் புறத்தது - வயல்களின் புறத்தே உள்ளது. நெய்தல் பணையின்புறத்தே உள்ளது என்க. **பணை** - பண்ணை. நெய்தல் கூறத் தோற்றுவாய் செய்தவாறு. 33

1111. தூய வெண்டுறைப் பரதவர் தொடுப்பன வலைகள் ;
சேய நீள்விழிப் பரத்தியர் தொடுப்பன செருந்தி ;
ஆய பேரளத் தளவர்க ளளப்பன வுப்பு ;
சாயன் மென்னடை யளத்திய ரளப்பன தரளம். கூச

(இ - ள்) வெளிப்படை. தூய்மையாகிய வெள்ளிய மணற்றுறையினையுடைய கடற்கரையில் வாழ்கின்ற பரதவர்களால் (மீன்) வலைகள் தொடுக்கப்படுகின்றன ; சிவந்த நீண்ட கண்களையுடைய பரத்தியர்களாற் செருந்திமலர் மாலைகள் தொடுக்கப் படுகின்றன ; அவ்விடத்தில் பெரிய அளங்களில் அளவர்களால் உப்பு அளக்கப்படு கின்றன ; (மயில்போன்ற) சாயலையும், (அன்னம் போன்ற) நடையையும் உடைய அளத்தியர்களால் முத்துக்கள் அளக்கப்படுகின்றன.

(வி - ரை) வெண்துறை - வெண்மணலை உடைய கடற்றுறை என்று இட நோக்கிப் பொருள் கொள்க. மேல்வரும் பாட்டிற் "படுமணற்கரை" என்பது காண்க. கருமணலும் சிறுபான்மையுளதாயினும் பெரும்பான்மைபற்றி வெண் மணலைக் கூறினர். அன்றியும் தொண்டைநாட்டுக் கடற்கரை வெண்மணல் கொண் டது. **தூய** - கரைக்குத் தூய்மை மணலினாலாகியது. மணல் தூய்மையுடையதென் பது வேள்விகளில் வேதிகைகளில் வெண்மணல் பரப்பி அதன்மேல் எரிவளர்த்தல் வேண்டுமெனச் சிவாகமங்களில் விதித்தவாற்றானறியப்படும். "புரிநூ லவர்வேள்விக் களத்திற் புனைந்த வேதிகைமேன், மணல்வெண் பரப்பி னிடையிடையே வளர்த்த செந்தீ மானுமால்" (நமிநந்தி - புரா - 3) என்றது காண்க. சாந்தி முதலியவற்றின் பொருட்டு நிறுவிப் பூசிக்கப்படும் நிறைகுடங்களின் நீரில் இடப்படும் ஐவகைமண் (பஞ்சமிருத்திகை)களில் கடல்மணலும் ஒன்றென்பர். இனி, **வெண்துறை** - வெண்மை யாகிய நிறத்தினையுடைய அலைகள் பொருந்திய கடற்றுறை என்றலுமாம். "வெண் டலைப்புணரிக் குடகடல்" (புறநா) என்றதும் காண்க.

தொடுப்பன வலைகள் - வலைகள் - மீன் பிடிக்கும் வலைகள். **தொடுத்தல்** - புதிய வலைகளைப் பின்னுதலும், பழையவற்றைப் பழுது பார்த்தலுமாம். கடலிற் பெருமீன்கள் படுதலின் வலைகள் அவ்வப்போது சிதைவுறுவன. ஆதலின் அவை ஒவ் வொரு நாளும் பழுது பார்க்கப்படவேண்டுதல் அத்தொழிற்குரிய செயல். **தொடுப் பன** - தொடுக்கப்படுவன. படுவிகுதி தொக்குவந்த செயப்பாட்டு வினைமுற்று. **அளப்பன** என்றதனையும், மேல்வரும் பாட்டில் **கோடுப்பன - துளிப்பன** - என்ப வற்றையும் இவ்வாறே கொள்க.

தோடுப்பன சேருந்தி - பரத்தியர் அணிந்துகொள்வதற்காகச் செருந்தியைத் தொடுப்பர். மீன்விலைப்பரத்தியராயினும் தம்மை அணிசெய்துகொள்ளும் பழக்க முடையவர்கள் என்பதும், அவ்வாறு அணிவதில் அந்நிலத்துப் பூவினையே பயன்படுத் திக்கொள்ளு மியல்புடையவர் என்பதும் குறிப்பு.

ஆய - அந்நிலத்தின் ஆகிய. அளம் - உப்பளம். உப்புவிளைத்துச் சேர்க்குமிடம் அளம் எனப்படும். அளத்தில் வாழுமக்களுள் ஆண்மக்கள் அளவர் - அளத்தவர் - எனவும், பெண்மக்கள் அளத்தியர் எனவும் பெயர் பெறுவர்.

சாயல் மென்நடை - சாயலுக்கு மயிலையும், நடைக்கு அன்னத்தையும் உவமித்தல் மரபு. இதனால் அவர்களது இயற்கையழகினையும், தோடுப்பன செருந்தி என்றதனால் செயற்கையழகினையும் கூறியவாறு. மேல்வரும்பாட்டில் "வடுவகிர்க்கண் மங்கையர்" என்றதும், 1115-ல் "விழிக்கயல்" என்றதும் காண்க. பரதவ சாதியினர் மீனாட்சியம்மையாரைத் தங்கள் மகளாராய்ப் பெற்று வளர்த்த சரிதத்தை உட்கொண்டு ஆசிரியர் இவ்வாறு சிறப்பித்தனர் போலும்.

அளப்பன தரளம் - தரளம் - நன்முத்துக்கள். இவை கடல்படுபொருள்கள். அளப்பன என்ற ஆற்றலான் அவை மிகுதியும் பெறப்படும் தன்மை குறிக்கப்பட்டது.

தோடுப்பனவலைகள் - அளப்பன உப்பு என, வன்மையான தொழில்களை ஆண்பாலரிடத்தும், தோடுப்பன செருந்தி - அளப்பன தரளம் என மென்மையும் மேன்மையும் பட்ட தொழில்களைப் பெண்களிடத்தும் சார்த்திக் கூறிய உண்மை உய்த்துணர்க. இவ்வாறே மேல்வரும் பாட்டில் கொழுமீன் கொடுத்தல் - சங்கு குளித்தல் என்னும் வலிய தொழில்களை நுளையரும், பவளம் விற்றல், மணற்கேணி குளித்தல் என்பவை நுளைச்சியரும் செய்தலைக் கூறுதலும் கருதுக. இதனால் ஆண்பாலரும் பெண்களும் தத்தம் உடல் இயல்புக்கும் மன இயல்புக்கும் ஏற்ற தொழில்களைச் செய்தலே முறையாமென்பதனையும் குறித்தவாறு கண்டுகொள்க. 653-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

செருந்தி - நெய்தனிலப் பூ; தரளம் - கடலிற் படுபொருளும், உப்பு - நெய்தலின் விளைபொருளும் ஆம். மீன் படுத்தல் - நெய்தனிலச் செய்தொழில். இவை நெய்தற் கருப்பொருள்கள்.

சேய நீள் விழி - நெடுந்தூரத்தே நின்ற பொருள்களையும் கண்டு அளக்கும் தன்மைவாய்ந்த என்ற குறிப்பும் காண்க. "வியல ளக்கரின் விடுந்திமில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த, கயல ளப்பன பரத்தியர் வரிநெடுங் கண்கள்" (அதிபத்தர் - புரா - 6) என்றது காண்க. மென்னடையின் சிறப்புப்பற்றி "ஓதிமம் அசைநடைக் கழிந்து - மருங்கு நின்றிழி யலமருளும்" (அதிபத்தர் - புரா - 7) என்று கூறுவதும் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலது.

மெல்லிடை—என்பதும் பாடம். 34

1112. கோடுவி னைத்தொழி லுளையர்கள் கொடுப்பன கொழுமீன்;
படும ணற்கரை நுளைச்சியர் கொடுப்பன பவளம்;
தொடுக டற்சங்கு துறையவர் குளிப்பன; வவர்தம்
வடுவ கிர்க்கண்மங் கையர்குளிப் பனமணற் கேணி. நரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. நுளையர்களால், கொடிய வினையாகிய கொலைத்தொழிலினைச் செய்து கொணரப்பட்டுக் கொழுமீன்கள் கொடுக்கப்படுவன; நுளைச்சியர்களால் மணற்கரையிற் படுகின்ற பவளங்கள் விற்கப்படுகின்றன; (சகரர்களால்) தோண்டப்பட்டதென்னும் கடலில் துறையவர்களால் சங்குகள் குளித்தெடுக்கப்படுகின்றன; அவர்களுடைய மாவடுவின் பிளப்பினைப் போன்ற வடிவுடைய கண்களையுடைய பெண்களால் மணற்கேணி குளிக்கப்படுவன.

(வி - ரை) நுளையர்கள் கொடுவினைத் தொழிலாற் கொடுப்பன என்க. கொடு வினை - கொலை. நீரினுள்ளே கொழுத்துச் செழித்து வாழும் மீன்களைப் படுத்துக் கொல்லுதல்பற்றிக் கொடுவினை என்றார்.

கொடுவினைத் தொழில் - மீன் பிடிக்கும் தொழிலை எண்ணும்போது கருணை உருவாகிய ஆசிரியரது திருவுள்ளம் பதைக்கின்றது. "பரிவுறத் தடிந்த பன்மீன்" (73) என்று முன்னர்க் கூறியதும் காண்க. புலால் உண்பவரில் ஒரு சாரார், மக்கள் கையாற் கொலை செய்யப் பெறுதலின் ஆடு கோழி முதலியவற் றின் இறைச்சியே புலால் எனப்படும் என்றும், அவ்வாறு கொலை செய்யப்படாமல் மீன்கள் தாமாக இறந்துபடப் பெறப்படுதலின் மீன் உணவு புலாலுண்பதாகாதென் றும் கூறித், தாம் செய்யும் தகாத செயலுக்கும் உட்கொள்ளும் தகாத உணவுக்கும் ஒரு நியாயம் கற்பிக்க முயல்வர். "ஊனூண் துறமின்! உயிர்க்கொலை நீங்குமின்!" என்றுபதேசித்த புத்தர் வழியினரென்று சொல்லும் பௌத்தரும், வடநாட்டிலும் மேற்குநாட்டிலும் மறையவரும் இக்கருத்துக்கொண்டு மீனுணவு கொண்டமைவா ராயினர். "கழிக் கரைப்படு மீன்கவர் வாரமண அழிப்பர்", "கழிக்கரை மீன் கவர் வார்" என்று இக்கருத்துப்பற்றியே, கருணைப்போர்வை மேற்கொண்ட பௌத்தரது கருணையின்மையினை எடுத்துரைத்தருளினர் ஆளுடையபிள்ளையார். நீரினுள் வாழும் மீன் முதலிய பிராணிகளை அவற்றின் உயிர் வாழ்வுக்கு இன்றியமையாத பூதமாகிய நீரினின்றும் பிரித்து எடுத்தலாகிய செயலே அவற்றைக் கொலை செய்தலாகும். நிலத் தில் வாழும் நம்போன்ற உயிர்களுக்குக் காற்று இன்றியமையாதிருத்தல்போல மீன் முதலாக நீர் வாழ்வனவாகிய பிராணிகள் உயிருடன் வாழ்வதற்கு நீர் இன்றியமை யாததாகும். Element என்பர் நவீனர். மனிதனைக் காற்றில்லாமற் செய்து இறக் கும்படி செய்துவிட்டால் அது கொலையாகா தென்பாருமுண்டோ? இது பற்றிக் கொலை மறுத்தலில் ஸ்ரீ சாந்தலிங்க சுவாமிகள் உரைத்தவைகளையும் பார்க்க.

தொழில் - சீவனத்துக்குரிய மரபுத்தொழில் என்ற பொருளில் வந்தது. கொடு வினைத்தொழில் என்று இங்கு இதனை எடுத்துக் காட்டியது பரதவர் கையிற்பட்டு இறந்தும், அதனை உண்ணும் மாக்களின் வாய்ப்பட்டு ஒழிந்தும் கழியும் பிராணிக ளிடத்தும், இக்கொடுமை செய்து இம்மையிலும் கேடடைந்து மறுமையிலும் நரகம் புகும் மக்களிடத்தும் ஆசிரியர் கொண்ட கருணையைக் காட்டுகின்றது.

கொடுப்பன - கொணர்ந்து கொடுக்கப்படுவன. தேடிக் கொடுப்பன என்க. கடலினுட்சென்று மீன்வலைப் படுத்துக் கொணர்தல் நுளையர் தொழிலும், அவற்றை விலைப்படுத்துதல் நுளைச்சியர் தொழிலுமாம். "கழிக்கயல் விலைசெய்" (1115) என்று கூறுதல் காண்க. இது இயல்பும் வழக்குமாம். "திமில் வாழ்நர்கள் கொணர்ந்த, கயல ளப்பன பரத்தியர் வரிநெடுங் கண்கள்" (அதிபத்தர் - புராண - 6) என்பதும், அதுபற்றி எனது சேக்கிழார் 131–135 பக்கங்களில் உரைத்தவையும் பார்க்க. இவ்வாறன்றிக் கொடுப்பன என்பதற்கு விற்கப்படுவன என்றுரைத்தனர் முன்னுரைகாரர்கள். கொழுமீன் - ஓர் சாதி மீன். (திருக்கோவை 188 உரை).

மணற் கரைப்படும் - பவளம் - நுளைச்சியர் கொடுப்பன - என்க. கடலகத் துக் குளித்தெடுக்கப்படும் முத்துக்கள் போலன்றிப், பவளக் கொடிகள் கரையில் படர்ந்தும் ஒதுக்கப்பட்டும் கிடைப்பனவற்றை நுளைச்சியர் தேடிக் கொணர்ந்து பண் படுத்தி விற்பர் என்பது. "துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித் தொன்மயிலை" என்ற திருத்தொண்டத் தொகையும் காண்க.

துறையவர் கடற் சங்கு குளிப்பன என்க. சங்கு குளித்தல் என்பது கடலினுள் மூழ்கி அதனடியிலிருக்கும் சங்குகளை வாரியெடுத்துக் கொணரும் தொழிலுக்கு மரபுப்

பெயராய் வழங்குவது. துளிப்பன - குளித்தெடுக்கப்படுவன. முத்துக் குளித்தல் என்பதும் காண்க.

துளிப்பன, மணற்கேணி - பரத்தியர் மணற்கேணியிற் குளிப்பர் என்பதாம். **மணற்கேணி** - நெய்தனிலத்தின் நீர்நிலை. பரத்தியரது உடல் அழகும் அணிநலனும் முன்னர்க் கூறப்பட்டன. **துளிப்பன** என்ற இதனால் நுளைச்சியர் உடலைத் தூய்தாக வைத்துக்கொள்ளு மியல்புடையார் என்பதும் குறிக்கப்பட்டது.

வடுவகிர்க்கண் மங்கையர் - கண்களின் இயற்கை யழகினைக் கூறுவதுடன் அவர்கள் பவளம், மணி, மீன் முதலியனவாய்த் தாம் விற்கும் கடல்படு பொருள்களாகிய பண்டங்களின் விலையினை நிச்சயிக்கும் கூரிய கண்ணுடையர் என்பதும் குறிக்கப்பட்டது. "கயலளப்பன" (அதி - புரா - 6) என்றது காண்க.

துறையர் - நுளையர் - நெய்தனில மக்களுள் ஆண்பாலார். **நுளைச்சியர்**-அந்நிலப் பெண்கள். **மீன் - பவளம்** - அந்நிலக் கருப்பொருள்கள். **சங்கு துளித்தல்** - அந்நிலச் செய்தி. 35

1113. சுழிப்பு னற்கட லோதமுன் சூழ்ந்துகொண் டணிய
வழிக்க ரைப்பொதிப் பொன்னவிழ்ப் பனமலர்ப் புன்னை;
விழிக்கு நெய்தலின் விரைமலர்க் கட்சுரும் புண்ணக்
கழிக்க ரைப்பொதி சோறவிழ்ப் பனமடற் கைதை. நக

(இ - ள்) வெளிப்படை. சுழிகளுடன் கூடிய நீரையுடைய கடல் நீரினாற் சூழ்ந்து கொள்ளப்பட்ட பக்கத்தில் உள்ள வழிக்கரையில் பொதிந்த பொன்னினைப் புன்னை மலர்கள் பொதியவிழ்த்துக் கொடுப்பன; அலர்கின்ற நெய்தல் மலர்களில் தங்கிய வண்டுகள் உண்ணும்படி கழிக்கரையில் நீண்டமடல்களையுடைய தாழை பொதிசோற்றை அவிழ்த்துக் கொடுப்பன.

(வி - ரை) **சுழிப்புனல்** - சுழித்துவரும் அலைகளையுடைய நீர். **சுழித்தல்** - சுருண்டு வருதல் குறித்தது. சுழி - நீர்ச்சுழிகள் - கடற்கரையில் இருத்தல் அரிது.

கொண்ட் அணிய என்பது **கொண்டணிய** என நின்றது.

ஓதம் முன் சூழ்ந்துகொண்ட அணிய வழிக்கரை என்றது அலைகள் முன்பக்கம் வந்து பரவத்தக்கதாகிய கடல் விளிம்பில் உள்ள வழிக்கரையில் என்பதாம்.

புன்னை - கடல் வழிக்கரையில் செல்வார்க்கு நிழல் தரும்படி அமைவன.

புன்னை பொதி பொன் அவிழ்ப்பன என்க. **பொதிப் பொன் அவிழ்த்த**லாவது புன்னை முகைகள் விரிந்து உள்ளே பொதிந்து மூடியதுபோல் வைத்திருந்த மஞ்சணிறமுள்ள தாதுக்களை உதிர்ப்பன என்பதாம். "கரும்புனைவெண் முத்தரும்பிப் பொன்மலர்ந்து பவளக் கவின்காட்டுங் கடிபொழில்சூழ் கலயநல்லூர் காணே" (ஆளுடைய நம்பிகள்), "புன்னை வெண்கிழி யிற்பவ ளம்புரை பூந்தராய்" (ஆளுடைய பிள்ளையார்) என்ற தேவாரங்களும், பிறவும் காண்க.

விழிக்கும் - மலரும். **நெய்தல்** - கருங்குவளை; இந்தப்பூ மலர்தல் கண் விழிப்பது போன்றிருப்பதென்பது கருத்து.

மலர்க்கட் சுரும்பு - மலரில் வாழும் வண்டுகள். **கண்** - ஏழனுருபு. கண்போன்ற கரிய சுரும்பு என்றலுமாம். கள்ளை உண்ண என்று உரை கூறுதல் பொருந்தாதென்க.

பொதி சோறு அவிழ்ப்பன மடல் கைதை - மடற்கைதை - நீண்ட மடல்களாகிய (இலைகளை) இதழ்களை உடைய தாழை. **பொதி சோறு அவிழ்ப்பன** - தாழை மலர்களில் உள்ளிருக்கும் **சோறு** என்ற பகுதிகள் வெளியில் தெரியும்படி மடல்

விரிந்து அலர்வன என்பதாம். சுரும்பு உண்ணச் சோறு அவிழ்ப்பன - வண்டுகள் வந்து படிந்து தேனுண்டு மகரந்தங்களைக் கொள்ள மலர்வன. "வண்டலர் கைதை, துன்று நீறுபுனை மேனிய வாகித் தூய நீறுபுனை தொண்டர்க ளென்னச், சென்று சென்றுமுரல் கின்றன" (242) எனத் தாழைப்பூவில் வண்டுகள் படிவதனை முன்னர் உரைத்தது காண்க.

வழிக்கரையிற் செல்வார்க்கு உதவியாகப் புன்னை பொன் கொடுக்க, அதனைக் கண்டு தாழை, (பொன் தந்தால் அது பசிமாற்றாது-ஆதலின் நாம் கழிக்கரையில் வாழ் வார்க்கு உடனே பசியாற உண்ணும் சோறு கொடுப்போம் என்று) தம்மிடமுள்ள பொதி சோற்றை அவிழ்ப்பன என்று ஈரிடத்தும் சுவைமிக்க தற்குறிப்பேற்ற அணி நலம்படக் கூறிய கவிநயம் காண்க.

பொதி சோறு - கட்டுச்சோறு; பொதிப் பொன் - பொன் முடிப்பு. இங்குப் பொதி என்ற சொற்சிலேடைப் பொருளும், வழிக்கரை - கழிக்கரை என்ற சொல் லாற்றற் குறிப்பும் காண்க.

புன்னை - நெய்தனிலக் கருப்பொருளாகிய மரம். "மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலை" (ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம்). நெய்தலும் கைதையும் நெய்தனிலத் துக் கருப்பொருள்களாகிய பூ.

கழிக்கடைப் பொதி—என்பதும் பாடம். 36

1114. காயல் வண்கரைப் புரைநெறி யடைப்பன கனிமுட்
சேய தண்ணறுஞ் செழுமுகை செறியுமுண் டகங்கள்;
ஆய நுண்மணல் வெண்மையை மறைப்பன வன்னந்
தாய முன்றுறைச் சூழல்சூழ் ஞாழலின் றாது. ௩௭

(இ - ள்) வெளிப்படை. கழிக்கானல்களின் வளப்பமிக்க கரைகளிற் குற்ற முடைய சிறு வழிகளை, முதிர்ந்த முட்களையுடைய சிவந்த குளிர்ந்த மணம் பொருந்திய செழித்த அரும்புகள் நிறைந்த முள்ளிச்செடிகள் அடைப்பன; அவ்விடத்தில் உள்ள நுண்மணலின் வெண்மையை அன்னங்கள் தாவி விளையாடும் முன்கரையின் சூழ வினைச் சூழ்ந்து முளைத்துள்ள ஞாழல் மலர்களின் பூந்தாதுக்கள் மறைப்பன.

(வி - ரை) காயல் - உப்பளம் என்றலுமாம். வண்கரை - வண்மையாவது கடல் படு வளங்கள் யாவும் பிறநாட்டு வளங்களும் வந்து கூடிக் கிடைத்தற் கிடமாதல்.

கரைப் புரை நெறி - கரையில் உடைப்பும் துவாரங்களும் உள்ள சிறு வழிகள். கரையில் அலைகளால் அரித்து அழிக்கப்பட்ட பிளவுகளையும் துவாரங்களையும் நீர் முள்ளிச் செடிகள் மறைத்து நிற்றல் இயற்கை. முண்டகம் - தாழையென்றும், கனிமுள் - மெல்லிய முள் என்றும், அடைப்பன - மூடுவதற்குப் பயன்படுவன-மூடு வன - என்றும் கொண்டு உரைப்பாருமுண்டு. "கண்டகங்காள் முண்டகங்கள் கைதைகாள்" என்ற தேவாரத்தால் முண்டகம் வேறென்பதறியப்படும்.

சேய முண்டகம் - தூரத்திலிருந்து வந்த தாமரை என்றுரைப்பாரு முண்டு. அவர்கள் நெய்தனிலம் மருத நிலத்தை அடுத்திருப்பதனால் ஆறுகளும் ஓடைகளும் தாமரைகளை வாரி வருதலும் கூடும் என்றும் - "கமல வண்டலர் கைதை" (242) என முன்னுரைத்தவை காண்க என்றும் கூறுவர்.

ஆய - அக்கடற்கரையில் உள்ள. நுண்மணல் வெண்மையினை ஞாழலின் தாது மறைப்பன என்பது வெண்பரப்பு முழுமையும் மறையும்படி ஞாழலின் பூந்தாதுக்கள் நிறைந்தன என்பதாம். அவ்விடத்து ஞாழல்களின் மிகுதி குறித்தது.

ஞாழல் - கடல்சார்ந்த இடங்களில் மிகுதியும் உளதாகும் ஒருவகைச் செடி. நெய்தற் கருப்பொருள்களுள் ஒன்று ; புலிநகக் கொன்றை என்பாருமுண்டு.

அன்னம் - சிறுபான்மை நெய்தனிலத்திற் பயிலும் பறவைகளுள் ஒன்று. **முன்றுறை** - துறையின் முன் பக்கம். இல்முன் என்பது முன்றில் என வருவது போலக் கொள்க. **சூழல்** - சூழ்ந்துள்ள இடம்.

கயல்முள்—என்பதும் பாடம். 37

1115. வாம்பெ ருந்திரை வளாகமுன் குடிபயில் வரைப்பிற்
றாம்ப ரப்பிய கயல்களின் விழிக்கய றவிரக்
காம்பி னேர்வருந் தோளியர் கழிக்கயல் விலைசெய்
தேம்பொ திந்தசின் மழலைமென் மொழியசெவ் வழியாழ். ௩அ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வாவுகின்ற பெரிய அலைகள் சூழ்ந்த வளாகத்தின் முன்னே குடிகளின் இருப்பிடங்களில் மூங்கிலை ஒத்த தோள்களையுடைய பரத்தியர்கள் தாம் பரப்பிய கயல் மீன்களுள், கண்களாகிய கயல்மீன்கள் நீங்கலாக, அக் கழிக் கயல் மீன்களை விலைப்படுத்துகின்ற இனிமை மிகுந்த சிறிய மழலையாகிய மென் மொழி களின் இனிய தன்மையை, அந்நிலத்துக்குரிய செவ்வழியாழ் பெற்றிருக்கின்றது.

(வி - ரை) **வாம்** - வாவும். குதித்து மேற் கிளம்பும். **திரைவளாகம் முன்** - அலை களால் வளைக்கப்பட்ட இடத்தின் முன்னே. **வளாகம்** - வளைக்கப்பட்ட இடம். **குடி பயில் வரைப்பு** - பரதவர் குடியிருக்கும் இடம்.

தாம்பரப்பிய கயல்களின் விழிக்கயல் தவிரக் கழிக்கயல்விலை செய் - என்றது பரத்தியர் இருவகைக் கயல்களைப் பரப்புவர் ; ஒன்று கழிக்கயல் ; மற்றது விழிக்கயல். இவ்விரண்டனுள் விழிக்கயல் நீங்கக் கழிக்கயல் மட்டும் விலைப்படுவன என்றதாம்.

விழிக்கயல் பரப்புதலாவது விழியின் பரந்த செயல்கொண்டு கயல்களை அளந்து நிச்சயித்தற்கும், விலைக்குக்கொள்வோரைத் தெரிந்துகோடற்கும் பார்வைசெலுத்தல்.

கழிக்கயல் பரப்புதலாவது கழியிற் படுத்த மீன்களை விலைப் பொருட்டு இனம் பிரித்தும் வேறுவகையானும் பரப்பிக் காட்டுதல். உலரவைத்தற்காகப் பரப்பிய என்பாருமுண்டு.

விழிக்கயல் தவிர என்றதனுல் விழிக்கயல் விலைப்பண்டமாக்கப்படுதல் இல்லை என்பது. இவர்களது பார்வை காமப்பொருட்டு அயலவரிடத்துச் செல்லாது என்ற இதனுற் பரத்தியரது கற்பின்றிறமும் குறித்தவாறு. "காச லம்பு முலையவர் கண் ணெனும், பூச லம்பு நெறியின் புறஞ்செலா" என்ற கம்பர் பாட்டும் கருதுக.

காம்பின் நேர்வரும் தோளியர்-இதனுற் பரத்தியரது உடலியலின் அழகு குறிக் கப்பட்டது. நீள்விழி - சாயன்மென்னடை (1111) என்பவையும் இக்கருத்துப் பற்றியன.

விலைசெய் தேம் பொதிந்த சின்மழலை மென்மொழி - மீன் விலைசெய்தல் இழி தொழிலேயாயினும் அதனை மெல்லியமொழி கொண்டு இயற்றி நலம்பெறும் பரத்திய ரது மெல்லிய நல்லியல்பும் உடன் குறிக்கப்பட்டது காண்க.

மழலை மென்மொழிய செவ்வழி யாழ் - மழலைமொழி செவ்வழியாழ் போன்றது என்பதனை மாற்றி யாழ் மழலைமொழி போன்றன என்று ஓதினர் பரத்தியரின் மொழிச் சிறப்பும் உடன் கூறுதற்கு. **தேம்பொதிந்த சின் மழலை** என்ற கருத்துமிது. **மொழிய** - மொழிகளின் றன்மையை - இனிமையை - உடையன. **மொழி** - சாதி யொருமை. மொழிபோல இசைத்தல் யாழின் சிறப்பியல்புமாம்.

செவ்வழி யாழ் - நெய்தனிலத்துக்குரிய யாழ். **கயல்விலைப்படுத்துதல்** - நெய்த னிலச் செய்தி. நெய்தற் கருப்பொருள்களுள் இரண்டு கூறியவாறு. 38

1116. மருட்கொ டுங்தொழில் மன்னவ னிறக்கிய வரியை
நெருக்கி முன்"திரு வொற்றியூர் நீங்க"வென் றெழுதும்
ஒருத்தர் தம்பெருங் கோயிலி னொருபுறஞ் சூழ்ந்த
திருப்ப ரப்பையு முடையதத் திரைக்கடல் வரைப்பு. ஙகூ

திரு வொற்றி யூர்

(இ - ள்) வெளிப்படை. மயக்கத்தினாற் கொடுந்தொழில் செய்யும் (மாந்தாதா என்னும்) மன்னவன் குறைத்தெழுதிய திட்டம் வரைந்த எழுத்து வரியை நெருக்கி வரிப்பிளந்து, அதன் முதலில் "திருவொற்றியூர் நீங்கலாக" என்று எழுதவல்ல ஒருத்தராகிய சிவபெருமானது பெரியகோயிலின் ஒருபுறத்தில் சூழ்ந்த திருப்பரப் பிடத்தையும் உடையது அந்த நெய்தனிலத்தின் வரைப்பாகும்.

(வி - ரை) **மருட்கொடுந்தொழில்...ஒருத்தர்** - இங்குக் குறித்த வரலாறாவது - அயோத்தியில் அரசுபுரிந்திருந்த **மாந்தாதா** என்ற ஒரு அரசன் நீண்டவயதாய் உடல் தளர்ந்து நடுக்கமும் பிணி முதலியனவும் மேலிட்டு வருத்தமுற்றனன். அதுபோழ்து சிலரை நோக்கி "மிகுந்த மூப்பு நலிவதனால் வருந்தாது விரைவில் இறக்கும்வகை யாது?" என்று வினவினன். அவர்கள் மருளுடைமையால் "முன்செய்துவந்த சிவபுண்ணியங்களுக்குக் குறைவுசெய்தால் விரைவில் இறந்துபோகலாம்" என்றனர். அரசனும் அவ்வாறே துணிந்து கணக்கனைக் கூவித் தான் முன்பு விதித்து நடத்திவந்த சிவன் கோயிற் படித்தரத் திட்டங்களை எல்லாம் அரை வரிசையாகக் குறைத்துக் கணக்கு எழுதிவரும்படி உத்தரவிட்டு அவ்வாறே எழுதிவந்த கணக்கிற் கையெழுத்தும் இட்டு வைத்தனன். மறுநாட் பார்க்கும்போது அதில் அந்த வரியை நெருக்கி வரிப் பிளந்து "**திருவொற்றியூர்** நீங்கலாக" என்று எழுதியிருந்தது கண்டு, அரசன், இது திருவொற்றியூர் நகராளும் இறைவன் திருவருளேயாகும் என்று தெரிந்து, அங்குப் பெருஞ் சிறப்புக்கள் செய்து, முதுமையினது வருத்தங்கள் நீங்கிப், பின்னரும் நெடு நாள் வாழ்ந்து, உய்தியு மடைந்தனன் என்பதாம்.

மருட்கொடுந் தொழில் - மயக்கத்தினாற் செய்த கொடிய தொழிலாவது முன் கூறிய வரலாற்றின்படி, உண்மை ஞானமில்லாத துர்ச்சனவர் சொல்லே கேட்டுச் சிவாலயப் படித்தரத்தைக் குறைத்தலாம்.

இறக்கிய வரியை முன் நெருக்கி எழுதும் என்க. "எல்லாச் சிவாலயங்களிலும் குறைக்க" என்று தொடங்கிய ஏட்டுவரியின் முதலில் வரிப்பிளந்து, "திருவொற்றி நகர் நீங்கலாக - எல்லாச் சிவாலயங்களிலும்" என்று நெருக்கித் திருத்தி எழுதிய என்பதாம். **இறக்கிய** - குறைத்தெழுதிய. **வரி** - ஏட்டுவரி. **இறக்குதல்** - குறைத்தல். **இறக்கிய** - சுமத்திய என்றும், **வரி** - இறைப்பொருள் என்று முரைகூறுவாருமுளர். அது தவறென்க. **ஒருத்தர்** - ஒற்றிநகர்ப் படம்பக்கநாதர். ஒருவரே பதி என்று வேதாக மங்களுள் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட முழுமுதற் கடவுள். "ஒன்றென்ற தொன்றே காண் ஒன்றேபதி" என்பது ஞானசாத்திரம். **ஒருத்தர்** - தனக்குவமையில்லாதவர் - ஒப்பற்றவர் என்றலுமாம்.

முன் கூறிய இவ்வரலாற்றை "ஏட்டு வரியில் ஒற்றிநகர் நீஙக லென்னு மெழுத் தறியு, நாட்ட மலரும் திருநுதலார்" (ஏயர்கோன் - புரா - 204) என்று பின்னரும் விதந்து பாராட்டியும், இதுபற்றியே திருவொற்றிநகர் நாதருக்கு **எழுத்தறியும் பெரு மான்** எனப் போந்த திருப்பெயரினை, "எழுதாத மறையளித்த எழுத்தறியும் பெரு

மானே " (திருநா - புரா - 335) என்று போற்றியும் ஆசிரியர் காட்டியருளிய திறமும் காண்க.

கடல்வரைப்பு கோயிலின் ஒருபுறம் சூழ்ந்த திருப்பரப்பை உடையது என்றது அத்திருக்கோயிலின் ஒருபுறமாகக் கிழக்கே முன்பக்கத்திற் சூழ்ந்த பரந்த இடம் கடற்கரையாகும் என்றதாம். **வரைப்பு** - இடம்.

ஒற்றியூர் - உபமன்னியு மாமுனிவரிடம் சிவதீக்கை பெற்றுப் பூசித்த வாசுகியைத் தமது திருவுருவிற் சேர்த்தி அமர்த்திக்கொண்டு அந்த அடையாளங்களுடன் இன்றும் விளங்க வீற்றிருப்பதனால் சுவாமிக்குப் **படம்பக்கநாதர்** என்று பெயர் வழங்கும்.

திருவருளால் **ஆளுடையநம்பிகள்** சங்கிலியம்மையாரை மணந்துகொண்டருளிய தலம். சைவசமய பரமாசாரியர்களாகிய பெருமக்கள் **மூவர் முதலிகளுடைய** தேவாரமும் பெற்ற சிறப்புடையது. திருவாரூரும் - காஞ்சிபுரமும்போலவே இத் திருவொற்றியூரும் சிவனருள் சிறந்த பெருந்தலமாமென்பது ஆளுடையநம்பிகளது சரிதத்தால் விளக்கப்படும் பெருமையுடையது. " புவியுட் சிவலோ கம்போலத் திங்கண் முடியா ரளித்ததிரு வொற்றியூர்" என்று போற்றப்படும் சிறப்புடையது. அறுபான்மும்மை அடியார் திருக்கூட்டத்தினுள் **கலியநாயனார்** அவதரித்துத் திருவிளக்குப் பணிசெய்து அருள் பெற்றதலம்.

பட்டினத்தடிகள் இங்குப் பலநாள் தங்கிப் பேறுபெற்றுக் கடற்கரையில் திருக் கோயிலுக்கு வடகீழ்ப்பக்கத்தில் சிவயோகத்தமர்ந்து சிவலிங்க உருவமாய் இன்றும் விளங்க வீற்றிருந்தருளும் பெருஞ்சிறப்புடையது. பதினொராந் திருமுறையில் தொகுக்கப்பட்ட " திருவொற்றியூர் ஒருபா வொருபஃது" என்ற நூலினுற் பட்டினத் தடிகள் துதித்தருளிய தலம்.

திருவொற்றியூர் நிலயத்திலிருந்து கிழக்கே கற்சாலே வழியில் $\frac{1}{8}$ நாழிகையளவில் உள்ளது. சென்னையிலிருந்து வடக்கே கற்சாலே வழி 5 நாழிகையளவில் உள்ளது.

கடல்வைப்பு—என்பதும் பாடம். 39

1117. மெய்த ரும்புகழ்த் திருமயி லாபுரி விரைசூழ்
திருமயிலை - மொய்த யங்குதண் பொழிற்றிரு வான்மியூர் முதலாப்
திருவான்மி பைத ரும்பணி யணிந்தவர் பதியெனப் பலவால்;
யூர் நெய்த லெய்தமுன் சேய்தவந் நிறைதவஞ் சிறிதோ? சo

(இ - ள்) வெளிப்படை. உண்மையை நிலைநாட்டித்தரும் புகழினையுடைய **திருமயிலாபுரி**யும், மணம் சூழ்கின்ற மலர்கள் நெருங்கிய குளிர்ந்த சோலைகள் சூழ்ந்த **திருவான்மியூரும்**, முதலாகப், பைபொருந்திய பாம்பினை அணியாக அணிந்த சிவபெருமான் வீற்றிருக்கும் திருத்தலங்கள் இன்னும் பல அங்குள்ளன; இவற்றையெல்லாம் தன்னிடத்திற் பொருந்தப் பெறுதற்கு அந்நெய்தனிலமானது செய்த அந்த நிறை தவம் சிறிதாமோ? (ஆகாது).

(வி - ரை) **மெய்தரும்புகழ்** - மெய் - உண்மை. " மண்ணினிற் பிறந்தார் பெறும் பயன் " ஆவன, அரன் வழிபாடும் அடியார் பூசையுமேயாம் என்ற உண்மை. **தருதல்** - இவையே உண்மை என்றதனை நிலைநாட்டிக் காட்டித்தருதல். " **உண்மையாமேனில்** உலகர் முன்வருக " என நிலையிட்டு உரைத்ததற்கேற்ப எலும்பே பெண்ணுக வந்த சரிதம் இத்தலத்தின் பெருமை குறிப்பதாம் என்பது கருத்து. மெய் - உடம்பு என்று கொண்டு, எலும்பினையே உடம்பாகக் கண்டு ஆக்கி உயிரையும் உட்புகப் பொருத்திக் கொடுத்த புகழ் என்று விசேடமுரைப்பாருமுண்டு.

மோய் - அலரும் பருவத்து அரும்புகள். **நயங்குதல்** - மிகுந்து விளங்குதல்.

பை தரும் பணி - **பணி** - பாம்பு. பாம்பு நச்சுப்பையினையுடைய தென்றதாம். "பையஞ் சுடர்விடு நாகம்" (ஆரூர்) என்றது அப்பர்சுவாமிகளது திருவாக்கும். **பணி** - பணத்தையுடையது ; **பணம்** - படம்.

எனைப்பல - இன்னும் பல. **பல** - பலவுள்ளன. உள்ளன என்ற பயனிலை வருவிக்க. **எய்த** - அத்தலங்கள் தன்னகத்தே பொருந்தியிருக்க.

அந்நிறைதவம் - **அ** - சிறந்த தலங்களைத் தன்னிடம் பொருந்தப் பெற்ற அளவுக்கு அந்த எனப் பண்டறிசுட்டு.

நிறைதவம் - கருதியபேறு தவத்தால் நிறைவாக்கப் பெறுதலின் **நிறை** என்றார். **நிறை** - நிறைவு செய்யும்.

சிறிதோ ? - ஓகார வினா எதிர்மறை குறித்தது. சிறிதன்று என்க.

மயிலாபுரி - இத்தொண்டை நாட்டு 24-வது தலம். இது **மயிலாப்பு** - எனவும் **மயிலை** எனவும் வழங்கும். "மயிலாப்பிலுள்ளார்", "புன்னையங் கானன் மடமயிலை" என்ற தேவார ஆட்சிகள் காண்க. அம்மையார் மயிலுருவாகிப் புன்னையின்கீழ் இறைவனைப் பூசித்த காரணம்பற்றி இப்பெயர் பெற்றது. புன்னை மரமும் அதன்கீழ் அம்மையார் மயிலுருவுடன் பூசித்த திருவுருவமும் இன்றும் காணப்பெறுவன. இராமர் பூசித்துப் பேறுபெற்று ஐப்பசி ஓணத்தில் திருவிழாக் கொண்டாடினர் என்றது தலபுராணம். "ஐப்பசி ஓண விழாவும்" (2) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையாரது இத்தலத் தேவாரங் காண்க. ஆளுடையபிள்ளையார் (பூம்பாவையாரது) எலும்பைப் பெண்ணுக்கித் தந்த சிறப்புடையது. அவர்தம் புராணம் 1034 முதல் 1120 வரை திருப்பாட்டுக்கள் பார்க்க. இவ்விழா பிரமோற்சவத்தில் 8-ம் திருநாளில் இன்றும் கொண்டாடப் பெறுகின்றது. இத்திருவுருவங்கள் கோயிலினுள் மேலைக் கோபுரவாயிலுக்கு வடபுறம் உள்ளன. அறுபான்மும்மை நாயன்மார்களுள் வாயிலார்நாயனர் அருள் பெற்றதலம். இவர் கோயில் அம்மையாரின் கோயிலுக்கு எதிரில் தென்புறம் திருமதிலையடுத்து உள்ளது. திருக்குறள் பாடியருளிய திருவள்ளுவர் அவதரித்துப் பேறுபெற்ற தலம். மேற்குமுகமான சந்நிதி. சுவாமிபெயர் **கபாலீசர்** என்பது திருப்பதிகத்துக் காண்க. சென்னைக்குத் தெற்கே கற்சாலை வழி 4 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

திருவான்மியூர் - தொண்டை நாட்டின் 25-வது தலம். இதுவும் மேற்குமுகமான சந்நிதி. வான்மீக மகாமுனிவருக்கு அருளிய காரணத்தால் இப்பெயர் பெற்றது. தேவர்கள் கடல் கடைந்து பெற்ற அமுதத்தாற் சிவலிங்கந்தாபித்துப் பூசித்ததனுல் சுவாமி **மருந்தீசர்** என வழங்கப்பெறுவர். "சென்றார் தம்மிடர்தீர் திருவான்மியூர்" (ஆளுடைய பிள்ளையார் - கௌசிகம் 11), "வாதை தீர்த்திடும் வான்மியூரீசனே" (8) "வாட்டந் தீர்த்திடும்" (9) (அப்பர் சுவாமிகள் குறுந்தொகை) என்ற தேவாரங்களும், "திருவான்மியூர் மருந்தைச் சேர்ந்து" (திருநா - புரா - 331), "பிறவி மருந்தான பெருந்தகை" (திருஞான - புரா - 1124) என்ற மாபுராணத் திருவாக்குக்களும் காண்க. அப்பர் சுவாமிகள் திருக்கழுக்குன்றத்தினின்றும் போந்து இங்கு வந்து தரிசித்துத் திருமயிலாபுரி திருவொற்றியூர் சென்றருளினர். ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவொற்றியூரினின்றும் இங்குப் போந்தருளினர். சுவாமியின் மூல லிங்கத் திருவுருவம் பால் வெண்ணீற்றின் வரிகளையுடைய சுயம்பு. சுவாமிபெயர் **பால்வண்ணநாதர்.**

இது திருமயிலாபுரியினின்றும் தென்கிழக்கில் கற்சாலையில் 4 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது. போக்கு வரவு வசதிகளும் மோட்டார் பஸ் முதலியனவும் உண்டு. 40

திணை மயக்கம் :

(1) நெய்தலும் குறிஞ்சியும் (மயங்கியது).

1118. கோடு கொண்டெழுந் திரைக்கடற் பவளமென் கொழுந்து
மாடு மொய்வரைச் சந்தனச் சினைமிசை வளரும்
நீடு நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் பலவால்
ஆடு நீள்கொடி மாடமா மல்லையே யனைய. சக

(இ - ள்) கோடு...நிலம் - சங்குகளைத் தம்மிடத்துக்கொண்டு மேற் கிளம்புகின்ற அலைகளையுடைய கடலிற் படர்கின்ற பவளக்கொடியின் மெல்லிய கொழுந்துகள் பக்கத்தில் நெருங்கிய சந்தன மரங்களின் கிளைகளில் வளர்தற் கிடமாகிய நீடிய நெய்தலும் குறிஞ்சியும் கூடிய திணைமயங்கும் புணர்நிலங்களும்; ஆடும் நீள்கொடி... அனைய - ஆடுகின்ற நீண்ட கொடிகளையுடைய மாடங்கள் விளங்கும் மாமல்லை நகரம் போன்றவை; பல - பலவாம். (ஆல் - அசை).

(வி - ரை) குறிஞ்சி - பாலை - முல்லை - மருதம் - நெய்தல் என்ற ஐந்திணைகளையும் அவ்வவற்றுக்குரிய முதற்பொருள் கருப்பொருள்களுடன் முறையே அவ்வவற்றில் விளங்கும் சிவ தலங்களின் சிறப்புடன் சார்த்திக் கூறிவந்த ஆசிரியர், இனி அம் முறையே அவை ஒன்றோடொன்று கூடிய புணர்நிலங்களை வகுத்து நாட்டுவளங் கூறத் தொடங்குகின்றார். திணைகள் கூடிய நிலங்களின் ஒழுக்கத்தைத் திணைமயக்கம் என்பது மரபு. மயங்குதல் - கூடுதல் - கலத்தல் - என்ற பொருளில்வந்தது. இவ்வாறு புணர்நிலங்கள், குறிஞ்சியினுடன் நெய்தல் - மருதம் - முல்லை என்பன முறையே தனித்தனி கூடுவதனால் மூன்றும், அவற்றை அடுத்து முல்லையினுடன் நெய்தலும் - மருதமும் அவ்வாறே கூடுவதனால் இரண்டும், மருதத்துடன் நெய்தல் கூடுவதனால் ஒன்றும் ஆக ஆறு வகைப்படும்.*

அவற்றுள் முதற்கண், நெய்தலுங் குறிஞ்சியுங் கூடிய திணைமயக்கத்தினை இப்பாட்டாற் கூறுகின்றார். இவ்வாறே ஏனைய புணர்நிலம் ஐந்தினையும் அம்முறையே மேல்வரும் ஐந்து பாட்டுக்களாற் கூறும் அமைதி கண்டுகொள்க.

கோடுகொண்டு எழும்திரை-கோடு - சங்கு. "கோடுவாய் வைத்து" (திருமுருகு). அலைகள் சுருண்டு மேற்கிளம்பும்போது, நீரின் கீழிருந்த சங்குகளை வாரிக்கொண்டு உயர்கின்றன என்க.

கடற்பவள மென்கொழுந்து - கடலில் விளையும் பவளக்கொடியின் கொழுந்து. பவளங்கள் கொடிபோலப் படர்வன. இவை, கொடி படர்வனபோலப் பவளப்பூச்சி என்னும் ஒருவகைப் பூச்சிகளால் தொடர்ந்து கட்டப்படுவதனாற் கொடிபோல்வன.

பவளக்கொழுந்து சந்தனச் சினைமிசை வளரும் என்றது சந்தன மரக்கிளைகளைப் பற்றுக்கோடாக வைத்துக் கொடிபோலப் பவளப்பூச்சிகள் பவளக் கூடுகட்டிச் செல்லும் இயல்பு குறித்தது.

வரைச் சந்தனச்சினை - சந்தனம் குறிஞ்சி நிலத்தின் கருப்பொருளாகிய மரம். "சந்தமா ரகிலொடு" என்ற திருக்காளத்தித் தேவாரம் காண்க.

நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர் நிலம் - நெய்தற் கருப்பொருளாகிய பவளம் குறிஞ்சிப் பொருளாகிய சந்தனத்தின்மேல் வளர்வதனால் அம்முறையிற் கூறினார்.

---

* கால வேறுபாட்டால் முல்லையுங் குறிஞ்சியும் முறைமையிற் றிரிந்த பாலை எனப்பட்டது வேறு. (1092 பார்க்க.)

(மலை)மேலதாகிய குறிஞ்சியினின்றும் போந்து (கடல்)கீழதாகிய நெய்தல்வரை அம்முறை கீழிறங்கி நிலவளம் வகுத்துவந்த ஆசிரியர், இனிப் புணர்நிலங்களை வகுக்கும்போது கீழிருந்து மேலே செல்லும் முறைபற்றி நெய்தலும் குறிஞ்சியும் என அம்முறையிற் றொடங்கிக் கூறுகின்றார். பிறவும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

புணர் நிலம் - இரண்டுநிலப் பொருளும் கூடி மயங்கிய நிலப்பகுதி. இப் பாட்டிற் குறிக்கப்பட்டன கடற்கரையைச் சார்ந்திருக்கும் மலைப்பகுதிகள். இவ்வாறு மயங்கிவருவதனை "எந்நில மருங்கிற் பூவும் புள்ளும், அந்நிலம் பொழுதொடு வாரா வாயினும், வந்த நிலத்தின் பயத்த வாகும்" (அகத் - 19) என்று விதி கூறி அமைவு படுத்தினர் தொல்காப்பியர்.

மாமல்லையே அனைய - புணர்நிலம் - பல என்று கூட்டுக. இது "கடன்மல்லபுரம்" எனவும், மாமல்லபுரம் எனவும் வழங்கும். மாமல்லபுரம் என்பது மாவலிபுரம் என்றும், மல்லை என்றும் மருவியதுபோலும். மாவலிபால் மண்ணிரந்து அவனைச் சங்கரித்த திருமாலிருந்த தலமாதலின் வைணவர்களும் இதனைத் தங்களுடைய பெருந் தலங்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டாடுகின்றனர். "பிணங்க ளிடுகாட்டிற் பின்னைகளோடு...கடன்மல்லை" என்பது திருவாய்மொழி. இங்குள்ள திருமால் **மாவலி மீண்டன்** என்று வழங்கப்படுவர். இது வாமனாவதார நிகழ்ச்சியின்பின் திருமால் சிவபூசை செய்த தலம் என்பர். இங்குச் சந்தனமரத்தினாற் சமைக்கப்பட்ட கருப்பக்கிருக மண்டபத்தில் சிவபெருமான் எழுந்தருளியுள்ளமை "சந்தனச் சினைமிசைப் பவளமென் கொழுந்து வளரும்" என்றதன் உண்மையை விளக்கி நிற்றல் குறிக்கத் தக்கது.

இங்குள்ள கோயில்களும், சிவாலயத்திற்குரிய ஐந்து தேர்களும் (இவற்றைப் பஞ்சபாண்டவர் தேர் என்பது சாமானிய வழக்கு) மலைப்பக்கமுள்ள ஒவ்வோர் கற்களில் குடைந்து எடுக்கப்பட்டன. சென்னைப் பிரதேசத்தில் ஆலயத் திருப்பணிகளுக்கு வரும் கற்கள் இங்கிருந்தே எடுக்கப்படுவன. இது கடற்கரையில் உள்ள மலையாதலின் நெய்தலும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலம் என்றார். பல என்றதனால் இத்தகைய புணர்நிலங்கள் தொண்டைநாட்டுக் கடற்கரையில் பலவாம் என்பதும் குறிக்கப்பட்டது.

மல்லை - இத்தலம் திருக்கழுக்குன்றத்திலிருந்து கிழக்கே கற்சாலைவழி 9 நாழிகையளவில் உள்ளது. திருக்கழுக்குன்றத்திற்கு வழி 1091-ன் கீழ்ப் பார்க்க. 41

(2) மருதமும் குறிஞ்சியும்.

1119. மலைவி ழிப்பன வெனவயற் சேல்வரைப் பாறைத்
தலையு கைப்பவுந், தளைச்செறு விடைநெடுங் கருமான்
கலைகு திப்பன கரும்பகட் டேர்நிகர்ப் பவுமாய்
அலைபு னற்பணை குறிஞ்சியோ டணைவன வனேகம். சஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மலைகள் கண்ணைத் திறந்துபார்க்கின்றன என்று சொல்லத்தக்கதாய், வயல்களினுள்ள சேல்மீன்கள் மலைகளின் பாறைகளிடத்துப் பாய்ந்து புரள்வனவும், வரம்புகளையுடைய வயல்களினிடையே, ஏரிற்பூட்டிய கரிய எருமைகள் போகின்றன என்று சொல்லும்படி கருமான் கலைகள் குதித்திப் போவனவும் ஆகி, அலைகள் பொருந்திய நீரினையுடைய வயல்கள், குறிஞ்சி நிலப்பகுதியுடன் கூடிய இடங்கள் அனேகம் உள்ளன.

(வி - ரை) மலைவிழிப்பன என - மலைப்பாறைகளில் அடுத்துள்ள வயலிலிருந்த சேல் மீன்கள் பாய்ந்து புரளுதல் அந்த மலைகள் கண்ணைத் திறந்து பார்ப்பனபோல இருந்தன என்பது. சேல் - மருதநிலக்கருப்பொருள். வரைப்பாறை - குறிஞ்சி. பாறைகளில் சேல்கள் பாய்ந்து புரளத்தக்கதாய் வயல்களும் மலைப்பாறைகளும் அடுத்தடுத்துக் கூடிய நிலமாதலின் பணை குறிஞ்சியோடு அணைவன என்றார்.

நளை - வரம்பு. செறு - வயல். இவைமருத நிலப்பகுதி. செறு - என்பது அறுவா நாட்டு வழக்கு. "செறுவி னிற்செழுங் கமல மோங்கு" (நம்பிகள் - திருப்புகலூர் - 11), "செறுவிற் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை" (புறநா - 397). நெடும் கருமான்கலை - கருமான் - குறிஞ்சிக்கருப்பொருள். மான் - முல்லைக் கருப்பொருளாயினும், கருமான் குறிஞ்சிக் கருப்பொருளாம் என்பது இராமநாதச் செட்டியார் குறிப்புரை.

பகட்டு ஏர் நிகர்ப்ப - பருமையாலும், கரியநிறத்தினாலும், தடித்து நீண்ட கொம்பினாலும் கருமான்கலை எருமையை நிகர்த்தது என்க. மெய்யும் உருவும்பற்றி வந்த உவமம். சேல்மீன் விழிபோன்றது என்றது மெய்பற்றி வந்த உவமம். பகடு - மருதக் கருப்பொருள். பகட்டேர் செலுத்திச் செறுவினிற் றொழில்செய்தல் மருதநிலச் செய்தி. "பெரும்பகட்டேர் இனப்பண்ணை யுழும்பண்ணை" (திருநா - புரா - 3).

தளைச் செறுவிடை ஏர்க் கரும்பகடு எனக் - கருமான் கலை குதிப்பனவுமாய் - என்று கூட்டிப் பொருள் கொள்க.

அனேகம் - தொண்டை நாட்டில் மலையும் வயலுமாக அடுத்திருக்கக் காணும் இடங்கள் எண்ணிறந்தன என்பது.

இதனால் மருதம் குறிஞ்சியுடனும், குறிஞ்சி மருதத்துடனும் புணர்ந்த புணர் நிலன் கூறப்பட்டது. 42

(3) முல்லையும் குறிஞ்சியும்.

1120. புணர்ந்த வானிரைப் புறவிடைக் குறுமுயல், பொருப்பின்
அணைந்த வான்மதி முயலினை யினமென வணைந்து
மணங்கொள் கொல்லையின் வரகுபோர் மஞ்சன வரைக்கார்
இணைந்து முல்லையுங் குறிஞ்சியுங் கலப்பன வெங்கும். சரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. பசுக்கூட்டங்களையுடைய முல்லைப் புறவிலிருந்த குறுமுயல் மலையுச்சியிற் சேர்ந்த முழுமதியினிடத்திருந்த முயற்கறையை நோக்கி அது தனது இனமாகிய முயல் என்று கருதி அங்கு அணைவதனாலும், மணம் பொருந்திய முல்லை நிலத்திலிருக்கும் வரகுபோர்களை, மலைகளை மஞ்சனஞ்செய்யும் நீரையுடைய மேகங்கள் சேர்வதனாலும், முல்லையும் குறிஞ்சியும் கலப்பனவாகிய புணர் நிலங்கள் எங்கும் உள்ளன.

(வி - ரை) ஆனிரை - குறுமுயல் - முல்லைநிலக் கருப்பொருள்கள்.

குறுமுயல் பொருப்பின் அணைந்தும் என்க. முல்லையினின்றும் முயல் மலைமேல் ஏறியபடியால் முல்லையுங் குறிஞ்சியும் கலந்தது என்பதாம்.

மதி முயலினை இனம் என அணைந்து என்பது தற்குறிப்பேற்றம்.

கொல்லை - முல்லை நிலம். மணங்கொள் என்றது முல்லை நிலத்தின் நிறைந்த முல்லை முதலிய பூக்களிற்கூடிய மணங்குறித்தது. வரகு - முல்லைக் கருப்பொருள்; முல்லைக் காடுகளில் விளைபொருள். வரகு போர் - கார் இணைந்தும் என்றது வரகு போர்களை மிக உயரமாகக் குவித்தலும் அடுக்குதலும் குறித்தது. வரகுபோர் - "ஒற்றிடை யினமிகா மொழியுமா ருளவே, அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே" (தொல் - எழுத் - குற் - 7) என்றபடி வல்லொற்றுமிகாது வந்தது.

வரை மஞ்சனக்கார் என்க. மலையை மஞ்சனம் செய்யும் நீரையுடைய மேகம். மேகம் குறிஞ்சிக்குரியது. **மலைகளை மஞ்சனம் செய்யும் கார்** என்ற பொருட் பொருத்தமும் காண்க. "பூட்டு கார்முகந் தன்னொடுந் தோன்றிய புயல்வா, யூட்டு தண்புன னந்தியங் கிரிமிசை யுகுத்தல், வேட்டு வக்குலத் திண்ணனார் மஞ்சனம் விமலற், காட்டு கின்றதோர் தனிச்செயல் போன்றுள தன்றே" (ஆற்றுப்படலம் - 6) என்ற கந்தபுராணமும், " அடுத்தருண கிரியானே யுனக்குவிண்ணீ ரலதுபுன லாட்டு வாரார் " (திருமலைச்சருக்கம் - 83) என்ற அருணாசல புராணமும் இக்கருத்தைத் தழுவியன வாதல் காண்க.

மலையில் தவழும் மேகம், மலையை அடுத்து வரகு போரும் மலைபோன்றுயர்ந் திருத்தலின் அதனில் இணைந்தது என்றதனால் குறிஞ்சியும் முல்லையும் கலந்ததுகாண்க. " ஈடு பெருக்கிய போர்களின் மேக மிளைத்தேற " (926) என்றதும் நினைவுகூர்க.

அணைந்தும் - இணைந்தும் - கலப்பன - என்க.

மஞ்சேன—என்பதும் பாடம். 43

(4) நெய்தலும் முல்லையும்.

1121. கவரு மீன்குவை கழியவர் கானவர்க் களித்துச்
சிவலுஞ் சேவலும் மாறியுஞ், சிறுகழிச் சியர்க
ளவரை யேனலுக் கெயிற்றியர் பவளமுத் தளந்து
முவரி நெய்தலுங் கானமுங் கலந்துள வொழுக்கம். சச

(இ - ள்) வெளிப்படை. பரதவர்கள், தாங்கள் கவரும் மீன் குவியல்களை இடையர்களுக்குக் கொடுத்துப் பண்டமாற்று வகையால் அவர்களிடமிருந்து கவுதாரியையும் சேவலையும் கொள்வதாலும், நெய்தனிலச் சிறுமியர்கள் தாம் இடைச்சியர்பாற் கொள்ளும் அவரைக்கும் தினைக்கும் ஈடாகப் பவளத்தையும் முத்துக்களையும் அளந்து கொடுத்தலினாலும். கடலைச்சார்ந்த நெய்தனிலமும் முல்லை நிலமும் என்ற இரண்டும் ஒழுக்கத்தாற் கலந்துள்ளன.

(வி - ரை) **மீன்குவை** - நெய்தற்பொருள். **கழியவர்** - கழியருகிலும் கடலருகிலும் வாழ்பவர் - பரதவர். **கானவர்** - இடநோக்கிக் காடுறைபவர்களாகிய இடையர்களைக் குறித்தது. **கழிச்சியர்** - நெய்தனிலப் பெண்கள். **சிவல்** - கவுதாரி. **சிவல்** - **சேவல்** - இவை முல்லைநிலக் கருப்பொருள். **சேவல்** - கானங்கோழி.

எயிற்றியரின் அவரை ஏனலுக்கு என்க. அவரையும் ஏனலும் முல்லைப்பொருள்களும், பவளமும் முத்தும் நெய்தனிலப் பொருள்களுமாம். முத்துக்கள் ஏனைக் குறிஞ்சியிலும் மருதத்திலும் சிறுபான்மை படுமாயினும் பெரும்பான்மைபற்றி நெய்தலுக்கே உரியன.

உவரி - கடல். உவர்ப்புள்ள நீர் கொண்டதனால் இப்பெயர் கொண்டது. **கானம்** - காடு ; முல்லைப்பகுதி. இப்பாட்டால் முல்லை குறிஞ்சிகளின் செய்திபற்றிய கலப்புக்கூறுதலின் **கலந்துள ஒழுக்கம்** என்றார் என்பாருமுண்டு.

முன்பாட்டில் முல்லையும் குறிஞ்சியும் புணர்நிலத்தினை அந்நிலப் பொருள்கள் இயற்கையிற்கூடும் சேர்க்கைபற்றிக் கூறினார். இப்பாட்டில் **நெய்தலும் கானலும்** சேர்வதனை வாணிகமுறைப் பண்டமாற்றுவகையால் அந்நிலப்பொருள்கள் கலக்கும் சேர்க்கைபற்றிக் கூறினார்.

மீன் கொடுத்துச் சிவலும் சேவலும் கொள்ளுதல் இருதிறத்தும் ஆண்பாலார் தொழிலும், பவளமும்முத்தும் கொடுத்து அவரையும் ஏனலும் கொள்ளுதல் பெண்

பாலார் (சிறுமியர்) தொழிலும் ஆவன எனக் காட்டிய நயமும் கண்டுகொள்க. 1113, 1114ல் உரைத்தவையும் பார்க்க. 44

(5) மருதமும் முல்லையும்

1122. அயன றும்புற வினிலிடைச் சியரணி நடையும்
வியனெ டும்பணை யுழத்தியர் சாயலும் விரும்பி
யியலு மன்னமுந் தோகையு மெதிரெதிர் பயில
வயலு முல்லையு மியைவன பலவுள மருங்கு. சரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஒன்றனையொன்று அடுத்துள்ள, மணங்கமழும் முல்லைப் புறவில் வாழும் இடைச்சியர்களது அழகிய நடையினையும், அகன்ற நெடிய வயல்களையுடைய மருதநிலத்தில் வாழும் உழத்தியர்களது சாயலையும் விரும்பி இயங்குகின்ற அன்னமும் (மருதம்), மயிலும் (முல்லை) எதிர் எதிர் பயில்வதனால் மருதமும் முல்லையும் கூடுவனவாகிய பல நிலங்கள் அந்தப்பக்கங்களில் உள்ளன.

(வி - ரை) அயல் - அடுத்துள்ள. நறும்புறவு - நறுமை மணம். இதுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. புறவு - இடநோக்கி முல்லைப்புறவினைக் குறித்தது.

இடைச்சியர் - முல்லை நிலமகளிர். உழத்தியர் - மருதநிலமகளிர். அன்னம் - மருதத்துக்குரியது. தோகை குறிஞ்சிப் பொருளாயினும் சிறுபான்மை முல்லைக்கும் வரும். "முல்லைக் குரியபுள் கானங் கோழியும் மயிலும் சிவலும்" (இறைய - 1 - உரை). அன்னம் சிறுபான்மை நெய்தலுக்கும் உரியது. "அன்னந் தாய முன்றுறைச் சூழல்" (1114) என்றது காண்க.

அன்னமும் தோகையும் எதிர் எதிர் பயிலுதலாவது - இடைச்சியரது நடையை விரும்பி அன்னமும், உழத்தியரது சாயலை விரும்பி மயிலும் முறையே மருதநிலத்திலிருந்து முல்லைநிலத்துக்கும் முல்லைநிலத்திலிருந்து மருதத்துக்கும் பயிலுதலின், ஒன்றனையொன்று எதிர் எதிர் சந்திப்பன என்பது கருத்து. பயிலுதல் - அவர்களுக்கெதிரில் நடந்து பழகுதல் என்று கொள்ளலுமாம்.

வயல் - மருதம். விரும்பி எதிரெதிர் பயில - தற்குறிப்பேற்றம். 45

(6) நெய்தலும் மருதமும்.

1123. மீளு மோதமுன் கொழித்தவெண் டரளமுங் கமுகின்
பாளை யுக்கவும் விரவலிற் பரத்தியர் பணைமென்
றோளு ழத்தியர் மகளிர்மா றாடிமுன் றெருக்கு
நீளு நெய்தலு மருதமுங் கலந்துள நிலங்கள். சசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. (அலைகள் முன்புரண்டுவந்து பின்) மீளும் கடலினால் முன்னே கொழிக்கப்பட்ட வெள்ளிய முத்துக்களும் கமுகினது உதிர்ந்த பாளையினின்றும் உதிர்ந்த பூக்களும் கலந்து சேர்வதனால், பரத்தியர்களும், பணைத்தெழுந்த மூங்கில்போன்றுயர்ந்த மெல்லிய தோள்களையுடைய உழத்தியர்களும், மாறுபட்டு அவற்றை முன்வாரிச் சேர்க்கின்ற நீண்ட நெய்தலும் மருதமுமாகிய நிலங்கள் கலந்துள்ளன.

(வி - ரை) மீளும் ஓதம் - கடலின் அலைகள் புரண்டு அலைத்து முன்கரையில் வந்து பரவிப் பின் மீளும் இயல்பு குறித்தது. முன்வரும்போது முத்துக்களை வாரி

வந்த அலைகள் அவற்றைக் கரையில் இட்டு மீண்டன. முத்துக்கள் கனமுடைமையால் பின் செல்லும் அலைநீருடன் மீளாது நிலத்தில் உதிர்க்கப்பட்டுத் தங்கின என்பதனைக் **கொழித்த வேண்டராளம்** என்றார்.

கழுகின் பாளை உக்கவும் - நெய்தனிலத்தின் அருகே உள்ள மருதநிலத்திற் கமுகுகள் இருந்தனவாக அவற்றின் பாளைகளினின்றும் உதிர்ந்த பூக்கள் கீழே சிந்தியிருந்தனவும்.

தரளமும் - பாளை உக்கவும் - மாறடி முன் தோதுக்கும் - முத்துக்களும் கமுகம் பாளையின் உதிர்ந்த பூக்களும் ஒன்றுபோல விளங்குதலின் முறையே இவற்றைப் பிரித்தறிந்து தொகுக்க இயலாது, நெய்தல் மகளிரும் பண்ணை மகளிரும் அவற்றை எமது எமது என்று மாறுபட்டுத் தொழில் செய்தனர் என்று குறிக்க **மாறடி** என்றார். கமுகு பூக்கும்போது முத்துப்போல் விளங்குமென்பதுபற்றி, "எண்ணார் முத்த மீன்று மரகதம் போற்காய்த்துக், கண்ணார் கமுகு பவளம் பழுக்குங் கலிக்காழி" (குறிஞ்சி - 4) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரமுங் காண்க. **மாறடி** - "மயிற்குலமு முகிற் குலமு மாருட மருங்காடும்" (திருநா - புரா 10) என்றது காண்க.

தரளம் - நெய்தலுக்கும், **கழுகு** - மருதத்துக்கும் உரிய கருப்பொருள்கள். **பரத்தியர் - உழத்தியர்** - என்பன முறையே நெய்தனிலத்தும், மருதநிலத்தும் உள்ள மகளிர் பெயர்.

ஓதமங் கொழித்த—என்பதும் பாடம். 46

1124. ஆய நானிலத் தமைதியிற் றத்தமக் கடுத்த
மேய செய்தொழில் வேறுபல் குலங்களின் விளங்கித்,
தீய வென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத்
தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்புசொல் வரைத்தோ? சஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறாகிய குறிஞ்சி முல்லை மருதம் நெய்தல் என்ற நான்குவகைப்பட்ட நிலங்களிலும் அமைதிகளிலும், தங்கள் தங்களுக்குப் பொருந்திய செய்தொழிலாற் பலவாகிய வேறு குலங்களினால் விளங்கித், தீயவை எனப்படுகின்றவற்றைக் கனவிலும் நினையாத மனத்தையுடைய தூய மக்கள் வாழ்கின்ற தொண்டை நாட்டின தியல்பு (எமது) சொல்லினளவில் அடங்குவதாகுமோ? (அடங்காது).

(வி - ரை) **ஆய** - மேலே சொல்லப்பட்டனவாகிய. நன்மையாகிய என்ற குறிப்புமாம். **நானிலத்தில் - அமைதியில்** என்று கூட்டுக. மேற்காட்டியபடி நிலம் நான்குவகையும் புணர்நிலம் ஆறுவகையும் ஆகப் பத்துவகைகளிலும் என்க.

தத்தமக்கு...விளங்கி - அடுத்த மேய செய்தொழில் - நூல்களானும் ஆன்றோராசாரத்தானும் அவ்வவர்க்கும் அடுத்ததென்று விதிக்கப்பட்டுப் பொருந்திய செய்தொழில்கள். இவை சிவாகம முதலியவற்றாலும் தமிழிலக்கணத்தானும் அறியப்படும் செய்தொழிலைச் செய்தி என்ற பெயராற் றொல்காப்பியம் கூறும்.

வேறுபல் - வெவ்வேறாகிய பல. **குலங்கள்** - தொன்றுதொட்டுவரும் மரபுகள் - குடிகள்.

செய்தொழில் - செய்தற்குரிய தொழில் - **குலங்கள்** என்றது ஈண்டுச்சாதியை. **மேய** - பொருந்திய. குலங்களுக்குத் தொழிற் பொருத்தம் கூறப்பட்டுள்ளது. மேவாதனவாகிய தொழில்களைச் செய்தல் குலநலமன்று என்பது முன்னோர் துணிபு. "குலவித்தை கல்லாமற் பாகம்படும்", "அரிசி விற்றிடு மந்தணர்க் கோர்மழை... வருட மூன்று மழை" என்பனவாதி வாக்குக்கள் இக்கருத்தைப்பற்றி எழுந்தன.

மாந்தர் - அமைதியில் - குலங்களின் விளங்கி - வாழ் - நாட்டின் - இயல்பு என்று கூட்டுக.

வேறுபல் குலங்களில் விளங்கி - நானிலமும் அறுவகைப் புணர்நிலமும்போலக் குலங்களும் பெருங்குலங்கள் நான்காகவும் கலப்புக் குலங்கள் ஆறாகவும் விதிக்கப் படுவன.* நிலத்தியல்போல, அவ்வவற்றில் வாழும் மக்களும் தத்தமக்கடுத்த இயல் பின் வந்த உரிய செய்தியோடு விளங்குதல் முறை என்பதாம்.

தீய என்பன...வரைத்தோ ? - தீய என்பன - தீயவை என்று நூல்களானும் ஆன்றோராசாரத்தானும் விலக்கப்படுவன. **என்பன** - எனப்படுவன. **படு** - விகுதி தொக்குவந்த செயப்பாட்டுவினையாலணையும் பெயர்.

கனவிலும் நினைவு இலாச் சிந்தை - தீமைகள் - மனம், வாக்குக், காயம் என்ற மூன்று கரணங்களாலும் இயற்றப்படுவன. கொலை செய்தலும், கொல் என்று வாயினாற் கூறுதலும், கொல்ல நினைத்தலும் என்ற இவைபோல்வன. "நல்ல நினைப் பொழிய நாள்களி லாருயிரைக், கொல்ல நினைப்பதுவும் குற்றமு மற்றொழிய" (திருவாரூர் - புறநீர்மை - 4) என்ற நம்பிகள் திருவாக்கும், பிறவும் காண்க. இம் மூன்றனுள் மனத்தானும் தீமை நினையாமையே அடிப்படையாம். என்னை ? மனம் தூயதாகவே, வாக்குத் தீமையின்றி விளங்கும் ; அதனால் செயலிலும் தீமை நிகழாது. ஆதலின் சிந்தைத் தூய்மை சொல்லவே, ஏனைய இரண்டும் உடன்வரும் என்க. **கனவு** - உயிர்நிற்கு நிலைகளின் ஒன்று ; இதனைச் சொப்பனாவத்தை என்பர் வடவர். இவ்வவத்தை, உயிர், கண்டத்தானத்தில் (கழுத்து - little brain) தங்கும்நிலை என்ப. இறைவனருளால் கனாக்கள், வருங்கால நிகழ்ச்சிகளை அறிவிக்க நிகழ்வனவும் உண்டு ; நோய்களாலும் கனாநிகழ்தல் உண்டு ; தூய்மையில்லாத தீச்செயல்களாலும் தீய வாசனையாலும் கெட்ட கனாக்கள் உளவாம். அவ்வாறு நிகழாதபடி தம் செயல் களையும் உட்கரணங்களையும் தூயநல்லொழுக்கத்தில் வைத்து நடப்பர் பெரியோர். இம்மாந்தர்கள் இவ்வாறு நல்லொழுக்கத்து நின்றமையால் கனாவிலும் தீயநினைவுகள் இல்லையாயின என்பதாம்.

தூய மாந்தர் - மாந்தர் தூயராவதற்குக் காரணம் கனவிலும் தீய நினைவில்லாமை யாம் என்பதுணர்த்த உடம்பொடு புணர்த்தி ஓதினார்.

தூய மாந்தர் வாழ் தொண்டை நாடு - "தொண்டை நன்னாடு" (1078)ல் உரைத்தவை பார்க்க. "எவ்வழி நல்லவ ராடவர் அவ்வழி நல்லை வாழிய நிலனே" என்ற புறப்பாட்டும் நினைவு கூர்க. "பெருந்தொண்டை நன்னாடெய்தி" (திருநா - புரா - 315), "தொண்டைத் திருநாட்டில்" (திருஞான - புரா - 974), "பேருலகி லோங்குபுகழ்ப் பெருந்தொண்டை நன்னாட்டு" (கலியர் - புரா - 1), "சொல் விளங்கு சீர்த் தொண்டை நன்னாட்டிடை" (வாயிலார் புரா - 1), "செம்மைநெறி வழுவாத பதி" (திருஞான - புரா - 1009) என்று பலவிடத்தும் இக்கருத்தையே வற்புறுத்தி ஆசிரியர் விதந்தோதுதல் காண்க. "மங்கலத் தமிழ்ப் புவிக்கு வாண்முக மெனத்தகுந், துங்க மிக்க கீர்த்தி பெற்ற தொண்டை நாடு" (தழுவக் குழைந்த படலம் - 129) என்ற காஞ்சிப் புராணமும் இக்கருத்தையே தழுவிய தென்க.

இயல்பு - இந்த மேன்மைகள் இத்திருநாட்டுக்குச் செயற்கையாலன்றி இயற் கையானமைந்தன என்பது குறிப்பு.

---

*கலப்புக் குலங்கள், மேற்குல ஆடவரும் கீழ்க்குலப் பெண்டிரும் கலந்ததன் பயனாக வரும் வகை மூன்றும், கீழ்க்குல ஆடவர் மேற்குலப் பெண்டிருடன் கலந்த தன் பயனாக வரும் மூன்றும் கூடி ஆறு என்ப.

மேலே 1083 முதல் 1124 வரை உள்ள திருப்பாட்டுக்களால் தொண்டை நாட்டின் நானிலத் தைந்திணைச் சிறப்பினைத் தமிழ்இலக்கண வரம்பு காட்டிச்,செம்மை நெறியுடன் கூட்டி விரித்துரைத்த ஆசிரியரது தெய்வக் கவிநலத்தைத், தெய்வக் கவிப்பண்புடைய எமது மாதவச் சிவஞான யோகிகள் " திருத்தொண்டை நன்னாட்டு நானிலத்தைந் திணைவளமுந் தெரித்துக் காட்ட, மருத்தொண்டை வாய்ச்சியர்சூழ் குன்றைநகர்க் குலக்கவியே வல்ல னல்லாற், கருத்தொண்ட ரெம்போல்வா ரெவ்வாறு தெரிந்துரைப்பார்? கலந்தார்க் கின்ப, மருத்தொண்ட ரணியிலவை யொன்றேனு டொன் றியைந்தனவு மாங்காங் குண்டால்" (திருநாட்டுப் படலம் - 128) என்று தமது காஞ்சிப்புராணத்தினுள் எடுத்து வியந்து பாராட்டிப் போற்றினர்.

சொல்வரைத்தோ? - வரை - அளவு. ஓகாரம் எதிர்மறை குறித்தது. 47

காஞ்சிமா நகரச் சிறப்பு

1125. இவ்வ ளந்தரு பெருந்திரு நாட்டிடை யென்றும்
மெய்வ ளந்தரு சிறப்பினு லுலகெலாம் வியப்ப
" வெவ்வு கங்களு முள்ள"தென் றியாவரு மேத்துங்
கைவி ளங்கிய நிலையது காஞ்சிமா நகரம். சஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. இந்த வளங்களைத்தரும் பெருமையுடைய திருநாட்டில் பெருமையுடைய காஞ்சிபுரத் திருநகரமானது, உண்மையாகிய வளங்களைத் தரும் சிறப்பினாலே உலகங்களெல்லாம் வியக்கும்படி எல்லா வுகங்களினும் அழியாமல் நிலைத் துள்ளதென்று எல்லாரும் துதிக்கின்ற ஒழுக்கத்தினால் விளங்கிய நிலைமையினை யுடையது.

(வி - ரை) **பெரும் திரு நாடு** - பெருமை என்றது மேற்கூறிய நானிலத்தைந்திணை யின் முதற்பொருள் கருப் பொருள்களின் வளங்களாகிய உலகநிலைப் பெருமை. **திரு** என்றது அவ்வளங்களோடு கூடிய சிவச்சார்பினாலாகிய செம்மை.

மெய் வளம் - என்றும் அழிவில்லாத சத்து எனப்படும் செம்மையாகிய முத்தி வளம். காசி முதலாக எண்ணப்படும் முத்தித்தலங்கள் ஏழனுள் காஞ்சிபுரமும் ஒன் றுதலின் **என்றும் மெய் வளந்தரு சிறப்பினால்** என்றார். " நகரேஷு காஞ்சி " என்பதும் காண்க.

யாவரும் ஏத்தும் - எல்லாச் சமயத்தாரும் என்பாரும் உண்டு. இத்தலத்தில் 20 சிவதலங்களும், 8 வைணவ தலங்களும் உண்டு. சைவர்களேயன்றி வைணவர்களும் பௌத்தர் முதலாயினோரும் போற்றினர் என்பர். மணிமேகலை கச்சிமாநகரம் புக்க காதை, தவத்திறமுரைத்த காதை முதலாயினவும் காண்க.

எவ்வுகங்களும் உள்ளது - உகாந்த காலத்தில் ஏனைய உலகங்களெல்லாம் அழி யினும் இஃது அழியாமல் நிலைபெற்றுள்ளது என்ற காரணத்தால் இதற்குப் **பிரளய சித்து** என்ற பெயரும் வழங்கும். **கைவிளங்கிய - கை** - ஒழுக்கம். " கையொன் றறி கல்லாய் " (கலித் - 95).

மெய்வளந்தரு சிறப்பினால் எவ்வுகங்களும் உள்ளது - என்றும் அழிவில்லாத முத்தியைத் தருதலால் என்றும் அழியாதது என்பதாம். காரணகாரிய முறை பெறக் கூறினார்.

இந்நகரச் சிறப்பினைக் " கச்சிமா நகரோர் தட்டுங் கடவுள ருலகோர் தட்டும், வைச்சுமுன் னயனார் தூக்க மற்றது மீது செல்ல, நிச்சய முறுகித் தாழ்ந்து நிலமிசை

விழுமிவ் வூரை, யிச்சகத் தூர்க ளோடு மெண்ணுதன் மடமைப் பாற்றே" (திருநகரப் பட - 1) என்று காஞ்சிப்புராணமுடையார் பாராட்டிய திறமும் காண்க. 48

1126. ஆன தொன்னக ரம்பிகை தம்பெரு மானை
மான வர்ச்சனை யாலொரு காலத்து வழிபட்
டூன மில்லற மனேகமு முலகுய்ய வைத்த
மேன்மை பூண்டவப் பெருமையை யறிந்தவா விளம்பில், சக

1127. வெள்ளி மால்வரைக் கயிலையில் வீற்றிருந் தருளித்
துள்ளு வார்புனல் வேணியா ரருள்செயத் தொழுது
தெள்ளு வாய்மையி னாகமத் திறனெலாந் தெரிய
வுள்ள வாறுகேட் டருளினா ளுலகையா ளுடையாள். ருo

1126. (இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வண்ணம் ஆயின தொன்மையுடைய காஞ்சிமாநகரம், உமையம்மையார் தமது நாயகராகிய சிவபெருமானைப் பெருமையுடைய பூசனையினால் ஒரு காலத்தில் வழிபாடு செய்து உலகம் உய்யும்படி குற்றமில்லாத அனேக அறங்களையும் நிலைபெற வைத்த மேன்மை பூண்டதாகிய அந்தப் பெருமையை அறிந்தபடி சொல்லப் புகுந்தால், சக

1127. (இ - ள்) வெளிப்படை. வெள்ளிமால் வரையில் திருக்கயிலாயத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, குதிகொள்ளும் பெருநீராகிய கங்கையைச் சூடிய சடையினையுடைய சிவபெருமான் அருளிச்செய்ய, உலகையாளுடைய உமையம்மையார் வணங்கித், தெளிந்த உண்மையைக் கூறும் ஆகமங்களின் திறங்களையெல்லாம் தெரியும்படி உள்ளவாறு கேட்டு அறிந்து கொண்டருளினார். ருo

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

1126. (வி - ரை) ஆன - முன்னே உரைத்த சிறப்புடையவாயின.

தொன்னகர் - "எவ்வுகங்களு முள்ளது" என முன் பாட்டிற் கூறினமையின் தொன்மை புலப்படுமாறறிக.

மான அருச்சனை - பெருமையுடைய பூசை. சிவாகமங்களுள் விதித்த முறைகள் எல்லாம் ஒன்றுங் குறையாமல் இயற்றும் பூசையாதலின் இவ்வாறு கூறினார். **மானம்** - பெருமை. **அர்ச்சனை** - பூசை; வழிபாடு. "நீமொழிந்த ஆகமத்தின் இயல்பினாலுனை யருச்சனை புரிய" (1131), "எய்த ஆகம விதியெலாஞ் செய்தாள்" (1139) என்பன காண்க.

ஒருகாலத்து - முன்பு இராதாதேவியாராலும், பின்பு பார்வதியாராலும் அருச்சனை செய்யப்பட்டமையால் இவ்வாறு கூறினார் என இங்கு விசேடவுரை காண்பர் ஆலாலசுந்தரம் பிள்ளை; "முதிர மங்கை தவஞ்செய்த காலமே முன்பு மங்கை தவஞ் செய்த காலமே" (திருவியமகம் - கச்சிஏகம்பம்) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக்கையும் ஆதரவு காட்டுவர்.

ஊனம் இல் அறம் அனேகமும் - "எல்லா அறமும்" (1146), "முப்பதோடிரண்டறம் புரக்கும்" (1148) என்றபடி எல்லா அறங்களையும் எப்போதும் அம்மையார் உயிர்களின் துன்ப நீங்கும்படி செய்தருள்கின்றார் என்பது.

உலகு உய்ய வைத்த - அறஞ்செய்வார் அச்செயற்குரிய பயன்களை எய்துவர். இங்கு அம்மையார் அருட்கருவிருத்தி உலக முய்யும்பொருட்டே அறங்களையும் சிவபூசையினையும் வைத்தனர் என்பதாம். **வைத்த** - என்றும் நிலவும்படி அமைத்த.

விளம்பில் - சொல்வோமாகில் என்று தொடங்கிக்கொண்டு அச்சரிதத்தை 1131 முதல் 1151வரை 20 திருப்பாட்டுக்களால் கூறுகின்றார். விளம்பில் - சொல்வோமாகில் என்ற வினையெச்சம், விளம்பிய அச்சரித முடிபாகிய "அறம்புரக்கும்" (1151) என்றதனோடு முடிகின்றது. 49

1127. (வி - ரை) வெள்ளிமால்வரைக் கயிலை - உலகில் உள்ள மலைகளுள்ளே பெரியதாகிய வெள்ளிமலையின் உயர்ந்த கொடுமுடிகளுட் சிறந்து விளங்குவதாம் கயிலை என்பது. இதற்கு நொடித்தான்மலை என்று பெயர் வழங்குவர். நொடித்தல் - அழித்தல்; நொடித்தான் - அழித்தலைச் செய்தவன். "ஊழிதோ றூழி முற்றும் முயர் பொன்னொடித் தான்மலை" என்ற ஆளுடையநம்பிகள் தேவாரமும் காண்க. "பனி மால்வரை" (11) என்றவிடத் துரைத்தனவும், திருமலைச் சிறப்பில் உரைத்தனவும் பார்க்க.

வீற்றிருந் தருளுதலாவது - ஆகமங்களை உபதேசம் செய்யும் முறையில் ஆசாரியராகச் சுகாசனத்தில் நேரே எழுந்தருளியிருத்தல்.

அருள்செய - உபதேசிக்க. "நீமொழிந்த ஆகமம்" (1131) என்றது காண்க.

தெள்ளு வாய்மை - இதுவே பொருள் என்று கண்டு தெளிந்த உண்மை.

தெள்ளு வாய்மையின் ஆகமத்திறன் எலாம் - "ஈசானஸ் ஸர்வ வித்யானும்" (வேதம்) என்றபடி எல்லாக் கலைகளுக்கும் ஈசானனே முதல்வராவார். அவ்விறைவர் உயிர்களின் பக்குவபேதத்துக்கேற்ப அனந்த பேதமான சாத்திரங்களையும் சொல்லியருளினர். அவற்றுள்ளே "வேதநூல் சைவநூல் என்றிரண்டே நூல்கள்", "வேதமோ டாகமம் மெய்யா மிறைவனூல்" என்று முடித்தனர் அறிந்தோர். அவ்விரண்டனுள்ளும் வேதம் பொதுநூல். அது, அன்னம் பிரமம் - விஷ்ணுபிரமம் - என்பன முதலாக உயிர்களின் திறத்துக்கேற்றவாறு பலபடியும் கூறிச் செல்லும் நூலாகும். ஆகமம், அவ்வாறன்றி முடிந்த நிலையாகச் சத்திநிபாதமுடையவர்களுக்குச் "சிவனே முழுமுதற் கடவுள்" என்று தெளிந்த உண்மையினை எடுத்துக் கூறும். "சத்தி யப்பொருட் டெளிவெலாஞ் சத்திநி பாதர்க், குய்த்து ணர்த்திய தாகம மென்பர்நூ லுணர்ந்தோர்" என்ற திருவிளையாடற் புராணங் காண்க. "வேத மென்னும் பாதவம் வளர்த்தனை - அதனிற் படுபயன் பலவே...ஒரும் வேதாந்த மென் றுச்சியிற் பழுத்த, ஆரா வின்ப வருங்கனி பிழிந்து, சாரங் கொண்ட சைவசித் தாந்தத் தேனமுது" என்று சுவைபடப் பாராட்டினர் குமரகுருபர சுவாமிகள்.

இவ்வாகமங்கள் 28 என்ப. அவற்றுள் (மகாசதாசிவமூர்த்தியின் ஈசானமுகத்தின் உள்ள) ஈசான முகத்தில் எட்டும், ஏனைத் தற்புருட முதலிய நான்கு முகங்களினும் ஐயைந்தாக இருபதும் ஆக 28 ஆகமங்களும் வெளிப்பட்டன என்ப. இவற்றுள்ளே சிவபேதம் பத்தும், உருத்திரபேதம் பதினெட்டு மாம். சிவபேதம் பத்தையும் ஒருவரிடத்தொருவராக மும்மூன்று பேராய் அணுசதாசிவருட்டலைவராகிய பிரணவர் முதல் முப்பதின்மரும், உருத்திரபேதம் பதினெட்டையும் ஒருவரிடத்தொருவராக ஒவ்வோராகமத்துக் கிவ்விரண்டு பேராக அநாதி ருத்திரர் முதல் முப்பத்தறுவரும் இவ்வாறு அறுபத்தறுவர் இவ்வாகமங்களைக் கேட்டனர் என்பர். "அஞ்சன மேனி யரிவையோர் பாகத்தன், அஞ்சொ டிருபத்து மூன்றுள வாகமம், அஞ்சலி கூப்பி யறுபத் தறுவரும், அஞ்சு முகத்தி லரும்பொருள் கேட்டதே" (பாயிரம் - 57) என்ற திருமூலர் திருமந்திரமும் காண்க. "அறுபத் தறுவர் பிரணவ ராதி, அறிவுறக்கேட் டாரா கமம்" (சைவசமய நெறி 337).

திறன்எலாம் - ஆகமங்கள், உபாகமங்கள் ஆகிய எல்லாமும். முற்றும்மை தொக்கது.

உள்ளவாறு - ஐயந்திரிபறக் கேட்டனள் என்பதாம்.

உலகை ஆளுடையாள் கேட்டருளினள் - என்றதனல் தம் பொருட்டன்றி உல கத்துயிர்களின் நன்மையின் பொருட்டுக் கேட்டனர் என்பது குறிப்பு. கேட்டு அருளி னள் என்ற குறிப்பும் அது. இக்கருத்துப்பற்றியே உலகையாளுடையாளாதலின் கேட்டனள் என்று உடம்பொடு புணர்த்தி ஓதியதும் என்க.

வெள்ளிமால்வரைக் கயிலை - இமயமலை ஒரு காலத்துக் கடலினுள்ளே இருந்தது என்றும், நில அண்டத்தி னகத்துள்ள மிக்க வெப்பத்தின் செயல்களால் உளதாகும் நிலப்புரட்சியில் மேற்கிளம்பியதென்றும், அது கடலகத்துள் இருந்ததற்குரிய அடை யாளங்கள் அதிற் காணப்படுகின்றன என்றும், மேற்குத் தொடர்ச்சிமலை என்கிற (Western Ghats) மலைகள் இதனினும் மிகப் பழைமையுடையன என்றும் நில நூலோர் கொள்கின்றனர். மேற்குத் தொடர்மலையின் ஒரு பகுதி கோயமுத்தூர்ச் சில்லாவின் மேலைச்சிதம்பரம் என்னும் திருப்பேரூரின் (தேவார வைப்புத்தலம்) மேற்கே வெள்ளிமலை என்ற பெயரால் இன்றும் வழங்கும் ஒரு உயர்ந்த மலை உண்டு. அது கயிலாயமேயாம் என்று பேரூர்ப்புராணம் எடுத்துரைக்கும்.

திறனெலாம் தெளிய—என்பதும் பாடம். 50

1128. எண்ணி லாகம மியம்பிய விறைவர்தாம் விரும்பும்
உண்மை யாவது பூசனை யெனவுரைத் தருள
அண்ண லார்தமை யருச்சனை புரியவா தரித்தாள்
பெண்ணி னல்லவ ளாயின பெருந்தவக் கொழுந்து. ருக

(இ - ள்) வெளிப்படை. எண்ணில் ஆகமங்களை யெல்லாம் சொல்லி யருளிய சிவபெருமான் தாம் விரும்புகின்ற உண்மையாவது பூசனையேயாகும் என்று சொல்லி யருள, (அதனைத் திருவுள்ளங் கொண்டவராய்) பெண்ணுகியவர்களுள் எல்லாம் நல்லவராய்ப் பெருந்தவக் கொழுந்து போல்வராகிய உமையம்மையார் அண்ணலா ரைப் பூசை செய்வதற்கு விருப்பங் கொண்டனர்.

(வி - ரை) **எண் நில் ஆகமம்** - அளவுபடுத்தி நிறுத்தப்பட்ட ஆகமங்கள்; மூலாக மங்கள் 28-ம், உபாகமங்கள் 207-ம் ஆகிய இவை. மூலாகமங்கள் ஒவ்வொன்றும் அனேக கோடி கிரந்தங்களையுடையன. "எண்ணி விருபத் தெண்கோடி நூறுயிரம்" (பாயிரம் - 58), "எண்ணி லெழுபது கோடி நூறுயிரம்" (ஷ - 60) என்ற திருமூலர் திருமந்திரங்களில் **எண்ணில்** - எண்ணிக்கையில் என்ற பொருளில் வந்தபடி இங்கும் அப்பொருள் கொண்டுரைக்கப்பட்டது.

எண் நில் - எண்ணத்தினுள் - கருத்தினுள்ளே - நிற்கத் தக்க என்றுரைப்பினு மமையும். அனேக கோடி கிரந்தங்களை உடைமையால் **எண்ணில்** எண்ணில்லாத என்ற பொருள்பட உரைத்தனர் என்பாருமுண்டு.

ஆகமம் - ஆ - க - ம - என்றவை முறையே சத்தும், சதசத்தும், அசத்துமாகிய பதி பசு பாசம் என்ற முப்பொருள்களையும் தெரிவிப்பன ; எனவே முப்பொருள்களை நிச்சயஞ் செய்து காட்டி உயிர்களை உய்விப்பன ஆகமம் என்பதாம்.

ஆதரித்தல் - விரும்புதல். **பெண்ணின் நல்லவள்** - தமது நாயகன் விரும்பி யதனையே தாமும் விரும்பிச் செய்தல் பெண்மை நலமுடையார்க்கு இலக்கணமாதலின், இறைவர், பூசனையே தாம் விரும்புவது என்றுரைத்தருளத், தாமும் அவ்வாறு பூசித் தலையே விரும்பினர் என்பதாயிற்று. இதுபற்றி இங்கு இத்தன்மையாற் கூறினர்.

பெருந்தவக் கொழுந்து - பெரிய தவத்தின் கொழுந்து போல்வார் என்றது, தவத்தினின் விளைந்து இனியும் தவஞ்செய்து முற்றும் நிலையும், மேலும் தவத்தை உலகத்தில் விளைவித்துத்தரும் நிலையும் குறித்தது.

கேட்டருளினள் - என்றதனால் கற்றனர் என்பதும், உள்ளவாறு என்றதனாற் கசடற என்பதும், ஆகமத்திறனெலாம் என்றதனால் கற்பவை என்பதும், அருச்சனை புரிய ஆதரித்தாள் என்பதனால் அதற்குத்தகநிற்றல் என்பதும் குறிப்பாற் பெறப்பட்டமையும், "கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ, னற்றா டொழாஅ ரெனின்" என்றதும் காண்க.

"ஐம்பத்தோரக்கரி" என்றபடி ஐம்பத்தோரெழுத் துருவமுடையவராய் விளங்கும் அம்மையார் விரும்பியவதனைச் சொல்லும் இத்திருப்பாட்டு 51-வது பாட்டாக அமைந்த தெய்விக அமைப்பும் காண்க. ஒலிக் கூட்டத்தினிலையினுள் (நாதத்தினுள்) விளங்குபவர் சிவபெருமான் என்ற உண்மையும், எழுத்தறியும் பயன் சிவபூசையே யென்ற உண்மையும் குறிப்பிற் பெறப்பட்டமையும் காண்க. 661 உரை பார்க்க.

ஆகமம் அருளிய—என்பதும் பாடம். 51

வேறு

1129. நங்கை யுண்ணிறை காதலை நோக்கி
நாய கன்றிரு வுள்ளத்து மகிழ்ந்தே
யங்க ணெய்திய முறுவலுந் தோன்ற,
"வடுத்த தென்கொணின் பா"லென வினவ,
"விங்கு நாத ! நீ மொழிந்தவா கமத்தி
னியல்பி னாலுனை யருச்சனை புரியப்
பொங்கு கின்றதென் னாசை"யென் றிறைஞ்சிப்
போக மார்த்தபூண் முலையினாள் போற்ற, ௫௨

1130. தேவ தேவனு மதுதிரு வுள்ளஞ்
செய்து "தென்றிசை மிக்கசெய் தவத்தால்,
யாவ ருந்தனை யடைவது, மண்மே
லென்று முள்ளது காஞ்சி ; மற் றதனுள்
மாவ மர்ந்தநம் மிருக்கையி லணைந்து
மன்னு பூசனை மகிழ்ந்துசெய் வா"யென்
றேவ, வெம்பெரு மாட்டியும் பிரியா
விசைவு கொண்டெழுந் தருளுதற் கிசைந்தாள். ௫௩

1129. (இ - ள்) வெளிப்படை. நங்கையாருடைய உள்ளத்தில் நிறைந்த விருப்பத்தினை நோக்கி, நாயகனார் தமது திருவுள்ளத்தில் மகிழ்ச்சி கொண்டே, அங்கண் பொருந்திய புன்முறுவலும் தோன்ற "உன்னுடைய உள்ளத்தினுள் பொருந்தியது என்ன?" என்று கேட்க, "நாதரே ! தேவரீர் இங்கு மொழிந்தருளிய ஆகமத்தின் முறைமைப்படியே உம்மைப் பூசிக்க எனது ஆசை பொங்குகின்றது" என்று சொல்லிப், போகமார்த்த பூண்முலையாராகிய அம்மையார் வணங்கித் துதிக்க,

1130. (இ - ள்) வெளிப்படை. தேவ தேவராகிய சிவபெருமானும் அதனைத் திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, "தெற்குத் திசையானது செய்த மிக்க தவப்பயனால், யாவ

ரும் தன்னிடம் வந்து அடையத்தக்கதும், நிலவுலகத்தில் என்றும் அழியாது நிலைபெற் றிருப்பதும் காஞ்சிமா நகரமாதும்; அதனுள், மாமரத்தினடியில் நாம் விரும்பி எழுந் தருளியிருக்கும் இருக்கையில் சென்று அணைந்து நிலைபெற்ற பூசையினை மகிழ்ந்து செய்வாயாக!" என்று ஆணையிட்டருள, எம்பெருமாட்டியும் நாயகரை விட்டுப்பிரியக் கூடாத நிலைமையில் விடை கொண்டு அங்கு நின்றும் எழுந்தருளுதற்கு உடன் பட்டனர். ருந

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1129. (வி - ரை) **நங்கை** - பெண்ணினல்லாருக்கு வழங்கும் சிறப்புப்பெயர். **நாயகன்** - தலைவன் என்றும், நங்கைக்கு நாயகன் - கணவன் - என்றும் இருபொருளும் பட நின்றது.

அங்கண் எய்திய முறுவல் - அங்கண்மையினால் - அருளினால் - பொருந்திய புன் சிரிப்பு. அங்கண் - அவ்விடத்து - அப்பொழுது என்றுரைத்தலுமாம்.

நீ மொழிந்த ஆகமத்தின் இயல்பு - "ஆகமத் திறனெலாம்" (1127) என்றது காண்க. **இயல்பு** - விதித்த முறைமை. **இயல்பு** - சிவபூசை செய்தலே உயிர் களுக்கு அடுத்த இயற்கை - தன்மை; பிற எல்லாம் மாறுபட்ட தன்மை என்பது குறிப்பு. வாயின் தன்மை வாய்மை என்றதுபோல.

என் ஆசை பொங்குகின்றது - பொங்குதல் - உள் அடங்காது மேற்கிளம்புதல். மேன்மேலும் அதிகரித்தல்.

போகமார்த்த பூண்முலையினாள் - "போகமார்த்த பூண்முலையாள்" (திருநள் ளாறு - 1) என்ற ஆளுடையபிள்ளையாரது தேவார ஆட்சி போற்றப்பட்டது காண்க. (1) சைவத்தின் முடிந்த உண்மையாவது சிவபூசை என்று காட்டும் இந்த இடத்தில் சைவத்தாபனத்துக்கு உதவிபுரிந்து உலகத்துக்கு எடுத்துக் காட்டிய இத்திருப்பதிகத் தினை நினைவுகூர்தற்பொருட்டு இதனை எடுத்தாண்டனர்; (2) அம்மையாரின் அருட்டிரு மேனியாகிய பெண்மையுருவக் குறிப்புப்பெறக் கூறியதும் கருத்து; (3) பரம் அபரம் என்னும் இரண்டு ஞானநிலயங்களே அம்மையாரது இரண்டு தனங்களாக உரைக் கப்படும். இந்த இருவகை ஞானங்களே சிவபோக விளைவுதருவன என்பது குறிக்க வும் இங்கு இத்தன்மையாற் கூறினர்.

முறுவல் - தமது உபதேசப்பயனை உலகத்துயிர்கள் பெறப்போகும் நிலையினுக்கு மகிழ்ந்தனர் என்ற குறிப்பும் காண்க.

அருச்சனை புரிதல் - பூசித்தலுக்கு விதித்த எல்லா அங்கமும் செய்தல். 52

1130. (வி - ரை) **தேவதேவன்** - தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராகிய பெருந் தேவர் - சிவபெருமான். தேவர்கள் இறந்து பிறக்கின்றவர்கள். தேவதேவராகிய இவர் இறவாதவர்; பிறவாதவர்.

தென்திசை செய் மிக்க புண்ணியம் என்க. "மாதவஞ் செய்த தென்றிசை" (35) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க. தென்றிசை தவஞ்செய்தமையால் அம்பிகை தன்னிடத்தமர்ந்து காஞ்சியிற் றவஞ் செய்தருளப்பெற்றது.

காஞ்சி - (1) க + அஞ்சி = க - பிரமம்; அஞ்சுதல் - விரும்புதல்; (2) க - பிரமன்; பிரமதேவனால் விரும்பப்பட்டது. "எம்மான் அயன்றனைப் படைத்து வேத, மோது வித் தருளி நோக்கி யுலகெலாம் படையென் றேவும், போதிது பார்த்திவ் வாறு படை யெனப் புகன்று வைத்தான், ஈதென லாகுங் காஞ்சி" என்ற காஞ்சிப்புராணங் காண்க. (3) க - தலை. தலைமை பெற்றது. (4) க - அஞ்சி - பேரின்பந் தருவது; (5) நிலமகட் குக் காஞ்சி என்னும் உத்தித்தானத்தை ஒத்தது - என்றிவ்வாறு காரணப்பொருள்கள்

பலவும் பொருந்தப் பெயர் வழங்கப்படுவது. காஞ்சிப்புராணம் - திருவேகம்பப்படலம் 34-35-36 பாட்டுக்கள் பார்க்க.

மா அமர்ந்த நம் இருக்கை - **மா** - மாமரம். அமர்தல் - விரும்புதல். "ஆயின வற் றுயர்காசி காஞ்சியெனு மிரண்டதிக மறிவான் மிக்கோ, ராயினவை யிரண்டுள் ளுஞ் **சாலநமக் கினியநக ரணிநீர்க் காஞ்சி**" (காஞ்சிப்புரா - தழுவக் - 48) என்றது காண்க. **இருக்கை** - எழுந்தருளியிருக்குமிடம். "மாவின் மூலத்தில் வந்து தோன்றி னர்" (1134), "மாவடி வைகுஞ் செவ்வேள்" (கந்தபுராணம்).

இந்த மாமரம் நான்கு மறைகளின் உருவமுடையது. நால்வகையான கனிகளைத் தருவது. இம்மரம் இன்றும் நாம் கண்டு வணங்கத்தக்கதாய்த் தழைத்து ஓங்கி விளங்குதல் நமது பேறேயாகும். வேதங்களே இந்த மாவாய் ஓங்கியன என்பது "தாவ ரும்பழ மாமறை தம்பிரா னருளால், மேவ ருந்தனிச் சூதமாய்...ஓங்கிய தன்றே" (திருவேகம்பப்படலம் - 4) என்ற காஞ்சிப்புராணத்தால் அறியப்படும்.

மன்னுபூசனை - "நின் பூசனை யென்றும் முடிவ தில்லைநம் பால்" (1145) என்ற படி என்றைக்கும் முடிதலில்லாது நித்தியமாய் நிகழும் பூசை.

மன்னுதல் - நிலைபெறுதல். பூசிக்கும் உயிர்களும், பூசிக்கப்படும் இறைவனும் நித்தியர்கள். "என்றுநீ அன்றுநான்; நின்னடிமை யல்லவோ?" (தாயுமானுர்) என்ற படி முத்திநிலையிலும் உயிர்கள் சிவனுக்கு அடிமை செய்வன. அவ்வாறு உயிர்கள் நித்தியமாய் இறைவனைப் பூசித்து உய்யும்பொருட்டு இறைவியார் தாம் நிலைத்த பூசையினைச் செய்கின்ருர் என்பதும் குறிப்பு. இப்பொருளில் **மன்னு** என்பதற்கு **மன்னுவிக்கும்** - உயிர்களை நிலைபேறு பெறுவிக்கும் என்றுரைத்துக்கொள்க.

பிரியா இசைவு கொண்டு - பிரியமாட்டாதவராயும், இறைவரது ஏவுதலின்படி கயிலையினின்றும் பிரிந்து காஞ்சி செல்வதற்கு உடன்பட்டு. "தாழ்ந்துதாழ்ந் தெழுந்து நின்று, கொம்பரி னெல்கிப் பல்காற் புறவிடை கொண்டு" என்ற காஞ்சிப்புராணமும் காண்க.

எழுந்தருளுதற்கு—கயிலையினின்றும் செல்வதற்கு. 53

1131. ஏத மில்பல யோனியெண் பத்து
 நான்கு நூறுயி ரந்தனுள் வைத்த
பேத மும்புரந் தருளுமக் கருணைப்
 பிரான்மொ ழிந்தவா கமவழி பேணிப்
போது நீர்மையிற் றெழுதனள் போதப்,
 பொருப்பில் வேந்தனும் விருப்பில்வந் தெய்தி
மாத வம்புரிந் தருளுதற் கமைந்த
 வளத்தொ டும்பரி சனங்களை விடுத்தான். ௫௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. மலம் நீங்கும் பலவகைப்பட்ட யோனிபேதமாகிய எண்பத்துநான்கு நூறுயிரம் வகைகளினுள்ளும் வைக்கப்பட்ட உயிர்களை எல்லாம் காப்பாற்றி அருளும் கருணையினையுடைய சிவபெருமான், உபதேசித்த அந்த ஆகமங் களிற் கூறப்படும் நெறியே பூசை செய்தலை விரும்பிச் செல்கின்ற தன்மையினுலே, தொழுதுகொண்டு உமையம்மையார் செல்ல, மலையரசனும் விருப்பத்தோடும் வந்து அடைந்து அம்மையார் மாதவத்தைச் செய்தருளுவதற்கேற்ற வளங்களுடன் பரிசனங் களை விடுத்தனன்.

(வி - ரை) ஏதம் இல் - ஏதம் - குற்றம்; அநாதியே உயிர்களைப் பந்தித்த ஆணவ மலக் கட்டு. இல் - இல்லையாகப் பெறும். உயிர்கள் அவ்வவற்றின் கன்மத்துக் கேற்ற படி பலவகைப்பட்ட யோனிகளில் தோன்றுமாறு வைக்கப்படுதலால் குற்றம் நீங்கப் பெறுகின்றன என்பதாம்.

எண்பத்து...கருணைப்பிரான் - "உரைச்சேரு மெண்பத்து நான்குநூ றுயிரமாம் யோனி பேத, நிரைச்சேரப் படைத்தவற்றி னுயிர்க்குயிரா யங்கங்கே நின்றான்" (மேகரா - வீழி - 4) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் காண்க. ஊர்வன 11, மானுடம் 9, நீர்வாழ்வன 10, பறப்பன 10, நடப்பன 10, தேவர் 14, தாவரம் 20, ஆக 84 வகை. இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வோரிலக்கமாக எண்பத்து நான்கு இலக்கமாயிற்று என்ப. இவை யோனிபேதமாகிய வகை. இவற்றுள் ஒவ்வொன்றி லும் வரும் உயிர்களின் தொகை எண்ணிறந்தன.

வைத்த - என்றதனால் தோற்றமும், புரந்து - என்றதனால் நிலைபேறும், அருளும் - என்றதனால் இறுதியும் குறிக்கப்பட்டன. வைத்த என்ற சொல்லாற்றலால் "தோற் றிய திதியே" (சிவஞானபோதம்) என்ற விதியிற் கண்டவாறு உலகமும், முதற் பொருளும், வைத்தற் காரணமான உயிர்களின் மலமும் பெறப்பட்டது காண்க. ஏதமில் - என்ற கருத்துமிது.

கருணைப்பிரான் - அம்மூன்று தொழில்களையும் செய்தல் உயிர்களின் மேல் வைத்த கருணையே காரணமாம் என்பது.

மொழிந்த - மொழிதல் - உபதேசித்தல்.

தொழுதனள் போத - தொழுது செல்ல - தொழுதனளாகி. முற்றெச்சம்.

அவ்வாறு சென்ற அம்மையார் மலையரசன் முன்பு தடாகத்தில் ஒரு தாமரை யிடத்துக் குழவியாய் இருந்தனராக, அவரைக் கண்டு மலையரசன் எடுத்து வளர்த்து, அவர் விரும்பியபடி தவஞ்செய்தற்கேற்ற சாதனம் பலவும் அமைத்தனன் என்பது கந்தபுராணம். "அத்தட மலருமோ ரரவிந் தத்தின்மேற், பைத்ததோர் குழவியின் படி வத் துற்றனள்" (பார்ப்பதிப்படலம் 21) என்றது காண்க.

தவம் புரிந்தருளுதற்கு...பரிசனங்கள் - இவை 1136-1137-ல் விரிக்கப்பட்டன. வளம் - பூசைச் சாதனங்களாகிய திரவியங்கள்; பரிசனம் - ஏவல் மகளிர்.

நூறுயிரமதில்—என்பதும் பாடம். 54

1132. துன்னு பல்லுயிர் வானவர் முதலாச்
சூழ்ந்து டன்செலக் காஞ்சியி லணையத்
தன்னை நேர்வரும் பதுமமா நாகந்
தம்பி ராட்டிதா டலைமிசை வைத்தே
"யன்னை யாயுல கனைத்தையு மீன்ற !
யடிய னேனுறை பிலமத னிடையே
மன்னு கோயில்கொண் டருளுவா" யென்ன,
மலைம டந்தைமற் றதற்கருள் புரிந்து, ஐஐ

1133. அங்கு மண்ணுல கத்துயிர் தழைப்ப
வளவி லின்பத்தி னருட்கரு விருத்தித்
திங்க டங்கிய புரிசடை யார்க்குத்
திருந்து பூசனை விரும்பினள் செய்ய,

வெங்கு ரோடவுந், திருவிளை யாட்டா
லேக மாமுத லெதிர்ப்படா தொழியப்
பொங்கு மாதவஞ் செய்துகாண் பதற்கே
புரிவு செய்தனள் பொன்மலை வல்லி. ருசு

1132. (இ - ள்) வெளிப்படை. நெருங்கிய பலவுயிர்களும் தேவர்களும் முதலாகத் தம்மைச் சூழ்ந்துடன் செல்ல, அம்மையார் காஞ்சியில் அணைய, ஒப்பற்ற **பதுமன்** என்னும் மாநாகமானது தம்பெருமாட்டியின் திருவடிகளைத் தலையின்மேற் சூடிக் கொண்டு, "உலகங்களை யெல்லாம் தாயேயாகி ஈன்றருளிய அம்மையே! அடியேன் உறைகின்ற பிலத்தினிடை நிலைபெற்ற திருக்கோயில் கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க வேண்டும்" என்று வேண்ட, அதற்கு அருள்புரிந்து இசைந்து, ருரு

1133. (இ - ள்) வெளிபபடை. அவ்விடத்தில், இந்த மண்ணுலகத்தில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் தழைக்கும் பொருட்டு, அளவில்லாத இன்பத்தினையுடைய அருளையே திருவுள்ளத்திற் கொண்டு, சந்திரன் தங்கிய புரித்த சடையினராகிய சிவபெருமானுக்குத் திருந்து பூசனைகளைச் செய்ய விரும்பினராகி, (அவரது இருக்கையை) எவ்விடத்தும் தேடவும் ஒப்பற்ற பெருமுதல்வராகிய சிவபெருமான், திருவிளையாட்டால், எதிர்ப்படாது மறைந்திருக்கவே, பொங்கும் மாதவத்தினைச் செய்து அவரைக் காண்பதற்கே, பொன்மலை வல்லியாராகிய உமையம்மையார் விருப்பம் கொண்டனர்.

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1132. (வி - ரை) **துன்னுபல் உயிர்...உடன் சேல**-அவரது பூசையினுற் பயன் பெறும் உயிர்களின்மேல் வைத்த கருணையினைத் திருவுள்ளத்துக் கொண்டே அம்மையார் போதுகின்றுரா தலின் அப்பயனைப் பெறும் பல உயிர்களும் உடன் போந்தன என்க.

இதனைக் காஞ்சிப்புராணம் - தழுவக்குழைந்த படலம் - 112-121 பாட்டுக்களிற் சிறப்பித்துக் கூறுதல் காண்க.

பதும மாநாகம் - திசைக்கொன்றாக எட்டுத் திக்குக்களினும் அமையும் பெரிய எட்டு நாகங்களுள் ஒன்று. அவை, வாசுகி - அனந்தன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குளிகன் - **பதுமன்** - மகாபதுமன் - கார்க்கோடகன் என்பன. அவற்றுள் **பதுமன்** என்ற மாநாகம் காஞ்சியில் பிலத்தில் குடிகொண்டிருந்தது எனவும், அந்தப் பிலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும்படி அது அம்மையாரை வேண்டிற்று எனவும் கொள்க. இந்தப் பிலம் திருக்காமக் கோட்டத்தில் உள்ளது.

மலைமடந்தை - கயிலையினின்றும் போந்த அம்மையார் மலையரசனுக்கு மகளாராகி அவனுக்கு அருள்புரிந்து இங்கு அணைகின்றுர் என்ற குறிப்புப்பட இங்கு இப்பெயராற் கூறினர். **பொன்மலைவல்லி** என மேல்வரும்பாட்டிற் கூறிய கருத்துமிது.

அன்னையாய் உலகனைத்தையும் ஈன்றாய்! என்றது அவ்வுயிர்களின்மீது கொண்ட கருணையினுல் அங்கு வந்தனர் என்றும், அதனுல் அவை தம்மைச் சூழவந்தன என்றும் குறிப்புப்பட உரைத்ததாம். உலகை ஈனுதலாவது கருவறையிலகப்பட்ட கண்ணில்லாக் குழவிபோல ஆணவத்தால் அறிவிழந்து கேவலத்திற் கிடந்தவுயிர்களுக்குக் கலை முதலிய மாயாகாரியங்களால் அறிவைத் தோற்றுவித்தல். "அம்மையோ டப்பனுகி" (சித்தி - பாயி) உரை பார்க்க. மன்னுயிர் தழைப்ப - (1133) என்ற கருத்துமது. **உயிர்தழைத்தல்** - உயிர்கள் மலக்கட்டு நீங்கி அறிவு விரியப்பெறுதல்.

அருள் புரிந்து - இசைந்து அந்தப் பிலத்திற்றங்கி என்க. அருள்புரிந்து - கருஇருத்தி - விரும்பினள் - புரிவுசெய்தனள் என வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

1133. (வி - ரை) அங்கு - அந்தப்பிலத்தில்.

மன்னுலகத்து உயிர்தழைப்ப - *தநு - கரண - புவன - போகங்களை உயிர்கள் பெறக் கொடுத்தலால் அவை கன்மம் புசித்துச் சிவனைப் பூசித்துப் பந்தநீங்கி இன்ப மடைய.*

அளவுஇல் இன்பத்தின் அருள்கரு இருத்தி - **அளவுஇல் இன்பம்** - *எல்லையில்லாத இன்பம்.* **இன்பத்தின் அருள்** - *இன்பந்தருதற் கமைந்த அருள்.* **அருட்கரு** - *செயல்களெல்லாம் உயிர்கள் மேல்வைத்த அருள்காரணமாக நிகழ்தலின் அது கரு எனப்பட்டது.* **கரு** - *கருத்து என்ற பொருளில் வந்தது.*

செய்ய விரும்பினள் எங்கும் நாடவும் - *என்க.* **விரும்பினள்** - *விரும்பினளாகி - முற்றெச்சம். பூசித்தற் பொருட்டு இறைவனது திருவுருவத்தை நாடவும் எனச் செயப்படுபொருள் வருவிக்க. " மாவமர்ந்த நம் மிருக்கையில் மகிழ்ந்து - பூசனை செய்வாய்"* (1130) *என்று இறைவர் அருளினாராதலின் பூசைசெய்ய அவரது திருவுருவத்தை நாடினர் என்க. இவ்வாறன்றி அருட்கரு என்றது அருளைத் தன்னிடத்தே கொண்ட சிவலிங்கமாகிய குறியென்று உரைகொண்டு அருட்கரு விருத்தி அதனிற் பூசனைசெய்ய என்று கூட்டி யுரைப்பாரு முண்டு.*

திருவிளையாட்டால் ஏகமாமுதல் எதிர்ப்படாது ஒழிய - **எதிர்ப்படா தொழிதல்** - *மறைந்திருத்தல் ;* **எதிர்ப்படுதல்** *என்பது விளங்குதல் என்ற பொருளில் வந்தது* **ஏகமாமுதல்** - *தனிப்பெரு முதல்வர் ; தனித்தலைவர்.* **மா** - *மாமரம் என்று கொண்டு, ஏகம் - மா - முதல் - ஏகாம்பரநாதர் என்றலுமாம்.* **திருவிளையாட்டு** - *தோன்றலும் மறைதலும் இறைவனது திருவிளையாட்டுக்களேயாம் என்பது.*

பொங்குமாதவம் செய்து காண்பதற்கு - *இறைவன் தவத்திற்கே யிரங்கி வெளிப்படுவர் என்று நூல்கள் கூறும் உண்மை கருதியது. ஏகாரம் தேற்றம்.*

புரிவு செய்தல் - **புரிதல்** - *விரும்புதல். இறைவனோடு பிரிக்கப்படாத ஒன்றாகிய அருட்சத்தியாகிய அம்மையார் வேறாகிப் பூசை செய்பவரும், அவர் பூசை ஏற்பவரும் ஆக இரண்டாகி வெளிப்பட்டும், பின்னர் அம்மையார் தழுவ வொன்றாகியும் காணுமாறு ஒருபொருளே ஒன்றாகவும் இரண்டாகவும் காண்பது இத்தலத்து விஞ்சைகளுள் ஒன்றாம் என்று காஞ்சிப்புராணம் சிறப்பித்துக் கூறும்.*

அனைத்துயிர் தழைப்ப—*என்பதும் பாடம்.* 56

1134. நெஞ்ச மீசனைக் காண்பதே விரும்பி
நிரந்த ரந்திரு வாக்கினி னிகழ்வ
தஞ்செ ழுத்துமே யாகவா ளுடைய
வம்மை செம்மலர்க் கைகுவித் திறைஞ்சித்
தஞ்ச மாகிய வருந்தவம் புரியத்
தரிப்ப ரேயவ டனிப்பெருங் கணவர்
வஞ்ச நீக்கிய மாவின் மூலத்தின்
வந்து தோன்றினர் மலைமகள் காண. ௫எ

(இ - ள்) *வெளிப்படை. ஆளுடைய அம்மையார் தமது நெஞ்சம் இறைவனைக் காண்பதனையே விரும்பத், திருவாக்கினில் எப்பொழுதும் நிகழ்வது திருவைந் தெழுத்துக்களேயாகச், செந்தாமரைபோலும் கைகளைக் குவித்து வணங்கி, ஆதரவாகிய அரிய தவத்தினைச் செய்ய, அவரது தனிப்பெருங் கணவர் தரிப்பரோ ? தரியாதவராகிக் குற்றம் நீக்கிய மாமரத்தினடியில் மலைமகளார் காணும்படி வந்து சிவலிங்கத் திருமேனி தாங்கி வெளிப்பட்டனர்.*

(வி - ரை) நெஞ்சம் - என்றதனால் மனமும், திருவாக்கு என்றதனால் வாக்கும், கைகுவித்து என்றதனால் மெய்யும் ஆக முக்கரணங்களின் ஒழுக்கமும் ஒன்றித்து நிகழும் தவம் கூறப்பட்டது. வஞ்சம் - தோன்றாது மறைந்த வஞ்சம் என்றலுமாம்.

வஞ்சம் நீக்கிய மாவின் மூலம் - மா - மாமரம். வேத உருவாகிய மாமரமாதலின் ஆன்மாக்களின் குற்றம் போக்கியது என்பார் வஞ்சம் நீக்கிய என்றார். வேதம் பொதுவகையால் எல்லாத் தெய்வங்களையும் கூறினும் சிறப்புவகையால் சிவபெருமானைத் திருவுருத்திரத்தின் மூலம் தனது இருதயமாகிய மூலத்து மறைத்து வைத்திருக்கின்றது என்பர். மாவின்மூலம் - மாமரத்தின் வேர் வேத இருதயம் என்றதும் குறிப்பு. 1034, 1037-ல் உரைத்தவை பார்க்க. ஆதலின் அவ்வாறு வேத மூலத்தில் மறைந்து திருவிளையாட்டால் எதிர்ப்படாதொழிந்த இறைவர் தவத்தின் மூலம் வந்து தோன்றினார் என்ற குறிப்பும் காண்க. விரும்பி - செயவெனெச்சத்திரிபு.

கை குவித்தருளி—என்பதும் பாடம். 57

1135. கண்ட போதிலப் பெருந்தவப் பயனாங்
கம்ப மேவிய தம்பெரு மானை
வண்டு லாங்குழற் கற்றைமுன் றாழ
வணங்கி வந்தெழு மாசைமுன் பொங்கக்
கொண்ட காதலின் விருப்பள வின்றிக்
குறித்த பூசனைக் கொள்கைமேற் கொண்டு
தொண்டை யங்கனி வாயுமை நங்கை
தூய வர்ச்சனை தொடங்குதல் புரிவாள், ருஅ

1136. உம்பர் நாயகர் பூசனைக் கவர்தா
முரைத்த வாகமத் துண்மையே தலைநின்
றெம்பி ராட்டியர்ச் சனைபுரி வதனுக்
கியல்பில் வாழ்திருச் சேடிய ரான
கொம்ப னார்கள்பூம் பிடகைகொண் டணையக்
குலவு மென்றளி ரடியிணை யொதுங்கி
அம்பி காவன மாந்திரு வனத்தி
லான தூநறும் புதுமலர் கொய்தாள். ருகூ

1135. (இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்வாறு தோன்றிடக் கண்டபோது கோவைப் பழம் போன்ற அழகிய வாயினையுடைய அம்மையார் தாம் செய்த பெருந்தவத்தின் பயனாகிய ஏகம்பத்தில் பொருந்திய தமது பெருமானை, வண்டுகள் மொய்த்த வார்ந்து கட்டிய கூந்தல் முன்னே தாழும்படி வணங்கி உள்ளே வந்தெழுகின்ற ஆசையானது மேன்மேல் பொங்க, மேற்கொண்ட பெருங்காதலினால் உளதாகும் விருப்பம் அளவில்லாததாகத், தாம் குறித்த பூசனையின் கொள்கையினை மேற்கொண்டு, அந்தத் தூய அர்ச்சனையைத் தொடங்குவாராகி, ருஅ

1136. (இ - ள்) வெளிப்படை. தேவதேவராகிய சிவபெருமானது பூசைக்கு, அவர் தாமே உபதேசித்த ஆகமங்களின் உண்மையினையே தலைநின்று, எமது பெருமாட்டியார் அர்ச்சிப்பதற்காக, இயல்பில் வாழும் திருத்தோழியர்களாகிய கொம்பு போன்ற பெண்கள் திருப்பூங் கூடைகொண்டு அணையக் குலவுகின்ற மெல்லிய தளிர் போன்ற அடியிணைகளால் மெல்ல நடந்து அம்பிகாவன மென்னும் திருநந்தன வனத்தில் சிவபெருமானுக்கு ஏற்ற தூயவாசனையுடைய புதிய மலர்களைக் கொய்தனர். ருகூ

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1135. (வி - ரை) **கண்டபோதில்** - தோன்றிடக்கண்ட அப்பொழுதில்.

பெருந்தவப்பயனும் - "மறைய நின்றுளன் மாமணிச் சோதியான், உறவு கோனட் டுணர்வு கயிற்றினுன், முறுக வாங்கிக் கடையமுன் னிற்குமே" (பொதுக் குறுந்தொகை) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் திருவாக்கின்படி பெருந்தவத்தின் பயனுக வெளிப்பட்டருளினர் இறைவர் என்பது.

கம்பம் - திருஏகம்பம். இறைவனது மாவடி இருக்கை.

வண்டுலாங்குழற் கற்றை முன் தாழ வணங்கி - பெண்களுக்குரிய விதிப்படி ஐந்தங்கங்களும் நிலந்தோய (பஞ்சாங்க நமஸ்காரம்) வணங்கும்போது குழற்கற்றை முன்னே தாழ்ந்தது என்க.

ஆசை - காதல் - விருப்பம் என்பவை ஒன்றினென்று மேன்மேல் அதிகரிக்கு நிலைபற்றி 751-லும், பிறண்டும் முன்னுரைத்தவை பார்க்க.

பூசனை கோள்கை - பூசை செய்யும் முயற்சியினை. **கோள்கை** - கொள்ளுதல். கொள்கையினை. இரண்டனுருபு தொக்கது.

புரிவாள் - கொம்பனுர்கள் - அணைய - அடியிணை ஒதுங்கி - மலர் கொய்தாள் - என மேல்வரும் பாட்டுடன் கூட்டி முடிக்க. 58

1136. (வி - ரை) **ஆகமத்துண்மையே நிலைநின்று** - ஆகமநெறியிலே உறைத்து நின்று.

அர்ச்சனை புரிவதற்கு - அர்ச்சித்தலுக்காக. **புரிவதற்குப் - பூக்கொய்யப் - பூம்** பிடகை கொண்டணைய என்க. அருச்சனை புரிவதற்கு ஆன மலர் என்று கூட்டியுரைப்பதுமாம். **அருச்சனை** - பூசை.

இயல்பில்வாழ் திருச்சேடியர் - அம்மையாருடன் வந்ததனுல் தம்மியல்பாலே வாழ்வடைந்து நின்ற சேடியர். **சேடியர்** - தோழியர். இவர்கள் அநிந்திதை - கமலினி என்ற இருவர்களும், இலக்குமி, சரசுவதி, இந்திராணி முதலியோரும் ஆவர்.

பூம்பிடகை - திருப்பூங்கூடை. (மூன்று கூடைகளில் நிரப்பிவைத்த காரணத்தால் புத்தனது நூல்களுக்குத் திரிபிடகம் என்ற பெயர் வழங்குவது காண்க.)

அடியிணை ஒதுங்கி - தளிரடிகளானதால் மெல்ல நடந்து என்க. சிறு கற்களுக்கு ஒதுங்கி என்பாருமுண்டு.

அம்பிகா வனம் - அம்மையார் தாமே உளதாக்கிய நந்தனவனம் ஆதலின் இப் பெயர் பெற்றது. சிவபூசைக்குத் தாமே நந்தனவனமமைத்தும், அதில் தாமே ஏற்ற பூக்களைக் கொய்தும் பூசித்தல் வேண்டும் என்பது சிறந்த விதி. அம்பிகை பூக்கொய்யப் பேறுபெற்றதனுல் இப்பெயர் பெற்றதென்றலுமாம்.

ஆன - உண்டாயின என்க. **ஆன்** - சிவபூசைக்கான - ஏற்ற - விதித்த - என்றலுமாம்.

ஆன - தூ - நறும் - புது - மலர் என்ற நான்கு அடைமொழிகளாலும் பூசைக்கு அம்மையார் எடுத்த மலர்களின் சிறப்பைக் கூறினர். மலர்கள் நான்கு வகைப்படுதலும் குறிப்பு. இவைபற்றி முருக நாயனுர் புராணத்திலுரைத்தவை நினைவுகூர்க. 59

1137. கோய்த பன்மலர் கம்பைமா நதியிற்
குலவு மஞ்சன நிலவுமெய்ப் பூச்சு
செய்த ருங்கொழுந் தூபதீ பங்கள்
நிறைந்த சிந்தையி னீடிய வன்பின்

மெய்த ரும்படி வேண்டின வெல்லாம்
வேண்டும் போதினி லுதவமெய்ப் பூசை
யெய்த வாகம விதியெலாஞ் செய்தா
ளுயிர்க ளியாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி. ௬௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. கொய்த பல மலர்களும், கம்பைமா நதியினது நீரினால் குலவும் திருமஞ்சன நீரும், நிலவும் மெய்ப்பூச்சும், நெய்யினையுடைய செழிய தூபதீபங்களும், முதலாக ஆசை நிறைவாகிய சிந்தையில் நீடிப் பெருகும் அன்புடன் உண்மையான பூசைப் படித்தரங்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை யெல்லாம் அம்மையார் வேண்டியபோது சேடியர்கள் எடுத்து ஏந்த, மெய்ம்மையான பூசையினைப் பொருந்த ஆகமங்களில் விதித்த எல்லாவற்றையும், உலகங்களை யெல்லாம் பெற்றெடுத்த எம்பிராட்டியார் வழுவாமற் செய்தனர்.

(வி - ரை) கோய்த - முன்பாட்டிற் கூறியபடி கொய்த. விதிப்படி கொய்த என்பது குறிப்பு.

மலர் - மஞ்சனம் - மேய்ப்பூச்சு - தூப - தீபங்கள் - என்ற இவை ஐந்தும் சிவ பூசைக்கு இன்றியமையாத சாதனங்கள் என்பது குறிக்க இவற்றை எடுத்து விதந்தோதினார். இவற்றுள் மூன்றை விடுத்து இரண்டு கூட்டிப் "பத்திரம் புஷ்பம் பலம் தோயம்" என்பர் வடவர். "புண்ணியஞ் செய்வார்க்குப் பூவுண்டு நீருண்டு" என்று இதனை இன்னுஞ் சுருக்கியமைத்துக் காட்டினர் திருமூலதேவ நாயனார்.

கம்பைமா நதியிற் குலவு மஞ்சனம் - கம்பையாறு - காஞ்சிபுரத்தின் ஆறு. இப்போது அது நிலத்தின்கீழ் ஓடுவதென்பர். ஆற்றுநீர் திருமஞ்சனத்திற்குச் சிறந்தது ; ஆதலின் நதியிற் குலவு என்றார். மஞ்சனம் - திருமேனியாட்டுதற்குரிய நீர்.

நிலவு மேய்ப்பூச்சு - மேய்ப்பூச்சு - சந்தனம் ; மரபு வழக்கு. நிலவு - என்றது திருமேனியிற் பொருந்தி நிறைதல் குறித்தது.

நேய்தரும் கோழும் தூப தீபங்கள் - நெய்தரும் தூபம் - நெய்தரும் தீபம் என்று தனித்தனி இயைக்க. நேய்தரும் தூபமாவது குங்கிலியம் முதலியவற்றோடு நெய்யினையும் கூட்டியமைக்கும் தூபப் புகைப்பண்டம். கோழும் தீபம் - செழிப்பான ஒளி விடும் தீபம். நெய்விளக்குக்குச் சிறப்பாயுரிய ஒளி குறித்தது. "விளக்கினாற் பெற்ற வின்ப மெழுக்கினாற் பதிற்றி யாகுந், துளக்கினன் மலர்தொ டுத்தாற் றூயவிண் ணேற லாகும், விளக்கிட்டார் பேறு சோல்லின் மேய்ந்நேறி ஞான மாகும், அளப்பில கீதஞ் சொன்னார்க் கடிகடா மருளு மாறே" (தனித்திரு நேரிசை) என்று அப்பர் சுவாமிகள் இவற்றின் பயனை நன்கெடுத் தருளியிருத்தல் காண்க.

நிறைந்த சிந்தையில் நீடிய அன்பு - சிந்தையின் நிறைவும் அன்பின் பெருக்கும் சிவபூசைக்கு மூலாதாரமாய் அடிப்படையாகியவை. மேய்தரும் படி - படி - பூசைப் படித்தரம். வேண்டும் போதினில் உதவ - பூசைச் சாதனங்களை உரிய காலத்தில் உரியவகையில் எடுத்தேந்த. உதவுதல் - எடுத்து ஏந்துதல். உதவ என்பதற்குச் சேடியர் என்ற எழுவாய் வருவிக்க.

ஆகமவிதி யெலாம் எய்தச் செய்தாள். மேய்தரும் - ஆகமங்களில் விதித்த என்றலுமாம். 60

*1138. கரந்த ரும்பய னிதுவென வுணர்ந்து
கம்ப மேவிய வும்பர்நா யகர்பா
னிரந்த காதல்சே யுள்ளத்த ளாகி
நீடு நன்மைக ளியாவையும் பெருக

வரந்த ரும்பொரு ளாமலை வல்லி
மாறி லாவகை மலர்ந்தபே ரன்பாற்
சிரம்ப ணிந்தெழு பூசைநா டோறுந்
திருவு ளங்கொளப் பெருகிய தன்றே. சுக

(இ - ள்) *வெளிப்படை. உயிர்களுக்கு வரம் கொடுக்கும் பொருளாகிய மலை வல்லியார், கைகளைப் பெற்றதனாலுண்டாகிய பயன் சிவபூசை செய்தலேயாகும் என்று உணர்ந்து, திருஏகாம்பரத்தில் எழுந்தருளிய தேவதேவரிடத்துப் பரந்த விருப் பத்தைச் செய்கின்ற திருவுள்ளத்தினை உடையவராகி, நீடும் நன்மைகள் எல்லாம் பெருகத், தலையினால் வணங்கி எழுந்து செய்கின்ற பூசை நாள்தோறும் சிவபெரு மானது திருவுள்ளத்துக்கு ஏற்கும்படி அன்றே பெருகியது.*

(வி - ரை) கரம் தரும் பயன் இது - *உயிர்களுக்கு இறைவன் கைகளைத் தந்தது சிவபூசை செய்து தம்மை அடையும் பொருட்டேயாம் என்பது துணிபு. "வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும், தாழ்த்தச் சென்னியும் தந்த தலைவன்", "வணங்கத் தலைவைத்து வார்கழல்வாய் வாழ்த்த வைத்து", "கண்ணாரக் கண்டுமென் கையாரக் கூப்பியும்", "கடி மாமலர் தூவிநின்று...கைகாள் கூப்பித் தொழீர்" முதலிய திரு வாக்குக்கள் காண்க. "தேடித் தொழாதகை மண்திணிந்த, கல்லாம்" (பொன் - அந்- 42) என்று இதனை எதிர்மறை முகத்தால் வற்புறுத்தி யருளினார் எங்கள் கழறிற்றறி வார் நாயனார்.*

இது - *சிவபூசை செய்தல்.* உணர்ந்து - *தெளிந்த உணர்ச்சியிற் கொண்டு.*

நிரந்த காதல் உள்ளத்தளாகி - *படிமுறையால் மேல் மேல் வளர்ந்த அன்பு.*

நீடு நன்மைகள் யாவையும் பெருகச் - *சிரம்பணிந்தெழு பூசை என்று கூட்டுக. அம்மையார் செய்த பூசையின் குறிக்கோளாவது உயிர்கள் எவைக்கும் நீடு நன்மை கள் எல்லாம் பெருகுவதேயாகும் என்பதாம். "உலகை யாளுடையாள்" (1129), "பெண்ணினல்லவள்" (1130), "போகமார்த்த பூண்முலையினாள்" (1131), "உலகனைத் தையு மீன்றாள்" (1134), "மன்னுலகத்துயிர் தழைப்ப" (1135), "உயிர்கள் யாவையும் ஈன்ற எம்பிராட்டி" (1139), என்று முன் கூறியவை எல்லாம் இக்கருத்தை வற் புறுத்துவன என்க.*

நீடு நன்மைகள் - *சிவனையடையும் தன்மை செய்வன - தருவன.* பெருக உயிர் களுக்கு வரம் தரும் *எனக் கூட்டியுரைப்பாரும் உண்டு.*

வரந்தரும் பொருளாம் மலைவல்லி - *உயிர்களுக்கு என்பது வருவித்துரைக்க.* வரமாவது - *உயிர்கள் சிவபெருமானை அடைந்து இன்பமுறச் செய்தல். அம்மையார் மாயாசத்தியை யுடையராதலின் அது கொண்டு உயிர்களுக்கு ஏற்ற உடம்பும் கரணங் களும் தந்து, அவை இறைவனை அறிந்து பூசித்து, அவைகளும் அவரை அனுபவித்து இன்பமடையும்படி செய்கின்றார். அம்மையாரும் உயிர்களும் இறைவனை அனுபவிக்கும் நாயகிகளாவர். இறைவன் ஆன்ம நாயகன். உயிர்கள் நாயகிகளாக இன்பமனுபவிக்கச் செய்விப்பவர் அம்மையாரே யாவர் என்பது கருத்து.*

மாறிலாவகை மலர்ந்த பேரன்பு - மாறு - *ஒப்பு. "மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்" (252) என்றது காண்க. அன்பு மலர்ந்தபின் மாறுதலின்றி அதிகமணம் செய்யும் என்ற குறிப்பும் காண்க.* கரம் தரும் பயன் இது *என உணர்தலும்,* யாவரும் நன்மையடையும்படி *எண்ணுதலும், ஒப்பற்று மேன்மேல்* வளரும் அன்

புடைமையும் பூசைக்கு இன்றியமையாதன. அன்பு மலர்தலாவது விரிந்து மேன் மேற் பெருகுதல். 61

1139. நாத ரும்பெரு விருப்பொடு நயந்து
நங்கை யர்ச்சனை செய்யுமப் பொழுதின்
காதல் மிக்கதோர் திருவிளை யாட்டிற்
கனங்கு ழைக்கருள் புரிந்திட வேண்டி
யோத மார்கட லேழுமொன் றாகி
யோங்கி வானமு முட்படப் பரந்து
மீது செல்வது போல்வரக் கம்பை
வெள்ள மாந்திரு வுள்ளமுஞ் செய்தார். கூ௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெரிய விருப்பத்தோடு மகிழ்ந்து நங்கையார் தம்மைப் பூசை செய்யும் அப்பொழுது, ஏகம்பநாதரும் அவரிடத்துக் காதல் உடையதொரு திருவிளையாட்டின் மூலம் கனத்த குழைகளை அணிந்த அவர்க்கு அருள் செய்யும் பொருட்டு, ஓதப்பெருக்குடைய ஏழுகடல்களும் ஒன்றாகப் பொங்கி வானமும் உள்ளடங்குமாறு மேலே உயர்ந்து செல்வது போலக் கம்பையாற்றில் வெள்ளம் பெருகி வருமாறு திருவுள்ளஞ் செய்தருளினர்.

(வி - ரை) பெருவியப்பொடு நயந்து - என மீண்டு முரைத்தது உள்ளன்பின் இன்றியமையாத சிறப்பினை வற்புறுத்தும் பொருட்டு.

நங்கை - நாதர் - நங்கை - நாயகன் (1129) என்றவிடத் துரைத்தவை பார்க்க.

திருவிளையாட்டில் அருள்புரிந்திட வேண்டி - என்று கூட்டுக. இல் - ஆல் என்ற மூன்றனுருபுப் பொருளில் வந்த உருபு மயக்கம். விளையாட்டின் மூலம் என்க. "ஆட்பாலவர்க் கருளும் வண்ணமும் ஆதிமாண்பும், கேட்பான்புகில் அளவில்லை கிளக்க வேண்டா" (திருப்பாசுரம் 4) என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் ஆணையிட்டருளியபடி இறைவன் அருள்புரியும் வகை இன்னதென்பது எவர்க்கும் தெரிய வராது. இங்கு அம்மையாருக்கு ஒரு திருவிளையாட்டின் மூலம் அருள்புரியத் திருவுள்ளங் கொண்டனர் என்க.

திருவுள்ளமும் செய்தார் - திருவிளையாட்டில் அருள்புரிய வுள்ளஞ் செய்ததனால் வெள்ளமாம் திருவுள்ளமும் என உம்மை சிறபபும்மை.

காதன்மிக்க ஓர் திருவிளையாட்டில் - என்றது அவ்விளையாட்டு அம்மையாருக்கு அருள்புரிவதாகவும், அவர்பால் தாம் கொண்டுள்ள காதலின் மிகுந்ததாகவும் உள்ளதென்பது. ஆறுபெருக அம்மையார் தம்மைத் தழுவிக்கொள்ளுமாறு செய்வதனைக் காதன்மிக்க என்றார். ஓர் - ஒப்பற்ற - தனித்த என்க. "விழைந்த கொள்கையினார்" (1141), "வளைத்த ழும்புடன் முலைச்சுவ டணிந்தார்" (1143) என்று பின்னர்க் கூறுவனவுங் காண்க.

ஆனால் இதனைப் பசுக்களாகிய தேவர் முதலியோர் கொள்ளும் பாசத்தொடர்பாகிய காதலோடொக்க எண்ணி இடர்ப்படுதல் சிவாபராதமாம். என்னை? இக்காதல் உயிர்களை ஈடேற்றும் பொருட்டே சத்தியுடன்கூடி நிற்கும் தத்துவ நிலையினையே குறிப்பதாம். இதன் விளைவினை "உம்ப ரேமுதல் யோனிக ளெல்லாம் உயிரும் யாக்கையும் உருகியொன் றாகி" (1142) எனப் பின்னர் ஆசிரியர் எடுத்துக் காட்டுவதும் காண்க. "உலகறியத் தீவேளா தொழிந்தனனேல் உலகனைத்தும், கலைநவின்ற பொருள்களெல்லாங் கலங்கிடுங்காண் சாழலோ", "பெண்பா

லுகந்திலனேற் பேதா யிருநிலத்தோர், விண்பாலி யோகெய்தி வீடுவர்காண் சாழலோ" என்று மணிவாசகப் பெருமானார் அறிவுறுத்தியருளியவையுங் காண்க. உயிர்கள் காதல் கொள்வது தாந்தாம் உய்வதன் பொருட்டும், இறைவன் காதல்மிக்க வோர் திருவிளையாட்டினை மேற்கொள்வது உயிர்களின் பொருட்டும் என அறிக.

ஓதமாகடல்—என்பதும் பாடம். 62

1140. அண்ண லாரருள் வெள்ளத்தை நோக்கி
யங்க யற்கண்ணி தம்பெரு மான்மேல்,
விண்ணெ லாங்கொள வரும்பெரு வெள்ள
மீது வந்துறு மெனவெருக் கொண்டே
உண்ணி லாவிய பதைப்புறு காத
லுடன்றிருக் கையாற் றடுத்துநில் லாமை
தண்ணி லாமலர் வேணியி னாரைத்
தழுவிக் கோண்டன டன்னையே யோப்பாள். கூந

(இ - ள்) வெளிப்படை. பெருமையுடைய பெருமானார் அருளிய வெள்ளத்தை அழகிய கயல்போலும் கண்களையுடைய அம்மையார் நோக்கி, வானமும் உட்பட மேல் வளர்ந்துவரும் பெருவெள்ளமானது மேல்வந்து அடரும் எனப் பயந்தே, தமது திருவுள்ளத்திற் பொருந்திய பதைப்புடன் கூடிய காதலோடு, திருக்கையினால் அதனை மேல்வராதபடி தடுக்கவும் அது நில்லாதபடியால், தமக்குத்தாமே ஒப்பாராயின அம்மையார் குளிர்ந்த சந்திரன் மலர்தற்கிடமாகிய சடையுடைய இறைவரைத் தழுவிக் கொண்டனர்.

(வி - ரை) அருள் வெள்ளம் - அருளிய வெள்ளம் எனவும்,அருளாகிய வெள்ளம் எனவும் பொருள்பட நின்றது.

அங்கயற்கண்ணி நோக்கி என்க. நோக்குதல் - ஊன்றிப் பார்த்தல். இது கண்ணின் செயலாதலின் அங்கயற்கண்ணி என்ற சிறப்பாற் கூறினர். இதனால் அவர் நோக்கியது, மீன் தன் சினைகளின்மேற் கருணை நோக்கம் வைத்து அவற்றை முட்டையாகிய சிறைகளினின்றும் விடுவிப்பது போல, இங்கு உயிர்களை வீடு செய்த வினை உட்கொண்டதாம் என்பதும் குறித்தபடியாயிற்று.

மீதுறும் என்ன - தாம் பூசிக்கும் இறைவரது திருமேனியின்மீது பொருந்தி அடர்த்துச் செல்லும் என்று எண்ணி.

வெருக்கோள்ளுதல் - பயமுடையராதல். இவ்வாறு அம்மையாரை வெருட்டுதற்காகவே இறைவனார் திருவிளையாடல் செய்தனர் என்பதனை, "வெள்ளங் காட்டி வெருட்டிட வஞ்சி வெருவி யோடித் தழுவ வெளிப்பட்ட, கள்ளக் கம்பனை" (தக்கேசி-10) என்று ஆளுடையநம்பிகள் இத்தலத்தேவாரத்தில் அறிவுறுத்தியது காண்க.

உள் நிலாவிய பதைப்புறு காதலுடன் - பூசையின் வைத்த காதல் முன் கூறப்பட்டது. அக்காதலே இப்போது பதைப்புற்றதற்கும், தழுவிக் கொண்டதற்கும் காரணமாயிற்றென்பது.

தன்னையே ஒப்பாள் - "பெண்ணினல்லவள்" (1128); மேலும் இறைவர் தனக்குவமை யில்லாத தலைவராதலால் அவரது தேவியாரும் ஒப்பாரும் மிக்காரும் இல்லாத தலைவியாவார் என்பதாம். தன்னையே ஒப்பாள் என்பது சுட்டுப்பெயர்.

தடுத்தும் நில்லாமை - வெள்ளத்தைக் கையினால் தடுத்த செயல் தாம் உலக காரணமாகிய சத்தியுடையராதலால் தாமே அதனைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றலுடையார் என்ற கருத்து பற்றியது. ஆனால் அது அதனால் தடைபட்டு நில்லாமை இறைவரது அருளினாலாயது என்பார் அண்ணலார் அருள் வெள்ளம் என்று முதலிற் கூறியது காண்க.

தடுக்க நில்லாமை—என்பதும் பாடம். 63

1141. மலைக்கு லக்கொடி பரிவுறு பயத்தால்
மாவின் மேவிய தேவர்நா யகரை
முலைக்கு வட்டொடு வளைக்கையால் நெருக்கி
முறுகு காதலா லிறுகிடத் தழுவச்
சிலைத்த னித்திரு நுதற்றிரு முலைக்குஞ்
செந்த ளிர்க்கரங் களுக்குமெத் தெனவே
கோலைக்க ளிற்றுரி புனைந்ததம் மேனி
குழைந்து காட்டினர் விழைந்தகோள் கையினர். ௬௪

(இ - ள்) வெளிப்படை. மலையரசன் மகளாராகிய அம்மையார் அன்பின் மிகுதியினால் கொண்ட பயத்தினால், மாமரத்தின் மூலத்தில் முளைத்த தேவர் நாயகரை முலையாகிய மலையினோடு வளையணிந்த கைகளினால் நெருக்கி முதிரும் ஆசையினால் இறுகத் தழுவத், திருவிளையாட்டை விரும்பிய கொள்கையினையுடைய சிவபெருமான், வில்போன்ற ஒப்பற்ற நுதலினையுடைய அவரது திருத் தனங்களுக்கும், சிவந்த தளிர்போன்ற திருக்கரங்களுக்கும் மெத்தென்றிருக்கும்படி, கொலைபுரியும் கொடிய யானையின் தோலைப்போர்த்த தமது வலிய மேனியினைக் குழைந்து காட்டினார்.

(வி - ரை) மலைக்குலக்கோடி - குலக் கோடி - குலம் - நன்மையும் சிறப்பும் குறித்து நின்றது; சிறந்தகொடி. "குலமகள்" முதலிய ஆட்சிகள் காண்க. கோடி - கொடி போன்றவர்.

பரிவுறு பயத்தால் - பயத்திற்குக் காரணம் கூறியவாறு. மேலும் "முறுகு காதலால்" என்பது காண்க. முன்பாட்டில் "பதைப்புறு காதல்" (1140) என்றதும் கருதுக. இச்செயல்களின் உண்டாகிய அன்பினை வற்புறுத்தும் பொருட்டு மீண்டுங் கூறியபடியாம்.

முலைக்குவடு - முலையாகிய மலை; உருவகம். குவடு - குவடுபோன்ற முலை என உவமத் தொகையாக உரைப்பினுமாம்.

சிலைத்தனித் திருநுதல் - சிலை நுதல். சிலைபோன்ற நுதலினையுடையார். அன்மொழித் தொகை. சிலைநுதலுடைமை பெண்களின் பொது வியல்பாயினும் பெண்ணினல்லவளாகிய அம்மையாரின் நுதல் ஒப்பிலாத தனிச்சிறப்புடையதென்பதாம். சிவனது அருட்செல்வத்தை அளிப்பதென்பதும் குறிக்கத் தனி - திரு - என்ற அடைமொழிகளை ஏற்குமாறு இடைப்பிறவரலாய் வைத்தோதினார்.

தளிர்க்கரங்கள் - பூசித்தற் பொருட்டுத் தளிர்களை ஏந்தியபடியே நின்ற கரங்கள் என்ற குறிப்பும் காண்க. செழுந்தளிர் என்பது பாடமாயின் செழித்த என்க.

மெத்தெனவே குழைந்து காட்டினர் என்று கூட்டுக. மெத்தெனல் - கடினத் தன்மையின்றி மெதுவாயிருத்தல். ஏகாரம் தேற்றம். அதன் பொருட்டே என்க.

கோலக் களிற்று உரி புனைந்த தம்மேனி-என்பதனால், யானையுரி வன்மையுடையது ; அதனைப் போர்த்தலால் அவர் மேனி அதனினும் வன்மையாயது ; ஆயினும் அது வலிமை நீங்கி மென்மையுடையதாக என்பதாம்.

மேனியும் - என்று சிறப்பும்மை தொக்கதென்று கொள்ளுதலுமாம்.

விழைந்த கொள்கையினர் - மேனி குழைந்து காட்டியதற்குக் காரணம் கூறியபடி. 64

*1142. கம்பர் காதலி தழுவமெய் குழையக்
கண்டு நிற்பவுஞ் சரிப்பவு மான
உம்ப ரேமுத லியோனிக ளெல்லா
முயிரும் யாக்கையு முருகியோன் றாகி
"எம்பி ராட்டிக்கு மெல்லிய ரானா
ரென்று மேகம்ப" ரென்றெடுத் தேத்த
வம்பு லாமலர் நிறையவிண் பொழியக்
கம்பை யாறுமுன் வணங்கிய தன்றே. கரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. தமது காதலியாராகிய அம்மையார் தழுவ ஏகம்ப வாணர் மெய்குழைந்ததனைக் கண்டு, நிற்பனவும் அசைவனவுமாகிய தேவர் முதல் எழுவகைப்பட்ட உயிர்வருக்கங்கள் எல்லாம் உயிரும் உடம்பும் உருகி ஒன்றாகி, "என்றும் ஏகம்பர் எமது பிராட்டிக்குத் தழுவக் குழைந்த திருமேனியுடையா ராயினார்" என்று புகழ்ந்து துதிக்க, மணம் வீசும் கற்பகப் புதுப்பூக்களை வானவர் நிறையப்பொழிய, அப்பொழுதே கம்பையாறு வணங்கித் தன் வெள்ளம் தணிந்தது.

(வி - ரை) காதலி தழுவக் கம்பர் மெய்குழைய - என்க. கண்டு - உணர்ந்து. உயிர்கள்தோறும் உயிர்க்குயிராய் ஒளித்து நின்ற கள்வர் இறைவராதலின் அவர் தழுவக் குழைந்ததனை எல்லாவுயிர்களும் உணர்ச்சியிற் கண்டன என்பதாம்.

நிற்பவும்......ஒன்றாகி - நிற்பவும் சரிப்பவும் ஆன அசர சர பேதமான உயிர். இயங்கியல் நிலையியற் பொருள்கள். தாவர - சங்கமங்கள் என்பர். ஆன - யோனிகள் என்க. நிற்பன சரிப்பன என்றது நின்றநிலை - நிற்றலும் புடைபெயர்தலும் - என ஒரு காரணம் பற்றிய உயிர்களின் பாகுபாடு.

தேவரே முதல் - என்றது தேவர் மனிதர் முதலிய பிறப்புப் பற்றி எழுவகையாகப் பகுக்கப்படும் பாகுபாடு.

உயிரும் யாக்கையும் உருகி ஒன்றாகி என்றது - ஊனும் உருகிற்று ; அதனுள் நின்ற உயிரும் உருகிற்று என்றதாம்.

ஒன்றாகி - உருகுதலாகிய ஒரே உணர்ச்சியின் வயப்பட்டவையாகி. "அவையே தானே யாயிரு வினையிற், போக்கு வரவு புரிய வாணையின், நீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே" (சிவஞானபோதம் 2 - சூத்) என்ற ஞான நூலின்படி எல்லாவுயிருள்ளும் அவையே யாகிக் கலந்து இறைவர் நிற்பவராதலின் அவை யாவும் அக்குழைதலை யடைந்து உருகி ஒன்றாயின என்க. வைகையாற்றின் கரையில் பாண்டியனது கைப் பிரம்பினாலும், கயிலைமலைச் சாரலில் அருச்சுனனது வில்லாலும் இறைவனார் அடியுண்டபோது, அவ்வடி எல்லா உயிர்கள் மேலும் பட்டன என்ற சரிதங்களின் வரலாறும், இறைவன் நாயகியாரைப் பிரிந்து யோகத்திலிருந்த காலத்து "வில்லாடன் மார னிருப்பவும் யோகம் விளைத்தவந்நாட், புல்லா திருந்தன வெல்லா வுயிருந்தம் போகத்தையே" என்ற வரலாறும் இங்கு நினைவுகூர்க.

யோனிகள் எடுத்தேத்த - என்றது உயிர்கள் போற்றிய செய்தி. **விண் பொழிய**- என்றது தேவர்கள் போற்றி மலர்மாரி பொழிந்த செய்தி. **விண்** - விண்ணுலகத்தவர். ஆகுபெயர்.

கம்பையாறு முன் வணங்கியது - வெள்ளம் தணிந்தது. பிழை பொறுக்கும்படி அம்மையாரை அடி வணங்கிற்று என்பாருமுண்டு. 65

1143. பூதி யாகிய புனிதநீ றாடிப்
பொங்கு கங்கைதோய் முடிச்சடை புனைந்து
காதில் வெண்குழை கண்டிகை தாழக்
கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால்
ஆதி தேவனு ராயுமா தவஞ்சே
யவ்வரங் கோலோ வகிலமீன் றளித்த
மாது மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே கொண்டு
வளைத்த ழும்புடன் முலைச்சுவ டணிந்தார். கசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிறந்த செல்வமாகிய தூய திருநீற்றினைத் திருமேனி நிறைய அணிந்து, பொங்கிவரும் கங்கைநதி தோய்ந்த சடையினை முடியாகக் கட்டிக் கொண்டு, காதில் வெள்ளிய சங்கக் குழையும் உருத்திராக்கக் கண்டிகையும் தாழ அணிந்து, கூடிய யோகத்திற் (கூட்டத்திற்) கருத்து வைத்ததனால் ஆதிதேவராகிய சிவபெருமான், அறிவோர்களால் ஆராயத்தக்க மாதவம் செய்யும் அந்த மேன்மை தானோ? எல்லாவுலகங்களையும் பெற்றெடுத்த அம்மையார் மெய்ப்பயன் கொடுப்பவே அதனைக் கொண்டு அவரது திருமேனியின் அடையாளங்களாகிய வளைத்தழும்புடன் முலைச்சுவடும் அணிந்து கொண்டனர்.

(வி - ரை) **பூதி** - விபூதி சிறந்த செல்வம். திருநீறே எல்லாவற்றினும் சிறந்த செல்வமாகும். "பூதி : பூதிரைசுவரியம்" என்பது வேதம். இறைவர் நீறணிந்ததனைப் "பஸ்மோத்தூளித சர்வாங்கம்" என்று வேதம் துதிக்கும்.

சடைமுடி புனைந்து - என்க. சடையினை முடியாக மேல் முடித்துக்கட்டி.

குழையும் கண்டிகையும் தாழ - என்க. எண்ணும்மைகள் தொக்கன. காதிலும் உருத்திராக்கம் அணிவது உண்டு. தாழ அணிந்து என்னும் பொருளைத் தருதலால் தாழ என்பது உபசார வழக்கு.

வெண்குழை - சங்கக்குழை. தூய்மை குறித்தது. **கண்டிகை** - கண்டத்தில் தரிப்பது.

கலந்த யோகத்தின் மருவிய கருத்தால் மாதவம் செய் அவ்வரம் - **கலந்த யோகம்** - அம்மையாருடன் கூடியநிலை. "இளங்கொம் பனாளோ டிணைந்தும் பிணைந் தும்" (ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்) என்றபடி பிரிந்திருந்த தாம், முன்னர்க்கூடி யிருந்த அக்கூட்டத்தினில் பொருந்திய கருத்தினால் தவஞ்செய் என்க. தவஞ் செய்வதுபோ லிருந்தமைக்குக் காரணங் கற்பித்தவாறு.

ஆயுமாதவம்-அறிஞர் இத்தவக் கோலத்தின் காரணத்தை ஆராய நின்றது என்க.

நீறுபூசுதல் - சடைமுடி புனைதல் - குழையும் கண்டிகையும் தாழ அணிதல் - தனி யிருத்தல் முதலிய இவை தவக்கோலங்கள். அம்மையார் தவஞ்செய்து அதன்பயனாக இறைவனைப் பெற்றுத் தழுவிக்கொண்டனராக, அவ்வாறு தழுவப் பெறுவதற்கு அப்ப னாரும் தவம்செய்து அந்தப்பயன் பெற்றனரோ என்று சொல்லும்படி.

அவ்வரங்கோலோ - ஓகாரம் ஐயப்பொருள் தந்து நின்றது. **வரம்** - மேன்மை குறித்தது. "நங்கையென் னேற்றாள் கொல்லோ நம்பியைத் தினைத்தற் கென்பார்,

மங்கையை மணப்பா னென்னே வள்ளலு நோற்ற னென்பார்" (திருமண - 120) என்ற திருவிளையாடற் புராணமும், இவ்வாறு வருவன பிறவும் காண்க.

மெய்ப்பயன் - மெய் - திருமேனி; திருமேனி தீண்டித் தழுவும் பயன். மெய்-உண்மை; மாதவத்துக்குரிய உண்மையான பயன் என்ற பொருள் குறிப்பதும் காண்க. **உண்மைப் பயனுவது** - இருவரும்கூடி உயிர்களுக்குச் செய்யும் திருவருள்.

அணிந்தார் - அணியாக என்றைக்கும் மேற் கொண்டனர். "துடிகொணே ரிடையாள் சரிகுழன் மடந்தை துணைமுலைக் கண்கடோய் சுவடு, பொடிகொள் வான் றழலிற் புள்ளிபோ லிரண்டு பொங்கொளி தங்குமார் பினனே" (அருட்பத்து-5) என்ற திருவாசகமும், "கொழும்பவளச் செங்கனிவாய்க் காமக் கோட்டி கொங்கை யிணை யமர்பொருது கோலங் கொண்ட தழும்புளவே" (அதிகை - அடையாளத் திருத்தாண்டகம் - 10) என்ற தேவாரமும் காண்க.

"காமனை முனிந்து நெடுஞ்சடை தரித்துக் கவின்றகல் லாடைமேற் புனைந்து, யாமெலாம் வழுத்துந் துறவியென் றிருந்து மொருத்திதன் னிளமுலைச் சுவடு, தோமுறக் கொண்டா ரெனச்சிறை யிடல்போற் சுடர்மனக் குகையுளே கம்பத், தோமெனும் பொருளை யடக்கி யாநந்த முறுநர்வா ழிடம்பல வுளவால்" என்று காஞ் சிப் புராணத்தே எமது மாதவச் சிவஞான யோகிகள் இக்கருத்தையே அழகுற விரித் துப் புனைந்தமை இங்கு நினைவு கூர்க. 66

1144. கோதி லாவமு தனையவண் முலைக்குக்
குழைந்த தம்மண வாளநற் கோலம்
மாது வாழவே காட்டிமு னின்று
"வரங்கள் வேண்டுவ கொள்க"வென் றருள
வேத காரண ராயவே கம்பர்
விரைம லர்ச்செய்ய தாமரைக் கழற்கீ
ழேத நீங்கிய பூசனை முடிந்த
தின்மை தானறி விப்பதற் கிறைஞ்சி, கூஎ

1145. அண்டர் நாயக ரெதிர்நின்று கூறு
மளவினு லஞ்சி, யஞ்சலி கூப்பிக்,
"கொண்ட விற்றையென் பூசனை யின்னுங்
குறைநி ரம்பிடக் கொள்க"வென் றருள,
வண்டு வார்குழன் மலைமகள் கமல
வதன நோக்கி, யம் மலர்க்கணெற் றியின்மேல்
முண்ட நீற்றர்"நின் பூசனை யென்று
முடிவ தில்லைநம் பா"லென மொழிய, கூஅ

1146. "மாறி லாத விப்பூசனை யென்று
மன்ன வெம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண்டருளி,
யீறி லாதவிப் பதியினு ளெல்லா
வறமும் யான்செய வருள்செய வேண்டும்;
வேறு செய்வினை திருவடிப் பிழைத்த
லொழிய விங்குளார் வேண்டின செயினும்
பேறு மாதவப் பயன்கொடுத் தருளப்
பெறவும் வேண்டு"மென் றனள்பிறப் பொழிப்பாள். கூகூ

1144. (இ - ள்) வெளிப்படை. குற்றத்தை நீக்கும் அமுதம்போன்ற அம்மையா ரது திருமுலைக்குக் குழைந்த தமது நல்ல மணவாளத் திருக்கோலத்தை அம்மையார்

வாழவே காட்டி, முன்னே நின்று, இறைவனுர் "வேண்டுவனவாகிய வரங்களைக் கொள்க" என்றருளிச்செய்யக், குற்றம் நீங்கிய பூசனை இன்னமும் முடிந்திலாமையை அறிவிப்பதற்காக வேதகாரணராகிய திருவேகம்பருடைய வாசனையுடைய செந்தாமரை போன்ற திருவடிகளின்கீழ் வணங்கி, சுஎ

1145. (இ - ள்) வெளிப்படை. தேவதேவருடைய எதிரேநின்று சொல்கின்ற அளவினுல், அஞ்சிக், கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு, "தேவரீர் ஏற்றுக்கொண்ட, எனது இன்றையநாளின் பூசனையில் இன்னும் எஞ்சிநின்ற பகுதியினையும் நிரம்பச் செய்வதனை ஏற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்" என்று விண்ணப்பித்தருள, வண்டுகள் மொய்த்த வார்குழலையுடைய மலைமகளின் தாமரைபோன்ற திருமுகத்தைப் பார்த்து, அந்த மலர்போன்ற கண்ணினையுடைய திருநெற்றியின்மேல் திரிபுண்டரமாகத் தரித்த திருநீற்றினையுடைய பெருமானுர் "நம்மிடத்து உனது பூசனை என்றைக்கும் முடிவதில்லை" என்று மொழிய, சுஅ

1146. (இ - ள்) வெளிப்படை. "எம்பிரானே! முடிவில்லாத இந்தப் பூசனை என்றைக்கும் நிலையாக நிகழத் தேவரீர் மகிழ்ந்து ஏற்றுக்கொண்டருளி, இறுதியில்லாத இந்தத் தலத்தினுள் எல்லா அறங்களையும் நான் செய்யும்படி அருள்புரிய வேண்டும்; இங்குள்ளவர்கள் திருவடிப் பிழைத்தலாகிய சிவாபராதமொன்றொழியச் செய்யும் வேருகிய எந்தச் செயல்களையும் தாம் வேண்டுவனவற்றை வேண்டியவாறே செய்தாலும் அவற்றுக்குப் பேறு மாதவப் பயனுக அருளிச்செய்வதனை நான் பெறவும் வேண்டும்" என்று உயிர்களின் பிறப்பொழிப்பதனையே கருத்துட்கொண்ட அம்மையார் வரங் கேட்டருளினர். சுகூ

இந்த மூன்று பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

1144. (வி - ரை) **கோது இலா அமுது அனையவள்** - **அமுது** - ஒருவாறு சாதலை நீக்குவது. **கோது** - இங்கு இறத்தல் பிறத்தல்களுக்குக் காரணமாகிய மூலமலங் குறித்து நின்றது. **அமுது** என வாளா கூறின் அது உவமையாகாதென்பார் **கோதிலா அமுது** என்றார். **இலா** - இல்லையாகச் செய்கின்ற. "பிறப்பொழிப்பாள்" என இக் கருத்தையே 1146-ல் விரித்துக்கூறுதல் காண்க.

மணவாள நல் கோலம் - கணவராகிய நல்ல கோலம். **நல்** என்ற அடைமொழி இக்கோலங் கொண்டதனுல் உயிர்கள் யாவையும் நன்மைபெற்று உய்யச் செய்வது குறித்தது.

மாது வாழவே - **மாது வாழ்தல்** என்றது அவர் பெற்றெடுத்து வளர்க்கும் உயிர்கள் யாவையும் வாழும்பொருட்டு என்ற கருத்தினை உள்அடக்கி நின்றது. "ஆகம விதியெலாஞ் செய்தா, ளுயிர்கள் யாவையு மீன்றவெம் பிராட்டி" (1137) என்ற கருத்தும் காண்க.

காட்டி முன்நின்று - சிவலிங்கத் திருமேனியினுள் மறைந்துநின்ற நிலையினின்றும் வெளிப்பட்டுக் கயிலையில் வீற்றிருந்த திருக்கோலத்தைக்காட்டி என்க. முன்னர் "வந்து தோன்றினர்" (1134) என்றது சிவலிங்கத் திருமேனியைத் தோற்றுவித்தல் குறித்தது.

ஏதம் நீங்கிய பூசனை - மந்திரம், சாதனம் முதலிய எவ்வாற்றானும் குறைவின்றி நிகழும் பூசை.

பூசனை முடிந்த தின்மைதான் அறிவிப்பதற்கு - நாதனுர் அருளியபடி வரங் கேட்பதற்குரிய காலம், பூசை முடிந்த நிலையாமாதலின் அம்முடிபு இன்னும் நிகழவில்லை என்று அறிவிப்பதற்காக. வரங் கேட்கவேண்டில் பூசைமுடிபிற் கேட்டல் வேண்டுமென்ற மரபினை உட்கொண்டு அதனை அறிவிக்க என்பதாம். பூசையினிடை

யில் கம்பையாறு பெருகவும், தாம் இறைவரைத் தழுவவும், அவர் அதற்குக் குழைந்து வளைச்சுவடும் முலைச்சுவடும் அணிந்த கோலங் கொண்டு தோன்றவும் கூடியதனால் பூசனை முடியாது நின்றதென்பது.

இறைஞ்சி - "வரங் கொள்க" என்றருளிய இறைவர்பால், வரங்கொள்ளாது மற்றும் இதனை அறிவிக்கப்புகுதலாலும், அவரறியாததொன்றைத் தாம் அறிவிக்கப் புகுதல்போல இது நிற்குமாதலாலும், இறைவரிடத்தும் பெரியோரிடத்தும் எதனையும் விண்ணப்பம் செய்யவேண்டில் வணங்கிப் பின் கூறுதல் மரபாதலாலும் இறைஞ்சினார் என்க. பின்னரும் "அஞ்சி அஞ்சலிகூப்பி" (1145) என்பது காண்க. 67

1145. (வி - ரை) எதிர்நின்று கூறும் அளவினால் அஞ்சி - அவர் எதிரேநின்று வேறு மறுமொழி சொல்லப் புகுவதனால் அஞ்சி.

கொண்ட - ஏற்றுக்கொண்ட. இதுவரை செய்த பூசையின் பகுதியை ஏற்றுக் கொண்டமை, அவர் கோலங்காட்டி வெளிப்பட்டருளியதனாலும், வரங்கொள்க என்றருளியதனாலும் அறியவந்தமையால் கொண்ட என்றார். இவ்வாறன்றி கொண்ட - நான் மேற்கொண்ட என்றுரைப்பினு மமையும்.

இன்னும் குறைநிரம்பிடக் கொள்க - வரம் கேட்டுப் பெறுதலினும், பூசை முட்டில்லாது நிறைவேறுவதனையே பெரிதும் விரும்புவர் பெரியோர் என்ற குறிப்பும் காண்க.

நின் பூசனை என்றும் முடிவது இல்லை நம்பால் - நீயும் நானும் நித்தியர்கள்; நீ பெற்றெடுத்த உயிர்களின் வாழ்வு கருதிப்பூசை செய்கின்றாய்; அந்த உயிர்களும் நித்தியர்கள்; அவர்களின் பொருட்டு இப்பூசையின் பயனாய் நாமிருவரும் செய்யும் திருவருளும் நித்தியமாய் நிகழ்வது; ஆதலின் உன் பூசையும் முடிவில்லாது என்றைக் கும் நிகழத்தக்கது என்றபடி. இக்கருத்துப்பற்றியே மேல்வரும் பாட்டில் இத்திரு வருளினை ஏற்று, "மாறி லாதவிப் பூசனை என்றும் மன்ன எம்பிரான் மகிழ்ந்து கொண் டருளி" என்று அம்மையார் கேட்கும் வரங்களுள் முதலாவதாக இதனைக் கேட்டருளியதும் காண்க.

குறை நிரம்பிடக் கொள்ளுதலாவது பூசையின் எஞ்சிய குறைப்பகுதி நிரம்பு மாறு செய்து முடிக்க அதனை ஏற்றுக்கொள்ளுதல். குறையாயிருத்தல் முற்றுப்பெற.

அம்மலர்க்கண் நெற்றி - அந்தக் கமலம் போன்ற கண்ணினையுடைய நெற்றி. நெற்றிக்கண் நெருப்பாதலாற் றாமரை போன்ற சிவப்பு நிறமும், மேனோக்கிக் குவிந் திருத்தலால் தாமரை போன்ற வடிவும் உடைமையால் அம்மலர்க்கண் என்றார். மெய்யும் உருவும்பற்றி வந்த உவமம். "எரியாய தாமரைமே லியங்கி னாரும்" (தாண்டகம் - இடைமருது - 7) என்றது காண்க. அந்தக்கமலம் என்று அகரம் முன் னறிசுட்டு. நோக்கிய என்று பெயரெச்சமாகக் கொண்டுரைப்பாருமுண்டு.

முண்டம் - திரிபுண்டரமாகிய. "திருநீற்று முண்டத்தொளித் தழைப்பு" (508) "முண்டவேதியர்" (547) "திருமுண்டம் தீண்டமாட்டாது அஞ்சுவார்" (திரு வாசகம் - அச்சப்பத்து - 9) முதலியவை காண்க.

அன்பினாலஞ்சி—என்பதும் பாடம். 68

1146. (வி - ரை) மாறு - கெடுதல்-முடிதல். மாறு - மாறுபாடு என்று கொண்டு மனம் - மொழி - மெய் என்ற மூன்றின் தொழிலும் பிறழாத என்றும், மாறு - கைம் மாறு என்று கொண்டு கைம்மாறு கருதாத - கைம்மாறு செய்ய இயலாத - என்றும், உரைப்பினுமமையும். மாறு இலா - ஒப்பற்ற என்று கொண்டு எல்லாவற்றிலும் சிறந்த சிவபூசை என்றுரைப்பாருமுண்டு.

என்றும் மன்ன - "என்றும் முடிவதில்லை" (1145) என முன்னர் அருளினா ராதலின் அவ்வாறு முடிவில்லாத இப்பூசனை நிலைத்திருக்கும்படி என்க.

எம்பிரான் - எம்பிரானே !; அண்மை விளி. எம்பிரானே ! - தேவரீர்-கொண்டு அருளி - அருள் செயவேண்டும் என்று கூட்டிமுடிக்க.

ஈறு இலாத இப்பதி - "ஈறுசேர் பொழுதினு மிறுதி யின்றியே, மாறிலா திருந் திடும் வளங்கொள் காஞ்சி" என்று கந்தபுராணமுடையார் இச்சொல்லையும் பொருளை யும் விரித்தமைத்த ஆட்சியினையும் காண்க.

இப்பதியினுள் எல்லா அறமும் யான் செயவேண்டும் - உலக நாயகராகிய சிவ பெருமானுடன் கூடித் தாம் நடத்தும் இல்லறத்தினால் எல்லா உயிர்களையும் காத்தல் கடனாதலானும், உலகத்தில் இல்லற வாழ்வுடைய தம் மக்களுக்கு வழிகாட்டுதல் தமது கடனாதலானும் இவ்வாறு வரங்கேட்டனர் என்ற குறிப்பும் பெறப்படும். "மனையறம் பெருக்குங் கருணையினால்" (1148) என்றது காண்க. "இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு, நல்லாற்றி னின்ற துணை", "துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு, மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை", "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லொனென்றாங், கைம்புலத்தா றோம்ப றலை" (திருக்குறள்) என்று வரும் அறநூல் விதிகள் காண்க. **இப்பதியினுள்** - முத்தித்தலங்களாகிய ஏழ னுள்ளே சிறந்ததாகிய இந்தப் பதியினுள் என்பது குறிப்பு.

செய் வேறு வினை - என்க. **வேறு** - நூல்களானும் ஆன்றோராசாரத்தானும் விதித்தவற்றுக்கு வேறாக - மாறாக.

திருவடிப் பிழைத்தல் - சிவநிந்தை, அடியார் நிந்தை, வேதசிவாகமநிந்தை முதலா யின. இவை சிவாபராதங்கள் எனப்படும் தீர்வில்லாத குற்றங்களாகி, இவற்றைச் செய்தோரைத் தக்கன் போலத் தலையிழத்தல் முதலிய கொடுந்தண்டனைகளுக்கும், கொடு நரகவேதனைக்கும் உள்ளாக்கும் என்பது உண்மை நூற்றுணிபு. இவை உய்தி யில் குற்றமெனப்படும். ஆதலின் **திருவடிப் பிழைத்தலொழிய** என்று இவற்றை விலக்கி, ஏனைய வாகிய வேறு செய்வினை என்றார். ஒழிய-நீங்கலாக. "பிழைப்ப னாகிலுந் திருவடிப் பிழையேன்" என்று ஆளுடைய நம்பிகள் காட்டியருளியதும் காண்க.

வேறுவினை வேண்டின செயினும் - என்று கூட்டுக. **வேண்டிய** - விதிவிலக்குக் களை எண்ணாது தம் கருத்துக்கிசைந்தவற்றையே செய்தாலும்.

மாதவப்பயன் கொடுத்தருளப் பெறவும். "செய்வோர் செய்திப் பயன் விளைக்கும்செய்" என்றபடி செய்வினைக்குத் தக்கபயன் தருதல் என்பது வினைப்பகுதி யின் பொது நியதியேயாயினும், இப்பதியில் தேவரீரது அருள் விசேடத்தால் செய் வினைகள் எத்தன்மையனவே யாயினும் எல்லா வினைகளுக்கும் மாதவப் பயனையே கொடுத்தருள வேண்டுமென்றதாம்.

பிறப்பு ஒழிப்பாள் - உயிர்களின் பிறப்பினை ஒழிப்பவராகியவர். யாவர்க்கும் தாயாதலின் தமது பிள்ளைகளின் பொருட்டு இவ்வாறு வரங் கேட்டருளினர் என்று குறிக்க இத்தன்மையாற் கூறினார்.

இங்ஙனம் அம்மையார் இறைவனிடத்து உயிர்களின் பொருட்டுக் கேட்ட வரங் கள் மூன்றாகும்: அவை (1) தமது சிவபூசனை என்றும் மன்ன, அதனை இறைவன் ஏற்றுக்கொண்டருளுதலும் ; (2) காஞ்சிப்பதியில் தாம் எல்லா அறங்களையும் செய்ய அருளுதலும் ; (3) காஞ்சியில் வாழ்வோர், சிவாபராதம் நீங்கலாக, வேறு எவ்வினை செய்யினும் மாதவப்பயன் கொடுத்தருளுதலும் என்பனவாம். 69

1147. விடையின் மேலவர் மலைமகள் வேண்ட,
விரும்பு பூசனை மேவிவீற் றிருந்தே,
யிடைய றாவறம் வளர்க்கும்வித் தாக
விகப ரத்திரு நாழிநெல் லளித்துக்,

கடைய ராகியு முயர்ந்தவ ராயுங்
காஞ்சி வாழ்பவர் தாஞ்செய்தீ வினையுந்
தடைப டாதுமெய்ந் நெறியடை வதற்காந்
தவங்க ளாகவு முவந்தருள் செய்தார். ௭௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. மலைமகள் இவ்வாறு வேண்ட, விடையினை ஊர்ந்து வருபவராகிய சிவபெருமான் அவர் விரும்பிய பூசனையின் கண்ணே பொருந்தி வீற்றிருந்து, அறங்களையெல்லாம் எக்காலத்தும், இடையறாது வளர்க்கும் வித்தாக இக பரங்களுக்குரித்தான இருநாழி நெல்லை அளித்துக், கடையவர்களாகியும் உயர்ந்தவராகியும் காஞ்சிமா நகரத்தில் வாழ்கின்றவர்கள் செய்கின்ற தீவினைகளும் தடையின்றி மெய்ந்நெறியினை அடைவதற்குத் துணைசெய்யும் மாதவங்களாகப் பலிக்கவும் மகிழ்ந்து வரங்கொடுத்தருளினார்.

(வி - ரை) விரும்பு பூசனை மேவி வீற்றிருந்தே - அம்மையார் விரும்பிச் செய்த பூசனையினுள் அமர்ந்து இருந்தே. "முதிர்ந்த பற்று முற்றச்சூழ், கோள மதனினுண்ணிறைந்து குறித்த பூசை கொள்கின்றார்" (சண்டீசர் - புரா - 36) என்றது காண்க. இது அம்மையார் வேண்டிய முதலாவது வரத்தினை அளித்தவகை.

இடையறா...அளித்து - இது அம்மையார் வேண்டிய இரண்டாவது வரத்தினை அளித்தவகை. எல்லா அறங்களையும் நான் இப்பதியில் செய்தல் வேண்டும் எனக் கேட்டருளினாராதலின், எல்லா அறங்களையும் வளர்த்தற்கு வித்தாக - மூலமாக - இரு நாழி நெல்லை அளித்தனர் என்க. இக பரத்து இருநாழி - இகத்தைப் பற்றிய அறங்களுக்கு ஒரு நாழியும், பரத்தைப்பற்றிய வறங்களுக்கு ஒருநாழியும் ஆக இருநாழிநெல் அளித்தனர் என்பது. பரத்துக்குப் படைப்பும், இகத்துக்கு உணவும் நெல்லினைக் கொண்டே அமைதலால் எல்லா அறங்களையும் செய்தல் வேண்டிய அம்மையார்க்கு அறவனார் நெல் அளித்தனர். வித்தினால் விளைவு பெருகி யுணவாகி உலகங்காக்குமிதனை உணவின் வித்து என்றது அறம் வளர்க்கும் வித்து என்ற கருத்துமிது. உயிர்கள் உணவுண்டு வாழ்வதெல்லாம் அறத்தின் பொருட்டே என்பதும் குறிப்பு. "உனக்காண்டு தோறும், நல்வாய்மை யறம்வளர்க்கும் வித்தாநெல் லிருநாழி தருகேமந்த, நெல்லாலே யிகபரத்து முயிர்ப்பைங்கூழ் தழைகவென நிறுவல் செய்தார்" (தழுவக்குழைந்த படலம் - 426) என்று காஞ்சிப்புராணம் இதனை விரித்துரைத்தது.

கடையராகியும்...தவங்களாகவும் - இது அம்மையார் வேண்டிய மூன்றாவது வரத்தினை அப்பனார் அளித்தவகை. கடையராகியும் உயர்ந்தவராகியும் - கடைமையும் உயர்வும் குலம், கல்வி, ஒழுக்கம், அறிவு முதலிய எல்லாவகையானும் கொள்க. "நலமில ராக நலமதுண் டாக நாடவர் நாடறி கின்ற, குலமில ராகக் குலமதுண் டாகத் தவம்புரி குலச்சிறை" (புறநீர்மை - திருவாலவாய் - 6) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக்குக் காண்க. தாம்செய் தீவினையும் - உம்மை, காஞ்சி வாழ்வோர் தீவினை செய்யார்; தவறி ஒருவேளை செய்யநேரினும் என்பது குறித்தது. என்னை? "தீயவென்பன கனவினு நினைவிலாச் சிந்தைத், தூய மாந்தர்வாழ் தொண்டைநாட் டியல்பு" (1124) என நாடு முழுமைக்கும் கூறிய பொதுவுரை, சிறப்பாகக் காஞ்சித்திருநகரகத்தும் உரியதாகும். ஆயின் காஞ்சிவாழ்பவர் தீவினை செய்யுமா றென்னையோ? எனின், மெய்ம்மறந்து செய்தல், பிறர்சார்புபற்றிச் செய்தல், தம் வசமிழந்து செய்தல், சிவச் சார்பில்லாப் புறச்சமயத்தோர் - புறநாட்டினர் இங்குவந்து செய்தல் முதலாயின நிகழ்தற் கிடமுண்டாமாதலின், அவர்கள்மேல் வைத்த கருணையினால் அத்தீவினையும் மாதவப்பயன் றரவேண்டினர் என்க. "நன்றியில் சமயத்தி லுள்ளோர்" (திருஞான -

புரா - 1085), "தேற்ற மில்சமண் சாக்கியத் திண்ணரிச் செய்கை,யேற்ற தன்றென வெடுத்துரைப்பார்" (ஷை 1091) என்றவை முதலியன இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன. "அருளப் பெறவும்" (1146) என்ற உம்மையின் குறிப்பும் இது.

தீவினையும் - மெய்ந்நெறி யடைவதற்கு ஆம் தவங்களாகவும் - *தீவினை நல்வினை யாகாது என்ற நியதி பிழையாமல் மெய்ந்நெறி யடைவதற்காக முயலும் சாதன மாகிய தவங்களாயின என்க.*

விடையின் மேலவர் - "விடையின்மேல் வருவானை" (சீகாமரம் - வன்பார்த் தான் பனங்காட்டூர் - 1) என்ற ஆளுடைய நம்பிகள் தேவாரம் இங்கு நினைவுகூர்தற் பாலது. வரந்தர வருவார் இறைவர் விடையினை ஊர்ந்துவந்தனர் என்ற குறிப்புமாம். அறந்தர வருவார் அறவுருவாகிய விடையின்மேல் வந்தார் என்ற குறிப்புமாம்.

முன் பாட்டிற் கேட்ட மூன்று வரங்களையும் ஒருங்கே கொடுத்ததனை இப்பாட்டில் அடுத்துக் கூறியது இறைவனது அருட்பெருக்கின் விரைவு குறித்தது. "நாவாய் அழைத்த ஒலி ஒலி மாறிய தில்லையப்பாற், றீயா யெரிந்து பொடியாய்க் கழிந்த திரி புரமே" (திருவிருத்தம் - பொது) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரம் காண்க.

யார்க்கும் வித்தாக—ஆக்கும் வித்தாக—என்பனவும் பாடங்கள். 70

***1148.** எண்ண ரும்பெரு வரங்கண்முன் பெற்,றங்
கெம்பி ராட்டிதம் பிரான்மகிழ்ந் தருள
மண்ணின் மேல்வழி பாடுசெய் தருளி,
மனைய றம்பெருக் குங்கரு ணையினு
னண்ணு மன்னுயிர் யாவையும் பல்க
நாடு காதலி னீடிய வாழ்க்கைப்
புண்ணி யத்திருக் காமக்கோட் டத்துப்
பொலிய முப்பதோ டிரண்டறம் புரக்கும். எக

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வாறு எண்ணுதற்கும் அரியவாயின பெரிய வரங்களைப் பெற்றனராகி, அங்கு எமது பெருமாட்டியார், தமது பெருமான் மகிழ்ந்தருளும் படி இவ்வுலகத்திற் பூசை செய்து அப்பயனை உயிர்களுக்கு அருளியதோடு, இல்லற ஒழுக்கத்தை உலகிற் பெருகச் செய்யும் கருணையினால், நிலைபெற்ற உயிர்கள் எல்லாம் பெருகுமாறு விரும்பிய காதலினால், நீடிய வாழ்க்கைக் குரியதாகிய புண்ணியத் திருக் காமக்கோட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, முப்பத்திரண்டு அறங்களையும் வளர்க்கின்றார்.

(வி - ரை) **எண்ணரும் பெருவரங்கள்** - வேறு எவராலும் நினைத்தற்கும் அரியனவாகிய மேலே சொல்லிய மூன்று பெரிய வரங்கள். எண் - எண்ணத்தகும் என்று கொண்டு மூன்று வரங்களுக்கும் மூன்று அடைமொழிகளாகத் தந்தனர் என்றலுமாம்.

மண்ணின்மேல் வழிபாடு செய்து அருளி - தாம் கேட்ட முதலாவது வரத்தினை ஏற்றுக்கொண்டு செலுத்தியநிலை கூறப்பட்டது. காமாட்சி அம்மையார் காஞ்சிபுரம் திருக்காமக்கோட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்து சிவபூசையினை நித்தியமாகச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார் என்பது. அருளி - அப்பூசையின் பயனை உயிர்களுக்கு அருளி.

மனையறம்...புரக்கும் - இதனால் அம்மையார் தாம் வேண்டிப் பெற்ற இரண்டாவது வரத்தினைக் கொண்டுசெலுத்திய நிலை கூறப்பட்டது.

நண்ணும் மன்உயிர் - நண்ணும் - வினைக்கீடாய்ப் பிறவியில் வருகின்ற. **மன் உயிர்** - நிலைபெற்ற - அழிவில்லாத-உயிர். உயிர்க்கு அழிவில்லை என்பது சாத்திர முடிபு.

நீடியவாழ்க்கைப் புண்ணியம் - நிலைத்த இருப்பிடமாகக் கொண்ட புண்ணியம் பெற்ற. **புண்ணியம்** - புண்ணியத்தைத் தருகின்ற - புண்ணிய உருவாகிய - காமக் கோட்டம் என்றலுமாம்.

திருக்காமக்கோட்டம் - காமாட்சியம்மையார் எழுந்தருளியிருக்கும் பிலத்துவாரமாகிய திருக்கோயில். காமக்கோட்டம் என்ற பெயர் போந்த காரணம் பலவகைகளாலும் காஞ்சிப்புராணத்தினுள் எடுத்துரைக்கப்பட்டது. அதனை

"ஒருமுறை யங்கட் காமமாந் தரும முஞற்றுநர் தமக்குமத் தருமந்
தருபயன் கோடி யாதலிற் கரடத் தடத்திழி கடாம்படு கலுழிப்
பெருவரை வதனப் பிள்ளையைக் குகனைப் பெற்றவ ளமர்பில மதுதான்
கருதரு காமக் கோடியென் றுலகிற் காரணப் பெயரினல் வயங்கும்" (33)

"அன்றியுங் காமக் கிறையவர் தனத ரனையவர்க் கோடியர் தரலா
லென்றுமோ ரியல்பி னெங்கணும் விரவி யெவற்றினுங் கடந்தபே ரொளியைக்
குன்றுறழ் கொம்மைக் குவிமுலைத் தடத்தாற் குழைத்தருள் கருணையெம் பிராட்டி
நன்றுவீற் றிருக்கும் பேரொளிப் பிலத்திற் கப்பெயர் நாட்டலு மாமால்" (34)

"இன்னுமிப் புவனப் பரப்பினிற் காம மென்பன மனைவியர் மக்கள்
பொன்னணி யிருக்கை பூண்முதற் பலவாம் பூந்தளி ரணிநலங் கவற்றுந்
தன்னடி வணங்கி யிரந்தவர் தமக்குத் தடங்கிரி பயந்தபே ராட்டி
யன்னவை கோடி யளித்திட லானு மப்பெய ரெய்துமங் கதுவே" (35)

"அல்லதூஉங் கவைத்தாட் கரும்பகட் டூர்தி யடுதொழிற் கூற்றினைக் குமைத்த
கொல்லையேற் றண்ண னுதல்விழிச் செந்தீக் கோட்படு மொருதனிக் கருப்பு
வில்லியை விளையாட் டியற்கையிற் கோடி காமரா விழித்துணைக் கடையா
லல்லியங் கோதை யாங்களித் திடலா லப்பெயர் பூண்டது மாமால். (36)

"மற்றுமா ருயிர்சேர் நாற்பொருட் பயனில் வருத்தமூன் றுவது காமம்;
பற்றுகா மத்திற் கோடியா முடிவிற் பயில்வது வீடுபே றுகும்;
உற்றவர் தமக்கு வீடுபே றளிக்கு முண்மையி னுலுமப் பெயராற்
சொற்றிடப் படுமா லுலகெலா மீன்று ளமர்ந்தருள் சுடரொளி விமானம்" (37)

"பின்னரு மொன்று ககரமே யகர மகரமாய்ப் பிரிதரு மூன்று
மன்னவே றுகைக்கு மயனரி யீச னுயமுத் தேவரைப் பகரும்;
இன்னவர் தம்மை யுகந்தொறுங் கோடி முறையெழில் விழிகளிற் படைத்தாண்
மின்னிடைப் பிராட்டி யென்பதனலு மப்பெயர் விளங்குமேன் பதுவே" (38)

"வேறுமொன் றுங்கட் காவெனப் படுவாள் வெண்மல ராட்டிமா வென்பா
ளேறுதேங் கமலப் பொகுட்டணை யணங்கா மூங்குவ ரிநவரு முகிலை
மாறுகொ ளைம்பா லுமைவிழிக் கோடி தன்னிடை வருமுறை யானு
மேலுமத் திருப்பே ரெம்பெரு மாட்டிக் கென்றெடுத் தியம்புவ ருணர்ந்தோர்" (39)

"விந்துவின் வயங்கி யம்மைவீற் றிருக்கும் வியன்றிருச் சக்கர வடிவா
மந்தவான் பிலந்தா னியம்பிய காம மனைத்திற்கு மாதர மாகிப்
பந்தமில் காமக் கோட்டமென் றெருபேர் பரித்திடு; மற்றெவற் றினுக்கு
முந்திய பீட மாதலி னுதி பீடமு மொழிந்திடப் படுமால்" (40)

என்ற வீராட்டகாசப் படலப் பாட்டுக்களாற் காண்க.

இக்கோயில் காஞ்சிபுரத்தினடுவில் விளங்கும் தனியாலயம். சிவபெருமான் திருக்கோயில்களிற் சென்று வழிபடுதலன்றி வேறெந்தக் கோயிலினும் சென்று வழிபடுதலில்லாத மரபுடைய எந்தம் பெருமக்களாகிய சைவ சமய பரமாசாரியர் மூவரும் முறையே சென்று வணங்கி வழிபட்ட பெருமையுடையது. "தைய லாளுல குய்ய வைத்த, காரி ரும்பொழிற் கச்சி மூதூர்க் காமக் கோட்டமுண் டாக நீர்போய், ஊரிடும்

பிச்சை கொள்வ தென்னே யோண காந்தன் றளியுளீரே" (இந்தளம் - 6) என்ற நம்பிகள் தேவாரமும், பிறவும் காண்க. இது காமகோடி பீடமென்றும், ஆதிபீடம் என்றும் பெயர் வழங்கப் பெறுவது. இக்கோயில் ஒன்றொழியக் காஞ்சிபுரத்தினெல்லையில் திருஏகம்ப முதலாக உள்ள எந்தச் சிவாலயத்தினும் அம்மையாரது சன்னதி அமைக்கப்பெறாத பெருமை ஈண்டுச் சிந்திக்கத்தக்கது.

புரக்கும் - நித்தியமாக இன்றைக்கும் அறங்களை வளர்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார் என்பது. போலிய என்றது, என்றும் எங்கும் அறம் புரப்பவர் அம்மையாரே யாயினும் திருக்காமக்கோட்டத்திற் சிறக்க விளங்கும்படி புரக்கின்றனர் என்பதாம். 71

நீலமலர் மூன்றுடனொன்று

1149. அலகி னீடவத் தறப்பெருஞ் செல்வி
யண்ட மாந்திரு மனைக்கிடுந் தீப
முலகில் வந்துறு பயனறி விக்க
வோங்கு நாண்மலர் மூன்றுட னொன்று
நிலவ வாண்டினுக் கொருமுறை செய்யு
நீடு தொன்மையா னிறைந்தபே ருலக
மலர்பெ ருந்திருக் காமக்கோட் டத்து
வைத்த நல்லற மன்னவே மன்னும். எஉ

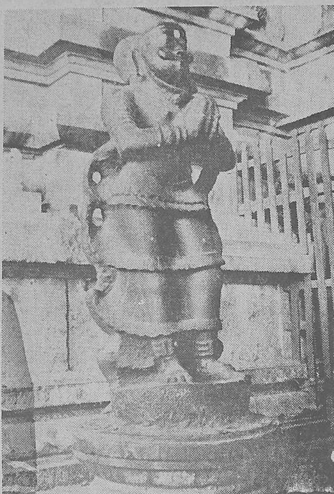
(இ - ள்) வெளிப்படை. அளவில்லாத நீண்ட தவத்தினைச் செய்யும் அறப்பெருஞ்செல்வியாராகிய அம்மையார்,பிரமாண்டமாகிய தமது திருமனைக்கு இடும்பெரு விளக்குக்களாகிய முச்சுடர்களுமே, அவ்வம்மையார் உலகில் வந்ததனாலுறும் பயனை அறிவிக்கும்படி வந்தாற்போல, ஓங்குகின்ற புதிய நீலமலர்கள் மூன்றுடன் கூடியதாகிய ஒரு பூ நிலவும்படியாக ஒரு ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மலர்கின்ற நீடிய பழைமையினால், நிறைந்த உலகத்தில் விளங்கும் பெரிய திருக்காமக்கோட்டத்தில் வைத்த நல்லறங்கள் நிலைபெறும்படியாக வீற்றிருந்தருளுவர்.

(வி - ரை) தீபம் - அறிவிக்க - மலர் மூன்றுடன் ஒன்று - ஆண்டினுக் கொருமுறை - நிலவச்செய்யும் - தொன்மையால், உலகம் - மலர் - காமக்கோட்டத்து வைத்த அறம் மன்னச் - செல்வி - மன்னும் என்று கூட்டி உரைத்துக் கொள்க.

அறம்பெருஞ் செல்வி - காஞ்சியில் அறப்பெருஞ் செல்வித்தெரு என்றொரு வீதியுண்டு. அஃது இப்போது அரப்பணஞ் சேரித்தெரு என்று மருவிவழங்குகின்றது. "தருமத்தின் செல்வி" என்பது தேவியின் திருநாமங்களுள் ஒன்றாக நிகண்டுகளில் பேசப்படும்.

அண்டமாம் திருமனைக்கு இடும் தீபம் - அண்டத் தொகுதிகளெல்லாம் கூடிய கூட்டம் பிரமாண்டம் எனப்படும். **தீபம்** - சூரியன் - சந்திரன் - அக்கினி என்ற முச்சுடர்களும் அண்டங்களுக்கு ஒளிசெய்யும் பேரொளிப் பொருள்களாதலின் **தீபங்க**ளெனப்பட்டன. தீபம்போல்வதனைத் தீபம் என்று கூறினார்.

ஆண்டினுக்கு ஒருமுறை நாண்மலர் மூன்றுடன் ஒன்று நிலவச் செய்யும் நீடு தொன்மை - என்க. ஓர் ஆண்டினுக்கு ஒருமுறை ஒரு தாளில் மூன்று நீலமலர்களையுடையதொரு பூவை மலரச்செய்யும் என்பதாம். இது, முச்சுடர்களும்வந்து இங்குப் பிராட்டியார் உலக நலம்பற்றிப் போந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றதன் பயனை உலகத்தார்க்கு அறிவிப்பது போன்றிருந்தது என்க. **மலர்** - நீலமலர். "தோன்று மலர்த் தீபச் சுடர்" என்று இரட்டையர் உலாவில் இதனைப் பாராட்டினர். இதன் விரிவு காஞ்சிப் புராணத்தினுட் காண்க. 72

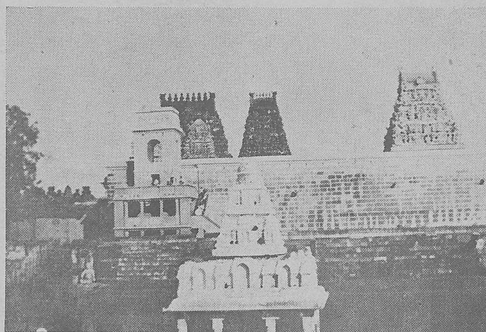
கரிகால்வளவன்

—பாட்டு - 1162 - பக்கம் - கசஅகூ

திருவேகம்பம் கோபுரமும் கம்பா நதியும்

—பாட்டு - 1137 - பக்கம் - கசருகூ

உலகாணித் தீர்த்தமும் திருக்காமக்கோட்டம் கோயிலும் (உட்பார்வை)

—பாட்டு - 1150 - பக்கம் - கசஎரு

குறிப்பு :—காமக்கோட்டத்தின் பக்கத்தில் காளி கோயில் என வழங்கும் ஒரு ஆலயம் உளது. இறைவனது திருக்கண்ணைப் புதைத்தமையாற் காளிம உருவம் பெற்று அம்மையார் தவஞ் செய்திருந்த இடம். இக் கோயிலினுள் "கண்படாத காயாப்புளி" உளது. "காளமேக மோப் பாள் உறை வரைப்பு" (1156) என்றது பார்க்க. இக்காளிம உருவம் நீங்கியபின் அம்மையார் அமர்ந்தது திருக்காமக்கோட்டம் என்ப.

உலகாணித் தீர்த்தம்

1150. தீங்கு தீர்க்குநற் றீர்த்தங்கள் போற்றுஞ்
சிறப்பி னுற்றிருக் காமக்கோட் டத்தின்
பாங்கு மூன்றுல கத்தினுள் ளோரும்
பரவு தீர்த்தமாம் பைம்புனற் கேணி,
வாங்கு தெண்டிரை வேலைமே கலைசூழ்
வைய கந்தனக் கெய்திய படியா
யோங்கு தன்வடி வாய்நிகழ்ந் தென்று
முள்ள தொன்றுல காணியென் றுளதால். ௭௩

(இ - ள்) திருக்காமக் கோட்டத்தின் பாங்கு...கேணி - திருக்காமக் கோட்டத்தின் பக்கத்தில் மேல் நடு கீழ் என்னும் மூன்றுலகத்திலுள்ளவர்களும் துதிக்கும் தீர்த்தமாகிய குளிர்ந்த நீரையுடைய ஒரு தடாகம்; வாஙகு தெண்திரை...படியாய் - வளைந்த தெள்ளிய அலை வீசுகின்ற கடலாகிய மேகலையாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகத்தார்க்கு வீட்டுநிலை யடைவதற்கு ஏற்ற படிகளையுடைய ஏணிபோன்று; ஓங்கு தன் வடிவாய்... உள்ளது - உயர்ந்த நீர் வடிவாகவே நிறைவுற்று எக்காலத்தும் உள்ளதாய்; தீங்கு தீர்க்கும்...சிறப்பினுல் - தம்முள் மூழ்குகின்றவர்களின் பாவங்களையெல்லாம் போக்கும் நல்ல தீர்த்தங்கள் எல்லாம் போற்றுகின்ற சிறப்பினுலே; உலகாணி என்று ஒன்று உளது - உலகாணி என்று பெயர்பெற்ற தீர்த்தம் ஒன்று உள்ளது. ஆல் - அசை.

(வி - ரை) இப்பாட்டால் உலகாணித் தீர்த்தச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

உலகாணித் தீர்த்தம் என்று ஒன்று உள்ளது; அது மற்ற எல்லாத் தீர்த்தங்களும் போற்றும் சிறப்புடையது; மூவுலகத்தவர்களும் பரவும் பெருமையுடையது; நிலவுலகத்துள்ளோர் முத்திநெறி யடைவதற்கு ஏணி போன்றது; நீரின் வடிவாய் நிகழ்வது என்க.

தீங்கு தீர்க்கும் நல் தீர்த்தங்கள் போற்றும் சிறப்பாவது - தம்முள் மூழ்கிஞேரது பாவங்களைப்போக்கி அவற்றைத் தாம் ஏற்றுக்கொள்ளும் தீர்த்தங்கள் அவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்ட தமது பாவங்களைப் போக்கிக்கொள்ள இதனுள் வந்து மூழ்கி வந்திக்கும் சிறப்பாகும். திருக்குடமூக்கில் மகாமகத் தீர்த்தத்தின் வரலாற்றைத் "தாவி முதற் காவிரிநல் யமுனை கங்கை சரசுவதிபொற் ருமரைபுட் கரணி தெணணீர்க், கோவியொடு குமரிவரு தீர்த்தஞ் சூழ்ந்த குடந்தைக்கீழ்க் கோட்டத்தெங் கூத்த னூரே" (திருத்தாண்டகம் - 10) என்றும், "பூமருவு கங்கைமுதற் புனிதமாம் பெருந்தீர்த்த, மாமகந்தா னுடிதற்கு வந்துவழி படுங்கோயில்" "(திருஞான - புரா - 409) என்றும் விரித்துரைத்த திருவாக்குக்களை இஙகு நினைவு கூர்க.

தீர்த்தம் - தூய்மை - பரிசுத்தம். தூய்மை செய்வதனல் நீருக்குத் தீர்த்தம் என்று பெயர் வழங்குவதாயிற்று. அக்காரணம் பற்றியே சிவபெருமானுக்குத் தீர்த்தன் என்று பெயர் வழஙகும். "ஆர்த்த பிறவித் துயர்கெடநா மார்த்தாடுந், தீர்த்தன்" (திருவெம்-12 திருவாசகம்); "தீர்த்தனைச்சிவனை" (கோயில்) குறுந்தொகை; காண்க.

தெண்திரைவேலை மேகலை சூழ் வையம் - அலைகளையுடைய கடலானது நிலமகளுக்கு மேகலை போல விளங்குவது. வேலை மேகலை - உருவகம். "எழுகோவை மேகலை; எண் கோவை காஞ்சி."

எய்திய படியாய் - படி - ஏணி. படிகளையுடையது. படி - ஆகுபெயர். ஆய் - உவமஉருபு; "ஆள்வா ரிலிமா டாவேனோ?" (திருவாசகம்) என்றாற்போல.

படியாய் ஓங்கு தன் வடிவாய் - என்றது மேலேற்றும் சாதனமாகிய ஏணியின் தன்மை பெற்று உள்ளதாயினும் வடிவத்தால் கீழ் நோக்கிய கேணியின் உருவமாகவே உள்ளது என்றதாம். **படியாயும்** - சிறப்பும்மை தொக்கது. "மேனோக்கிய மரமும் கீழ் நோக்கிய கிணறும்" என்ற பழங் கல்வெட்டுக்களின் வாசகம் நினைவுகூரத் தக்கது. **தன் வடிவு** - நீராகிய - கேணியில் அமைந்த தீர்த்தமாகிய - தனது வடிவம். இதற்கு இவ்வாறன்றி அம்மையாரின் வடிவு என்றுரைப்பாருமுண்டு. இப்பொருட்கு ஐம்பூதங் களும் சிவனது அட்டமூர்த்தங்களுள் அடங்கி, அம்மையின் வடிவமாவன என்ற உண்மை ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவாலவாயில் அருளிய கனல்வாதத் திருப்பதிகங் களுட் குறிக்கப்பட்டது நினைவு கூரத்தக்கது.

ஒன்று - ஒப்பற்ற தனிச் சிறப்புடையது என்ற குறிப்புமாம்.

உலகாணி - தீர்த்தத்தின் பெயர். அம்மையார் இதன் கரையின் பாங்கர் அறச் சாலையாக்கித் தவம் புரிந்தனர் என்பது காஞ்சிப் புராணத்தாலறியப்படும். இதனையே **காமக் கோட்டத்தின் பாங்கு** என்றார். "மூவருந் தம்முட் கூடன் முதலிய வேறு பாட்டான், மேவருங் கரணம் யாக்கை விடயமா தார மெல்லாம், ஆவகை வரங்கள் பெற்ற வத்திறத் துலக முற்றும், பாவுதன் **வடிவா யோங்கு முலகாணிக் கரையின் பாங்கர்**" (தழுவக் குழைந்த படலம் - 136) என்பது காஞ்சிப் புராணம். உலகம் தன் வடிவாய் விளங்கப்பெற்றது உலகாணி என்பர். சக்கரதீர்த்தம் - நேமித்தடம் - என்றும் வழங்குவர். (கந்தபுரா)

சிறப்பினுள்—பாங்கின்—வடிவாய் நிறைந்து—என்பனவும் பாடங்கள். 73

திசை மயக்கம்

1151. அந்த மின்றிநல் லறம்புரிந் தளிக்கு
மம்மை தன்றிருக் காமக்கோட் டத்தில்
வந்து சந்திர சூரியர் மீது
வழிக்கொ ளாததன் மருங்குபோ தலினாற்
சந்த மாதிர மயங்கியெம் மருங்குஞ்
சாயை மாறிய தன்றிசை மயக்க
மிந்த மாநிலத் தவரெலாங் காண
வென்று முள்ளதொன் றின்றுமங் குளதால். எச

(இ - ள்) வெளிப்படை. நல்ல அறங்களையெல்லாம் எல்லையின்றிச் செய்து உயிர் களைக் காப்பாற்றும் அம்மையாருடைய திருக்காமக்கோட்டத்தில் சந்திர சூரியர்கள் வந்து அதன் மேலால் வான வழியில் நேர் செல்லாது பக்கத்தில் ஒதுங்கிப் போகின்ற படியால், நேர் திக்குக்கள் மாறுபட்டு, அதனால் எவ்விடத்தும் நிழல்கள் மாறியிருக் கின்றதனாலாகிய திசைமயக்கம், இந்தப் பெரிய நிலவுலகத்தார்களெல்லாரும் காணும் படி எந்நாளும் உள்ளது; அது இக்காலத்தும் உள்ளது.

(வி - ரை) அறம் அந்தமின்றிப் புரிந்து என்று கூட்டுக. "எல்லா அறமும் யான் செயவேண்டும்" (1146) எனவும், "இடையறு அறம்" (1147) எனவும், "அறம் புரக்கும்" (1148) எனவும், "நல்லறமன்னவே மன்னும்" (1149) எனவும் முன் உரைத்தவாற்றால் என்றும் முடிவில்லாதபடி அறஞ் செய்கின்றார் என்பதாம்.

அறம் புரிந்து அந்தம் இன்றி அளிக்கும் - என்று கூட்டி, அறங்களைச் செய்து அதனால் உயிர்களை அழிவில்லாமற் காக்கின்ற என்றுரைப்பாருமுண்டு.

சந்திர சூரியர் வந்து அதன்மீது வழிக் கோளாது மருங்கு போதலினால் என்க. வந்து - தத்தம் வான் வீதியில் வந்து. மீது - நேர் மேலே. வழிக் கோள்ளுதல் - தத்த மக்குரிய வானவீதி வழியிற் போதல். மருங்கு - சுற்றுப் பக்கம். மருங்கு போதல் - வலம்வருதல் போலச் சுற்றிப் போதல் என்ற குறிப்பும் காண்க.

சந்த மாதிரம் - வடக்கு கிழக்கு தெற்கு மேற்கு என்ற நேர் திக்குக்கள். சந்தம் - அழகிய - நல்ல - என்றுரைப்பாருமுண்டு.

மாதிரம் மயங்கிச் - சாயை மாறியதன் - காரணமாய் உளதாகும் திசை மயக்கம் என்க. திசை மயக்கம் - திசை தெரியாது மக்கள் மயங்கும் மயக்கத்தினைத் திசையின் மேலேற்றிக் கூறப்பட்டது.

இன்றும் உளது - இன்றைக்கும் யாவரும் நேரில் அனுபவிக்கும்படி உள்ளது. இன்றும் அங்குச் சென்று கூர்ந்துணர்வோர் இதனைக் கண்கூடாகக் காணலாம்.

அளிக்கும் அன்னை—என்பதும் பாடம். 74

காஞ்சித் தானம்

1152. கன்னி நன்னெடுங் காப்புடை வரைப்பிற்
காஞ்சி யாந்திரு நதிக்கரை மருங்கு
சென்னி யிற்பிறை யணிந்தவர் விரும்பு
திருப்பெ ரும்பெயரி ருக்கையிற் றிகழ்ந்து
மன்னு வெங்கதிர் மீதெழும் போது
மறித்து மேல்கடற் றலைவிழும் போதுந்
தன்னி ழற்பிரி யாதவண் காஞ்சித்
தான மேவிய தன்மையு முடைத்தால். எரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. காளி தேவியினுடைய நன்மையான பெரிய காவல் பொருந்திய அந்தக் காஞ்சிநகர எல்லைக்குள், காஞ்சி என்ற பெயருடைய ஆற்றினது கரையின் பக்கத்தில் சென்னியிற் பிறைச்சந்திரனை அணிந்த சிவபெருமான் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் திருப்பெரும்பெய ரிருக்கை என்னும் பெயருடைய கோயிலில், விளங்கி நிலைபெற்ற வெப்பமாகிய கதிர்களைப் பரப்பும் சூரியன் மேற்கிளம்பும்போதும் மீண்டும் மேல்கடலில் விழும்போதும் தனது நிழல் தன்னிடத்தினின்றும் பிரியாத வளமுடைய காஞ்சித்தானம் பொருந்திய மேன்மையினையும் அந்நகரம் உடையதாகும்.

(வி - ரை) கன்னி காப்பு - கன்னி - காளி; கன்னி காப்பு என்பது காஞ்சிபுரத்தின் பன்னிரு பெயர்களுள் ஒன்று. ஒரு காலத்தில் உமையம்மையாரைச் சிவபெருமான் காளி என்றழைக்க, அதனைப் பொறுது, அம்மையார் அவ்விறைவரைப் பூசித்துக் காளிம வடிவத்தின் நீங்கினர். அவ்வாறு நீக்கிய வடிவத்தினின்றும் கண்டாரை அச்சுறுத்தும் உருவத்தோடு ஒரு பெண் தோன்றி அம்மையாரை வணங்கிப் பணி கேட்டு நிற்க, அதனை நோக்கி அம்மையார், "சும்பன், நிசும்பன் என்ற அவுணரைச் சங்கரித்துக் கவுசிகி என்னும் பெயர் பூண்டு, காஞ்சியில் நிலைபெற்றிருந்து நகர் காவல் செய்து வருவாய்" என்று கட்டளை யிட்டருளினர்; அவ்வாறே அந்தக் காளி, கச்சி நகரைக் காவல் புரிகின்றாள்; என்பது வரலாறு. "கன்னி காத்திடலாற் கன்னி காப் பென்னும் கவின்பெய ருடையது கச்சி" என்பது கந்தபுராணம். காஞ்சிமரத்தை யுடைமையால் காஞ்சி நகரம் என்ற பெயர் பெற்றது. கன்னி - உமையம்மையார் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

திருப் பெரும்பெய ரிருக்கை - கோயிலின் பெயர். **பெரும் பேயர்** - மகாவாக்கியம். பெரும் பெயரால் - மகாவாக்கியத்தினாற் - பேசப்பட்ட கடவுளாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய இடம் என்க. "பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டு" (சிவஞானபோதம் - பாயிரம்). "பெரும்பெய ரியவுள்" (திருமுருகு).

காஞ்சித்தானம் - காஞ்சிமரமுள்ள இடம். **தன் நிழல் பிரியாத காஞ்சி** - சூரியன் உதயமாகும்போதும் மேல் கடல் விழும்போதும் இந்த மரத்தின் நிழல் அதனைப் பிரியாது அதனடியிலே அடங்கி விடுவதாகும் என்பது.

உடைத்து - அந்நகரம் என்ற எழுவாய் வருவிக்க. 75

பல பதிகள்

1153. மறைக ளாற்றுதித், தருந்தவம் புரிந்து,
மாறி லாநிய மந்தலை நின்று,
முறைமை யால்வரும் பூசனை செய்ய,
முனிவர் வானவர் முதலுயி ரெல்லா
நிறையு மன்பினு லருச்சனை செய்ய
நீடு காமங்க ளவரவர்க் கருளி
யிறைவர் தாமகிழ்ந் தருளிய பதிக
ளெண்ணி றந்தவத் திருநக ரெல்லை. எசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேதமந்திரங்களினாற் றுதிசெய்து, அரிய தவத்தைச் செய்து, மாறுபாடில்லாத நியமத்தினிற் சிறந்து, முனிவர்கள் முறைமையால் வருகின்ற பூசனை செய்யவும், தேவர்கள் முதலிய எல்லாவுயிர்களும் உள்ளத்து நிறைந்த அன்பினால் அருச்சனை செய்யவும், அவரவர் விரும்பிய நீடிய விருப்பங்களை அவ்வவர்க்குக் கொடுத்தருளிச் சிவபெருமான் மகிழ்ந்து எழுந்தருளிய தலங்கள் அத்திருநகரத்தின் எல்லையினுள் எண்ணிறந்தன உள்ளன.

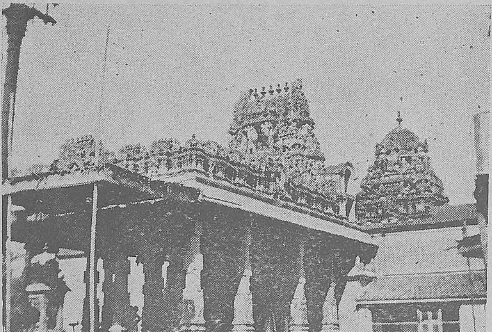
(வி - ரை) முனிவர் பூசனை செய்ய, வானவர் முதல் உயிரெல்லாம் அருச்சனை செய்ய அருளி, இறைவர் மகிழ்ந்து அருளிய பதிகள் என்க. திருநகர் எல்லையுள் - பதிகள் - உள்ளன என்பதாம்.

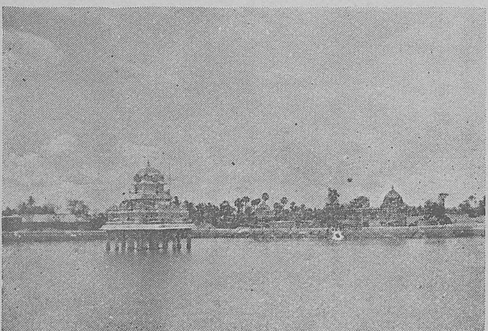
மறைகளால்...பூசனை - சிவபூசை செய்தற்கின்றியமையாத ஒழுக்கமும் நியதியும் கூறப்பட்டன. **முறைமை** - ஆகமவிதி. கண்ணப்பர் புராணத்தினுள் சிவகோசரியாரது பூசையின் வரலாறு காண்க.

காமங்கள் - விரும்பிய வரங்கள். **பதிகள்** - தலங்கள்.

ஓணகாந்தன்றளி - (ஓணன் - காந்தன் என்ற அசுரர் பூசித்தது), கச்சிமேற்றளி (விட்டுணு பூசித்தது), தக்கேசம் (தக்கன் தாபித்துச் சமக மந்திரங்களாற் றுதித்தது) முதலியவை காண்க. கண்ணீசம், சலந்தரீசம், சிததீசம், அபிராமீசம், ஆதிபதீசம், இரணீசம், இரேணுகீச்சரம், கச்சபேசம், சுரகரீசம், நவக்கிரகீசம், நாரசிங்கீசம், பரசுராமீசம், பராசரேசம், பலபத்திரராமீசம், பாண்டவீசம், மக்கீசம், மணிகண்டீச்சரம், முத்தீசம், வயிரவீசம், வாணீசம், விடுவச்சேனீசம், வீரராகவீசம், பணாதரீச்சரம் முதலிய பெயர்கள் அவற்றைத் தாபித்துப் பூசித்துப் பேறுபெற்ற முனிவர் தேவர் முதலியோரை விளக்கி நிற்றல் காண்க. விரிவு காஞ்சிப்புராணத்தினுட் கண்டு கொள்க.

திருநகர் எல்லை - பதிகள் எண்ணிறந்த - தன் எல்லையுள் எண்ணிறந்த சிவாலயங்கள் உள்ள தலம் காஞ்சிபுரத் திருநகரமேயாம் என்பது தேற்றம். 76

1. குமரகோட்டம் 2. சர்வ தீர்த்தம்

—பாட்டு-1158 - பக். கசஅஉ —பாட்டு-1155 - பக். கசஎகூ

1. கைலாசநாதர் கோயில் - " கச்சிக் கற்றளி "
(பூசலார் புராணம் - 9)

2. திருக்குறிப்புத்தொண்டர் ஆலயம்

—பாட்டு - 1202 - பக்கம் - கருஉசு

இடங்கள்

1154. மன்னு கின்றவத் திருநகர் வரைப்பின்
மண்ணின் மிக்கதோர் நன்மையி.னாலே,
துன்னும் யானையைத் தூற்றில்வாழ் முயன்முன்
றுரக்க வெய்திய தொலைவிலூக் கத்தாற்
றன்னி லத்துநின் றகற்றுதல் செய்யுந்
தான, மன்றியுந் தநுவெழுந் தரணி,
யெந்நி லத்தினுங் காண்பரு மிறவாத்
தான மென்றிவை யியல்பினி லுடைத்தால். எஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. நிலைபெற்ற அந்தக் காஞ்சிபுரத் திருநகரத்தின் எல்லையுள், இந்நிலவுலகத்தில் மிகுந்ததோர் நன்மையினால், அணுக நெருங்கிய ஒரு யானையைத் தூற்றில் வாழ்கின்ற ஒரு முயலானது ஓடும்படி கெடாத ஊக்கத்தினால் தன்னிடத்தினின்றும் அகலச் செய்யும் இடமும், அதுவன்றியும் உயிர்நீங்கிய உடம்புகள் மீளவும் உயிர்பெற்றெழுகின்ற இடமும், எந்நிலத்திலும் காண்பதற்கரிதாகிய இறவாத் தானம் என்ற இடமும், ஆகிய இவைகளை அந்நகரம் இயல்பாக உடையது.

(வி - ரை) இப்பாட்டால், முயல்கரி தொடர்பொது, தநுவெழுந்தரணி, இறவாத் தானம் என்ற மூன்றிடங்களையும்பற்றி நகர்வளம் பேசப்பட்டது.

யானையை முயல் துரக்க - என்றது அந்த இடத்தின் பலத்தினாலே, அங்கு இருந்த குறுமுயல் அங்கு வந்த யானையைத் தன்னிடத்தினின்று அகற்றவல்லது என்பதாம். "குறுமுயல்போய்க் கரிதொடர் பொது" (கந்தபுராணம்), "மதகரியை முயலூக்கித் துரக்கு மொன்றில்" (காஞ்சிப்புராணம்) என்பவை காண்க. இவ்வாறே ஒரு கோழி யானையைத் துரத்திய பூசாரமுள்ள உறையூரின் வரலாறும் அதுபற்றி வந்த கோழியூர் என்றும் பெயர்க்காரணமும் காண்க.

தநு எழும் தரணி - உயிர்நீங்கிய உடலை இட்டால் உயிர்பெற்றெழும் இடம்.

இறவாத்தானம் - காஞ்சிப்புராணத்துள் இறவாத்தானப் படலம், பிறவாத்தானப் படலம் என்றவை பார்க்க.

தொலைவில் ஊக்கம் - அழிக்கலாகாத ஊக்கம். இதனை "ஊக்கித் துரக்கும்" என்றனர் காஞ்சிப்புராணமுடையார்.

இயல்பினின் உடைத்து - (இவற்றைச்) செயற்கையானன்றி அந்நகர் தன்னியற்கையாலுடையது. 77

தீர்த்தங்கள்

1155. ஈண்டு தீவினை யாவையு நீக்கி
யின்ப மேதரும் புண்ணிய தீர்த்தம்
வேண்டி னார்தமக் கிட்டசித் தியதாய்
விளங்கு தீர்த்த,நன் மங்கல தீர்த்த,
நீண்ட காப்புடைத் தீர்த்த,மூன் றுலகி
னிகழ்ந்த சாருவ தீர்த்தமே முதலா
வாண்டு நீடிய தீர்த்தமெண் ணிலவு
மமர நாட்டவ ராடுத லொழியார். எஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. (மலைபோலக்) குவிந்த பாவங்களை யெல்லாம் நீக்கி இன்பத்தையே தருகின்ற புண்ணிய தீர்த்தமும், வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவனவற்றையே கொடுப்பதாய் விளங்கும் இட்டசித்தி என்னும் தீர்த்தமும், நன்மையைத் தரும் மங்கல தீர்த்தமும், தேவர்களது பெருங்காவலையுடைய தீர்த்தமும், மூன்றுலகங்களிலும் உள்ள தீர்த்தங்களெல்லாம் ஒருங்குகூடிய சருவ தீர்த்தமும் என்ற இவை முதலாக அந்நகரத்தில் உள்ள எண்ணில்லாத தீர்த்தங்களிலும் தேவர்கள் வந்து ஆடுதலை ஒழியார்கள்.

(வி - ரை) இப்பாட்டின் அங்குள்ள தீர்த்தங்களின் சிறப்பினால் நகரச் சிறப்புக் கூறினார்.

ஈண்டுதல் - குவிதல். **ஈண்டு தீவினை யாவையும்** - ஈட்டப்பட்டதனால் வந்து குவிந்த தீவினைகளெவற்றையும். "பண்ணிய வுலகினிற் பயின்ற பாவம்" (அப்பர்). பிராரத்தம் ஆகாமியம் சஞ்சிதம் என்ற மூவகைக் கருமங்களையும் நீக்கி என்றபடி. **ஈண்டு** - இவ்வுலகத்தில் என்றும், காஞ்சிபுரத்தில் என்றும் கூறுவாருமுளர்.

தீவினை நீக்கி இன்பமே தரும் புண்ணிய தீர்த்தம் - இது துரிதநாச தீர்த்தம் என்று பெயர்பெறும். துரிதம் - பாவம்.

இட்ட சித்தியதாய் விளங்கும் தீர்த்தம் - இட்டசித்தித் தீர்த்தம். தீர்த்தத்தின் பெயரையும், அது விளைக்கும் பயனையும் உடன் கூறியவாறு காண்க. இது கச்சபாலயத்தில் உள்ளது. ஞாயிற்றுக்கிழமையில் இதனுள் மூழ்குதல் சிறப்புத் தருவதென்பர். இதன் பெயர் சிலப்பதிகாரத்திலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

நன் மங்கல தீர்த்தம் - அமங்கலமானவற்றை மங்கலமென்றும், சிறந்த மங்கலந் தராததனை மங்கலமென்றும் உபசரித்துக் கூறும் இலக்கண வழக்குண்டாயினும் அவ்வாறன்றி, இது, சிறந்த நன்மைகளைத் தருவதால் மங்கல தீர்த்தம் என்று பெயர் பெற்றதென்று பெயர் போந்த காரணத்தையும் பயனையும் காட்டுதற்கு நல் என்ற அடைமொழி பெய்து ஓதினார். இதனுள் செவ்வாய்க்கிழமையில் மூழ்குதல் சிறப்புத் தருவதாம் என்பர்.

காப்புடைத்தீர்த்தம் - இது சுரரட்சிதம் எனப் பெயர் பெறும். **காப்பு** என்றதனால் தேவர்களின் காவல் குறிக்கப்பட்டது, உலககாவலர் (திசை காவலர்) தேவர்களேயாகலான்.

சருவதீர்த்தம் - இதனுட் சனிக்கிழமைகளில் மூழ்குதல் சிறப்புடையதென்பர். **சருவ** - என்றதனால் மூவுலகங்களிலும் உள்ள எல்லாத் தீர்த்தங்களும் பொருந்துவது என்னும் காரணத்தாற் போந்த பெயர் என்று குறிப்பதற்கு **மூன்றுலகினிகழ்ந்த** என்றார். இது திருவேகம்பம் தேரடியில் உள்ளது. (சருவ என்றதனைக் கோணல் வழியிற் பொருளாக்கிக் கொண்டு, புண்ணிய தீர்த்தத்தினுட் செய்யத்தகாத செயல்களையும் மாக்கள் செய்யக் காண்பது இந்நாட் கொடுமைகளுள் ஒன்று).

அமரநாட்டவர் ஆடுதல் ஒழியார் - தேவர்கள் எப்போதும் ஒழியாமல் இவற்றுள் மூழ்கிச் செல்வர்.

(குறிப்பு:—தேவர்கள் மூழ்குதல் ஒழியார் என்ற இலேசினால் மனிதர் மூழ்குதல் ஒழிந்தாலும் என்ற குறிப்புப் பெறப்படுகின்றதற்கேற்ப, இத்தீர்த்தங்கள் பலவும் மனிதர் மூழ்கத்தகாத நிலையில் இந்நாளில் ஆக்கிவைக்கப்பட்டுள்ளமை வருந்தத்தக்கது. அன்பர்கள் இத்தூய தீர்த்தங்களைத் தூய்மையான நிலையில் வைத்துக் கொண்டாடுதல் தகுதியும் சிவபுண்ணியமுமாகும். இது திருக்கோயிலதிகாரிகளும், கும்பிடச்செல்லும் ஆண் பெண் மக்களும் ஒருங்கே கவனிக்கற்பாலதாகிய சிறந்த செய்தி.)

விம்மிதங்கள்

1156. தாள தொன்றினின் மூன்றுபூ மலருந்
தமணி யச்செழுந் தாமரைத் தடமு,
நீள வார்புனல் குடதிசை யோடி
நீர்க ரக்குமா நதியுட,னீடு
நாள லர்ந்தசெங் குவளைபைங் கமல
நண்ப கற்றரும் பாடல மன்றிக்
காள மேகமொப் பாளுறை வரைப்பிற்
கண்ப டாதகா யாப்புளி யுளதால்.

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஒரு தாளில் மூன்று மலர்கள் பூக்கும் பொற்றாமரை யினையுடைய தடமும், மிகப் பெருகிவரும் நீரானது மேற்குமுகமாக ஓடிப் பின் மறைந்துபோகும் ஆறும், அதனுடனே, நீண்ட பகற்காலத்தில் மலர்ந்த செங்குவளை யும், (இரவில் மலரும்) பசிய தாமரை மலரும், நடுப்பகலில் மலரும் பாதிரியும், அன்றிக், கரிய மேகம்போன்ற நிறங்கொண்ட திருமேனியையுடைய அம்மையார் எழுந் தருளியிருக்கும் அந்த எல்லையில் (இரவில்) உறங்காத காயாத புளிய மரமும் உண்டு.

(வி - ரை) நீள வார் புனல்...நதி - கம்பையாறு. கம்பை வெள்ளம் (1139), பெருவெள்ளம் (1140), கம்பையாறு (1142) என்றவை காண்க. மேற்கே ஓடுகின்ற ஆறு சிறப்புடையதென்பர். நீர் கரக்கும் - நிலத்தில் மேற்பரப்பில் ஓடுதல் மறைந்து, நிலத்தின்கீழ் ஓடுகின்ற என்க. இப்பொழுதும் கிணறுகளில் அடியில் நீர் ஓடுதல் குறிப்பிற் காணவுள்ளது.

நாள் அலர்ந்த - நாள் பகல். குவளை இரவில் மலர்வது; அது பகலில் மலர்தல் விம்மிதம்.

பைங்கமலம் - குவளை நாள் அலர்ந்த என்றமையால் கமலம் இரவில் மலர்தல் இங்குக் குறித்த விம்மிதம் என்பது பெறப்பட்டது. கமலம் - பகலில் மலர்வது.

நண்பகல் தரு பாடலம் - அவ்விதமே மாலையில் மலரும் பாடலம் நண்பகலில் அலர்வது விம்மிதமாம்.

காளமேகம் ஒப்பாள் - கருக்கொண்டமையால் கருமைமிக்க மேகம். நிறத்தால் மட்டுமன்றிக் கைம்மாறு கருதாது பொழியும் பயனாலும் மேகம் அம்மையாருக்கு ஒப்பாயிற்று. மெய்யும் பயனும் பற்றிவந்த உவமம்.

கண்படாத காயாப்புளி - கண்படுதல் - உறங்குதல். கண்படாத புளி என்றது இம்மரத்தின் இலைகள் இரவிற் குவிகின்றதில்லை என்றதாம். இதற்கு மனிதர் கண்ணுக்குத் தோன்றாத என ஒருவர் உரை கூறினர். காயாப் புளி - காய்த்தலில்லையாகவே கனிதலும், வித்து உண்டாகி மீளவும் முளைத்தலும், இல்லையாயின. கோவைச் சில்லா திருப்பேரூரில், அத்தலத்தைச் சார்ந்தார்க்கு மீளப் பிறத்தல் இல்லை என்பதற்குச் சான்றாகப் பிறவாப்புளி என்றதொருமரம் உள்ளது. அதன் விதைகள் நிலத்தில் இட்டால் முளைப்பதில்லை. இது பேரூர்ப் புராணத்துக் கண்டது. 79

கிணறுகளும் பிலங்களும்

1157. சாயை முன்பிணிக் குங்கிண றொன்று,
தஞ்ச முண்ணினஞ் சாந்தட மொன்று,
மாயை யின்றிவக் துள்ளடைந் தார்கள்
வான ரத்துரு வாம்பில மொன்று,

மேய வவ்வுரு நீங்கிடக் குளிக்கும்
விளங்கு பொய்கையு மொன்று,விண் ணவரோ
டாய மின்பமுய்க் கும்பில மொன்றே,
டனைய வாகிய வதிசயம் பலவால். அ௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. தன்னுட் படிந்தோர்களது சாயையைப் புலப்படாத படி தன்னுள்ளே அடக்கிக்கொள்ளும் கிணறு ஒன்றும், சிறிதுண்டாலும் நஞ்சாகிக் கொல்லும் நீருடைய தடம் ஒன்றும், ஒரு வஞ்சமுமின்றி வந்து உள்ளே புகுந்தவர்கள் குரங்கினுருவத்தை யடையும் ஒரு பிலமும், பொருந்திய அந்தக் குரங்குருவம் நீங்கும் படி குளிக்கத்தக்க பொய்கை ஒன்றும், தேவர்களோடு கலத்தலால் உளதாகும் இன் பத்தைக் கொடுக்கும் பிலம் ஒன்றும், ஆக அத்தன்மையனவாகிய அதிசயம் அந்நகரத் தில் பலவாகும்.

(வி - ரை) சாயை - தண்ணீரிற் காணும் நிழல். பிரதிபிம்பம் என்பர். பிணித்தல் - வெளித் தோற்றாமல் தனக்குள் அடக்கிக் கொள்ளுதல்.

நஞ்சம்-சிறிதளவு. நஞ்சாம் தடம் - நஞ்சுத் தன்மை செய்யும் நீருடைய தடாகம்.

மாயை - வஞ்சனை. மாயையின்றி - மனிதஉரு நீங்கிக் குரங்குருவம் அடைதற் குரிய தீவினை ஒன்றுமின்றி என்க. இவ்வாறன்றி இதனைப் பிலத்துக்கேற்றி, வான ரத்துருவ மாக்குதல் அதன் வஞ்சனைத் திறத்தாலன்று; விம்மிதத் திறத்தாலாவதாம் என்றுரைப்பினும் பொருந்தும். பிலம் - ஆழத்தில் உள்ள நீர்நிலை என்ற பொருளில் வந்தது.

விண்ணவரோடு ஆய இன்பம் உய்க்கும் - தேவர்களோடு கூடச்செய்து அக் கூட்டத்தினால் உளதாகிய இன்பத்தைத்தரும். உய்த்தல் - செலுத்துதல் - அந்த இன் பத்திற் சேர்த்தல்.

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களானும் அதிசயங்களால் நகரச் சிறப்புக் கூறினர். 80

விநாயகர் - வைரவர் - முருகர் காவல்

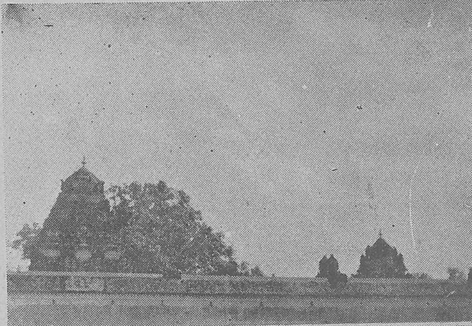
1158. அஞ்சு வான்கரத் தாறிழி மதத்தோ
ரானை நிற்கவு, மரையிருட் டிரியு
மஞ்சு நீள்வது போலுமா மேனி
மலர்ப்ப தங்களில் வண்சிலம் பொலிப்ப
நஞ்சு பில்கெயிற் றரவவெற் றரையி
னும மூன்றிலைப் படையுடைப் பிள்ளை
யெஞ்ச லின்றிமுன் றிரியவுங், குன்ற
மெறிந்த வேலவன் காக்கவு மிசையும். அக

(இ - ள்) அஞ்சு...நிற்கவும் - ஐந்து பெரிய கைகளையும் ஆறுபோலப் பாயும் மதத்தையும் உடைய ஒப்பற்ற யானை முகமுடைய விநாயகக் கடவுள் நின்று காக்க வும்; மலர்ப்பதங்களில் வண் சிலம்பு ஒலிப்ப - மலர்போன்ற பாதங்களில் வண்மை யுடைய சிலம்புகள் சத்திக்க, அரை இருள்...மேனி - பாதியிரவிலே திரிகின்ற மேகம் நீள்வது போன்ற கரிய (கஞ்சுகம் போர்த்த) திருமேனியினையும்; நஞ்சு... வெற்றிரையின் - நஞ்சினை ஒழுக்குகின்ற பற்களையுடைய பாம்பைக் கச்சாக அணிந்த வெற்றரையினையும் உடைய; நாமம்...திரியவும் - அச்சத்தைத் தருகின்ற மூன்றிலை வடிவுடைய சூலப்படையை ஏந்திய பிள்ளையாகிய வைரவக் கடவுள் இடைவிடாது

திருவேகம்ப விகடசக்கர விநாயகர் கோயில்

—பாட்டு - 1158 - பக்கம் - கசஅஉ

1

2

1. திருவேகம்பம் - திருவேகம்ப மேல் விமானங்கள்

2. திருவேகம்ப மாமரம்

"மாவமர்ந்த நம்மிருக்கை" (1130) "மாவின் மூலம்" (1134)

—பாட்டு - 1138 - பக்கம் - கசசுo

முன்னே திரிந்து காக்கவும் ; குன்றம்...காக்கவும் - கிரவுஞ்சமலையை இருபிளவாகப் பிளந்த வேற்படையினையுடைய **முருகக் கடவுள்** காக்கவும் ; இசையும் - (அங்கரம்) பொருந்தும்.

(வி - ரை) **அஞ்சுவான் கரம்.** "ஐந்து கரத்தனை யானை முகத்தனை" என்று திருமந்திரம் காப்புச் செய்யுள் இதனையே போற்றிற்று. ஐந்து என்பது அஞ்சு என மருவி வந்தது. **வான்** என்றதனால் வானவர்க்காக என்பதும், **அஞ்சு** என்றதனால் அவ்வானவர்க்குப் பகையாயிருந்த கயமுகாசுரன் முதலிய கொடியோர் அஞ்சுகின்ற என்பதும் குறிப்பாம். கரத்தைக்கண்டு அஞ்சுதலாவது அதனில் ஏந்திய ஒரு கோடாகிய படையினால் அக்கொடிய கயமுகனைச் சங்கரித்தமையால் அதனைக் கண்டஞ்சுதல் என்ற குறிப்புத் தருவது. இக்கருத்துப் பற்றியே "ஒருகோட்டன்" என்று தொடங்கித் தமது ஞான நூலுக்குக் காப்புக் கூறினர் அருணந்திசிவாசாரிய சுவாமிகள்.

பாசம், அங்குசம், அரதனகலசம், கொம்பு, மோதகம் என்ற இவைகளை முறையே இந்த ஐந்து கைகளும் ஏந்தி நிற்கின்றன. இதனைப் "பண்ணிய மேந்துங் கரந்தனக் காக்கிப் - பானிலா மருப்பமர் தடக்கை, விண்ணவர்க் காக்கி - யரதனக் கலச வியன் கரந் தந்தைதாய்க் காக்கிக், கண்ணி லாணவவெங் கரிபிணித் தடக்கிக் கரிசினேற் கிருகையு மாக்கு, மண்ணலைத் தணிகை வரைவள ராபச் சகாயனை யகந்தழீஇக் களிப்பாம்" என்று தணிகைப்புராணத்தினுள் (கடவுள் வாழ்த்து) கச்சியப்ப முனிவர் அழகாக எடுத்தோதியது காண்க. **வன்கரம்** என்பது பாடமாயின் இப்பெருஞ் செயல்கள் செய்யும் வலிமையுடைய கைகள் என்றுரைத்துக் கொள்க.

ஆறு இழி மதம் - ஆறுபோல வழிகின்ற கன்னமதம், கபோலமதம் என்ற இரண்டு மதங்கள். முகம்மட்டும் யானை உருவுடையதாதலால் இவ்விரண்டுமே அவர்க்கு இயல்பிற் கூறப்படுவது. மும்மதத்தன் என்பது உபசாரம். முருகப் பெருமான்பொருட்டு யானையாகவே வந்தது ஓர் அவசரம் பற்றியது.

ஆனை - யானை முகமுடைய விநாயகக் கடவுள். ஆகுபெயர். இங்குக் குறிக்கப் பட்ட மூர்த்தி திருவேகாம்பரத்தில் தெற்கு வாயிலில் ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் எழுந்தருளியுள்ள **விகடசக்கர விநாயகமூர்த்தி.** தக்க யாகத்தில் விட்டுணுவினிடமிருந்த சக்கரம் விநாயகக் கடவுளின் திருக்கையிற் போந்ததாக, அதனை மீளப்பெறும் பொருட்டு, விட்டுணுவின் சேனைத் தலைவனாகிய விடுவசேனன், விநாயகக் கடவுளின் முன்புநின்று விகடக்கூத்தாடி அதனைப் பெற்றனன் என்பது சரிதம். இக்காரணத்தால் இவருக்கு இப்பெயர் வழங்குவதாயிற்றென்ப. "விழிமலர்ப்பூ சனையியற்றித் திருநெடுமால் பெறுமாழி மீள வாங்கி, வழியொழுகாச் சலந்தரன்மெய்க் குருதிபடி முடைநாற்ற மாறு மாற்றுற், பொழிமதநீர் விரையேற்றி விகடநடப் பூசைகொண்டு புதிதா நல்கிப், பழிதபுதன் றாதையினும் புகழ்படைத்த மதமாவைப் பணிதல் செய்வாம்" (கடவுள் வாழ்த்து) என்ற காஞ்சிப்புராணம் விகடசக்கர விநாயகக் கடவுள் துதி இவ்வரலாற்றைத் தமிழ் மணம்படக் கூறுதல் காண்க.

ஆனை நிற்கவும் - நிற்க - நின்று காக்க. காஞ்சிமாநகரத்தை விநாயகக் கடவுள் - வைரவமூர்த்தி - முருகப்பெருமான் என்ற மூன்று சிவகுமாரர்களும் காவல் புரிகின்றனர் என்பது வரலாறுதலின் அந்த மூவர் காவலும், இவ்வொரு பாட்டாற் கூறப்பட்டது. விகடசக்கர விநாயகர் தலவிநாயகராதலின் கந்த புராணத்தில் கடவுள் வாழ்த்தில் "கச்சியின் விகட சக்ர கணபதிக் கன்பு செய்வாம்" என்று துதி கூறினர். காஞ்சிப் புராணமுடையாரும் மேற்கூறியபடி இவருக்கு வாழ்த்துக் கூறியதும் இது பற்றியேயாம்.

அரை இருள் திரியும் மஞ்சு நீள்வது போலும் மா மேனி என்றது வைரவ மூர்த்தியின் திருமேனியிலணிந்த கஞ்சுகத்தின் மிக்க கருமைநிறங் குறித்தது. மா - கருமை நிறமுடைய. இக்கறுப்பு அவர் பூண்டுள்ள கஞ்சுகத்தினது நிறம். வைரவர் மகா விட்டுணுவின் கரிய தோலினைச் சட்டையாகப் போர்த்துள்ளவர் என்றும், அத னால் அவருக்குச் சட்டைநாதர் என்று பெயர் வழங்குவதென்றும் கூறுப. வைரவக் கடவுளது திருமேனி சிவந்த நிறமுடையதென்பர். "கோடி சூரியப் பிரதீகாசம்" என்பது வடமொழித் தியானசுலோகம். "வெஞ்சினப் பரியழன்மீது போர்த்திடு, மஞ்சனப் புகையென வால மாமெனச், செஞ்சுடர்ப் படிவமேற் செறித்த மாமணிக், கஞ்சுகக் கடவுள்பொற் கழல்க ளேத்துவாம்" என்ற கந்தபுராணமுங் காண்க. இவ்வாறன்றி பாதியிரவில் திரியும் மேகம்போன்ற திருமேனி என்றுரைத்து, நிறப் பண்பினாலன்றி இரவிற்றிரியும் தொழிற் பண்புபற்றிப் போந்த உவமையாகக் கூறு வாருமுண்டு. எவ்வகையினும் மேகம், உபகாரத்தினாகிய பயன்பற்றி வந்த உவமம் என்பது கொள்ளத்தக்கது. சிவபெருமானைப்போலவே குமாரர்கள் மூவரும் சிவந்த நிறமுடையவர் என்ப.

இருள் திரியும் - திரியும் என்பதனைப் பிறவினையாக்கி இருளைத் திரிக்கும் கருமை என்றுரைப்பாருமுண்டு. அரையிருள் திரியும் என்றதனால் வைரவக் கடவுளின் காவல் இரவில் சிறப்பாயுரிமையாவது குறிப்பு.

மஞ்சு நீள்வது போலும் - வைரவர் காவற்செலவின் வேகத்தால் அவர் மேற் போர்த்த கஞ்சுகம் நீண்டு அசைவது கரிய மேகம் நீண்டு செல்வது போல்வது என்க. நீள்வதாகிய மஞ்சு - காளமேகம் என்று கொள்வதுமொன்று.

மா மேனி - கஞ்சுகத்தாற் கரிய திருமேனி - கஞ்சுகம் போர்த்த என வருவித் துரைக்கப்பட்டது.

வண் சிலம்பு - எண்ணும் அடியார்களுக்குத் திருவடிகள் இருக்கும் இடத்தை அறிவுறுத்திக் காட்டுவதனால் சிலம்பு வண்மையுடையது என்பதாம். "திருச்சிலம் போசை யொலிவழி யேசென்று, நிருத்தனைக் கும்பிடென் றுந்தீபற" (திருவுந்தியார்) என்ற ஞான சாத்திரமும், "மலர்த்தாள் பூண்டு வந்திறைஞ்சுங், கால மிதுவென் றங் கவரை யழைத்தா லென்னக் கடல்விளைத்த, வால மிருண்ட கண்டத்தா னடித்தா மரை மேற் சிலம்பொலிப்ப" (ஏயர்கோன் - புரா - 334) என்ற திருவாக்கும், பிறவும் காண்க.

மஞ்சு நீள்வதுபோலும் மா மேனி - என்றதற்கு மேற்கூறியபடி யன்றி மேகம் போன்ற நிறமுடைய திருமேனி என்று உரை கூறுவாருமுண்டு. வைரவக் கடவு ளுக்கு நிறம் அஞ்சனம் என்னும் கறுப்பு என்று சில ஆகமங்களிற் கூறப்படுவதென் பர். மிக்க சிவப்பு கருநிறங் காட்டுமென்பதும் இயல்பு.

வெற்றரை - உடை அணியாத இடை. **மூன்றிலைப் படை** - திரிசூலம்; சிவபெரு மானைப்போலவே வயிரவக் கடவுளும் திரிசூலம் ஏந்துபவர். சிறுத்தொண்ட நாயனார் பொருட்டு வயிரவக்கோலம் பூண்டுவந்த இறைவர் திரிசூலம் ஏந்தி வந்த சரிதமும் உன்னுக. "அயன்கபா லந்தரித்த இடத்திருக்கை யாலணைத்த, வயங்கொளிமூ விலைச்சூலம்" (சிறுத்தொண்டர் புரா - 34) என்றது காண்க. **நாமம்** - அச்சம்.

பிள்ளை - வயிரவக்கடவுளைச் சிவகுமாரர்களில் ஒருவராகக் கூறும் புராணமரபு குறித்தது. வைரவக் கடவுளின் கோலத்தையும் அவரது திருவருட் பெருமையினையும் வரலாற்றினையும், கச்சிநகர்க் காவலினையும் பற்றி "எளியரை வலியர் வாட்டின் வலியரை யிருநீர் வைப்பி, னளியறத் தெய்வம் வாட்டு மெனுமுரைக் கமைய வன்றே, தெளியுமா வலியைச் செற்றேற் செகுத்துரிக் கவயம் போர்த்த, வளியுயர் கச்சி காவல்

வயிரவர்க் கன்பு செய்வாம்" என்று (கடவுள் வாழ்த்து) காஞ்சிப்புராணத்துள் எடுத்துக் கூறுதலும், கந்தபுராணத்துள்ளும் மேற்காட்டியபடி துதி கூறுதலும் காண்க.

"நிறைவாந் தன்மை, வாமனனூர் மாகாயத் துதிரங் கொண்டார்" (தனித் திருத்தாண்டகம்), "விரித்தபல் கதிர்கொள் சூலம் வெடிபடு தமரு கங்கை,தரித்ததோர் கோல கால பைரவ ராகி" (திருநேரிசை - திருச்சேறை - 6) என்ற தேவாரங்கள் முதலியவை இவர் சிவபிரானின் வேறல்லாத தன்மையினையுடையவர் என எடுத்துக் கூறுவனவும் காண்க. கணபதி, முருகப்பெருமான் வரலாறுகளின் உள்ளுறையும் இதுவேயாதலும் அவரவர் புராணங்களுட் கண்டுகொள்க.

குன்றமெறிந்த வேலவன் காக்கவும் - குன்றம் - கிரவுஞ்சமலை. இம்மலை சூரபதுமன் முதலிய மூவருள் மாயாமல நிலையினுகக் கூறப்படும் தாரகாசுரன் இருந்த வஞ்ச மலையாகும். மாயையினுட்பட்ட உயிர்கள் அதினின்றும் மீளும் வகையறியாது அதனுள்ளே உழன்று அலைதல்போல, இம்மலையினுட்பட்டோரைத் தாரகன் தனது மாயத்தால் அதனுள்ளே உழலவைத்து மாய்த்தனன். இம்மலையை முருகப்பெருமான் தமது வேலாயுதத்தால் இருபிளவாக்கித் தாரகனையும் சங்கரித்தனர் என்ற வரலாறு (கந்தபுராணம் - தாரகன் வதைப்படலம்) காண்க. "முன்னாள் வரைகிழிய, ஏந்து மயில்வே னிலைகாட்டி யிமையோ ரிகல்வெம் பகைகடக்கும், சேந்தன்" (சண்டே - புரா - 1) என்று பின்னரும் இதனை ஆசிரியர் எடுத்தோதுதல் காண்க. மாயாமலம் சிதைவு பட்டால் உயிர்கள் விரைவில் ஈடேறுவர் என்ற குறிப்புப்பெற முருகப் பெருமானது பெருமைகளில் இதனைத் தேற்றம்பெற இங்கு எடுத்துக் காட்டியருளினர் ஆசிரியர். 661ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

இசையும் - இடையூறின்றி யிருக்கும் என்க. "கன்னி நன்னெடுங்காப்பு" (1152) என்றதனுல் இந்நகரத்தினைக் காளி காவல் செய்தல் கூறினூர். சாத்தனூர் முதலினேரும் காவல் புரியும் வரலாறுகள் கந்தபுராண காஞ்சிப்புராணங்களுட் காண்க.

"கணிமுகில் செக்கர் போர்த்தெனுங் கரிய கஞ்சுகச் செந்நிறக் கடவுள்
மணிசுடர் வயிரக் கிம்புரி மருப்பு மால்கரி முகத்தவன் வருசூர்
துணிபட வெறிந்த வேலவ னயன்போற் றூன்றிய சாத்தன்மால் விசையை
யிணையில்சீர்க் காளி முதலினே ரென்று மினிதுகாத் திடுவதந் நகரம்"

(திருநகரப்படலம் - 82) என்பது கந்தபுராணம். சிறப்புப்பற்றிக் கணபதி, வயிரவர்,முருகர் என்ற மூவர் காவலையும் இங்கு ஒருங்குவைத்து எடுத்துக் கூறினூர். ஐயனூரது காவல் அடுத்தபாட்டிற் கூறுதல் காண்க. 81

காரி சேண்டணைவெளி

1159. சத்தி தற்பர சித்தயோ கிகளுஞ்
சாத கத்தனித் தலைவரு முதலர்
நித்த மெய்திய வாயுண்மெய்த் தவர்க
ணீடு வாழ்திருப் பாடியு மனேகஞ்,
சித்தர் விஞ்சைய ரியக்கர்கந் தருவர்
திகழ்ந்து மன்னுவார் சேண்டுகை யேந்தி,
வித்த கக்கரி மேற்கொளுங் காரி
மேவு சேண்டணை வெளியுமோன் றுளதால். அஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவசத்தியை உபாசித்துச் சித்தியடைந்த சத்தியோகிகளும், சிவயோக சாதகமுடைய தனித்தலைவர்களாகிய சிவயோகிகளும், முதலாக

அழிவில்லாமையுடைய ஆயுளைக் கொண்ட மெய்த்தவர்கள் நிலைத்து வாழ்கின்ற பாடிகளும் அநேகம் அங்கு உள்ளன; சித்தர்கள், விஞ்சையர்கள், இயக்கர் கந்தருவர்கள் என்ற இவர்கள் விளக்கம் பெற்றுப் பொருந்துகின்ற, நீண்ட செண்டினைக் கையில் ஏந்திச் சிறந்த யானையின்மேல் ஏறிச் செல்கின்ற ஐயனார் உலாவருகின்ற சேண்டணை வெளியும் ஒன்று அங்கு உண்டு.

(வி - ரை) **தற்பர சத்தி சித்த யோகிகள்** என்க. (தற்பர சத்தி - உயிர்களுக்குத் தலைவியாகிய சத்தி என்பது.) யோகிகளுள் ஒரு வகையினர்; சத்தியை உபாசிப்பவர். இவர்கள் சுத்த சாத்த மதத்தினர் எனப்படுவர். இவர்களுக்கு நூல் சத்தி தத்துவத்தில் வசிக்கும் ஓர் ஆன்மாவால் செய்யப்பட்ட சாத்த நூலாகும். சட சித்துக்கள் (உலகம்) எல்லாம் சத்தியின் பரிணாமமேயாம் என்பது இவர்களது முடிபு. சிவசத்தியையே பரம்பொருள் எனக் கொண்ட சித்தர்களாகிய யோகியர்களாதலின் **சத்திசித்த யோகியர்** என்றார். இவ்வாறன்றிச், **சித்த யோகியர்** - சித்த - கைவந்த - (சித்தித்த), - முற்றுப்பெற்ற - யோகத்தை யுடையவர் என்றலுமாம்.

சாதகத் தனித் தலைவர் - சிவயோகியர். **நித்தம் எய்திய ஆயுள் மெய்த்தவர்கள்** - மருந்து - மந்திரம் - யோகம் முதலியவற்றால் காயகற்ப முறைகளை யனுசரித்து உடம்பைத் தபித்து வலிதாக்கி நீண்ட ஆயுள் பெற்றவர்.

நித்தம் என்றது உபசாரம். ஏனையோரினும் பன்மடங்கு நீடித்த அளவு குறித்து நின்றது என்பார் நீடுவாழ் என்று கூறினார். "அச்சுத னயனமர ராகியபெய ரவர்க்கு... நிச்சயப் படுமுகமனே யானபோல்" (சூரனமைச் - 140) என்ற கந்தபுராணம் காண்க.

பாடி - இடம். சிற்றூர் என்பாருமுண்டு.

சித்தர் - விஞ்சையர் - இயக்கர் - கந்தருவர் - இவர்கள் தெய்வச் சாதியர். சித்தர் - சித்துக்களைச் செய்யும் வன்மையுடையவர். இவர்களைப் பதினெண் சித்தர்களெனவும் அவர்களது மரபில் வந்தோர் என்றும் கூறுவர். இவர்களது வலிமையினைச் "சித்தர் கணம்" என்ற பகுதியில் "வித்தகச் சித்தர் கணமே" என்று பாராட்டினர் தாயுமானார். **மன்னும்** - மன்னுகின்ற. **மன்னும் - வெளி** என்று கூட்டுக. இவ்வாறன்றி **மன்னுவார்** - வசிப்பார்கள் என்று உரைப்பாருமுண்டு. முன்னர் **வாழ்பாடி** என்றும், பின்னர் **மேவு - வெளி** என்றும் கூறுவதனால் இப்பொருள் பொருந்துமோ என்பது ஐயம்.

வார்செண்டு - தலையில் இரு பிளவாகப் பிளந்து நீண்டு வளைந்த பிரம்பு. சவுக்கு என்பர். **வார்** - நீண்ட. வார் - பொருந்திய என்பாருமுண்டு.

வித்தகக்கரி - வித்தகம் - சிறப்பு. **கரி** - ஐயனாருக்கு யானை ஊர்தியாகும். **காரி** - ஐயனார். அரிகரபுத்திரர் என்ப. **சேண்டணைவெளி** - யானை குதிரைகளை நடத்தும் வையாளி வீதி. **வெளி** - வீதி. இதனை வெளிவீதி என்று மதுரையில் வழங்கும் வழக்கும் காண்க. இமயமலையிற் புலிக்கொடி பொறித்து | அதன் எல்லைவரைத் தனது வலிமையை நாட்டச்செல்லும் கரிகாற்சோழர் இந்தக் காரிக்கடவுளை வழிபட்டு, அவரிடத்துச் செண்டுபெற்றுச் சென்று அங்ஙனமே வெற்றிபெற்று வந்தனர் என்பது சரிதம். "தனது ஆணை சேறற்கும், சாத்தன் அருளால் தான் பெற்ற செண்டினாலே அதனை (இமயத்தை) அடித்துத் திரித்துப் பொறித்து மறித்து நிறுத்தான் என உணர்க. என்னை?

"செண்டு கொண்டுகரி காலனொருகாலி விமயச் சிமய மால்வரை திரித்தருளி மீளவதனைப், பண்டு நின்றபடி நிற்க விதுவென்று முதுகிற் பாய்பு லிப்பொறி குறித்தது மறித்தபொழுதே" (கலிங்கத்துப்பரணி - இராச - 1) எனவும், "கச்சி வளைக்கைச்சி காமக் கோட் டங்காவன், மெச்சி யினிதிருக்கும் மெய்ச்சாத்தன் - கைச்செண்டு கம்பக் களிற்றுக் கரிகாற் பெருவளத்தான், செம்பொற் கிரிதிரித்த செண்டு" எனவுங்

கூறினாராதலின்'" என்று அடியார்க்கு நல்லார் உரையினுட் கூறுதல் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன.* (சிலப் - இந் - காதை - 95 - 98 - உரை). 82

யோகபீடம் - போகபீடம்

1160. வந்த டைந்தவர் தம்முரு மாய
மற்று ளாரைத்தாங் காண்பிட முளது ;
சிந்தை யோகத்து முனிவர்யோ கினிகள்
சேரும் யோகபீ டமுமுள ; தென்று
மந்த மில்லறம் புரப்பவள் கோயி
லான போகபீ டமுமுள தாகு ;
மெந்தை யார்மகிழ் காஞ்சிநீ டெல்லை
யெல்லை யில்லன வுள்ளவா ரறிவார் ?. அ௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. அந்நகரத்தில், தன்னிடத்து வந்து அடைந்தவர்கள் தனதுருவம் மற்றவர்க்குத் தோற்றாது மறையத், தாம் அவர்களைக் காணும்படியான தொரு இடமுளது ; சிந்தை யோகத்து முனிவர்கள், யோகினிகள் சேர்ந்துள்ள யோகபீடமும் ஒன்றுள்ளது ; அழிவில்லாத அறங்களை என்றும் புரக்கின்ற காமாட்சி அம்மையார் விரும்பி எழுந்தருளியிருக்கும் கோயிலாகிய போகபீடமும் உளதாகும் ; எமது பெருமானாராகிய ஏகாம்பர நாதர் மகிழ்ந்து வீற்றிருக்கும் காஞ்சிபுரத்தில் இவ் வாறு நீண்ட அளவற்ற அதிசயங்கள் உள்ளன ; அவற்றை யாவர் அறிவார்கள் ? (ஒருவருமிலர்.)

(வி - ரை) காண்பிடம் - காணுமிடம். தம்மைப் பிறர்காணாது தாம் பிறரைக் காண்பது சித்திகளுள் ஒன்று. 'வேறொருவர் காணாம லுலகத் துலாவலாம்' என்றார் தாயுமானார். இவ்வாறு சித்திகள் செய்வார் சித்தர்கள் எனப்படுவர். இவர்களை முன் பாட்டிற் கூறினார். இது தவமுயற்சிகளால் அவ்வவர்க்கு மட்டும் உண்டாவது ; இங்குக் கூறியது வேறு ; இது இந்த இடத்தின் தன்மையாம் ; இந்த இடத்தில் வந்து அடைந்தவர் எல்லாரும் பெறக்கூடியது. மற்றுள்ளாரை - அங்கு வராதவரை என் றுரைப்பாருமுண்டு.

யோகத்து முனிவர் - யோகம் - கூடுதல். சிந்தையை இறைவன்பாற் கூட்டிய வர் யோகர் எனப்படுவர். யோகினி - பெண்பால்.

அறம் புரப்பவள் - காமாட்சியம்மையார். "அறம்புரந் தளிக்கும் அன்னை" (1153) என்றது காண்க.

போகபீடம் - திருக்காமக்கோட்டம்.

எல்லையில்லன உள்ள - இன்னும் அநேகம் விம்மிதங்கள் உள்ளன. இவற்றைக் காஞ்சிப் புராணம் விம்மிதப்படலத்தும், கந்தபுராணம் திருநகரப்படலத்தும் விரி வாய்க் கண்டு கொள்க.

ஆர் அறிவார் ? வினா, முற்றும் அறிபவர் ஒருவருமிலர் என்று எதிர்மறை உணர்த்திற்று. இவை இக்கலியுகத்திற் சிறப்புடைய சிலர்க்கு மட்டுமன்றி யாவர்க்கும் தெரியாவென்பர். இதற்கு "இன்னவா மதிசயங்கள் மற்று முள்ள எல்லையில ; யவைமுற்று மறிவார் யாரே ?, முன்னுகத்தி னெல்லார்க்குங் காட்சி யெய்து ; மூண்டகொடுங் கலியுகத்திற் படிமை வாழ்க்கை, மன்னினோர் சிலர்க்கன்றித்

* இது பற்றி எனது சேக்கிழார் - 107-111 பக்கங்கள் பார்க்க.

தோன்று" (விம்பிதப்படலம் - 21) என்று காஞ்சிப்புராணமுடையார் விரிவுரை கூறுதல் காண்க. 83

உருத்திர சோலை - பரிசவேதி

1161. தூண்டு சோதியொன் றெழுந்திரு டொக்குஞ்
சுரர்கள் வந்துசூ ழுருத்திர சோலை,
வேண்டி னோர்கடம் பிறப்பினை யொழிக்கு
மெய்ந்நெ றிக்கணின் றோர்கடாம் விரும்பித்
தீண்டில் யாவையுஞ் செம்பொனாக் குவதோர்
சிலையு முண்டுரை செய்வதற் கரிதா
லாண்ட நாயகி சமயங்க ளாறு
மகில யோனியு மளிக்குமந் நகரம். அச

(இ - ள்) வெளிப்படை. விளங்கி எழுகின்ற ஓர் ஒளிப்பிழம்பானது இரவில் தோன்றி இருளை நீக்குதற்கிடமாகியும், தேவர்கள் வந்து சூழ்வதற்கிடமாயுமுள்ள உருத்திரசோலை யென்னும் பூங்காவனமும், விரும்பி வேண்டியவர்களுக்கு அவர்களுடைய பிறவியை யொழிக்கின்ற மெய்ஞ்ஞான நெறியில் நின்றவர்கள் (பொன்னாக்க) விரும்பித் தீண்டும்படி செய்தால், ஓடு முதலிய எவ்வகைப் பொருள்களையும் பொன்னாகச் செய்கின்ற ஒரு கல்லும் உண்டு; எம்மை ஆட்கொள்ளும் காமாட்சியம்மையார் தாம் ஆறு சமயங்களையும் எல்லாவுயிர்களையும் காப்பாற்றும் அந்தத் திருநகரத்தில் உள்ள இத்தன்மையான பெருமைகளைச் சொல்வதற்கு அரிதாகும்.

(வி - ரை) தூண்டு சோதி-வேறெவராலும் தூண்டப்படாமல் இறைவனது சத்தியாலே தூண்டப்படுவது என்ற பொருளில் வந்தது. படுவிகுதி தொக்குவந்த செயப்பாட்டுவினைப் பெயரெச்சம். சுரர்களைத் தூண்டும் என்று பெயரெச்சமாக கொண்டு உரைத்தலுமாம். "தூண்டு சுடரனைய சோதி கண்டாய்" (திருமறைக்காடு) என்ற திருத்தாண்டகம் காண்க. இறைவன், தூண்டப்படாது இயல்பாய ஒளியுடையவன் என்பது "தூண்டாமைச் சுடர்விடு நற்சோதியானை" (ஆவடுதுறை - 9) என்ற திருத்தாண்டகத்தாலறியப்படும்.

வேண்டினோர்கள் தம் பிறப்பினை ஒழிக்கும் சிலையும் - பொன்னாக்குவதோர் சிலையும் என்று பிரித்துத் தனித்தனி கூட்டி உரைப்பாருமுண்டு.

பிறப்பினை ஒழிக்கும் மெய்ந்நெறி என்று கூட்டுக.

தீண்டில் யாவையும் செம்பொனாக்குவது - பரிசவேதி என்பது. தீண்டில் - தீண்டும்படி செய்தால். பொன்னாசை கொண்டு தீண்டில் இது பலிக்காது என்பதும், ஆசையற்று வீடுபேற்றின் முயல்வோர் விரும்பித் தீண்டும்படி செய்தால் மட்டும் யாவையும் பொன்னாக்குவிக்கும் என்பதும் பெறப்பட்டன. "ஓட்டினை யெடுத்தாயிரத்தெட்டு மாற்றாக வொளிவிடும் பொன்னாக்கு"ம் சித்தர்கள் என முன் சொல்லப்பட்ட தன்மை வேறு. இங்குக் கூறப்படும் பிறப்பறுக்கும் மெய்ந்நெறிக்க ணின்றோர்கள் விரும்பித் தீண்டுஞ் செய்கை வேறு. இரசவாதத்திலும் இவ்விதமாகியதொரு நியதியுண்டு.

சமயங்களாறும் அளிக்கும் - "ஆறுசமயத் தவரவரைத், தேற்றுந் தகையன" (இன்னம்பர் - திருநேரிசை) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும், "அறிவினால் மிக்க வறுவகைச் சமயம் அவ்வவர்க் கங்கே ஆரருள் புரிந்து" (தக்கேசி - புன்கூர் - 9) என்ற சுந்தரர் திருவாக்கும், "அறுசமயத்தலைவர்" (சாக்கியர் புரா, 1) என்ற மாபுராண

மும், பிறவும் கூறுகின்றபடி அவ்வவர் பக்குவத்திற் கேற்றபடி உதவ ஆறுவகைச் சமயங்களையும் இறைவன் வகுத்தருளினர். இறைவியார் ஆன்மாக்களை அவ்வவற்றில் நிறுத்துவித்து மேல்வரச் செய்வர் என்பதாம். இவை உட்சமயங்கள்.

அகில யோனியும் அளிக்கும் - உயிர்களுக்காக இறைவன் செய்யும் தொழில்களெல்லாம் சத்தியினுற் செய்தலின் இவ்வாறு கூறினர். ஐந்தொழில்களுள் படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் என்ற மூன்றும் உயிர்கள்பெறும் உடம்பினைப் பற்றிச் செய்யப்படுவன. உடம்பு மாயையினின்றும் வரும். மாயை இறைவனுக்குச் சத்தியாம். 84

கரிகாற் சோழர்

1162. என்று முள்ளவிந் நகர்கலி யுகத்தி
லிலங்கு வேற்கரி காற்பெரு வளத்தோன்
வன்றி றற்புலி யிமயமால் வரைமேல்
வைக்க வேகுவோன் றனக்கிதன் வளமை
சென்று வேடன்முன் கண்டுரை செய்யத்
திருந்து காதநான் குட்பட வகுத்துக்
குன்று போலுமா மதில்புடை போக்கிக்
குடியி ருத்தின கொள்கையின் விளங்கும். அரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. என்றும் அழியாது நிலைத்துள்ள இக்காஞ்சிபுரத் திருநகரமானது, வலிய திறலுடைய புலிக்கொடியினைப் பெரிய இமயவரையின் மேல் நாட்டும்படிச் செல்வோராகிய, கலியுகத்திலே விளங்குகின்ற **கரிகாற்பெருவளத்தான்** என்னும் சோழ அரசர்க்கு, முன்னே இதனைக் கண்டு (சிந்து மேதன் என்னும்) ஒரு வேடன் சென்று இதன்சிறப்பைச் சொல்லத், திருத்தம் செய்யப்பெற்ற நான்கு காததூரம் சுற்றெல்லையுடைய ஒரு நகரமாக அமைத்துக்கொண்டு, மலையைப்போலும் பெருமதிலை நான்கு பக்கத்திலும் சூழச்செய்து, அவர், அனேகம் குடிகளை அவ்விடத்தில் குடியிருக்கும்படி செய்த பெருமையுடன் விளங்கும்.

(வி - ரை) என்றும் உள்ள - பிரளயத்திலும் அழியாத. பிரளயசித் என்று பேர் பெற்ற.

கலியுகத்தில் - இந்நகர் என்றும் நிலைத்திருப்பதனுல் இங்குச் சொல்லப்படுவது கலியுகத்தில் அதனுடைய தோற்றம் நிலை என்ற வரலாறுகளாம் என்பதாம்.

கரிகால் பெருவளத்தோன் - தீயினுற் கரிந்த காலையுடைமையாற் கரிகாற் சோழர் என்ற காரணப் பெயர்பெற்ற அரசர். இவரே இக்கலியுகத்தில் இந்நகரத்தை அமைத்தவர். இவரது திருவுருவம் ஏகாம்பரநாதர் கோயில் உள் வாய்தலின் முன்பு வைத்து வணங்கப்படுகிறது காண்க. படம் பார்க்க. அரசர் பெருந்திருவெல்லாமுடையாரான வளம்பற்றி இவரைப் **பெருவளத்தோன்** என்று பழைய நூல்கள் எல்லாம் கூறும்.

புலி இமயமால் வரையில் வைக்க ஏகுவோன் தனக்கு-கரிகாற் சோழர் இமயமலைவரை நாடுகொண்டு அடிப்படுத்தி இமயத்தில் தமது புலிக்குறியைப் பொறித்து வெற்றிகொண்டனர் என்பது வரலாறு. இதனை, "அசைவி லூக்கத்து நசைபிறக் கொழியப், பகைவிலக் கியதிப் பயங்கெழு மலையென, விமையவ ருறையுஞ் சிமயப் பிடர்த்தலைக், கொடுவரி யேற்றிக் கொள்கையிற் பெயர்வோற்கு" என்ற சிலப்பதிகாரத்தாலும், (இந்திரவிழா - காதை - 95-98), அதற்கு அடியார் நல்லார் எழுதிய உரையாலுமறிக. அவ்வாறு இமயம் நோக்கிப் புறப்படும்போது வேடன் காஞ்சியின்

பெருமைகண்டு வந்து சொன்னுகைக், கரிகாற்சோழர் அங்குச்சென்று, காடெறிந்து நாடுகண்டு, நான்கு காதம் எல்லை வகுத்து நகராக்கி மதில்போக்கிக் குடியிருத்தினர் ; காரிக்கடவுளை வழிபட்டு அவர்பாற் செண்டுபெற்று ஏகி, அச்செண்டினைக் கொண்டு இமயத்தலையில் எறிந்து வெற்றிபெற்றனர் என்பது இப்பாட்டிற் குறித்த சரித வரலாருகும். சோழர் இமயத்தில் புலி பொறித்த வரலாறுபற்றி 552 - 608-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

வன் திறல் - ஒரு பொருட் பலசொல்; மிகுதி குறித்தது. மிக்க வலிமையுடைய.

புலி - புலி முத்திரை. இது சோழர் மரபுக்குரியது. "புண்டரிகம் (புலி) பொன் வரைமே லேற்றி" (608) என்றதும், பிறவும் காண்க. சோழர் குலத்தின் முதற்குரவ ரான வியாக்ரபாதரின் இலச்சினைபோலும். **இமயமால் வரைமேல் புலி வைக்க ஏது வோன்** என்க. இமயமலையில் புலிக்குறி பொறிக்கச் செல்வோன்.

இமயமலையை வடபெருங்கல் என்பது மதுரைக்காஞ்சி (70). **வேடன் கண்டு உரைசெய்த** வரலாற்றின் விரிவு காஞ்சிப்புராணத்துட் காண்க. இவ்வாறே மதுரைச் சிறப்பை ஒருவணிகன் கண்டு குலசேகர பாண்டியனுக்குச் சொல்ல அவன் சென்று கண்டு காடெறிந்து திருமாளிகையும் நகரமும் ஆக்கிய செய்தி திருவிளையாடற் புராணத்தினு லறியப்படுவதாகும். இவ்வாறே தில்லையின் வரலாறும் காண்க.

கரிகாற் பெருவளத்தோன் - ஏகுவோன்றனக்கு - வேடன் - கண்டு உரைசெய்ய - வகுத்து - மதில்போக்கிக் - குடியிருத்தின - கொள்கையின் - நகர் - கலியுகத்தில் - விளங்கும் என்று கூட்டி முடித்துக்கொள்க. உலகத் தோற்றம், ஒடுக்கம், முனிவர் மரபு, அரசர் மரபு, சரிதம் என்ற ஐந்தும் கூறுதல் புராணத்துக்குரிய உறுப்புக்களாத லின் இவ்வாறு அவையெல்லாம் அமைய இங்கு எடுத்துக் கூறினர் என்க. புராணம் பாடுவித்த அநபாயரது மரபின் தொடர்புபற்றிய சிறப்பும் உடன்கண்டவாருயிற்று. 85

மதில் சூழ்ந்த அகழி

வேறு

1163. தண்காஞ்சி மென்சினைப்பூங் கொம்ப ராடல்
சார்ந்தசைய வதன்மருங்கு சுரும்பு தாழ்ந்து
பண்காஞ்சி யிசைபாடும் பழன வேலிப்
பணைமருதம் புடையுடைத்தாய்ப் பாரி னீடுந்
திண்காஞ்சி நகர்நொச்சி யிஞ்சி சூழ்ந்த
செழுங்கிடங்கு திருமறைக ளொலிக்குந் தெய்வ
வண்காஞ்சி யல்குன்மலை வல்லி காக்க
வளர்கருணைக் கடலுலகஞ் சூழ்ந்தா னாலும். அசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. குளிர்ச்சியையுடைய காஞ்சிமரத்தின் மெல்லிய கிளைக ளாகிய பூங்கொத்துக்களையுடைய கொம்புகள் (காற்றினுல்) ஆடலைப் பொருந்தி யசைய, அதன் பக்கத்தில் வண்டுகள் விரும்பிவந்து காஞ்சிப்பண் ணிசையைப் பாடுதற் கிடமாகிய மாஞ்சோலையைத் தனக்கு வேலியாகவுடைய வயல்களோடு கூடிய மருத நிலத்தை அருகில் உடையதாய், உலகத்தில் நீடுகின்ற வலிய காஞ்சி நகரத்தின் வலிய நொச்சியாகிய **மதிலைச் சூழ்ந்த செழித்த அகழியானது**, சிறந்த வேதங்கள் சத்திக் கின்ற தெய்வத் தன்மையுடைய வண்மையுடைய காஞ்சி என்கின்ற அணியை அணிந்த இடையினையுடைய மலைவல்லியார், காக்கின்றதனுல், வளர்கின்ற கருணைக்கடலானது இவ்வுலகத்தைச் சூழ்ந்திருந்தால் எவ்வாறிருக்குமோ அதனை ஒக்கும்.

(வி - ரை) காஞ்சி (மென்சினை) = மாமரம். காஞ்சிப்பண் இசை என்க. காஞ்சி-மருதப்பண்களுள் ஒன்று. திண்காஞ்சி நகர் - காஞ்சி நகரத்தின் பெயர். வண்காஞ்சி-பெண்கள் அணியும் மேகலை என்னும் அணி. இவ்வாறு ஒருசொல் பலமுறையும் வருவது சொற்பின் வருநிலை என்ற அணி.

ஆடல் சார்ந்து அசைய - சுரும்புதாழ்ந்து வண்காஞ்சி இசைபாடும் என்றதனால் மாவின் பூங்கொம்பர் ஆடற் பெண்கள்போல ஆடலினைப் பொருந்தியசைய வண்டுகள் அவ்வாடற் பெண்களின் பக்கம் தாழ்ந்து வணக்கத்துடன் அவ்வாடலுக் கேற்றபடி பாடல் பாடுகின்றன என்றதோர் நயமும் கண்டுகொள்க.

பூங்கோம்பர் - பூங்கொம்பு போன்றார் என்ற தொனிப்பொருட்சுவையுங் காணத்தக்கது.

தாழ்ந்து - தாழ்தல் - விரும்புதல். பழனம் - இங்கு மாமரச்சோலை குறித்து நின்றது; ஆகுபெயர். வேலிமருதம் - மருதவயலின் கரைப்பக்கம் மாஞ்சோலையிருத்தலால் பழனவேலி என்றார்.

நோச்சி இஞ்சி - நொச்சியாகிய மதில் - காவலினை வேண்டாத அரண் என்றபடியாம்.

இஞ்சி சூழ்ந்த கிடங்கு - கருணைக்கடல் - உலகத்தைச் சூழ்ந்தால் - ஒக்கும் என்று கூட்டுக.

திருமறைகள் ஒலிக்கும் தேய்வ வண்காஞ்சி என்றது மேகலையின் ஆர்ப்பரவம் வேத வொலியினைப்போன்று உளதென்றதாம். மறைகள் சத்தித்துத், தொண்டு பூண்டார்க்கு இறைவி இருக்கும் இடம் அறிவிப்பதால் வள்ளன்மையுடைய காஞ்சியாம் என்பது குறிப்பு. அம்மையார்க்கு வேதமே காஞ்சி என்ற அணியாம்; ஆதலின் வேதமாகிய காஞ்சி (அணிகலன்) என்றலுமாம். வண்சிலம்பு அரற்ற-(1160) என்றது காண்க.

காக்கக் கருணைக்கடல் உலகத்தைச் சூழ்ந்தால் மானும் என்றது கருணை வடிவாகிய அம்மையார் நாற்புறமும் காவல் புரிதலின் கருணைக்கடல் சூழ்ந்தாற் போலும் என்றார்; உலகம் என்றது காஞ்சியை யுணர்த்திச் சுட்டுப் பெயராய் நின்றது என்றலும் பொருந்தும். 86

மதிலும் அகழியும்

1164. கோந்தலர்பூங் குழலிமையக் கொம்பு கம்பர்
 கொள்ளும்பூ சனைகுறித்த தானங் காக்க
மந்திரமா மதிலகழி, யவர்தாந் தந்த
 வாய்மையா கமவிதியின் வகுப்புப் போலு;
மந்தமில்சீர்க் காஞ்சியைவந் தடைந்தார்க் கன்றி
 யடைகளங்க மறுப்பரிதென் றறிந்து சூழ
வந்தணைந்து தன்கறுப்பு முவர்ப்பு நீக்கு
 மாகடலும் போலுமலர்க் கிடங்கு மாதோ. அஎ

(இ - ள்) மலர்க்கிடங்கு - நீர்ப்பூக்கள் நிறையப் பூத்தற் கிடமாகிய அகழியானது; கொந்தலர்...காக்க - கொத்துக்களாக அலர்ந்த பூக்களைச் சூடிய கூந்தலினையுடைய பார்வதிதேவியார், திருவேகாம்பர நாதர் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும் பூசைத்தானத்தைக் காப்பதற்காக; அவர்தாம்......வகுப்பு - அவ்விறைவரால் அருளிச் செய்யப்பட்ட உண்மை யாகமங்களின் விதிப்படி வகுக்கப்பட்டவையாகிய; மந்திரமா மதில் அகழி - மந்திரத்தால் அமைத்த மதில்களுடன் கூடிய அகழிகளை;

போலும் - ஒத்திருக்கும்; (அன்றியும் அந்த அகழியானது) அந்தமில்......மாகடலும் போலும் - கெடுதலில்லாத சிறப்பினையுடைய காஞ்சி நகரைவந்து அடைந்தவர்களுக் கல்லாது தம்மைப்பற்றிய குற்றங்களை நீக்கிக்கொள்ளுதல் அருமையாமென்று அறிந்து அக்காஞ்சியைச் சூழவந்து தனது கறுப்பையும் உவர்ப்பையும் நீக்கிக்கொள்ளும் பெரிய கடலினையும் ஒத்திருக்கும்.

(வி - ரை) மலர்க்கிடங்கு, இமயக் கொம்பு - தானங்காக்க - ஆகமவிதியின் - மந்திரமாமதில் அகழி - வகுப்புப்போலும்; - மாகடலும்போலும் என்று கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

பூசனை குறித்த...வகுப்பு - பூசைக்குரிய ஐவகைச் சுத்திகளுள் இது தானசுத்தி எனப்படும். "......ஐவகைச் சுத்திசெய் தாசனம் மூர்த்தி மூர்த்திமானும் சோதியை யும் பாவித்து ஆவாகித்து......" (சித்தி - 8 - 20) முதலியவை பார்க்க. ஐந்து சுத்தி யாவன ஆன்மசுத்தி - தானசுத்தி - திரவியசுத்தி - மந்திரசுத்தி - இலிங்கசுத்தி - என் பனவாம். இவற்றைச் செய்யும்முறை ஆகமங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ளன. இது உரிய மந்திரம் பாவனை கிரியைகளால் பூசைத்தானத்துக்குவரும் இடையூறுகளைப் போக்கி நான்கு மூலைகளினும் தீயின் ஒளியுடன் சொலிக்கின்ற மூன்று மதிலும், அவற்றைச் சுற்றி மூன்று அகழியும், உண்டாக்கியும், அவ்வாறே சத்தியாகின்ற காவலை மேலும் கீழும் உளதாக்கியும், எல்லாவகைக் காவலும் பொருந்தச் செய்து கொள்ளுதலாம் என்பர். ஞான பூசையிலும் ஐவகைச் சுத்தியுண்டு. "மண்முதற் கரணமெல் லாம்" (97) என்ற சிவப்பிரகாசத் திருவாக்குக் காண்க. இவையெல்லாம் ஆகமநூல் வல்லார்வாய் முறைப்படி கேட்டுணரத் தக்கன.

மந்திரமாம் மதில் அகழி - உரிய மந்திரங்களாலும் பாவனை கிரியை என்பவற்று லும் செய்து அமைக்கப்பட்ட மதில்களுடன்கூடிய அகழிகள். **ஆம்** - என்றதனால் மந்திரத்தின் முன்வரும் பாவனையும் பின்வரும் கிரியையும் கொள்ளப்படும். **மந்திரம்** - நினைப்போனைக் காப்பது.

வாய்மை ஆகமம் - உண்மைப் பொருளை உணர்த்தும் ஆகமம். ஆகமங்களின் உண்மைப்பொருள்களாகிய முப்பொருள்களை வடித்தெடுத்து உணர்த்தும் சித்தாந்த ஞானசாத்திரங்கள் மெய்கண்ட சாத்திரங்கள் என்னப்படுதலும் காண்க.

அந்தமில்சீர் - "என்றுமுள்ள இந்நகர்" (1164) என்றது காண்க.

அடைந்தார்க்கன்றி - **அரிது** - எதிர்மறை உறுதி குறித்தது. **அடைகளங்கம்** - அநாதியே உயிருடன் வரும் மூலமலம்.

அறிந்து - சூழவந்து - அணையும் - மாகடல் - தற்குறிப்பேற்றம்; அறிதலும், அறிந்தபடி செய்தலும் என்ற உணர்ச்சியுடையதாய்க் கூறுவதால். தனக்குக் கறுப்பும் உவர்ப்பும் உள்ளதென்றுணர்தலும் நீக்கும் வழியறிதலும் ஆம். கிடங்கு கடலும் போலும் என்பது அகழியின் அகலமும் ஆழமுமான நீர்ப்பரப்புக் குறித்தது. மெய்யும் உருவும் பற்றி எழுந்த உவமையை உள்ளுறுத்தது.

ஆகமவிதியின் வகுப்புப் போலும் - என்றது வினையும் பயனும் பற்றி எழுந்த உவமை. இவ்வுவமைகளினால் **ஆகமவிதிப்படி பூசை** செய்யும் சிவசாதனமும், அதனைச் சாதித்தார்க்குக் **களங்கம்** அறுதலாகிய பயனும் உள்ளுறையாகக் காட்டிய தெய்வக் கவிநலமும் காணக.

உயிர்களுக்கு ஆணவமும், அதனாற் கட்டுப்பட்டமையாகிய பசுத்துவமும் சகச மாகிய களங்கமாதல் போலக், கடலுக்குக் கறுப்பும் உவர்ப்பும் சகசமா யுடனேதோன் றிய களங்கமென்பதும் காண்க. இவ்விரண்டுமில்லாத தன்மையால் காஞ்சியை அடைந் ததனால் கடல் இவை நீங்கப் பெற்றது என்பது உவமத்தின் உள்ளுறை. **நீக்கும்** -

என்றதும் காண்க. இவ்வாறே உயிர்களும் தமது சிவமுயற்சிகளால் களங்கம் நீக்கிக் கொள்ளலாம் என்பதும் குறிப்பு. பூசையும் பூசைக்குரிய அவசியமும் கூறிய பொருத்தமும் காண்க. 87

மதில்வாயில்

1165. ஆங்குவள ரெயிலினுடன் விளங்கும் வாயி
லப்பதியில் வாழ்பெரியோ ருள்ளம் போல
வோங்குநிலைத் தன்மையவா யகில முய்ய
வுமைபாக ரருள்செய்த வொழுக்க மல்லாற்
றீங்குநெறி யடையாத தடையு மாகிச்
செந்நெறிக்க ணிகழ்வாய்மை திருந்து மார்க்கந்
தாங்குலவ நிலவிவள ரொளியா லென்றுந்
தடநெடுவா னளப்பனவாந் தகைய வாகும். 88

(இ - ள்) வெளிப்படை. அவ்விடத்தில் மதிலினுடன் விளங்குகின்ற வாயில்கள் அந்த நகரத்தில் வாழும் பெரியோர்களுடைய உள்ளம்போல ஓங்குதலும் நிலைத்தலுமாகிய தன்மையுடையனவாகி, உலகத்தார் உய்யும்பொருட்டு உமைபாகராகிய சிவபெருமான் அருளிச்செய்த நல்லொழுக்கமல்லாது தீங்கு நெறிகள் அடையாத தடைகளுமாகிச், செம்மை நெறியின்கண் நிகழும் வாய்மையுடன் விளங்கும் ஆகமவிதிகள் தாம் பொருந்த நிலவி வளர்கின்ற ஒளியினால் என்றும் பெரிய நீண்ட ஆகாயத்தை அளப்பனபோன்ற தன்மையுடையனவாகும்.

(வி - ரை) வாயில் - இது நகரத்தைச் சுற்றியுள்ள மதிலின் வாயில்களைக் குறித்தது. இவை வேறு; ஆலயக் கோபுரவாயில் வேறு. இவற்றையே கோயில் வாயில் என்றுரைப்பாரும் உண்டு.

ஆங்கு - மதில் அகழியின் பக்கம். வாயில் - உள்ளம்போல் - தன்மையவாய் - தடையுமாகி - அளப்பனவாம் தகைய ஆகும் என்று முடிக்க.

வாயில் பெரியோர் உள்ளம்போல் ஓங்கி நிலைத்த தன்மைய என்றதாம். ஓங்குதல் - நிலைத்தல் - பெரியோர் உள்ளத்தின் தன்மைகள்; ஓங்குதல் - உயர்வையே நினைத்தலும், நிலைத்தல் - நடுநிலை பிறழாமையும் அசைவின்மையுமாம்.

வாயில் ஓங்குதல் - உயர்ந்திருத்தல். வாயிலின் நிலைத்தன்மை - நடுநிலையின் அமைந்திருத்தல். மனையின் முன் பாகத்தை நவக்கிரகங்களுக்கும் பங்கிட நடுவில்நின்ற புதனின் பங்கில் வாயில் அமைத்தால் அது என்றும் ஓங்கும் என்பது நம் நாட்டு மரபு. வாயில் நிலை - என்ற பெயர் வழக்கும் காண்க. தன்னிடம் வந்தடையத் தக்க எல்லா உயிர்களையும் ஒப்ப உள்ளே விடுதலானும் நடுநிலையில் நிற்பது திருவாயில் என்க. வாயில் - வாயில்கள். சாதி யொருமை; ஆதலின் தன்மையவாய், தடையுமாகி, அளப்பன ஆம் தகைய எனப் பன்மை வினைகள் கொண்டது.

உமைபாகர் அருள்செய்த ஒழுக்கம் - ஆகமவிதிகளில் விதித்த சிவநெறி யொழுக்கம். ஏனையவெல்லாம் தீங்குநெறி எனப்படும் என்க. "திருவீழி மிழலை யானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின் றாரே", "திருநாகேச் சரத்து ளானைச் சேராதார் நன்னெறிக்கட் சேரா தாரே" என்பனவாதி திருத்தாண்டகங்கள் காண்க. தீங்குநெறி - ஆகம முதலிய நூல்களால் விலக்கப்பட்டவை; வாயிலைக் குறிக்கும்போது பகைவரால் இடையூறு வரும் வழிகள்.

பெரியோர் உள்ளம் - *சிவவொழுக்கமல்லாது தீயொழுக்கம் உட்புகவிடாது. அதுபோல* **வாயிலும்** *நல்லொழுக்கம் உட்புகவிட்டும், அல்லொழுக்கம் உட்புகவிடாமலும் உள்ளது.*

செந்நெறி - *செம்மைநெறி. சிவநெறி.* **திருந்து மார்க்கம்** - *சன்மார்க்கம்.*

வளர் ஒளியால் - *பெருவாயிலிற் றிகழ்கின்ற ஒளிகளால் வானமும் விளங்குவதாகும். பெரியோர் உள்ளம் தன்னுள் வளரும் வாய்மை ஞான ஒளியால் ஞானகாயம் - சிதாகாசம் என்னும் இறைவனுலகை அளக்கும் தன்மையுடையதாகும். "சுடர்மனக் குகை" என்ற காஞ்சிப்புராணங் காண்க.* 88

1166. *மாறுபெற லருங்கனக மாட நீடு*
மணிமறுகு நெடுந்தெருவும் வளத்தில் வந்த
வாறுபயி லாவணவீ திகளு மற்று
மமைந்தநக ரணிவரைக ணடுவு போக்கிக்
கூறுபடு நவகண்ட மன்றி மல்கக்
கொண்டவநே கங்கண்ட மாகி யன்ன
வேறொருமண் ணுலகுதனி லுளதா மென்ன
விளங்கியமா லோகநிலை மேவிற் றன்றே. அகூ

(இ - ள்) *வெளிப்படை. ஈடில்லாத அரிய பொன்மயமாகிய மாளிகைகள் மிகவுமுள்ள அழகிய வீதிகளும், நீண்ட தெருக்களும், பற்பலவாற்றாலும் வந்த வளங்களும் பொருந்தி விற்கப்படும் அங்காடி வீதிகளும், மற்றுள்ளவைகளும், அமைந்த அந்த நகரமானது, அழகிய வரைகளை நடுவில் அமைத்து வெவ்வேறாகப் பிரித்திருக்கும் நவகண்டங்களேயன்றி நெருக்கங்கொண்ட அநேகங்கண்டங்களையுடைய வேறொரு பூமண்டலத்தைத் தன்னிடத்திற் கொண்டுள்ளதாம் என்று சொல்லும்படி விளங்குகின்ற மாலோகத்தின் தன்மையைப் பொருந்தியது.*

(வி - ரை) *மணிமறுகு - நெடுந்தெரு - ஆவணவீதி - மற்றும் என்பன பலவகைப்பட்ட வீதிகளைக் குறித்தன. மறுகு - தெரு - வீதி என்பன ஒரு பொருள் குறித்த பல சொல்லாயினும் இங்குப் பலவகை வீதிகளைக் குறிக்க இவ்வாறு பல சொற்களால் கூறினர்.* 1177*-ம், முன் இதுபோல் வந்த பிற இடங்களும் காண்க.*

மாட நீடு மறுகு - *என்றதனால்,* **நெடுந்தெரு** *என்பது பெருமாளிகைகளில்லாத சாதாரண வாழ்க்கையுடைய வீடுகள் கொண்டதென்பதாம்.*

ஆறு வந்த வளத்திற் பயில் *என்க.* **ஆறு** - *வழி. மலைபடுபண்டம் முதலியன வாகப் பல நிலங்களினின்றும் வரும் வகை.*

அணிவரைகள் - *அழகிய வீதிகள் இரேகைகள் போன்று நகரத்தைப் பல பிரிவுகளாகப் பிரிப்பதனால் இவற்றை* **வரைகள்** *என்றார். வீதிகள் அழகு பொருந்த நீண்டு ஒழுங்குபட அமைந்திருத்தல் நகர அமைப்பின் சிறப்பாகும்.*

வரைகள் நடுவு போக்கிக் கூறுபடு நவகண்டமன்றி - **வரைகள்** - *மலைகள்; பெருமலைகளே நிலவுலகத்தைக் கண்டங்களாகப் பிரிப்பன; அதுபோல் வீதிகள் நகரத்தைப் பல கண்டங்களாகப் பிரித்தன என்றும், இங்கு* **வரைகள்** *என்பது மலைகளைப்போன்ற மாடங்களை யுணர்த்தின என்றும் கூறுவாருமுண்டு. கண்டங்களை வகுக்கும் பெருமலைகள் ஏழு என்ப. அவை - இமயம், ஏமம், நிடதம், நீலம், சுவேதம், சிருங்கம், கந்தமாதனம் என்பன.*

நவகண்டமன்றி - அநேகம் கண்டமாகி - ஒன்பது கண்டங்களேயல்லாமல் அநேகங் கண்டங்களாகப் பிரிந்து காணப்படுவதால் என்க. நவகண்டங்களாவன - பரதகண்டம், கிம்புருடகண்டம், அரிவருடகண்டம், இளாவிரதகண்டம், இரமிய கண்டம், இரணியகண்டம், குருகண்டம், கேதுமாலகண்டம், பத்திராசுவகண்டம் என்பன.

மகாலோகம் - மேலேழுலகங்களுள் ஒன்று. அனேகம் உலகங்களைக் கொண்டது. மெய்பற்றி எழுந்த உவமம். பூமியில் பரதகண்டம் முதலிய ஒன்பது கண்டங்கள் உள்ளதேபோல், நகரங்களில் ஒன்பது கோள்களில் ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒவ்வொரு கண்டம் பொருந்துமாறு ஒன்பது கண்டமாக அமைக்கப்படுவதும் ஒரு மரபு.

அன்றே - ஏ - அசை. 89

1167. பாகமருங் கிருபுடையு முயர்ந்து நீண்ட
படரொளிமா ளிகைநிரைகள் பயின்மென் கூந்தற்
றோகையர்தங் குழாமலையத் தூக்கு முத்தின்
சுடர்க்கோவைக் குளிர்நீர்மை துதைந்த வீதி
மாகமிடை யொளிதழைப்ப மன்னி நீடு
மருங்குதா ரகையலைய வரம்பில் வண்ண
மேகமிடை கிழித்தொழுகுந் தெய்வக் கங்கை
மேனதிகள் பலமண்மேல் விளங்கி யோக்கும். கூ0

(இ - ள்) வெளிப்படை. பகுக்கப்பட்ட இருபக்கங்களிலும் உயர்ந்து நீண்ட பரந்த ஒளியை வீசுகின்ற மாளிகைகளின் வரிசைகளில் பயிலும் மெல்லிய கூந்தலினை யுடைய பெண்களின் கூட்டங்கள் அலங்காரத்தின் பொருட்டு அசையும்படி தொங்க விட்ட குளிர்ந்த தன்மையுடைய முத்துமாலைகளின் ஒளிப்பிழம்பு மிக்கு வீசும் வீதி யானது, ஆகாயத்தில் நெருங்கிய ஒளிதழைக்கும்படி நிலைத்து விளங்கும் பக்கத்தில் எல்லையில்லாத நிறங்களையுடைய நட்சத்திரங்கள் அலையும்படி மேகங்களை இடையிற் கிழித்து ஒழுகி வருகின்ற தெய்வக்கங்கை முதலிய மேல் நதிகள் பலவும் இந்நிலவுல கத்தில் விளங்குவதனை ஒத்திருக்கும்.

(வி - ரை) (1) **படரொளி மாளிகை** - விண்ணொளி தழைப்பன; (2) **தோகையர் தம் கூந்தல் அலைதல்** - வரம்பில் வண்ணம் மேகம் காட்டின; (3) **அலையத்தூக்கு முத்தின் சுடர்க்கோவை** - தாரகை அலைதல் போன்றன; (4) **குளிர்நீர்மை துதைந்த வீதி** - மேகங் கிழித்தொழுகும் தெய்வக் கங்கை மேல் நதிகள்பல மண்மேல் விளங்கியன போன்றன - என்றிவ்வாறு இந்த உவமையின் பகுதிகளைத் தனித்தனி வைத்துப் பிரித்துக் கண்டுகொள்க.

தூக்கு குளிர்நீர்மை முத்தின் கோவைச் சுடர் என்க. முத்து மாலைகளைத் தூக்கு தல் அணிசெய்தற் பொருட்டு. **நீர்மை** - மணிகளின் இயற்கை ஒளிப்பிழம்பு. முத்துக் கள் குளிர்ந்த நீர்மையுடைய ஒளியையுடையன. நீரோட்டம் என்பர். **முத்தின் சுடர்** - குளிர்ச்சியுடையது என்பார் **குளிர்நீர்மை** என்றார். 492 - பார்க்க.

தெய்வக் கங்கை - தேவதேவனது திருமுடியினின்றும் போதருதல் குறித்தது. தன்னுட் படிந்தோர் மலநீங்கி முத்திபெறச் செய்தலால் தெய்வத்தன்மையுடைய என்று கூறினும் அமையும். **மேல்நதிகள்** - கங்கையிலிருந்து பிரிந்த பல ஆறுகள், இவைபல வீதிகளுக்கு உவமிக்கப்பட்டன,

1167-ல் வாயில் வானளப்பன என்றார்; 1168-ல், அவ்வாறு வாயில் வானளப்பன ஆயின் வானம் முதலிய பல உலகுகளும் இங்குப் பொருந்துவனவோ? எனின், ஆம்; இந்நகர் அனேகம் கண்டமாகி மாலோக நிலைமேவிற்று என்றார். 1169-ல், அவ்வாறு பல உலகங்களும் கூடும் மாலோகநிலை மேவுமாயின், அந்த மேலுலகத்திலுள்ள ஆறுகள் இங்குக் காணப்படுவனவாமோ? எனின், ஆம்; தெய்வக்கங்கைமேனதிகள்பல மண்மேல் விளங்கியொக்கும் என்றார் என இம்மூன்றுபாட்டுக்களும் தொடர்பாகி வரும் தெய்வக்கவி நலமும் காணத்தக்கது.

விளங்கினல் ஒக்கும் என்பது விளங்கி யொக்கும் எனத் திரிந்து நின்றது:

விளங்கி ஓங்கும்—என்பதும் பாடம். 90

1168. கிளரொளிச்செங் கனகமயந் தானாய் மாடு,
கீழ்நிலையோர் நீலச்சோ பானம் பூணக்
கொளவமைத்து மீதொருபாற் கன்ன சாலை
குலவயிரத்தா லமைத்த கொள்கை யாலே,
யளவில்சுடர்ப் பிழம்பானார் நம்மைத் தேடி
யகழ்ந்தேன மானானு, மன்ன மாகி
வளர்விசும்பி, லெழுந்தானும் போல நீடு
மாளிகையு முளமற்று மறுகு தோறும். கூக

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேறு அந்த வீதிகள்தோறும் சில மாடங்கள் ஒளி கிளரும் செம்பொன்னின் மயமாய்ச் செய்யப்பட்டுப் பக்கத்தில் கீழ்நிலையில் நீலமணிகளழுத்திய படிகளையுடையனவாய், மேல் நிலையில் ஓர் பக்கத்தில் சிறந்த வயிரமணி வகையால் அமைத்த சாளரத்தைக் கொண்டிருக்கின்றமையாலே, அளவில்லாத ஒளிப் பிழம்பாகி நின்ற சிவபெருமானுடைய அடியினையும் முடியினையும் தேடிக் காணும் பொருட்டு வராக வடிவங்கொண்டு நிலந்தோண்டிச் சென்ற விட்டுணுவும், அன்னவுருக் கொண்டு பறந்து சென்ற பிரமனும்போல நீடியுள்ளன.

(வி - ரை) (முன்பாட்டிற் கூறியபடி) கங்கையின் கிளைநதிகள் போன்று விளங்கிய பல வீதிகளில் பல மாளிகைகள் விளங்கின; அவை தூய செம்பொன் மயமான ஒளி வீசும்படி அமைந்திருந்தன; அவற்றின் கீழ்நிலையில் ஓர் பக்கம் நீலநிறமமைந்த படிகளும், மேல்நிலையில் வயிர ஒளி வீசும்படி அமைந்த சாளரமும் விளங்கின; கீழேயுள்ள நீலப் படிகள் கரிய திருமாலைப்போலவும், மேல்விளங்கிய வயிரவொளிச் சாளரம் வெள்ளையன்னமாகிய பிரமதேவனைப்போலவும் தோன்றின; இத் தோற்றம் ஆயிரத்தெட்டு மாற்றாகி ஒளிவிடும் செம்பொன்போல விளங்கிய சிவபெருமானை மாலும் பிரமனும் முறையே கீழும் மேலும் தேடிச்செல்வதுபோல விளங்கிற்று என்பதாம்.

ஒளிச் செங்கனக மயம் - செம்மேனியம்மானுடைய ஒளி. "ஆயிரத் தெட்டு மாற்றாக ஒளிவிடும் பொன்" என்பர் தாயுமானார். தூய பசும்பொன் செம்மைநிறம் மிக்கிருக்கு மென்ப.

சோபானம் - படிகள். **கன்னசாலை** - உயர்நிலையில் அமைக்கும் சாளர வாயில். மேன்மாடத்தில் முன்புறம் காதுபோல நீண்டிருக்கும் பரண்கூடு. **கன்னம்** - காது. இது மேனிலையிலும், **சோபானம்** கீழ்நிலையிலும் அமைக்கப்படுவன.

கொள்கை - கொண்டிருத்தல். **கை** - தொழிற்பெயர் விகுதி.

ஏனம் ஆனானும் - அன்னமாகி எழுந்தானும் போல, நீலச் சோபானமும் வயிரக் கன்ன சாலையும் தோன்றின என்று முறையே நிரனிறையாக உவமைகளைக் கூட்டுக.

நீலச் சோபானமும் வயிரக் கன்னசாலையும் மாலுமயனும்போல்வன என்ற ஆற்றலினால் ஒளிச்செங்கனக மயமாடங்கள் பொன்னொளிப் பிழம்பாகிய சிவபெருமானை நினைவூட்டின என்பது கருதப்படும். முன்னவற்றை வெளிப்பட உவமை முகத்தாற் கூறிய ஆசிரியர், பின்னதனைக் கருதலளவையாற் பெறவைத்தது அவரது தெய்வக் கவிநல மாண்பாகும். என்னை? இறைவன் "தனக்குவமை யில்லாதான்" ஆதலின் உவமை கூறுதல் அமையாது என்பதும், இறைவருண்மை (இருப்பு) காட்சியளவையாலன்றிக் கருதல் - உரை என்கின்ற அளவைகளாலே பெறப்படும் என்பதும் ஞானசாத்திர முடிபாதலானும், மாலும் அயனும் தேடியபோது இறைவர் வெளிப்பட்டும் அறியவாராது மறைந்து நின்றாராதலானும் இவ்வாறு உவமையால் உய்த்துணரவைத்துக் கூறினாரென்க. காவிரியைப் பிரமனுக்கும் அடியவர்க்கும் உவமித்த ஆசிரியர் அதனை இறைவரது முடியினின்று வரும் கங்கைக்கும் அம்மையாரது கருணையினொழுக்கத்துக்கும் உவமித்ததன் உள்ளுறையினையும் இங்கு நினைவு கூர்க. 54 - 57 பாட்டுக்கள் பார்க்க. அவ்வாறே இங்குக் கங்கையும் பிரமனும் மாலும் (வரும் பாட்டில்) அடியவருமே உவமிக்கப்பட்ட தெய்வக்கவி மாண்பும், வேறு பதார்த்தங்கள் பாராது பரமே பார்த்திருக்கும் ஆசிரியரது திருவுள்ளத்தின் மாண்பும் குறிக்கொள்க.

கனகமயம் - நீலம் - வயிரம் - செம்பொன் ஒளி வீசுமாறு மாடங்களைச் சுதை போக்கி அமைப்பதும், நீலம் கருமை நிறம் வீசப் படிகளமைப்பதும், சாளரம் வெண்ணிற ஒளி பொருந்த அமைப்பதும் இந்நாளிலும் இயல்பிற்காணும் காட்சியாகும்.

முன்பாட்டிற் கங்கையினை உவமித்தாராதலின், அக்கங்கை சூடிய பெருமானது தோற்றமும் இங்குக் காணப்படுமோ? எனின் ஆம் என்று கூறுவார் போன்று, அது அவரைத் தேடிய அயன் மால் என்ற இவர்களின் தோற்றத்தால் அறியக்கிடக்குமென இப்பாட்டினாற் கூறினார். அவ்வாறு பெருமானது தோற்றம் காணப்பெறுமாயின் அதனைக்கண்டு போற்றி நிற்கும் அடியார்களது காட்சிகளும் உளவாமோ? எனின், அவையும் உள என்ற கருத்து மேல்வரும் (1169) பாட்டால் கூறிய உவமத்தொடர் கருத்தும் காணத்தக்கது.

மாளிகைகள் உள மற்ற—என்பதும் பாடம். 91

1169. மின்பொலிபன் மணிமிடைந்த தவள மாட
மிசைப்பயில்சந் திரகாந்தம் விசும்பின் மீது
பொன்புரையுஞ் செக்கர்நிறப் பொழுது தோன்றும்
புனிற்றுமதி கண்டுருகிப் பொழிந்த நீரால்
வன்புலியி னுரியாடைத் திருவே கம்பர்
வளர்சடையு மிளம்பிறையுங் கண்டு கும்பிட்
டன்புருகி மெய்பொழியக் கண்ணீர் வாரு
மடியவரு மனையவுள வலகி லாத. ௯௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஒளி வீசுகின்ற பல மணிகள் நெருங்கிய வெள்ளிய மாடங்களின்மீது மேற்பதித்த சந்திரகாந்தக் கற்கள் ஆகாயத்தில் பொன்னைப் போன்ற செக்கர் நிறமுடைய அந்திமாலையில் தோன்றும் பிள்ளை மதியாகிய மூன்றாம் பிறைச்சந்திரனைக் கண்டு உருகிச்சொரிந்த நீரினால், வலிய புலித்தோலாடையினை

உடுத்த திருவேகம்பருடைய வளர்ந்து நீண்ட சடையினையும் அவர் அச்சடைமேற் சூடிய இளம்பிறையினையும் கண்டு கும்பிட்டு அன்பினால் உருகி உடம்பெல்லாம் கண்ணீர் வழியநிற்கும் அடியவர்களையும் ஒத்திருக்கும் மாடங்கள் அளவில்லாதன உள்ளன.

(வி - ரை) **தவளமாடம்** - நீறுபூசிய அடியாரையும், **மிசைப்பயில் சந்திரகாந்தம்** - செக்கரையும் பிறையையும் காணும் கண்களையும், (**சந்திர காந்தம்**) - **மதிகண்டு நீர் பொழிதல்** - சிவன்றிருக் கோலங்கண்டு அவ்வடியார் உருகிக் கண்ணீர் பொழிதலையும், **செக்கரும் பிறையும்** சிவபெருமானுடைய செஞ்சடையையும அதன்மேற் சூடும் பிறையையும் போல்வன என்று உவமை கண்டு கொள்க.

தவள மாடம் - இவை வேறு; முன்பாட்டிற் கூறிய செங்கனகமய மாடங்கள் வேறு.

சந்திரகாந்தம் - சந்திரனது கதிர்கள் மேற்றாக்கும்போது நீர்கசியும் இயல்புடைய ஓர் வகைக் கல்.

செக்கர்நிறப் பொழுதுதோன்றும் புனிற்றுமதி - **புனிறு** - ஈன்றணிமையானது. மறை மதிக்கு மூன்றாம்நாள் மேற்றிசையில் தோன்றத் தொடங்கும் மதிக் கீறு குறித்தது. **செக்கர்நிறப்பொழுது** - செந்நிறமுள்ள அந்திமாலைப் பொழுது. "குடதிசை மதியது சூடு சென்னி" (வியாழக்குறி - கடைமுடி - 6) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க.

செக்கர்மாலையிற் பிறையினைக்கண்டு நீர் கசியப்பெறும் சந்திரகாந்தத்தினை மேற் பதித்த மாடங்கள், செக்கர்போன்ற சடையினையும் அதிற்சூடும் பிறையினையும் கண்டு அவற்றால் இறைவருடைய கோலத்தினை உள்ளே கண்டுகொண்டு கண்ணீர் பொழியும் அடியார் போல உள்ளன என்க.

செக்கர் - சிவபெருமானது சடைக்கற்றை போன்றது என்பது "மாலையின், றாங் குருவே போலும் சடைக்கற்றை" என்ற (அற்புதத் திருவந்தாதி) அம்மையார் திருவாக்கானு முணர்க.

மாடங்கள் அடியவரும் போல்வன - என்றது மெய்யும் வினையும்பற்றி வந்த உவமம். **அடியவரும்** - உம்மை உயர்வு சிறப்பு. முன்பாட்டிற்கூறிய தன்மையல்லாமல் இதுவும் என இறந்தது தழுவிய எச்சவும்மை என்றலும் பொருந்தும். 92

1170. முகிலுரிஞ்சுங் கொடிதொடுத்த முடிய வாகு
முழுப்பளிங்கின் மாளிகைகண் முற்றுஞ் சுற்று
நிகரில்சரா சரங்களெல்லா நிழலி னாலே
நிறைதலினா னிறைதவஞ்செ யிமயப் பாவை
நகிலுழுத சுவடும்வளைத் தழும்பும் பூண்ட
நாயகனார் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கு
மகிலயோ னிகளெல்லா மமைத்து வைத்த
வரும்பெரும்பண் டாரநிலை யனைய வாகும். கூங

(இ - ள்) வெளிப்படை. மேகங்கள் உராய்கின்ற கொடிகள் கட்டிய சிகரங்களையுடைய முழுதும் பளிங்குக் கற்களாலமைந்த மாளிகைகளைச் (வெளிப்பக்கம்) சுற்றுகின்ற சரங்களும் அசரங்களும் ஆகிய எல்லாம், நிழல்படுதலினால் உண்டாகிய பிரதிபிம்பங்கள் மூலமாக நிறைதலினால், நிறைதவத்தைச் செய்யும் பார்வதியம்மையாரது முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பும் அணிந்துகொண்ட திருவேகாம்பரநாதர், பிரமதேவனுக்குப் படைப்புத் தொழிலுக்காகக் கொடுக்கும்படியான எல்லாச் சீவராசிகளையும்

ஒருங்கே சேர்த்துவைத்த அரிய பெரிய கருவூலத்தின் நிலைகொண்டன போன்றன வாகும்.

(வி - ரை) நாயகனுர் நான்முகற்குப் படைக்க நல்கும் - சிவபெருமான் பிரமதேவனுக்கு வேதமோதுவித்து இக்காஞ்சியைப் பார்த்துப் படைப்புத்தொழில் செய்வாயென்று காட்டினர் என்ற இத்தல வரலாற்றினை இங்கு நினைவு கூர்க.

இவ்வரலாறுபற்றி முன் உரைத்தவை பார்க்க. படைப்புத் தொழிலினுள்ளேபடும் சீவராசிகளையெல்லாம் பிரமதேவனிடம் நல்குதற்கு இங்கு அமைத்துவைத்தது போலும் என்பதாம்.

1167-ல் முத்துமாலைகள் தூக்கிய மாடங்களும், 1168-ல் செம்பொன் ஒளிவீசும் மாடங்களும், 1169-ல் தவள மாளிகைகளும், கூறி, இப்பாட்டில் முழுப்பளிங்கின் சுடர் மாளிகைகளைக் கூறும் பொருத்தமும் கண்டுகொள்க.

மாளிகைகள் முற்றும் சுற்றும் - பளிங்கு மாளிகைகளின் புறத்திற் சுற்றும் சராசர அண்டங்களின் நிழல் பிரதிவிம்பமாகக் காணப்பட்டன; ஆதலின் அவை (மாளிகைகள்) யோனிகள் எல்லாம் பொருந்தும் கருவூலம்போல விளங்கின; அக்காட்சி பிரமதேவனுக்குப் படைக்க நல்கும் பண்டாரம்போன்றது என்றதாம். மாடங்கள் பண்டாரநிலை மேவின என்பது மெய்பற்றிவந்த உவமம்.

சுற்றும் சராசரங்கள் - உலகமும் அண்டங்களும் சுற்றிச் சுழன்று சூழ்வருவன என்னும் வானசாத்திர உண்மையினை நினைவுகூர்க.

நிழல் - பிரதிவிம்பம். நகில் - முலை. பண்டாரம் - கருவூலம்.

நிறைதவம் செய் - அம்மையாரது செய்தவமே நிறைவுடையது; என்றைக்கும் நித்தியமாகிய சிவபூசையைச் செய்துகொண்டே யிருக்கும் பயன்றருதலால் என்க.

நகிலுழுத சுவடும் வளைத்தழும்பும் பூண்ட நாயகனுர் - 1143–1145 பார்க்க. 93

1171. பொற்களப மாளிகைமேன் முன்றி னின்று
பூங்கழங்கு மணிப்பந்தும் போற்றி யாடும்
விற்புருவக் கொடிமடவார் கலன்கள் சிந்தி
விழுவனவுங், கெழுவுதுணை மேவு மாதர்
அற்புமுதிர் கலவியினிற் பரிந்து சிந்து
மணிமணிச்சே டியர்தொகுக்கு மவையு, மாகி
நற்கனக மழையன்றிக் காஞ்சி யெல்லை
நவமணிமா ரியும்பொழியு நாளு நாளும். கூச

(இ - ள்) வெளிப்படை. பொன்மயமாகிய களபச்சாந்துடைய மாளிகைகளின் மேல் முன்றிலில் நின்று மெல்லிய கழங்குகளையும், அழகிய பந்துகளையும் இறைவரது புகழ்களைப் போற்றிக்கொண்டு ஆடுகின்ற விற்போன்ற புருவமுடைய கொடிபோன்ற மடவார்களுடைய அணிகலன்களிற் சிதறி விழுகின்ற பொறபணிகளும், தழுவும் நாயகர்களுடன் கூடிய பெண்கள் அன்பு முதிரும் கலவியில் அன்பு மிகுதியாகிய செயல்களினுற் சிந்தும் அணிகளினின்றும் வீழ்ந்து சேடிமார்களாற் கூட்டிச் சேர்த்த மணிகளும் ஆகி இவ்வகையில் நல்ல பொன்மழையேயல்லாமல் நவமணிமாரியும் பலநாளும் பொழியும் (அந்நகரில்).

(வி - ரை) பொற்களபம் - மாளிகைகளுக்குப் பூசும் பொற்களபச் சாந்து. பொன் - பொற்றூளும் நிறமும் குறித்தது.

பூங்கழங்கும் மணிப்பந்தும் போற்றி ஆடும் விற்புருவக் கொடி மடவார் - போற்றி - இறைவர் தன்மையை என்று செயப்படுபொருள் வருவிக்க. "தொம்

பைந்து புடைத்தொல்கு நூபுரஞ்சேர் மெல்லடியார், அம்பந்தும் வரிக்கழலும் அரவஞ் செய் பூங்காழி" (சீகாமரம் - சாய்க்காடு - 11) என்றும், "இறைவனது தன்மை பாடிக், கருந்தடங்கண் ணார்கழல்பந் தம்மானைப் பாட்டயரும் கழுமலமே" (மேகரா - 2) என்றும் வரும் ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங்கள் காண்க. மனை முன்றில்களில் வியர்வை எழப் பந்தாடுதல் முன்னாளில் மகளிர்கள் தமது உடல் நலத்திற்கும் உடல் மென்மைக்கும் ஏற்ப விளையாடும் விளையாட்டுக்களுள் ஒன்றாயிருந்தது. கழல் ஆடுதலும் இந்நாளில் வழக்கொழிந்து வருகின்றது. கழல் - கழற்சிக்காய். விற்புருவம் - வில்போன்ற புருவம் மெய்பற்றி எழுந்த உவமம். போற்றி - விளையாட்டுக்களைப் பாராட்டி என்பாருமுண்டு.

கோடி மடவார் - கொடிபோன்ற இடையையுடைய மடவார் என்றலுமாம். கொடி, மடவார்க்கும் இடைக்கும் மெய்பற்றி உவமிக்கப்படும்.

கெழுவுதுணை......கலவி - தமது துணைவர்களுடன் - கணவர்களுடன் - அன்பு மிகுதியினாற் கூடிய கலவித்துறைகளில் ஊடலும் - பின்னர்க் கூடலும் - என்ற இவை முதலியவற்றால் மகளிர்களின் அணிகளினின்று மணிகள் சிந்துவன என்க. அன்பு முதிர்ந்த காமவிகாரத்துட்பட்ட செயல்களானமையின் அன்பு எனப் பாலது அற்பு என்று வலித்தல் விகாரமாயிற்று.

நற்கனக மழையன்றி - காஞ்சியில் முன்னொரு காலத்தில் முகில்கள் பொன்மாரி பெய்தன என்றதொரு வரலாறுமுண்டு. அந்தப் பொன்மழையே யன்றி என்ற குறிப்புமாம். அன்றியும் மேகங்கள் நீர் - பொன் - மணி - முத்து - தீ - மண் முதலியவற்றைப் பெய்யுமென்பதும் நூல்களால் அறியப்படும்.

நாளும் நாளும் - மேல் இருவகைகளைப் பகுத்தாராதலின் நாளும் என்னாது நாளு நாளும் என்று பிரித்துக் கூறினார். அந்நகரில் பொழியும் என வருவித்துக் கொள்க.

சிந்தி விழுவனவும் - தொகுக்கும் அவையும் ஆகிக் கனகமழையன்றி - நவமணி மாரியும் பொழியும் (அந்நகரில்) என்க. 94

1172. பூமகளுக் குறையுளெனுந் தகைய வான
பொன்மாடத் தரமியங்கள் பொலிய நின்று
மாமகரக் குழைமகளிர் மைந்த ரங்கண்
வந்தேறு முன்னறுநீர் வண்ட லாடத்
தூமணிப்பொன் புனைநாளத் துருத்தி வீசுஞ்
சுடர்விடுசெங் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த
காமர்மணி நாசிகையின் மருங்கு தங்குங்
கருமுகில்கள் செம்முகில்க ளாகிக் காட்டும். ௯௫

(இ - ள்) வெளிப்படை. திருமகளுக்கு இருப்பிடமாகும் என்று சொல்லப்படும் தகுதியினையுடைய பொன் மாடங்களின் மேல் நிலா முற்றங்கள் அழகு பொருந்தி விளங்க நின்று பெரிய மகரகுண்டலங்களை அணிந்த பெண்கள், தங்களுடைய நாயகர்கள் அங்கு வந்து ஏறு முன்னர் நறியவாசனையுடைய நீரினால் வண்டலாட்டயர்ந்து விளையாடுதற்காகத், தூயமணிகளிழைத்த அழகாகச் செய்யப்பட்ட உள்துளைகளையுடைய நீர்தூவும் துருத்தியினின்றும் வீசும், ஒளி விடுகின்ற செங்குங்குமப்பூக் கலந்த பனிநீர்த் துளிகள் தோய்ந்துள்ள, அழகிய மணிகள் கட்டிய கோபுர நாசிகையின் பக்கத்தில் தங்கும் கருமுகில்கள் செந்நிற மேகங்களாகித் தோன்றுவன.

(வி - ரை) **பூமகள்** - *செந்தாமரைப் பூவில் இருக்கும் திருமகள். இலக்குமி.* "*பூவி னுளென வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே, மேவு நாமம்*" (*திருஞான புராண* - 1045) *என்றது காண்க.*

பூமகளுக்கு உறையுள் என - *இலக்குமியின் இருப்பிடம் இது என்றது மிக்க செல்வத்தின் நிறைவு குறித்தது. பின் சொல்லும் உவமப் பொருள்களின் தகுதி காட்டுதற்கு இவ்வாறு கூறினார்.* **உறையுள்** - *தங்கும் இடம்.*

அரமியம் - *நிலாமணி முற்றம்.* "*மாளிகையின் மேலால், ஏறி...மணி நிலா முன்றின் மருங்கு*" (316) *என்றது பார்க்க.*

மைந்தர் வந்தேறுமுன் துருத்தி வீசும் குங்குமநீர்த் துவலை தோய்ந்த நாசிகை - *என்றது மாதர்கள், மாடங்களின் மேனிலையில் நிலாமணி முற்றத்தில் எங்கும், துளை யுடைய பொன் துருத்திகளாற் செங்குங்கும நீர்த்துவலைகள் வீசி வைத்தனர்; அதனை அவர்கள் தமது நாயகர் அங்கு ஏறி வருமுன்னர்ச் செய்தனர்; அவ்வாறு முன்னர்ச் செய்தது அவர் வரும்போது வண்டல் ஆடுதற்கு ஆயத்தமாயிருக்கும் பொருட்டாம்; அப்படி வீசப்பட்டு மாடத்தின் நாசிகையில் தோய்ந்திருந்த செங்குங்கும நீர்த்துளிகளை அங்குத் தங்கிய கருமுகில்கள் தோய்ந்ததனால் செந்நிற முகில்களாகிக் காட்டின என்பதாம்.*

பொன்புனை நாளத்துருத்தி - **நாளம்** - *நீண்ட தண்டு.* **பொன்** - *செல்வநிறைவு குறித்தது. பொன்னாற் செய்யப்பட்ட உள் துளைகளையுடைய நீர்வீசும் துருத்தி.* water spray-sprout *என்பர் நவீனர். நீரை அதிகமாகக் வீழ்த்தாமல் மூக்கின் சிறு துளைகளால் நீர்தெளிக்கும் ஒருவகை அமைப்புடைய கருவி.* **துருத்தி** - *காற்றின் உதவியால் வீசுவது.*

நாசிகை - *மாளிகையின் சிகரத்துக்குக் கீழே, நாசி (மூக்கு) போல நீண்டிருக்கும் பகுதி. மாடங்களை ஒரு மனித உடலாகக் கொண்டால் அதன் நாசிபோல்வதனால் நாசிகை எனப்படும். மூக்குப்போலக் காற்று உள் வீசுதற்கும் இவை பயன்படும்.*

நாசிகையின் மருங்கு தூங்கும் கரு முகில்கள் - *மாடங்களின் உயர்ச்சி குறித்தது.* "*செல்வ நெடுமாடஞ் சென்று சேணோங்கிச், செல்வ மதிதோய*" (கோயில் - குறிஞ்சி) *என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க. இதனால் மாடங்களின் செல்வ நிலையும், மகளிர் விளையாட்டும், வாழ்க்கை நலனும் கூறிய வகையால் நகரச்சிறப்பும், குடிச்சிறப்பும் உடன் கூறப்பட்டன காண்க.* 95

1173. இமமலிய வெடுத்தநெடு வரைகள் போல
விலங்குசுதைத் தவளமா ளிகைநீள் கோட்டுச்
சிமையடையுஞ் சோபான நிரையும் விண்ணுந்
தெரிவரிய தூய்மையினா, லவற்றுட் சேர்ந்து
தமர்களுட னிழிந்தேறு மைந்தர் மாதர்
தங்களையும், விசும்பிடைநின் றிழியா நிற்கு
மமரரையு மரமகளிர் தமையும், வெவ்வே
றறிவரிதாந் தகைமையன வனேக மங்கண். ௯௬

(இ-ள்) *வெளிப்படை. பனிமூடுமாறு உயர்ந்த நீண்ட மலைகளைப்போல விளங்கு கின்ற சுண்ணச்சாந்து பூசிய வெள்ளிய மாளிகைகளுடைய நீண்ட சிகரங்களின் உச் சியைச் சேர்வதற்காக அமைக்கப்பட்ட படிகளின் வரிசையையும், மேலேயுள்ள வானுலகத்தினையும் பிரித்து அறியக்கூடாதபடி உள்ள தூய்மையினாலே, அந்தப் படி வரிசைகளுட் சேர்ந்து தமர்களுடன் இறங்கியும் ஏறியும் வரும் மைந்தர்களும் பெண்*

களும் என்னுமிவர்களையும், விண்ணுலகத்தினின்றும் இறங்கிவரும் தேவர்களும் அர மகளிர் என்ற இவர்களையும் வெவ்வேறாகப் பிரித்து அறிவதற்கு அரிதாகிய தன்மை யுடையனவாகிய மாளிகைகள் அனேகம் அங்கு உள்ளன.

(வி -ரை) இமம் - பனி. பனி மூடியிருத்தலால் இமயமலை என்றும், பனிமலை என்றும் பெயர் வழங்குதல் காண்க.

கோட்டுச்சிமை - சிகரத்தின் உச்சி. சிமை - சிகரம். உயர்ந்த நிலையின் உயர்ந்த இடம். மாடங்களிற் கோபுரங்கள் போலவும் சிகரம் போலவும் உயர்ச்சிபெற அமைக் கும் அமைப்புக்கள் காண்க. high towers-minarets என்பர் நவீனர்.

சோபான நிரையும் விண்ணும் அறிவரிது என்றது படிவரிசை எங்கு முடிகின் றது, அதற்குமேல் விண் எங்குத்தொடங்குகின்றது, எனப் பிரித்துக் காணமுடியாத வாறு படிவரிசைகள், கீழிருந்து காண்பவர்க்கு விண்ணிற்போய் மறைந்துபடுவன வாகக் காணப்படுதல்.

மைந்தர் மாதர் தங்களையும் - அமரரையும் அரமகளிர் தமையும் - வெவ்வேறு அறிவரிதாம் தகைமை - மிக உயர்ந்த படிவரிசைகளில் ஏறியும் இறங்கியும் செல்வோ ராதலின் அவர்கள் மனிதரோ அன்றித் தேவர்கள்தாமோ என்று துணிந்து சொல்ல முடியாதபடி உயர்ச்சி யுள்ளது என்க. அந்நாட்டு மைந்தர் மாதர்கள் தேவர்களைப் போன்ற ஒளியும் அழகும் உடையவர்கள் என்ற குறிப்பும்பட நிற்பது காண்க. தேவர்கள் பூவுலகத்திற்கணித்தாக வரும்போது கால்நிலந் தோய்வதுபோல வருவர் என்ற கொள்கையும் கருதுக. சோபானமும் விண்ணும் பிரித்துக் காணவரிதாதல் போல அவற்றுட் சேர்வோரும் பிரித்துக் காணவரியர் என்றதாம்.

அமரர் அரமகளிர் விண்ணிடை நின்றிழிதல் - இங்குக் காஞ்சியை அடைந்து ஏகாம்பரநாதரை வணங்கி உய்யும்பொருட்டு என்பது குறிப்பு. தேவர் - தேவமாதர் பலரும் இங்கு வழிபட்ட வரலாறுகள் காஞ்சிப்புராணத்தினுட் காண்க. 1155-ல் உரைத்தவை பார்க்க. **அரமகளிர்** - ஒருவகைத் தேவசாதிப் பெண்கள்.

வரையே—இசைந்தந்தத்தவளா—நீர்மையினுலவற்றுள்—என்பனவும் பாடங்கள்.

1174. அரவநெடுந் தேர்வீதி யருகு மாடத்
தணிமணிக்கோ புரத்தயலே வியல்வாய் நீண்ட
விரவுமர கதச்சோதி வேதித் திண்ணை
விளிம்பினொளி துளும்பமுறைப் படிமீ தேறுங்
குரவமருங் குழன்மடவா ரடியி லூட்டுங்
குழம்படுத்த செம்பஞ்சின் சுவட்டுக் கோலம்
பரவைநெடுந் தரங்கமிசை விளங்கித் தோன்றும்
பவளநறுந் தளிரனைய பலவும் பாங்கர். கூஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஒலியையுடைய நீண்ட தேர்வீதியின் அருகில் உள்ள மாடத்தின் அழகிய மணிகள் பதித்த கோபுரத்தின் பக்கத்தில் உள்ள விசாலமாய் நீண்ட மரகத மணிகளின் ஒளிபொருந்திய திண்ணைகளின் விளிம்பின் ஒளி ததும்பும் படி முறைமையின் அந்தப் படிகளின்மேல் ஏறுகின்ற, குராமலர்களைச் சூடிய கூந்தலை யுடைய பெண்களின் பாதங்களில் ஊட்டிய செம்பஞ்சுக் குழம்பின் சுவடுகள் பதிந்த கோலமானது, கருங்கடலின் நீண்ட அலைகளின்மேல் விளங்கித் தோன்றும்பவளத்தின் நறிய தளிர்களைப் போன்று விளங்குதற் கிடமாகிய பல மாளிகைகளும் உள்ளன.

(வி - ரை) வியல் - அகன்ற. மரகதச் சோதி விரவு - என்க. மரகதச் சோதி என்றது மரகதமணியின் ஒளி வீசும்படி செய்கின்ற என்றதாம்.

வேதித்திண்ணை விளம்பின்...கோலம் - திண்ணையின் விளிம்பானது மரகத ஒளி வீச, அதன் ஓரத்தில் உள்ளபடிகளில் செம்பஞ்சுக் குழம்பு ஊட்டிய பாதமுடைய பெண்கள் ஏறிச் செல்ல, அவர்களது செம்பஞ்சூட்டிய பாதச் சுவடுகள் அந்தப் படிகளிற் பதிகின்றன ; அத்தோற்றம் மரகதம்போன்ற கருநிறக் கடலின் அலைவிளிம்பில் காணும் பவளக்கொடியின் தளிரபோன்றது என்பதாம். "துறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித் தொன்மயிலை" (திருத்தொண்டத்தொகை - 8) என்று இத் தொண்டைநன்னாட்டுக் கடற்கரையினைக் கூறிய திருவாக்கு இங்கு நினைவுகூர்தற்பாலது.

ஒளி துளும்பு முறை என்றதனால் அவ்வொளி வீச அதனால், மைந்தர் மாதர்களும் ஒளி பெற்று, இயல்பின் ஒளியுள்ள தேவர்போல விளங்கினர் என்பதாம். இந்நாட்டுப் பெண்களின் அடிகள் பவளம்போல் விளங்கிற்று என்ற குறிப்புமாம். மேற்பாட்டிற் கூறிய சோபான நிரைகளின் சிறப்பைத் தொடர்ந்து கூறியபடியும் காண்க.

இயல்பாய் நீண்ட—என்பதும் பாடம். 97

1175. வெம்புசினக் களிற்றதிர்வு மாவி னார்ப்பும்
வியனெடுந்தேர்க் காலிசைப்பும் விழவ றாத
வம்பொன்மணி வீதிகளி லரங்கி லாடு
மரிவையர்நூ புரவொலியோ டமையு மிம்ப ;
ரும்பரினிந் திரன்களிற்றின் முழக்குந் தெய்வ
வுயரிரவி மாக்கலிப்பு மயனூர் தித்தேர்
பம்பிசையும் விமானத்து ளாடுந் தெய்வப்
பாவையர்நூ புரவரவத் துடனே பல்கும். கூஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மிகுந்த கோபத்தையுடைய யானைகளின் அதிர்வும், குதிரைகளின் ஆர்ப்பும், அகலமாகிய நீண்ட தேர்களின் சக்கரங்கள் செல்கின்ற இசைப்பும், (விழவறாத காரணத்தால்) அழகிய பொன்னணிந்த வீதிகளில் உள்ள ஆடரங்குகளில் ஆடுகின்ற ஆடற்பெண்களின் காற்சிலம்புகளின் ஒலியோடு (அந்நகரம்) இங்கே அமையும்; தேவேந்திரனது ஐராவதமென்னும் யானையின் முழக்கமும், தெய்வத் தன்மையுடைய சூரியனுடைய தேரிற்பூட்டிய குதிரையின் கலிப்பும் பிரம தேவனுடைய ஊர்தியாகிய தேரினது பரவிய முழக்கமும், தேவ விமானங்களினிடத்து ஆடும் தெய்வப் பெண்களின் காற்சிலம்புகளின் அரவத்துடனே (அந்நகரின்) உம்பர் நிறைவு பெற்றிருக்கும்.

(வி - ரை) அந்நகரம் என வருவித்துக்கொள்க. அந்நகரத்தின், இம்பர், அதிர்வும், ஆர்ப்பும், இசைப்பும், ஒலியோடு அமையும் ; உம்பர், முழக்கும் - கலிப்பும் - இசையும் - அரவத்துடனே பல்கும் என்று முடிக்க.

1173-ல் கூறிய கருத்தினைத் தொடர்ந்து மைந்தர் மாதர்களும், அமரர் அரமகளிரும் இந்நகரில் நிறையும் சிறப்பினை இப்பாட்டிலேற் கூறினார்.

இம்பரில் மக்கள், யானை, குதிரை, தேர், காலாள், (பெண்கள்) என்ற நால்வகையாலும் நால்வகை ஓசைகளைச் செய்ய, உம்பரில் தேவர்களும், அவ்வாறே, யானை - குதிரை - தேர் - காலாள் (பெண்கள்) என்ற நால்வகையாலும் நால்வகை ஓசைகளைச் செய்கின்றனர் என்பதாம்.

இம்பர் - உம்பர் - என்ற சொல்லாற்றலால் இவ்வுலகமும் மேலுலகமும் வெவ் வேருகப் பிரிந்த நிலையும், இரண்டு சொற்களும் அடுத்து வைக்கப்பட்டதனுல் இவ் விரண்டுலகமும் ஒன்று கூடிய நிலையும் காட்டிய கவிநயமும் காண்க. இரண்டுலகமும் வேறு பிரிந்தனவாயினும் ஒன்றுகூடி விரவியும் நின்றன என்பது.

இங்குக்கூறிய ஓசைகள் பலவும் வெவ்வேறு திறத்தன என்று காட்டத் தனித் தனி ஓசை என்ற ஒருபொருள் குறித்த பல சொற்களால் கூறிய திறமும் காண்க. தேவர் செய்யும் ஓசைகள் மண்ணுலக ஓசைகளினும் சிறந்தன என்பதனை அவ்வச் சொற்களாலும், அவற்றை மேல் வைத்த முறையானும், அமையும் இம்பர் - உடனே பல்கும் என்ற வினைமுடிபுகளின் ஆற்றலானும் உணர்த்தினுர்.

இங்குக்கூறிய இம்பர் யானை, குதிரை, தேர் என்பன இந்நகர மைந்தர் மாதர்க ளுடையன போலும். அரசர்களுடைய போர்க்கருவிகளல்ல என்றமைத்துக் கொள்ளு தல்வேண்டும் ; அவற்றை 1177-ல் வேறு கூறுதலுடன் பொருத்த வேண்டில்.

விழவறாத அம்பொன் மணிவீதி - காஞ்சி நகரத்தில், ஆண்டின் ஒவ்வோர் மாத மும் பல விழாக்கள் நிகழ்வது இன்றும் காணப்படும் சிறப்பாகும். "கொடிகொள் செல்வ விழாக்குண லையருக், கடிகொள் பூம்பொழிற் கச்சி" (குறுந்தொகை) என் பது தேவாரம். "வீதிநாளும் ஒழியா விழாவணி" (1181), "விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பு" (1179) என்று பின்னரும் இதனை வற்புறுத்துதல் காண்க. விழாக்கள் வீதிக்கும் சிறப்புத் தருவன. "விழவறுதன விளங்கொளி மணிநெடு வீதி" (ஏயர் கோன் புரா - 3), "விழவுநின்ற வியன்மறுகு" (மதுரைக்காஞ்சி - 328).

அரங்கு - ஆடரங்குகள். இவைகள் பெருநகரங்களில் அமைவன. "வீதித் தேரோடு மரங்கேறிச் சேயிழையார் நடம்பயிலுந் திருவையாறே" முதலியவை காண்க.

தெய்வ உயர் இரவி மா - சூரியனது குதிரை - ஏழு நிறமுடையதென்றும் அதனுல் சப்தாசுவம் என்று பெயர் பெறுவதென்றும் கூறுதல் மரபு.

விமானத்துள் ஆடுந் தெய்வப் பாவையர் - தேவ விமானங்களில் விண்ணினின் றும் இறங்கும்போது தேவ அரம்பையர் ஆடல் செய்துகொண்டு வருகின்றனர். மண்ணோர் அரங்கிலும், அரம்பையர் விமானங்களிலும் ஆடுகின்றனர் என்பதாம்.

அலையுமிம்பர் - அணையும் இம்பர்—என்பதும், அவனூர்தித் தேர்—என்பதும் பாடங்கள். 98

மறை அந்தணர் வீதி

1176. அருமறையந் தணர்மன்னு மிருக்கை யான
வாகுதியின் புகையடுத்த வம்பொன் மாடப்
பெருமறுகு தொறும்வேள்விச் சாலை யெங்கும்
பெறுமவிப்பா கங்கொடுக்கும் பெற்றி மேலோர்
வருமுறைமை யழைக்கவிடு மந்திரமெம் மருங்கும்
வானவர்நா யகர்திருவே கம்பர் முன்றிற்
றிருமலிபொற் கோபுரத்து நெருங்கு மெல்லாத்
தேவரையு மணித்தாகக் கொண்டு செல்லும். கூகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. அருமறைவல்ல அந்தணர்கள் வாழும் இருக்கைக ளாகிய, ஆகுதிப்புகை நிரம்பிய அழகிய பொன்மயமான மாளிகைகள் நிறைந்த பெரிய வீதிகள்தோறும் ஆகுதியின் புகை அடுத்த வேள்விசெய்யுமிடங்களில் எங்கும்,

அவ்வத் தேவர்கள் பெறுகின்ற அவிப்பாகங்களைக் கொடுக்கும் தன்மையுடைய மேலோர்கள் கூறும், அத்தேவர்களை வரும்முறையில் அழைப்பதற்கு உரிய மந்திரங்கள், தேவர்களின் நாயகராகிய திருவேகம்பர் திருமுன்றிலில் திருமலிதற்கிடமாகிய பொற்கோபுர வாயிலில் நெருங்கியிருக்கும் எல்லாத் தேவர்களையும் தம்பக்கத்தில் (வேள்விச்சாலைகளுக்கு) அழைத்துக்கொண்டு போகும்.

(வி - ரை) இதுவரை வீதிகளின் சிறப்புக்களைப் பொதுவகையாற் கூறினார். இனி, நாற்குலத்தாரும், குலபேதத்தாரும் முறையே வாழும் வீதிகளைத் தனித்தனி கூறுகின்றார்.

அருமறை அந்தணர் - வேதவேதியர். சிவவேதியர்களாகிய அந்தணர்களினின் றும் வேறு பிரித்துணர்த்துதற்கு **மறை அந்தணர்** என்றார்.

மறுகுதோறும் வேள்விச்சாலை - அந்தணர் தினமும் வேள்வி வளர்க்கும் இடங் கள். 1063-1064ல் உரைத்தவை பார்க்க.

அவிப்பாகம் - வேள்விகளில் தீக்கடவுளின் வாயிலாகத் தேவர்களுக்கு இடும் உணவு அவி எனப்படும். **பாகம்** - "எண்ணிறந்த கடவுளருக் கிடுமுணவு கொண் டேட்டும், வண்ணவெரி வாயின்கண் வைத்ததென" (796) என்றது காண்க. **பாகம்** - பகுதி - அவியின் பகுதி. அவியானது பற்பல தேவர்க்கும் தனித்தனி பிரித் துக் கொடுக்கப்படுமானதால் அவிப்பாகம் எனப்படும்.

அழைக்கவிடும் மந்திரங்கள் - அழைத்தற்காகச் சொல்லப்படும் மந்திரங்கள்.

மந்திரங்கள் - தேவரை - அணித்தாகக் - கொண்டு செல்லும் என்று கூட்டுக. எல் லாத் தேவர்களும் திருவேகம்பரது திருவாயிலில் முன்னரே வந்துகூடி நெருங்கி யுள்ளார்கள் என்பதும், வேள்விச்சாலையில் அவ்வவர்களுக்குரிய அவிப்பாகம் கொடுத் தற்காக அவர்களைக் கூப்பிடும் மந்திரங்கள், கோயில் வாயிலினின்றும் அவர்களை வேள்விச்சாலைக் கணிமையில் கொண்டு செலுத்தும் என்பதும் கருத்து.

பேற்றி மேலோர் - பேற்றி - தன்மை. பெற்றியை உடைய பெரியோர்கள்.

அழைக்கவிடும் மந்திரங்கள் - அழைத்தற்காக உச்சரிக்கப்படும் உரிய மந்திரங் கள். **விடும்** - பிரயோகிக்கப்படும் - சொல்லப்படும் - என்ற பொருளில் வந்தது. அழைக்கத் தூதுவிடுதல்போல இந்த மந்திரங்கள் உச்சரிக்கப்பட்டபோது அவை தூது சென்று உரியதேவரை அழைத்துக் கொணர்ந்து விடுத்தலினால் **அழைக்க விடும்** என்றார். **விடும்** என்பதனைப் பகுதிப் பொருள் விகுதியாகக் கொண்டு அழைக் கும் எனப் பொருள் கொள்வதும் பொருந்தும். **அழைத்துவிடும்** என்பது பாடமாயின் அழைத்தற்கும், பின்னர் முடிவில் போக விடுத்தற்கும், உரிய மந்திரங்கள் என்க.

வானவர் நாயகர்...எல்லாத் தேவரையும் - வானவர் நாயகராதலின் அவரது திருவாயிலில் தங்கள் தங்கள் குறைதீரும்படி வரம்பெறுதற்கும், பணி யறிந்து புரிவ தற்குமாகத் திருமுன்பு காத்துகொண்டிருக்கின்றனர் எல்லாத் தேவர்களும் என்பார் **வானவர் நாயகர்** என உடம்பொடு புணர்த்தி ஓதினார். "வாய்தல்பற்றித் துன்றி நின்றார் தொல்லை வானவ ரீட்டம் பணியறிவான், வந்துநின் றாரய னுந்திரு மாலும் மதிட்கச்சியாய்" (கச்சி - திருவிருத்தம்) என்ற அப்பர்சுவாமிகள் தேவாரமும், "வாழ்ந்திமையோர் குழாநெருங்கு மணிநீள் வாயில்" (திருஞான - புரா - 1021), "மால யன்சத மகன்பெருந் தேவர் மற்று முள்ளவர்கள் முற்று நெருங்கிச்,சீல மாமுனி வர் சென்றுமுன் றுன்னி...நிற்ப...திருவாயில்" (249) என்ற திருவாக்குக்களும் காண்க. **எல்லாத் தேவரையும்** - உம்மை முற்றும்மை. அங்கு வந்து நெருங்கிக்காத்து வாழ்வடைகின்றார்கள் தேவர்கள் கூட்டம் முழுவதும் என்பது குறிப்பு. **நெருங்கும்** -

காலம் பெற்றுத் திருவாயிலினுள்ளே புகுதற்கு முந்திக்கொள்வதற்காகப் புடைபட்டு முந்தி நெருங்குகின்றனர். "கருமால் பிரமன் தடைபட் டின்னுஞ் சார மாட்டாத் தன்னைத் தந்த வென்னா ரமுதைப், புடைபட் டிருப்ப தென்று கொல்லோ" (புணர்ச்சிப் பத்து - 1) திருவாசகம்.* 99

அரசர் வீதி

1177. அரசர்குலப் பெருந்தெருவுந் தெற்றி முற்றத்
 தாயுதங்கள் பயிலும்விய விடமு மங்கட்
புரசைமதக் கரிகளொடு புரவி யேறும்
 பொற்புடைய வீதிகளும் பொலிய வெங்கும்
விரைசெய்நறுந் தொடையலங்கற் குமரர் செய்யும்
 வியப்புறுசெய் தொழில்கண்டு விஞ்சை விண்ணோர்
நிரைசெறியும் விமானவூர் திகளின் மேலு
 நிலமிசையும் பலமுறையு நிரந்து நீங்கார். க௦௦

(இ - ள்) வெளிப்படை. அரசமரபினர் வாழும் பெரிய வீதிகளிலும், தெற்றியினை யுடைய முற்றங்களில் ஆயுதங்களைப்பயிலும் அகலமான இடங்களிலும், அவ்விடத்துக் கயிற்றையுடைய யானைகளையும் குதிரைகளையும் ஏறிநடத்தும் அழகிய வீதிகளிலும், எவ்விடத்தும், பொலிவடையும்படி, வாசனை வீசுகின்ற நல்ல மலர்களையும் மணிமாலைகளையும் அணிந்த அரசகுமாரர்கள் செய்யும் அதிசயிக்கத்தகுந்த வில் - வாள் - முதலிய வித்தைகளைக் கண்டு, வித்தியாதரர்களாகிய தேவகூட்டத்தார் வரிசையான நெருங்கிய தேவவிமானங்களின் மேலும் நிலத்தின் மேலும் பலமுறையும் கூடி நீங்காதிருப்பர்.

(வி - ரை) தெருவும் - இடமும் - வீதிகளும் - எங்கும் பொலிய - கண்டு - விஞ்சை விண்ணோர் - நிரந்து நீங்கார் என்க.

குலப்பெருந்தெரு - குலம் - கூட்டமும் தன்மையும் குறித்த தெனினுமாம்.

தெற்றி - சித்திர கூடங்கள். வியல் இடம் - வில் - வேல் - வாள் முதலிய ஆயுதங்களை அரசிளங்குமரர் பயிலும் இடமாதலின் அகலமான முற்றங்களை உடையன என்பது.

அங்கண் - அதற்குப் பக்கமான இடங்களில். யானை - குதிரை ஏற்றம் பயிலும் இடங்கள் ஆயுதம் பயில் இடங்களுக்கு அணிமையில் அமைதல் மரபும் இயல்புமாம்.

தொடை - பூமாலை. தொடுக்கப்படுவதால் தொடை எனப்படும். அலங்கல் - மணிமாலை.

தொடை அலங்கற் குமரர் - தத்தமக்குரிய அடையாள மாலைகளையும், (அவை பெரும்பாலும் மணமும் அழகும் பெறுவாகலான்) அழகும் மணமுடைய வேறு மலர் மாலைகளையும் அணிந்த அரசகுமாரர்கள் என்றலுமாம்.

புரசை - யானைக்கழுத்துக்கயிறு. புரோசை என்ப. செய்தொழில் கண்டு வியப்புறு விஞ்சை விண்ணோர் - என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம். செய்தொழில் - வில் - வாள் முதலிய வித்தைகளின் தொழில். வித்தை வல்லவர்களாதலின் இத்தேவர்கள் விஞ்சையர்கள் எனப்படுவர். விஞ்சை - வித்தை என்பதன் மரூஉ.

*இது முதல் 3 பாட்டுக்களும் சிறிது ஐயப்பாடுடையன என்பது பற்றி எனது "சேக்கிழார்" 215-217 பக்கங்கள் பார்க்க.

விமான வூர்திகளின் மேலும் நிலமிசையும் என்றது மேலிருந்து கண்டு வியப்ப தும், கீழ் நிலமிசை வந்து உடனிருந்து பழகிக் கொள்வதும் செய்வர் என்ற குறிப்புப் படக் கூறியதாம்.

விருப்புறுசேய்—என்பதும் பாடம். 100

வணிகர் வீதி

1178. வெயிலுமிழும் பன்மணிப்பூண் வணிக மாக்கள்
விரவுநிதி வளம்பெருக்கும் வெறுக்கை மிக்க
வயினிலவு மணிக்கடைமா நகர்க ளேல்லாம்
வனப்புடைய பொருட்குலங்கண் மலித லாலே
கயிலைமலை யார்கச்சி யால யங்கள்
கம்பமுமே வியதன்மை கண்டு போற்றப்
பயிலுமுருப் பலகொண்டு நிதிக்கோன் றங்கப்
பயிலளகா புரிவகுத்த பரிசு காட்டும். க஠க

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஒளி வீசும் பல மணிகளையுடைய அணிகலன்களை அணிந்த வணிகர்கள் பொருந்திய நிதிகளின் வளங்களைப் பெருகச் செய்யும் செல்வங் கள் மிகுந்த இடத்தால் மிக்க, மணிகள் அழுத்திய முதல் வாயிலையுடைய பெரிய மாளிகைகள் எல்லாம், அழகுடைய பொன்னும் நவமணிகளும் முதலிய செல்வக் கூட் டங்கள் நிறைதலால் கயிலாயபதியாகிய சிவபெருமான் கச்சியிலிருக்கும் பலதளிகளி லும் திருஏகாம்பரத்திலும் எழுந்தருளியிருக்கும் சிறப்பை யறிந்து குபேரன் வந்து, தரிசித்துத் துதிப்பதற்குத் தங்குவதற்காக அளகாபுரியைப் பயில்கின்ற பல உருவங்க ளுடன் வகுத்த தன்மையினைக் காட்டுவன.

(வி - ரை) வெறுக்கை - செல்வம். வளம் பெருக்கும் வெறுக்கை என்றது பல வகை வளங்களையும் பெருக்குகின்ற நிலை குறித்தது.

பொருட்குலங்கள் - பொருள்களின் பலவகைத் தொகுதிகள். ஆலயங்கள் கம்ப மும் - ஆலயங்களிடத்தும் ஏகம்பத்தின் கண்ணும். ஆலயங்கள் என்றவிடத்து உம்மை தொக்கது. ஈரிடத்தும் ஏழனுருபுகள் தொக்கன. 1153 பார்க்க.

நிதிக்கோன் - குபேரன். பயில் அளகாபுரி - குபேரன் வசிக்கும் அளகை. அளகாபுரியைப் பல உருக்கொண்டு வகுத்த பரிசு என்க.

மாநகர்கள் என்றது இங்கு மாளிகைகளையும் மாளிகைகளின் தொகுதிகளையும் குறித்தது. மாநகர்கள் - மலிதலாலே பரிசு காட்டும் என்க. நகர் - மாடங்கள் எனப் பொருள் கொள்வர் நச்சினார்க்கினியர் (சிந்தா - நாம - 297).

மாநகர்கள் - வணிகர் தெருக்கள் தனித்துப் பல செல்வ மாளிகைகளுடன் விளங்குவதால் அவையே தனி நகரங்கள் போன்றன என்பது கருத்து. இவ்வாறுள்ள இடங்கள் தனிநகரங்களாகப் பெயர் வழங்குதலும் காண்க.

பயிலும்உரு - அளகாபுரியைப் பழகியவர்கள் இதுவே அது என்று காணத்தக்க உருவம். பயில் அளகாபுரி - குபேரன் வாழும் அளகை. 101

வேளாளர் வீதி

1179. விழவுமலி திருக்காஞ்சி வரைப்பின் வேளாண்
விழுக்குடிமைப் பெருஞ்செல்வர் விளங்கும் வேணி
மழவிளவெண் டிங்கள்புனை கம்பர் செம்பொன்
மலைவல்லிக் களித்தவரு ளுணவின் மூலங்

தொழவுலகு பெறுமவளா னருளைப் பெற்றுத்
தொன்னிலத்து மன்னுபயிர் வேத வாய்மை
யுழவுதொழி லாற்பெருக்கி யுயிர்க ளெல்லா
மோங்கவருந் தருமவினைக் குளரா லென்றும். கஒ௨

(இ - ள்) வெளிப்படை. விழாக்கள் மிகுகின்ற திருக்காஞ்சியின் எல்லையில் வேளாளராகிய தாயகுடியில் வந்த பெருஞ் செல்வர்கள், ஒளி விளங்குகின்ற சடையில் மிக இளைய வெள்ளிய பிறையினைச் சூடிய திருவேகம்பர், செம்பொன்மலைவல்லியாகிய காமாட்சியம்மையாருக்குக் கொடுத்த அருளுருப்பெற்ற உணவின்மூலம் என்னும் இருநாழி நெல்லையும், தம்மைத் தொழுதமையால், உலகங்களையெல்லாம் பெற்ற தாயாராகிய அவ்வம்மையார் கொடுத்தருள, அதனைப் பெற்றுப், பழமையாகிய இவ்வுலகத்தில் நிலைத்த பயிர்களை வேத வாய்மையிற் பேசப்படும் உழவு தொழிலாற் பெருகச்செய்து, எல்லா உயிர்களும் தழைக்கும்படி வருகின்ற தருமச் செய்கைகளுக்கு உரியவர்களாய் எந்நாளும் தழைத்துள்ளார்கள்.

(வி - ரை) விழக்குடி - விழுப்பம் - உயர்வு - மேன்மைதங்கிய குடிப்பிறப்பு.

பெருஞ்செல்வம் - "மேழிச் செல்வங் கோழை படாது", "பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்பர்" என்பனவாதி முதுமொழிகள் வேளாளருடைய செல்வத்தின் பெருமையை விளக்குவன. முன் பாட்டில் "விரவுநிதி வளம்பெருக்கும் வெறுக்கை", "மணிக்கடை", "வனப்புடைய பொருட்குலங்கள்", "பயில் அளகாபுரி" என்று பலவாறும் வணிகரது பொருட்சிறப்பினைப் பேசிய ஆசிரியர், இங்கு, வேளாளரை (அதனினும்) **பெரும் செல்வர்** என்ற குறிப்பும், **உணவின் மூலம் - உயிர்களெலாம் ஓங்கவரும் தருமவினை** என்ற குறிப்புக்களும் காண்க.

மழ - இள - ஒருபொருட் பன்மொழி - மிக்க இளமை குறித்தது.

அருள் உணவின் மூலம் - அருள் - அருளுருவாகிய. உயிர்கள் ஓங்க அறங்கள் எல்லாமும் செய்தற்பொருட்டுத் தரப்படுதலின் அருளுருவாயிற்று. **உணவின் மூலம்** - நெல். பெருகி உணவுக்கு உதவுதலால் **மூலம்** என்றார். **வளர் உணவின் மூலம்** என்பது பாடமாயின், மேன்மேல் ஒன்று ஆயிரமாக இலக்கமாகப் பெருகுந்தன்மையுடைய விதைமுதல் என்க. விதை முன்னதோ மரம் முன்னதோ என்னும் பீசாங்குர நியாயம் என்றதொரு முறைக்கு விடையிறுப்பார் போன்று விதை தான் முதலாகிய மூலமாகும் - அது இறைவன் இறைவிக்களித்தது என்று கூறும் குறிப்பும் காண்க.

உலகுதொழப் பெறும் அவள் - உலகத்துயிர்கள் எல்லாம் தொழுதேத்தி உய்யுமாறு உணவின் மூலத்தைப் பெறுகின்ற அம்மையார் என்றலுமாம்.

வேத வாய்மை உழவு தொழில் - வேதங்களுள்ளே விதிக்கப்பட்ட தருமங்களுட் சிறந்த உழவுதொழில் என்றலுமாம். வாய்மை ஒழுக்கத்துநின்று பெருக்கி என்று கூட்டியுரைத்தலுமொன்று. உயிர்களெல்லாம் ஓங்கவரும் தொழிலாதலின் **தருமவினை** என்றும் உடன் கூறினர்.

தருமவினை - வேளாண்மை. ஏனைய தொழில்கள்போ லன்றி இத்தொழிலின்கண், சீவகாருண்யமாகிய அறம் நிகழ்ந்து வருதற்கேதுவாதல் குறிக்கப்பட்டது. **தருமவினைக்கு என்றும் உளரால்** என்க. தருமஞ் செய்வதற்கென்றே அமைந்து என்றும் வாழ்பவர் வேளாளர்கள் என்பது. **ஆல்** - அசை.

ஓங்கவரும்—என்பதும் பாடம்.

குல பேதம்

*1180. ஓங்கியநாற் குலத்தோவ்வாப் புணர்விற் றம்மி
 லுயர்ந்தனவு மிழிந்தனவு மான சாதி
தாங்குழுமிப் பிறந்தகுல பேத மெல்லாந்
 தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கண் மேவி
யாங்குநிறை கிளைபயின்று மரபி னுற்ற
 வடுத்தவினைத் தொழின்முறைமை வழாமை நீடு
பாங்குவள ரிருக்கைநிலை பலவு மெல்லாம்
 பண்புநீ டியவுரிமைப் பால வன்றே. கOநு

(இ - ள்) உயர்வுடைய நாற்குலங்களிலும் ஒவ்வாப்புணர்ச்சியினால், அவற்றுள் உயர்ந்தனவும் இழிந்தனவும் ஆன சாதிகள் தம்முட்கூடுதலாற் பிறந்த குலபேதங்கள் எல்லாம் தங்கள் தங்களுடைய தகுதிக்கேற்றவாறு அமைந்த தனியிடங்களிற் பொருந்தி, அங்கு, நிறைந்த தம் கிளைஞர்களுடன் கலந்து தங்கள் தங்கள் மரபினுக்கு ஏற்ற தொழில் முறைமையில் தவறாமல் நீடும்படியான குணத்துடன் பெருக வாழ்ந்திருக்கும் பல வாகிய இருக்கை நிலைகள் எல்லாம் நற்பண்புநீடிய உரிமையுடையனவாயுள்ளன.

(வி - ரை) ஓங்கிய நாற்குலம் - அந்தணர் - அரசர் - வணிகர் - வேளாளர் என்பன. இவை தொல்காப்பிய முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களுட் கூறப்பட்டுள்ளன. "அறு வகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும், ஐவகை மரபி னரசர் பக்கமும், இருமூன்று மரபி னேனோர் பக்கமும்" (தொல் - புறத்திணை - 20) என்ற இடத்து வேளாளர்க்கும் அறு தொழில் கூறினர் தொல்காப்பியனார்.*

ஒவ்வாப்புணர்வில் - அவ்வக்குலத்தோர் அவ்வக்குலத்தில் மணஞ்செய்து கொள்ளுதல் நூல்களானும் ஆன்றோராசாரத்தானும் ஒப்பப்படுவதென்பதும், அவ்வா றன்றிக், குலம் பிறழ்ந்து புணர்ந்து கொள்ளுதல் ஒவ்வாதென்பதும், ஆம். ஆனால், பல்லாற்றானும் விதிபிறழ்ந்து ஒழுகும் மக்கட்பண்பில், இவையும் உலக வழக்கினுள் வருவனவாதலின், நகர அமைப்பினுள் இவர்களும் இடம்பெற் றமைவாராயினர். மேற் காட்டிய தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தினுள் பக்கமும் என்றதற்கு "அவ்வருணத்தார் ஏனைய வருணத்தார்கட்கொண்ட பெண்பாற்கட்டோன்றிய வருணப் பகுதியோரும்" என்று நச்சினார்க்கினியர் உரைத்துப் போந்தனர்.

தம்மில்...பேதமெல்லாம் - நாற்குலத்தினுள், உயர்சாதி ஆணும், தாழ்ந்தசாதிப் பெண்ணும் கூடிப் பிறந்த மூவகையான அநுலோமரும், அதுபோலத் தாழ்ந்த சாதி ஆண் உயர்சாதிப் பெண்ணுடன் சேர்ந்து பிறந்த அறுவகையான பிரதிலோமரும், இவ்விருவகையினர் தம்முட்கலப்பால் பிறந்த சங்கரரும் என இவை குலபேதமாகும் என்று மனு முதலிய தருமநூல்கள் வகுக்கும். அநுலோமர் மூவர் பிரதிலோமர் மூவர் ஆக அறுவர் என்பதும், இவ்வறுவரும் ஒளத்திரிதீக்கைக்குரியர் என்பதும் சிவாகமங்

*இந்த அறுதொழிலாவன எவை என்பதுபற்றி உரையாசிரியர்கள் வெவ்வேறு திறம்பட உரைத்தனர். அவை எவ்வாறாயினும், அறுதொழிலுரிமையுடைய தமிழருள் வேளாளர் என்பார் வேறு, நால்வகைச் சாதியுள் ஏவல் மாக்களாகிய சூத்திரர் என் பார் வேறு, என்பதறிவோர் துணிபு. குலங்களின் நலங்களையும் உயர்வு தாழ்வுகளையும் பற்றிப் பூசலிடுவோர் இத்திருப்பாட்டிலும் தொல்காப்பிய முதலிய பழந்தமிழ் நூல் களினும் கூறிய வகைகளைச் சிந்தித்து அமைந்து ஒழுகுதல் நலம்தரும்.

களின் கொள்கையுமாம். விரிவுகள் ஆண்டுக் கண்டுகொள்க. இவை விரிந்து பரத்தலின் **பேதமெல்லாம்** என்றார். 1124-ல் உரைத்தவையும் பார்க்க.

தம் தகைமைக்கேற்ற தனி இடங்கள் மேவி - எனவும், **மரபின் ஆற்ற அடுத்த வினைத் தொழின் முறைமை வழாமை** எனவும், கூறியவாற்றால் நகர அமைப்பிலும், மக்கட் கூட்ட ஒழுங்கு அமைப்பிலும் இக்குலத்தவர் யாவரும் அவ்வவர்க்குக் குறித்த ஒவ்வோர் தனியிடத்தின் குடிவாழ்க்கைக்கும், அவ்வவர் மரபுக்கேற்ற தனித்தொழில் வாழ்க்கைக்கும் உரியவர் என்பது பெறப்படும்.

உரிமைப்பால - என்பதும் கருதுக. இதனால் அவ்வவர் சமூக உரிமைகளும் கடமைகளும், நூல்களாலும் ஆன்றோர் ஆசார வழக்காலும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன என்பது விளங்கும். இதுபற்றி முன் உரைத்தவையும் நினைவு கூர்க. எவரும் ஒன்று போலவே எத்தொழிலும் செய்வதற்கும் எங்கும் உறைவதற்கும் உரியவர் என்னும் புதுக்கொள்கை முந்து நூல்களாலும் ஆன்றோராலும் ஆதரவு பெறாததென்பதுவும் இதனால் விளங்குவதாம். 103

வேறு

1181. ஆதி மூதெயி லந்நகர் மன்னிய
சோதி நீண்மணித் தூபமுந் தீபமுங்
கோதில் பல்லிய முங்கொடி யும்பயில்
வீதி நாளு மொழியா விழாவணி. கoச

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆதிதேவரது பழைமையாகிய மதில் சூழ்ந்த அந்தக் காஞ்சி மாநகரத்தில் உள்ள வீதிகள், நீளும் சோதியுடைய மணிகளிழைத்த தூப தீபங்களையும், குற்றம்போக்கும் பல இயங்களையும், கொடிகளையும் உடையனவாகிய விழாக்களின் சிறப்புக்களை, என்றும் நீங்காதிருக்கின்றன.

(வி - ரை) ஆதி - முதல்வர். **ஆதியின்** - **நகர்** என்று கூட்டுக. **ஆதிநகர்** - முதன்மையான நகர் என்றுரைப்பினும் அமையும்.

சோதி நீள் மணி - தூபகலசங்களுக்கும் தீபகலசங்களுக்கும் மணிகளிழைத்துள்ளன என்பதாம்.

கோதில் இயமும் - கோதில் கொடியும் - என்று தனித்தனி கூட்டுக. சிவபெருமான்றிருவிழாக்களில் முழக்கப்படும் பேரி முதலிய பலவகை இயங்களும், பூத பைசாச முதலியவற்றால் வரும் குற்றங்கள் சாராமல் மக்களைக்காக்குந் தன்மையுடையன என்பதும், அவ்வாறே சிவனது இடபக் கொடியும் உயிர்களின் பாசமாகிய தீமை போக்கும் தன்மையுடையது என்பதும் சிவாகமங்களின் துணிபு. "கோதிலா வேறுங் கொடி" என்ற திருவாசகமும் காண்க. **கோது இல்** - கோதினை இல்லையாகச் செய்யும் என்க. **கோதில் பல் இயம்** - குற்றமில்லாத பல இயங்கள் என்றும், **கொடி** விழாக்களின் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகிய கொடியாடைகள் என்றும் உரைப்பாரும் உண்டு. **வீதி** - சாதியொருமையாதலின் **ஒழியா** என்ற பன்மைவினை கொண்டது.

ஆதிநகர் - மன்னியவீதி - தூபமும் - தீபமும் - கொடியும் - பயில் - விழாவணி - நாளும் - ஒழியா என்று கூட்டி முடிக்க.

விழா அணிகளை வரும்பாட்டில் விரித்துக்கூறுகின்றார். 104

1182. வாயி லெங்கணுந் தோரண, மாமதில்
ஞாயி லெங்கணுஞ் சூழ்முகி, ஞண்மதி

தோயி லெங்கணு மங்கலந், தொண்டர்சூழ்
ஞாயி லெங்கணு மும்பர் குலக்குழாம். கoரு

(இ - ள்) வெளிப்படை. (விழா அணி ஆவன) அந்நகரின் மாளிகை வாயில்கள் தோறும் தோரணங்கள் உள்ளன; பெரிய மதிலின் உறுப்புக்களின் மேல் எல்லாம் மேகங்கள் சூழ்கின்றன; ஒளிவிளங்கும் சந்திரன் தோயும்படி உயர்ந்த வீடுகளில் எங்கும் மங்கலங்கள் நிகழ்கின்றன. தொண்டர்கள் சூழ்ந்து வலம் வரும் கோயில்களி லெல்லாம் தேவர்களின் மிகுந்த கூட்டங்கள் உள்ளன.

(வி - ரை) வாயில் - தோரணம் - அந்நகர மாந்தர் தங்கள் தங்களுடைய மாளிகை வாயில்களில் எங்கும் தோரண முதலியவற்றால் அலங்கரித்தல் சிவபெருமானது திரு விழாக்களின் சிறப்பினை நோக்கி என்க.

மதிதோய் இல் எங்கணும் மங்கலம் என்றதும் அக்கருத்துப்பற்றியேயாம். மங் கலம் - திருவிழாவின் பொருட்டு நகரமாந்தர் தங்கள் மனைகளில் இயங்கள் முழக் குதல், ஆடல் பாடல் இயற்றுதல், முதலாயின நிகழ்ச்சிகள் செய்வித்தல் இன்றும் திருத்தில்லை - திருவாலவாய் முதலாயின பெருந்தலங்களிற் காணத்தக்கன.

ஞாயில் - மதிலுறுப்புக்கள். ஞாயிலில் முகில் சூழ்தல் என்றது திருவிழாவின் வேள்விகளின் பயனாய் முகில்கள் உண்டாகிச் சூழ்தல் குறித்தது.

தொண்டர்சூழ் - சூழ்தல் - வலம் வருதல் - நிறைதல் என்றலுமாம். உம்பர் குலக் குழாம் - தொண்டர்கள் சென்று சூழ்வந்து செல்லத், தேவர்கள் காலமும் இடமும் பெறாது காத்திருக்கின்றனர் என்பது குறிப்பு. 1176-ல் உரைத்தவையும், 17-18-ம் இவ்வாறு முன் வந்தவையும் பார்க்க.

குலக்குழாம் - குலம். இங்குப் பலவகைத் தேவகணங்களைக் குறித்தது. 105

1183. வேத வேதியர் வேள்வியே தீயன;
மாத ரோதி மலரே பிணியன;
காதல் வீதி விலக்கே கவலைய;
சூத மாதவி யேபுறஞ் சூழ்வன. கoசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. வேத வேதியர்கள் இயற்றும் வேள்விகளே தீயினைக் கொண்டன; பெண்களின் கூந்தல்களில் உள்ள மலர்களே பிணிப்புடையன; விருப் பந்தரும் வீதிகளில் விலக்குக்களாகிய வழிகளே கவலையுடையன; மாமரங்களும் குருக்கத்தி மரங்களுமே புறஞ்சூழ்வன.

(வி - ரை) காஞ்சி நகரத்தில் அரன்திருவிழாவும் அடிமைத் திறமும் செவ்வனே நிகழ்வனவாதலானும், மாந்தர் கனவிலும் தீமைநினையாத தூய சிந்தையராயுள்ளமை யானும், பிற ஊர்களினும் நாடுகளினும் அண்டங்களினும் காணப்படும் பிணி, கவலை, புறஞ்சூழ்தல் முதலிய குற்றங்களை இங்குக் காணமுடியாது. கோதுகளை அரன் திரு விழாக்கள் போக்குவன என்பது முன்பாட்டில் உரைக்கப்பட்டது. இவற்றைக் காண வேண்டுமானால் சொற்சிலேடை நயம்பற்றியும், சொல்லாற்றலானும், கூறலாமே யன்றி உண்மையிற் காணமுடியாது என்பது இப்பாட்டின் கருத்து. இவ்வாறே மேல் வரும் இரண்டு பாட்டுக்களினும் கொள்க.

வேள்வியே தீயன - தீயன - என்பது தீயை உடையன - தீமையுடையன - என இருபொருளும்பட வழங்கும். தீயையுடைமையால் தீயன என்னலாமன்றித் தீமை யுடைமையால் அவ்வாறு சொல்லத்தக்க பொருள் வேறொன்றுமில்லை என்பார் வேள்

வியே என்று பிரிநிலையேகாரந் தந்து கூறினர். மலரே - விலக்கே - மாதவியே என்ற இடங்களினும் இவ்வாறே கொள்க.

மலரே பிணியன - பிணியன - பிணிக்கப்படுவன - பிணியுடையன என்பது சிலேடை. ஓதி - கூந்தல்.

வீதி விலக்கே கவலைய - விலக்கு - பெருவீதிகளினின்றும் விலகிச் செல்லும் சிறு வீதிகள். கவலை - சந்து முடுக்கு. கவலைய - சந்து முடுக்குக்களை உடையன - கவலையினையுடையன என்பது சிலேடை.

சூத மாதவியே புறஞ்சூழ்வன - புறஞ்சூழ்தல் - புறத்திற் சூழ்தல் - புறங்கூறிக் கேடுநினைத்தல் (கோட்சொல்லுதல்) என்பது சிலேடை.

"துன்பே கவலை பிணியென் றிவற்றை நணுகாமற் றுரந்து கரந்து மிடீர்" (அதிகை-கொல்லி) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும் இங்கு நினைவு கூரத்தக்கது.

இத்திருப்பாட்டும் மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களும் ஒழித்துக் காட்டணி என்னும் அணியின் பாற்படும். 106

1184. சாய லார்க ணுசுப்பே தளர்வன ;
ஆய மாடக் கொடியே யசைவன ;
சேய வோடைக் களிறே திகைப்பன ;
பாய சோலைத் தருவே பயத்தன. க0எ

(இ - ள்) வெளிப்படை. மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய பெண்களின் இடைகளே தளர்வன; அப்பெண்களின் கூட்டங்களையுடைய மாடங்களின்மேல் உள்ள கொடிகளே அசைவன ; சிவந்த பொன்னிறமான நெற்றிப்பட்டங்கள் பூண்ட யானைகளே திகைப்பன ; பரவிய சோலைகளிலுள்ள மரங்களே பயத்தையுடையன.

(வி - ரை) தளர்ச்சியையுடையன நுசுப்பே ; அசைவையுடையன கொடியே ; திகைப்பையுடையன களிறே; பயத்தையுடையன தருவே ; இவையன்றித் தளர்வு முதலியனவற்றை உடையபொருள் வேறில்லை என்பது கருத்து.

நுசுப்பே தளர்வன - தளர்தல் - துவளுதல் - இளைத்தல் - என்பது சிலேடை.

ஆயம் - (பெண்களின்) கூட்டம்.

கொடியே அசைவன - அசைதல் - காற்றினால் ஆடி அசைதல் - ஓர் நிலை யில்லாது பெயர்தல் என்பது சிலேடை.

களிறே - திகைப்பன - திகைப்பன - திகை - திசை - திக்குக்களில் உள்ளன. திகைத்தல் - மயங்குதல் - மயக்கத்தை உடையன என்பது சிலேடை. திக்குக்களில் உள்ளன என்றபொருட்குச் சேய களிறு என்று கூட்டி நெடுந்தூரத்தில் உள்ள என்று பொருள் கொள்க.

பாய - பரவிய. தருவே பயத்தன - பயத்தன - பயனை உடையன - (பயம் - பயன் - பழம்.) - பயத்தை (அச்சத்தை) உடையன என்பது சிலேடை. இவ்வுலக நிலையில் உயிர்களுக்கு வரும் ஐந்து பயங்களையும் அரசன் நீதிமுறை யாட்சினாற் போக்குதலினாலும், அவ்வுலகநிலையில் வரும்பயம் வாராமல் தெய்வம் காத்தலினாலும் அந்நகரில் சிலேடைவகையால் தருக்களினது பயம் தவிர வேறு பயமில்லை என்பதாம்.

இவ்வாறு தளர்ச்சி முதலியன வேறில்லையாதலுக்குக் காரணம் தெய்வங்களும் ஒழுக்கங்களுமாம் என்பது குறிப்பு. 107

1185. அண்ண லாரன்ப ரன்பேமு ரூர்த்தன ;
தண்ண றுஞ்செழுந் தாதே துகளன ;

வண்ண நீண்மணி மாலேயே தாழ்வன;
எண்ணில் குங்குமச் சேறே யிழுக்கின. கഠஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிவபெருமானன்பர்களின் அன்பே முன் ஆர்த்தன; குளிர்ந்த வாசனையுடைய மலர்களின் பூந்தாதுக்களே துகளுடையன; அழகிய நீண்ட மணி மாலைகளே தாழ்வுள்ளன; அளவில்லாத குங்குமக் குழம்புச்சேறே இழுக்கை யுடையன.

(வி - ரை) அன்பினாலாகிய ஆர்ப்பும், தாதின் துகளும், மணிமாலைகளின் தாழ்வும், சேற்றின் இழுக்குமேயன்றி வேறு ஆர்ப்பு, துகள், தாழ்வு, இழுக்கு என்பன இல்லை என்றதாம்.

அன்பே முன் ஆர்த்தன - ஆர்த்தல் - ஆரவாரித்தல். "ஆர்ப்பரவஞ்செய்ய" (திருவெம்பாவை - 11). அன்பு மிகுதியினால் "ஆடுதலும் பாடுதலுமாய் நிகழ்"தல். "சிரிப்பார் களிப்பார் தேனிப்பார் திரண்டு திரண்டுன் றிருவார்த்தை விரிப்பார்" (திருவாசகம்), "தம்முட் பித்த ரைப்போலப் பிதற்றுவார்" (திருவாரூர் - குறிஞ்சி - அப்பர் தேவாரம்) முதலிய திருவாக்குக்கள் இந்நிலையை விளக்குவன. ஆர்த்தல் - கட்டுவித்தல். (ஆர்த்தபிறவி - திருவாசகம்) என்றும், நிறைவித்தல் - நுகர்வித்தல் என்றும், கொண்டு, அப்பொருள்கட்கு ஏற்ப உரைப்பாருமுண்டு.

தாதே துகளன - துகள் - பொடி. புழுதி (குற்றமுடையன) - என்பது சிலேடை. பூந்தாதுக்களே யன்றித் துகள் வேறில்லை என்பதாம். "தொன்மைமுறை வருமண்ணின் றுகளன்றித் துகளில்லா, நன்மைநிலை ஒழுக்கம்" (திருநா - புரா - 2) என்றது காண்க.

மாலையே தாழ்வன - தாழ்தல் - தொங்குதல் - கீழ்நிலையிற் றாழ்வுறுதல் - என்பது சிலேடை. மணிமாலைகள் தாழ்தலன்றித் தாழ்வுடையன வேறில்லை என்க.

சேறே இழுக்கின - இழுக்கு - வழுக்குதல் - இழுக்குடையவை (குற்றமுடையவை) வேறில்லை என்க.

ஆர்த்தல் - அன்பர் செயல். தாது - சிவபெருமானை அருச்சிக்கும் மலர்களின் தாதுக்கள்; மணிமாலை - இறைவரை அலங்கரிக்கச் சூட்டுவன; சேறு - திருவிழாவில் திருவீதி குளிரத் தெளிப்பன என்றிவ்வாறு தொடர்புபடுத்திக் கண்டுகொள்க. "எவருந் தொழுதெழு மடியார் திருவல கிடுவார் குளிர்புனல் விடுவார்கள்" (திருநா - புரா - 163) முதலியவை பார்க்க.

அண்ணலார் அன்பே என்றும், அன்பர் அன்பே என்றும் தனித்தனி கூட்டி உரைத்துக்கொள்வது மொன்று.

துகள்வன—என்பதும் பாடம். 108

1186. வென்றி வானவர் தாம்விளை யாடலு
மென்று முள்ளவர் வாழு மியற்கையு
நன்று முள்ளத்து நண்ணினர் வேட்கைக
ளொன்று மங்கொழி யாவகை யுய்ப்பது. கഠகூ

(இ - ள்) வெளிப்படை. வெற்றியையுடைய தேவர்களைப்போல விளையாட்டயாதலையும், காயசித்திபெற்று ஏனையோர்போல உடல் அழியாமற் செய்து நீடித்து இருக்கின்ற சித்தர்கள்போல் எந்நாளும் வாழ்ந்திருக்கின்ற இயல்பினையும், மற்ற எல்லா நன்மைகளையும் பெறக் கருதித் தங்கள் உள்ளத்தில் விருப்பங்கொண்டு சேர்ந்தவர்கள் அவாவிய பொருள்களுள் ஒன்றும் ஒழியாதபடி செலுத்துவது அந்தத் திருநகரம்.

(விரை) தேவர்கள்போல விளையாடுதலும், சித்தர்போல என்றுமிருப்பதும், மற்றும், நன்மைகளும் வேண்டி அங்குறைவோர்க்கு அந்நகரம் அவ்விருப்பங்களுள் ஒன்றும் விடாமல் எல்லாம் நிறையக் கொடுக்கும் என்றபடி.

இனி, இவ்வாறன்றித், தமது பகைவரை வெற்றிகொண்டு விளையாடுதலையும், அவ்வாறு வெற்றிகொண்டு, பின்னர் நீண்ட ஆயுளுடன் வாழ்தலையும், பிற நன்மைகள் பெறுதலையும் விரும்பி வானவர் நண்ணினர்; அவர் வேட்கையுள் ஒன்று மொழியாவகை உய்ப்பது என்று கூட்டி உரைப்பாருமுண்டு.

முன் மூன்று பாட்டுகளானும் பொதுவாக மக்களது வாழ்க்கைநிலைச் சிறப்பும் அன்பர் செயற் சிறப்பும் கூறியவகையால் நகரச் சிறப்புரைத்தார். இப்பாட்டால் தேவர் சித்தர்களுடைய இயல்பினால் நகரச் சிறப்புக் கூறுகின்றார்.

என்றும் உள்ளவர் என்றது உபசாரம். சித்தர்கள் காயகற்ப முறைகளைச் சாதித்ததன் பலனாய்ப் பிறரினும் நீண்ட ஆயுள் படைத்தவர்கள் என்பதாம். "நெடுநாளிருந்தபேரு நிலையாக வேயினுங் காயகற் பந்தேடி" என்றனர் தாயுமானார். சரீர சித்தி யுபாயம்பற்றித் திருமூலர் திருமந்திரத்துட் கூறுவன காண்க. என்றும் அழியாமல் இருப்பவர் சிவபெருமான் ஒருவரேயாம். தேவர் முதலிய யாவரும் ஓரோர் காலத்தில் அழிந்து சிவனுள் ஒடுங்கவுள்ளவரே யாவர். ஆன்மாக்களெல்லாம் நித்தியர்கள் எனப்பட்டாலும் மலத்தினும் பிறவியினும் கட்டுப்பட்டவர்கள் என்க.

உய்த்தல் - செலுத்துதல் - கொண்டு கொடுத்தல்.

வேட்கையுள்—என்பதும் பாடம். 109

*1187. புரங்க டந்தவர் காஞ்சி புரம்புகழ்
பரம்பு நீள்புவ னம்பதி னைங்கினும்
வரம்பில் போக வனப்பின் வளமெலா
நிரம்பு கோள்கல மென்ன நிறைந்ததால். ககo

(இ - ள்) வெளிப்படை. திரிபுரங்களை எரித்தவராகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளிய காஞ்சிபுரமானது தனது புகழ் பரவிய நீண்ட பதினான்கு புவனங்களிலும் உள்ள எல்லையில்லாத எல்லாப் போகங்களின் சிறப்புக்கேதுவான வளங்களெல்லாம் நிரம்பியுள்ளதொரு கொள்கலம்போல நிறைந்துள்ளது.

(விரை) **புரங்கடந்தவர்** - திரிபுரத்தை எரித்தவர் - சிவபெருமான். **கடத்தல்** மேல் செல்லுதல் - அழித்தல் என்ற பொருளில் வந்தது.

புவனம் பதினான்கு - மேல் ஏழ் உலகமும், கீழ் ஏழ் உலகமும். **வரம்பில் போக வனப்பின்வளம்** - போகங்கள் எல்லையற்றன; அவற்றுக்காதாரமாக வுள்ளன வளங்களாம்; அவ்வளங்களுட் சிறந்தவையெல்லாம்.

கோள்கலம் - அந்த வளங்க ளெல்லாவற்றையும் தன்னகத்துக் கொண்ட பாண்டம்.

இப்பாட்டினால் எல்லா அண்டங்களிலும் உள்ள எல்லாவளங்களும் காஞ்சியில் உள்ளன என்றபடியாம். எவ்வுலகத்தவர்களும் இங்குவந்து இறைஞ்சுதலினால் அவ்வளங்கள் யாவும் உள்ளனவாயின என்க. 1166 - 1170 பாட்டுக்களும் பார்க்க. 110

நாயனார் சரிதம்

வேறு

1188. அவ்வகைய திருநகர மதன்கண்ணொரு மருங்குறைவா;
ரிவ்வுலகிற் பிறப்பினா லேகாலிக் குலத்துள்ளார்;

செவ்வியவன் புடைமனத்தார் ; சீலத்தி னெறிநின்றார் ;
மைவிரவு கண்டரடி வழித்தொண்ட ருளரானார். ககக

(இ - ள்) வெளிப்படை. அத்தன்மைத்தாகிய காஞ்சித்திருநகரத்தில் ஒரு பக்கத்தில் வாழ்வார்; இந்த உலகத்திற் குடிப்பிறப்பினால் ஏகாலியர் குலத்தில் உள்ளவர்; செம்மையுடைய அன்பு நிரம்பிய மனத்தினை உடையவர்; சைவசீலமாகிய தவவொழுக்கத்தின் நெறியில் நின்றவர்; விடம்பொருந்திய கண்டராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளில் வழிவழியாகத் தொண்டுபுரிபவர் ஒருவர் உள்ளவராயினார்.

(வி - ரை) அவ்வகைய - 1125 முதல் 1189 வரை உள்ள திருப்பாட்டுக்களில் விரித்த அந்த எல்லா வகைகளையுமுடைய என்ற தொடர்பினை அறிவிப்பார் அ என்ற சேய்மைச் சுட்டினாற் கூறினார்.

ஒரு மருங்கு - தமது மரபினுக்கு விதித்த ஓரிடத்தில். "தந்தகைமைக் கேற்றதனி யிடங்கள் மேவி" (1180) என்றதுகாண்க. ஒரு மருங்கு - என்ற இலேசினால், இறைவர் அறிவித்தாலன்றி உலகம் இவரது பெருமையை அறியமுடியாதபடி ஒதுங்கிய ஓரிடத்தில் என்ற குறிப்பும் காண்க.

இவ்வுலகிற் பிறப்பினால் ஏகாலிக் குலத்து உள்ளார் - இவ்வுலக நிலைப்பிறப்புக் காரணமாக - உடல்பற்றிய தொடர்பாகிய பிறப்பின் அளவிலே - ஏகாலியர் குலத்தவர் - வண்ணார் - என்பதாம். உயிர்பற்றிய நிலைவேறு, உடல் பற்றிய நிலைவேறு, என்றும், இவ்விரண்டினையும் பிரித்துணர்தல் வேண்டும் என்றும் அறிவிக்கப், பிறப்பினால் என்றார். "வேட்கோவர் குலத்து வந்தார்" (360) "குலமுதல் வணிகர்" (405), "வணிகர்தங் குலத்தினில் வந்தார்" (503), "அந்தணர் கலய ரென்பார்" (835), "கடைஞர் இருப்பினில் வாழ்வார்" (1051) முதலியவை காண்க.

ஏகாலிக் குலம் - வண்ணார் மரபு - "ஊரொலிக்கும் பெருவண்ணார்" (1190) என்றது காண்க. இவர் சிவபெருமானுக்குத் தும்பைமலர் எடுத்துக் கொடுத்து வந்தமையால் "தும்பையான்" என்ற மரபுப் பெயர் உலக வழக்கில் வழங்குவதாயிற்று என அம்மரபில் வந்த அன்பர் திரு. முத்து (தஞ்சை) என்பவர் அறிவித்தனர்.

செவ்விய அன்பு - சிவபிரானிடத்து இடைவிடாது செய்கின்ற அன்பு. செவ்விய செம்மையாகிய - முத்திக்குக் காரணமாகிய. சீலம் - அந்த அன்பின் வழியதாகிய சைவவொழுக்கம். "சீலத்தார் கொள்கை" (கோயில் - குறிஞ்சி) என்றது ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம்.

அடி வழித்தொண்டர் - திருவடியில் வழிவழியாளாய்த் தொண்டு புரிபவர். அவரது மரபின் முன்னோர்களும் சிவத்தொண்டு செய்துவந்தனர் என்பது. "வழிவழியாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த பழவடியார்" (திருப்பல்லாண்டு.)

உளரானார் - 1051 ல் "உளரானார்" என்றதும் ஆண்டுரைத்தவையும் பார்க்க.

இதுமுதல் 18 திருப்பாட்டுக்களால் நாயனாரது சரிதங் கூறுகின்றார். "சூதன் ஒலிமாலை" (திருப்பாசுரம்) என்று ஆளுடைய பிள்ளையாரால் விதந்து கூறப்படும் பதினெண்புராணங்கள் எனப்படும் மாபுராணங்களின் சாரமாகிய சிவபுண்ணியத்தின் விளக்கமாக இப்புராணம் அமைந்தது என்பது பதினெட்டு என்ற தொகைக் குறிப்பினால் போதரும் என்க. இம்மாபுராணத்துள் பாடற்றொகைக்குறிப்புக்களாற் போந்த பொருள்களைப்பற்றி 661 - ல் உரைத்தவை பார்க்க. 111

1189. மண்ணின்மிசை வந்ததற்பின் மனமுதலா யினமூன்று
மண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக வணைவிப்பார்

புண்ணியமெய்த் தொண்டர்திருக் குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத்
திண்மையினாற் "றிருக்குறிப்புத் தொண்ட" ரெனுஞ் சிறப்பினார்.௧௧உ

(இ - ள்) வெளிப்படை. இவ்வுலகில் வந்தவதரித்தபின், மனம் முதலிய மூன்று கரணங்களையும் சிவபெருமானது திருவடிகளின் சார்பாகவே அணைவிப்பாராகி, (அவர்), சிவபுண்ணியமுடைய மெய்த்தொண்டர்களுடைய உள்ளத்தின் **திருக்குறிப்பினை அறிந்து** அவர்களுக்குத் தொண்டுசெய்யும் தன்மையில் நிலைத்த உறைப்பினாலே **திருக்குறிப்புத் தொண்டர்** என்று சொல்லப்படும் சிறப்புப் பெயரை உடையவராயினார்.

(வி - ரை) **மண்ணினின்மிசை வந்ததன் பின்** - பிறந்தருளிய பின்னர். "பிறந்துணர்வு தொடங்கியபின்" (1052) என்றதும் ஆண்டுரைத்தனவும் பார்க்க.

மனம் முதலாயின மூன்று - மனம், வாக்கு, காயம் என்பன. இவை மூன்று கரணங்கள் எனப்படும். இவற்றுள் உண்ணின்று தூண்டும் கருவி மனமேயாதலின் அது முதன்மையுடைய தென்பார் **மனமுதலாயின** என்றார். **மூன்றும் அண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக** அணைவித்தலாவது "வாழ்த்த வாயும் நினைக்க மடநெஞ்சும், தாழ்த்தச் சென்னியுந் தந்த தலைவன்" (அப்பர் சுவாமிகள்) என்றபடி இதுவே பிறந்த பயன் என்றறிந்து, **மனம்** - சிவனையும் அவனடியாரையும் நினைக்கவும், **வாய்** - அவன் திருநாமமாகிய திருவைந்தெழுத்தை ஓதவும் அவனடியாரைப் போற்றவும், **மெய்** - சிவனுக்கும் அடியாருக்கும் தொண்டு செய்யவும் என்ற இந்தச்சார்பில் நிறுத்துதல். "சிந்தனைநின் றனக்காக்கி நாயி னேன்றன் கண்ணிணைநின் றிருப்பாதப் போதுக் காக்கி, வந்தனையு மம்மலர்க்கே யாக்கி **வாக்குன்** மணிவார்த்தைக் காக்கி" என்ற திருவாசகமும், அதனை உள் வைத்து "ஆங்கவர் **மனத்தின்** செய்கை யரனடிப் போதுக் காக்கி, யோங்கிய **வாக்கின்** செய்கை யுயர்ந்தவஞ் செழுத்துக் காக்கித், தாங்குகைத் தொழிலின் செய்கை தம்பிரா னடியார்க் காக" (நேசநாயனார் புரா - 3) என்ற மாபுராணமும் இங்குக் கருதத்தக்கன. இவ்விரண்டனுள்ளும் மனத்தை முதலில் வைத்தோதியதும் காண்க. பிறந்தது முதல் இவ்வாறு நிகழப்பெறுதல் முன்னைத் தவத்தால் ஆகியது. 1051 பார்க்க. **அணைவிப்பார்** - எதிர்கால வினையாலணையும் பெயர். **அணைவிப்பார் - அறிந்து போற்றும்நிலை** - என்று கூட்டி உரைத்துக்கொள்க.

சேவடியின் சார்வாக அணைவிப்பார் - மெய்த் தொண்டர் திருக்குறிப்பு அறிந்து போற்றுநிலை என்றது மெய்த்தொண்டரது திருக்குறிப்பினை அறிந்து போற்றினால் அதுவே அண்ணலார் சேவடியின் சார்பு ஆகும் என்ற கருத்துடையது. இதுபற்றியே இந்நாயனார் அடியார்களுடைய துணிகளை மாசுகழுவித் தொண்டு செய்துவந்தனர் என்பதனை மேல்வரும் இரண்டு பாட்டுக்களாலும் அறிவித்தல் காண்க.

புண்ணிய மெய்த்தொண்டர் - சிவபுண்ணியத்திற் சிறந்த மெய்யடியார்கள். **திருக்குறிப்பு அறிந்து** - திருவுள்ளக் கருத்தினை அவர்கள் சொல்லாமலே குறிப்பினாலறிந்து. இந்நாயனார் அவ்வாறு செய்த வரலாற்றினை 1197-ல் காண்க. "யானேமுன் செய்குற் றேவ, லொன்றிது தன்னை யென்னை யுடையவ ரருளிச் செய்ய, நின்றது பிழையாம்" (414) என்றவிடத்து இவ்வுண்மை யடிமைத்திறம் விளக்கப்பட்டது பார்க்க.

போற்றுதல் - துதித்தலும், ஏவின செய்தலும், ஏவாமலே குறிப்பறிந்து செய்தலும் முதலாயின எல்லாம் இயற்றுதல் இங்குப் **போற்றுதல்** எனப்பட்டது. **போற்றுதல்** - கொண்டு நெறிகாத்தல். **போற்றுநிலைத் திண்மை** - திருத்தொண்டின் நெறியினைச் சோர்வுபடாது காத்தளிக்கும் வலிமை. "திருத்தொண்டி னுறைப்பாலே

வென்றவர்" (அப்பூதி - 13), "ஆளுடையா ரடியவர்தந் திண்மை யொழுக்க நடை" (469) முதலியவை பார்க்க.

திண்மையினால் "திருக்குறிப்புத் தொண்டர்" எனும் சிறப்பு - சிறப்புப் பெயர் போந்த காரணம் உரைக்கப்பட்டது. இவரது இயற்பெயர் விளங்கவில்லை. சிறுத் தொண்ட நாயனாருக்கு அச்சிறப்புப் பெயர் போந்த காரணம் (சிறுத் - புரா - 15) அறிவிக்கப்பட்டதும், அஃதேபோல்வன பிறவும் இங்கு நினைவு கூர்க.

எனும் - திருத்தொண்டத் தொகையில் தமது இயற்பெயராலின்றி இப்பெயரால் இவர் துதிக்கப்பட்டதனால் என்னும் என்று கூறிப், பெயர்க்காரணமும் கூறினார். 112

1190. தேரொலிக்க மாவொலிக்கத் திசையொலிக்கும் புகழ்க்காஞ்சி
"யூரொலிக்கும் பெருவண்ணா" ரெனவொண்ணா வுண்மையினார் ;
நீரொலிக்க வராவிரைக்க நிலாமுகிழ்க்குந் திருமுடியார்
பேரொலிக்க வுருகுமவர்க் கோலிப்பர்பெரு விருப்பினொடும். கக௧௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. தேர்கள் ஒலி செய்யவும், குதிரைகள் ஒலி செய்யவும், எல்லாத் திசைகளிலும் சென்று பரவுகின்ற புகழினையுடைய காஞ்சிமாநகரத்தில் ஊரில் உள்ளார்க்குத் துணி ஒலிக்கும் பெரிய வண்ணார் தாமே இவர் என்று சொல்ல முடியாத பெரிய நிலையினை உடையராகிய இவர், கங்கை நீர் ஒலிக்கவும், அரவுகள் இரைக்கவும், சந்திரன் முகிழ்க்கின்ற திருமுடியினையுடைய சிவபெருமானது பெயர்களை ஒலிக்கும் போதே மனமுருகுகின்ற அடியார்களுக்குப் பெரிய மகிழ்ச்சியோடும் துணிகளை ஒலித்துக் கொடுப்பர்.

(வி - ரை) தேர் ஒலிக்க - மா ஒலிக்க - மா - குதிரை. மா - யானை என்றலுமாம். மா விலங்குப் பொதுப்பெயர் என்று கொண்டு, யானை குதிரையிரண்டனையும் கொள்வதுமாம். இவை காஞ்சிமாநகரத்தில் மக்களும், அரசரும், தேவர்களும் ஊர்ந்து வருவன. 1175–1177-ல் இவைபற்றிக் கூறியவை பார்க்க. மாவின் ஒலி உயிருள்ள பொருளின் ஒலியாதலின் உயிரில்லாத பொருளாகிய தேர் ஒலியினின்றும் வேறு பிரித்துக் கூறினார். இவ்வொலிகள் காஞ்சியின் புகழ் திசைகளில் சென்று பரவுதற்கும் அறிவித்தற்கும் காரணமாயிருத்தல்பற்றி ஓசை யென்றொழியாது பொருட்பொலிவுள்ள சத்தம்போல ஒலி என்று கூறினார். திசை யொலிக்கும் என்ற கருத்துமிது.

தேர் ஒலிக்க - தேர் ஒலிக்கும்படி என்று கொண்டு, தேர்கள்சத்திக்கும்படி அவற்றிற் பூட்டிய மாக்கள் ஒலிக்க என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

திசை ஒலிக்கும் புகழ் - எல்லாத் திசைகளினின்றும், முத்தி பெறும்பொருட்டு மக்களும், வரம்பெறும்பொருட்டுத் திக்குப்பாலகர் முதலிய தேவரும் வருகின்றனர் என்பதும் குறிப்பு.

இனித், தேரும் மாவும் காஞ்சி நகரத்துள்ளார் இரவலர்க்குக் கொடுக்கும் ஈகைப் பண்டங்களாம் என்றும், அக்கொடையின்புகழ் எல்லாத் திசைகளிலும் பரவுமென்றும் கூறும் குறிப்பில் வைத்ததும் காண்க. "தேரொடு மாசிதறி" என்ற மதுரைக் காஞ்சி (224)ம், முல்லைக்குத் தேர் கொடுத்த வள்ளல் கதையும் நினைவு கூர்க.

ஊர் ஒலிக்கும் பெருவண்ணார் என ஒண்ணா உண்மையினார் - ஊராருக்கெல்லாம் துணிகள் ஒலிக்கும் பொது வண்ணாராவர் இவர் என்று சொல்லக் கூடாத தன்மை. இவரது உண்மை யடிமைத் திறத்தை அறிந்தார் இவரை ஊர்ப்பொது வண்ணார் என்று சொல்லத் துணியார் என்பது.

நீர் ஒலிக்க அரா இரைக்க நிலா முகிழ்க்கும் திருமுடியார் - அராவும் நிலவும் ஒருங்கு வாழும் சடை என்பதாம், "சந்திரனை மாகங்கை திரையான் மோதச் சடா மகுடத் திருத்துமே" (அதிகை - தாண்டகம்), "பாம்போடு திங்கள் பகைதீர்த் தாண்டாய்" (புகலூர் - தாணட) முதலியவை நினைவு கூர்க. பகையாகிய அரா நச்சுக் காற்று இரைப்பினும், நீர் ஒலித்தலினால் நிலா முகிழ்க்கும் என்றதொரு குறிப்பும் காண்க. **முகிழ்த்தல்** - முளைத்தல். மீளத் தோன்றுதல்.

பேரொலிக்க உருகுமவர் - சிவபெருமானது பெயரைக் கேட்டவுடன் உருகு கின்ற மனமுடையவர்கள் சிவனடியார்கள். "வெள்ளந்தாழ் விரிசடையாய்! விடை யாய்! விண்ணோர் பெருமானே! எனக்கேட்டு வேட்ட நெஞ்சாய்ப், பள்ளந்தா ழுறு புனலிற் கீழ்மே லாகப் பதைத்துருகு மவர்" (திருச்சதகம்) என்ற திருவாசகமும், "முன்ன மவனுடைய நாமங் கேட்டாள்" என்ற திருத்தாண்டகமும், "பிறையாளன் றிருநாம மெனக்கொருகாற் பேசாயே" (திருத்தோணிபுரம்) என்ற ஆளுடையபிள்ளை யார் தேவாரமும் முதலியவை காண்க.

உருகுமவர்க்குப் பெருவிருப்பினொடும் ஒலிப்பர் என்க. **ஒலித்தல்** - துணி தோய்த்து அழுக்குப் போக்குதல். தோய்க்கும்போது கல்லுடன் துணி மோதும் ஒலி உண்டாதலினாற் போந்த ஒலிக்குறிப்பினால் வந்த பெயர் போலும்.

இப்பாட்டில் ஒலிக்க என்ற பலவும் சொற்பின் வருநிலை. **ஊர் ஒலிக்கும் - ஒலிப் பர்** என்றவை சொற்பொருட் பின்வருநிலை.

உருகுமவர்க்கு ஒலிப்பர் - சிவபெருமானது பெயரைக் கேட்டமாத்திரையின் உருகுகின்ற அடியார்களை, அவர்களது மனமுருகுதலால் வரும் மெய்ப்பாடுகளாலும், திருவேடத்தாலும், வாக்காலும் காயத்தாலும் செய்யும் திருத்தொண்டினாலும் அறிந்து அத்தன்மையர்களுக்கு விருப்பத்தினோடும் ஒலிப்பர் என்பதாம்.

விருப்பினொடும் - தமது குலத்தொழிலாகிய தூசு ஒலித்தலை அவ்வூராருள் ஏனை யோர்பாற் செய்ய நேர்ந்தபோது அதன் வருவாயைத் தமது அமுதுக்காகக் கொள்ப வர் என்பதும், அடியார்க்கு ஒலிக்க நேர்வதனை விரும்பிச் செய்தனர் என்பதும் ஆம். திருநீலகண்ட நாயனார் சரிதம் (362) காண்க. 113

1191. தேசுடைய மலர்க்கமலச் சேவடியா ரடியார்தந்
தூசுடைய துகண்மாசு கழிப்பார்போற் றொல்லைவினை
யாசுடைய மலமூன்று மணையவரும் பெரும்பிறவி
மாசுதனை விடக்கழித்து வருநாளி லங்கொருநாள், ககச

1192. பொன்னிமயப் பொருப்பரையன் பயந்தருளும் பூங்கொடித
னன்னிலைமை யன்றளக்க வெழுந்தருளு நம்பெருமான்
றன்னுடைய வடியவர்தந் தனித்தொண்டர் தம்முடைய
வந்நிலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான் வந்தணைவார், ககரு

1193. சீதமலி காலத்துத் திருக்குறிப்புத் தொண்டர்பா
லாதுலராய் மெலிந்துமிக வழுக்கடைந்த கந்தையுடன்
மாதவவே டந்தாங்கி மாலறியா மலரடிகள்
கோதடையா மனத்தவர்முன் குறுநடைகள் கொளக்குறுகி, ககசு

1194. திருமேனி வெண்ணீறு திகழ்ந்தொளிருங் கோலத்துக்
கருமேக மெனவழுக்குக் கந்தையுட னெழுந்தருளி

வருமேனி யருந்தவரைக் கண்டுமன மகிழ்ந்தெதிர்கொண்
டுருமேவு மயிர்ப்புளக முளவாகப் பணிந்தெழுந்தார். ககஎ

1191. (இ - ள்) வெளிப்படை. ஒளியுடைய தாமரை மலர்போன்ற திருவடியினையுடைய சிவபெருமானடியார்களது துணிகளில் துகளாலாகிய அழுக்கினைப் போக்குபவர்போலத் தமது பழவினைபற்றி வரும் குற்றங்களாகிய மும்மலங்களும் அணைதலினால் வருகின்ற பெரும்பிறவி யென்னும் அழுக்கினை விடுமாறு போக்கி வருகின்ற நாள்களில் அங்கு ஒரு நாளின்கண், ககச

1192. (இ - ள்) வெளிப்படை. பொன்மயமுடைய இமயமலையின் அரசன் பெற்றருளிய மகளாராகிய பூங்கொடிபோன்ற பார்வதியம்மையாரது தவநிலையினை உலகறிய அளக்கும் பொருட்டு முன்னாளில் எழுந்தருளிய நம்பெருமான், தமது அடியவர்களுடைய ஒப்பற்ற தொண்டரது அந்த நிலைமையினைக் கண்டு அன்பர்க்கு அருள் புரியும் பொருட்டு வந்து அணைவாராகி, ககரு

1193. (இ - ள்) வெளிப்படை. குளிர் மிகுந்த காலத்தில் திருக்குறிப்புத் தொண்டரிடத்தில் ஏழையாய் மெலிவுற்று மிக அழுக்கடைந்த கந்தையுடனே மாதவ வேடமாகிய சிவவேடந்தாங்கிக் கொண்டு, திருமாலும் அறியாத மலர் போன்ற பாதங்கள், குற்றமடையாத மனத்தினையுடைய அன்பர் முன்னே, குறுநடை கொள்ளும்படி வந்து சேர்ந்து, ககசு

1194. (இ - ள்) வெளிப்படை. வெண்ணீறு மிக விளங்கும் கோலத்தையுடைய திருமேனிமேல் கருமேகம் போர்த்ததுபோல அழுக்குடைய கந்தையோடு வருகின்ற மேனிப்பொலிவுடைய அருந்தவரைத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் கண்டு, மனமகிழ்ந்து, எதிர்கொண்டு, தமது உடல் மயிர்ப்புளகம் உண்டாக, அவரைப் பணிந்து எழுந்தனர். ககஎ

இந்நான்கு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1191. (வி - ரை) **தேசுடைய - சேவடி** தம்மையடைந்த அன்பர்களுடைய ஆணவவிருளாகிய அகவிருளைப் போக்குகின்றதென்பது குறிப்பு. **தேசு** - ஒளி.

அடியார்தம் தூசு உடைய துகள் மாசு - தூசு - அணி - உடை. தேசுடைய சேவடியா ரடியார்களாதலின் அவர்களது உடை எஞ்ஞான்றும் மாசுடையன ஆகா; ஆனால் அவற்றிற் றுகள் படிந்த மாசு மட்டில் கூறப்படும் என்பார் **தூசுடைய மாசு** என்னாது, **தூசுடைய துகள் மாசு** என்றார். "பங்கமென் னப்படா பழிகளென் னப்படா, புங்கமென் னப்படாப் புகழ்களென்னப்படும்...அடிகள் வேடங்களே" (கொல்லி - திருந்துதேவன்குடி - 6) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரங் காண்க.

கழிப்பார் போல் என்றதில் **போல்** என்ற கருத்தும் இது. உண்மையில் அது **மாசு** எனப்படமாட்டாது என்றது குறிப்பு. **போல்** என்றதனால் அவர் கழித்து வந்தது தூசுடைய துகண்மாசு அன்று; அது தமது பெரும் பிறவியாகிய மாசு தனை விடக்கழித்ததுவேயாகி முடிந்தது என்றபடி. **போல்** என்ற சொல் இவ்வாறு வழங்கப் படுதல்பற்றி 460-752-772 பாட்டுக்களில் உரைத்தவை இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன.

தோல்லைவினை ஆசுடைய மலம் மூன்று - பிறவிக்கேதுவாகிய ஆணவம் கன்மம் மாயை எனப்படும் மூன்று மலங்கள். **தோல்லைவினை** என்றது அநாதியே தொடர்ந்து வருகின்ற கான்மியமாகிய மூலகன்மத்தை; அது மும்மலங் காரணமாகத் தோன்றுவது. மும்மலங்களுள் எண்ணப்படுவது மூல கன்மம்.

மலமூன்றும் அணையவரும் பேரும் பிறவி மாசு-மும்மலகாரியமாய் வருவது இப் பிறவி. இதுவே உயிருக்கு அழுக்காய் அதனைப் படிவித்து மறைப்பது ஆதலின் **மாசு** என்றார்.

மாசுதனை விடக் கழித்தலாவது - அரன்பணி - அடியார் பணி என்னும் சிவபுண்ணியமாகிய சாதனையினால் பிறவியாகிய அழுக்கினைப் போக்கிக்கொள்ளுதல். இது பற்றி 803-ல் சாருமல மூன்றுமற என்றவிடத் துரைத்தவை காண்க.

வருநாளில் - "பேசாத நாளெல்லாம் பிறவா நாளே" என்றபடி நாள்தோறும் படியும் பிறவி மாசினை விடக்கழிக்கின்ற வகையால் அடியார்தந் துணி தோய்த்துத் துகள் மாசு கழித்து வந்தனர் என்பதாம். 114

1192. (வி - ரை) பூங்கொடிதன் நன்னிலைமை யன்றளக்க எழுந்தருளும் நம் பெருமான்-அம்மையாரின் நற்பூசையின் நிலைமையை அளப்பவர்போல உலகிற்காட்ட எழுந்தருளிய பெருமான். 1134–1144 பார்க்க. கந்தபுராணத்துத் தவங்காண் படலத்து வரலாறு குறித்ததெனினும் ஒக்கும். "குரும்பைமுலை மலர்க்குழலி கொண்ட தவங் கண்டு, குறிப்பினொடுஞ் சென்றவடன் குணத்தினைநன் கறிந்து, விரும்பு வரங் கொடுத்தவளை வேட்டருளிச் செய்த விண்ணவர்கோன்" (கலயநல்லூர் - தக்க - 1) என்ற நம்பிகள் தேவாரங் காண்க.

அடியவர்தம் தனித்தொண்டர் - திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனார். இவ்வாறு அடியார்களது குறிப்பறிந்து ஏவல்செய்வ தரிது என்பார் தனி என்றார்.

அந்நிலைமை - அடியார்களுக்குச் செய்யும் திருத்தொண்டின் தன்மை.

கண்டு - திருவுள்ளத்திற் கொண்டு என்க. காணுதல் உலகர்க்குக் காட்டும் பொருட்டு. 1204 பார்க்க. அன்பர் - அவர். அன்பர் என்றது சுட்டுப்பெயராய் நின்றது.

அருள்புரிவான் வந்து அணைவார் - புரிவான் - புரிவதற்கு - புரியும்பொருட்டு அணைபவர் என்க. வானீற்று வினையெச்சம்.

நம்பெருமான் - அருள்புரிவான் - அணைவார் (1192) - தாங்கி - குறுகி (1193) - எழுந்தருளிவரும் (119) என முடிக்க. தாங்கி - குறுகி என்ற வினையெச்சங்கள் வரும் என்ற பெயரெச்சத்தின் வினையுடன் முடிந்தன.

வந்தணைந்தார்—வந்தணைவார்—என்பனவும் பாடங்கள். 115

1193. (வி - ரை) சீதமலிகாலம் - மிக்க குளிர்பொருந்திய காலம். அக்காலம் மழை மிகுதியாய்ப் பெய்த நாள்கள் போலும். சித்திரையிலும் பெருமழை பெய்து குளிர்மிகுதலும் உண்டுபோலும். "மேல் கடற்பால் அக்குன்றம் வெங்கதிரோன் அணைவதன் முன்" (1196) "இன்று அந்திபடு வதன்முன்னம் தருகின்றேன்" (1197) "முன் பொலித்துமனைக் காற்றேற்க வறிந்திலேன்" (1201) என்று பின்வருவனவற்றால் அக்காலம் வெயில் உடையநாள் என்றும் தெரிகின்றது. இந்நாயனார் திருவடிப்பேறடைந்த திருநாள் சித்திரைச் சுவாதியாம் என்பர். அதற்குப் பொருந்தப் பொருள் கொள்க.

ஆதுலர் - ஏழை. இது அழுக்கடைந்த கந்தை ஒன்றினையே தாங்கிவருதலால் விளக்கப்பட்டது. ஆதுலர் - விரத்தர் என்றுரைப்பாருமுண்டு.

கந்தை - பொந்தை - கந்தை. 504 பார்க்க.

மாதவ வேடம் - சிவனடியார் திருவேடம். திருநீறு - உருத்திராக்கம் - வேணி என்ற இவை தாங்கிவரும் திருக்கோலம். இதுவே சிறந்த தவவேடமாம்.

கோதடையா மனத்தவர் - அண்ணலார் சேவடியின் சார்வாக மனம் முதலிய மூன்றையும் மண்ணின்மிசை வந்தநாள்முதல் அணைவித்தாராதலின் (1189) கோது எவையும் அவர் மனத்தினுள் அடையாவாயின.

அடிகள் குறுநடைகள் கோள - ஆதுலராய் மிக மெலிந்து ஒரு அழுக்குக் கந்தையுடன் கொண்ட வேடத்திற்கேற்பக் கால்கள் தள்ளாடிய நடையுடன் விளங்கின என்பது. குறுநடை - தளர்ச்சியால்வரும் சிறுநடை. 116

1194. (வி - ரை) திருமேனி...கோலத்து - இதனையே முன் மாதவ வேடம் என்றார். கோலத்து - கோலத்திலே. கோலத்து மேனி கந்தையுடன் என்க. வெண்ணீற்றுக்கோலம் கந்தையுடன் கூடி விளங்கிற்று.

கருமேகம் என அழுக்குக் கந்தை - அழுக்குக் கந்தையைக் கருமேகத்திற்கு உவமித்தார். கருமேகம் - சூல்கொண்டு விரைவில் மழை பெய்யவுள்ள மேகம். இங்கு அன்பர்க்குப் பெரும்புனன் மழையும், பேரருள் மழையும் பெய்யக் காரணமாயிருத்தல்பற்றி அழுக்குக் கந்தையைக் கருமேகம் என்றார்போலும். இந்த அழுக்குக் கந்தை இச்சரிதநிகழ்ச்சிக்குக் காரணமாதலும் காண்க. மெய்யும் பயனும் பற்றிவந்த வுவமம்.

உருமேவு மயிர்ப்புளகம் உளவாகப் பணிந்தெழுந்தார் - பெரியார்களையும் கடவுளரையும் காணும்போதும் பேசும்போதும் எண்ணும்போதும் மயிர்க்கூர்ச்செறிதல் அன்பின் சிறந்த இலக்கணமாம். "ஈசருக்கே யன்பானார் யாவரையுந் தாங்கண்டாற்,கூசிமிகக் குதுகுதுத்துக் கொண்டாடி மனமகிழ்வுற், முசையினு லாவின்பின் கன்றணைந்தாற் போலணைந்து, பேசுவன பணிந்தமொழி யினியனவே பேசுவார்" என்று வரும் பத்தராய்ப்பணிவார் புராணம் பார்க்க. இவை சிவனடியாரைக் கண்டவுடன் செய்யத்தகுவன. 117

1195. எய்துமவர் குறிப்பறிந்தே யினியமொழி பலமொழிந்து
"செய்தவத்தீர் திருமேனி யிளைத்திருந்த தென் ?"னென்று,
கைதொழுது "கந்தையினைத் தந்தருளுங் கழுவ"வென,
மைதிகழ்கண் டங்கரந்த மாதவத்தோ ரருள்செய்வார். கக அ

1196. 'இக்கந்தை யழுக்கேறி யெடுக்கவொணு தெனினும்யான்
மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன்; மேல்கடற்பால்
அக்குன்றம் வெங்கதிரோ னணைவதன்முன் றருவீரேல்
கைக்கொண்டு போயொலித்துக் கொடுவாருங் கடிதென்றார். ககக

1195. (இ - ள்) வெளிப்படை. வந்த அவரது திருவுள்ளக் குறிப்பினை அறிந்தே "செய்தவத்தீர்! தேவரீரது திருமேனி இளைத்திருந்த காரணம் என்ன?" என்று, இனிய மொழிகள் பலவும் சொல்லிக் கைதொழுது "கந்தையினைத் தோய்த்து ஒலித்தற் பொருட்டுத் தந்தருளும்" என்று சொல்லத் திருநீலகண்டத்தை மறைத்து வந்தவராகிய மாதவத்தோர் சொல்வாராய், கக அ

1196. (இ - ள்) வெளிப்படை. இக்கந்தையானது அழுக்கு மிகுதியினால் எடுக்க வொண்ணாததாயிருப்பினும், நான், என் மேனியிற்கொண்ட குளிரினுக்குப் பயந்து அதனை விடமாட்டேன்; மேற்குக் கடலிடத்து அத்தகிரியாகிய அந்த மலையைச் சூரியன் சேர்வதற்கு முன் தருவீராகில் ஏற்றுக் கொண்டுபோய் ஒலித்துக்கொண்டு விரைவில் வாரும்" என்று சொன்னார். ககக

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபு கொண்டன.

1195. (வி - ரை) எய்தும் அவர் குறிப்பு அறிந்தே - தம்முன் திருஅடிகள் குறுநடைகொண்டு வந்தாராதலின் (1193) அவ்வாறு தம்மிடம் வந்த அவரது குறிப்பைத் தெரிந்து. "தொண்டர் திருக்குறிப்பறிந்து போற்றுநிலைத் திண்மையினு"ராதலின் (1189) உள்ளக்குறிப்பினை உடல்நிலையாலும் அவர் வந்த செயலாலும் அறிந்தனர் என்க. தொண்டர்க்கு விருப்புடன் பணிசெய்யும் ஏகாலியராகிய தம்பால் அழுக்குக் கந்தையுடன் ஆதுலராய் வருதலின் தொண்டர் திருவுள்ளக்குறிப் பிதுவேயாம் என்றறிந்தனர் என்பது.

என்? என்று இனியமொழி பல மொழிந்து என்க. இவை அடியவரைக் கண்டவுடன் சொல்லவேண்டிய குளிர்ந்தமொழிகள். மேல் வருவன தொண்டுசெய் வதற்குரிய தொழில் மொழிகள். "சிவநேசர் பாதம் வணங்கிச் சிறக்க, அவரேவல் செய்க வறிந்து", "ஆசையொடு மரனடியா ரடியாரை யடைந்திட் டவர்கரும முன் கரும மாகச் செய்தே, கூசிமொழிந் தருண்ஞானக் குறியி னின்று கும்பிட்டுத் தட்ட மிட்டுக் கூத்தாடித் திரியே" - சிவஞானசித்தி 12 (2).

திருமேனி யிளைத்திருந்தது - "ஆதுலராய் மெலிந்து" - (1193) பார்க்க. இளைத்த திருமேனி காட்டி வந்ததின் கருத்து "இந்தவுடற் கிடர்செய்தீர்" (1197), என்று தாம் சுட்டிக் கூறியபடியே கொண்டு, "மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பால்" (1200), "திருமேனி குளிர்காணும் தீங்கு" (1201) என்று நாயனார் வருந்தித் தலையைக் கல்லிற் புடைக்கும் சரித நிகழ்ச்சியினை விளைத்தற் பொருட்டாமென்க.

கைதொழுது - முன்னர்ப் "பணிந்தெழுந்து" (1194) என்றது பொது வணக் கம். இப்போது தொழுதது, அடியார்க்குப் பணிசெய்யும் பேறு தமக்குக் கிடைக்க வேண்டிச் செய்த சிறப்பு வணக்கம். வணங்கி விண்ணப்பத்தினைச் செய்யும் மரபும் குறித்தது. **கழுவ** - தோய்த்து அழுக்குப்போக்கி வெளுக்க. **கழுவ** - நீரினுற் சுத்தி செய்து வெள்ளையாக்க. "தூசுடைய துகிலைக் கழுவும்" என்ற குறிப்பும் காண்க.

மைதிகழ் கண்டம் கரந்த மாதவத்தோர் - திகம்பரமாகிய அழுக்கேறுத் தமது ஆடையை அழுக்கேறியபடி காட்டியும், உண்மையில் விடமாகிய மாசுடைய கண்டத் தினை மறைத்தும் வந்தனர் என்பது குறிப்பு. இவ்வாறு வந்தது கந்தைகழுவும் தொழி லின் மூலம் அவரைப் பிறவி கழுவச் செய்தலாம். கறைக்கண்டத்தினைக் காட்டி வந்திருப்பரேல் நாயனார் தமது பிறவிமாசினைக் கழுவ இவரை வேண்டியிருப்பார் என்க.

அருள்செய்வார் - என்முர் - என வரும்பாட்டுடன் முடிக்க.

இன்மொழிகள்—என்பதும் பாடம். 118

1196. (வி - ரை) **எடுக்க ஒண்ணுது** - தாங்க முடியாது. தரிக்கமுடியாது. **எடுத்தல்** - சுமத்தல். மேற்கொள்ளுதல் என்ற பொருளில் வந்தது. அழுக்கு மிகுதி யினுல் தரிக்க ஒண்ணுதாயினும் குளிர்க்குடைந்தமையால் விடமாட்டேன் என்பதாம்.

உடைதல் - துன்பமுறுதல். **குளிர்க்கு உடைந்து** - குளிரின் வருத்தத்தாற் துனபுற்று. நான்கனுருபு ஏதுப்பொருளில் வரும் ஐந்தனுருபின் பொருளில் வந்தது. உருபு மயக்கம். **விடமாட்டேன்** - கைவிடமாட்டேன்.

மேல் கடற்பால் அக்குன்றம் - அத்தமனகிரி. **அக்குன்றம்** - உலகறிசுட்டு. **வெங்கதிரோன் அணைவதன்முன்** - ஞாயிறு மேல்கடல் வீழுமுன். இது நாயனுருக் குத், தூசு எற்றி வெளுத்து உலர வைத்தற்குப் போதிய காலவெல்லை தந்ததுமன்றித் தமது மேனி குளிர்தாங்கி நிற்பதற்குரிய கால அளவு குறித்ததும் ஆயிற்று. ஞாயிறு எறிக்கும் வேளையிற் குளிர் வருத்தாமற் ருங்கலாகுமென்றும், ஞாயிறு வீழ்ந்தபின் குளிர் தாங்கலாற்ருது வருத்துமென்றும் குறித்தபடியுமாம்.

தருவீரேல் - தருதற்கு நீர் உடன்படுவீராகில். உடன்பாடு மேல்வரும் பாட்டிற் காண்க.

கடிது கொடு வாரும் என்க. கடிதென்பதனைப் பின்வைத்தது அதிவிரைவுபற்றி வந்த எச்சரிக்கைக் குறிப்பு. 119

1197. "தந்தருளு மிக்கந்தை தாழாதே யொலித்துமக்கின்
றந்திபடு வதன்முன்னந் தருகின்றே" னெனவவருந்

"கந்தையிது வொலித்துணக்கிக் கடிதின்றே தாரீரே
லிந்தவுடற் கிடர்செய்தீர்" ரென்றுகொடுத் தேகினார். கஉ0

(இ - ள்) வெளிப்படை. அடியவரை நோக்கித் தொழும்பனார் " தந்தருள்வீராக; இக்கந்தையினைச் சிறிதும் தாழாது இன்று அந்திபடுவதன் முன்னரே ஒலித்துத் தருகின்றேன்" என்றுகூற, அவரும், "இந்தக் கந்தையினை விரைவாக ஒலித்து உலர வைத்து இன்றைக்கே தாரீராகில் இந்த உடலுக்குத் துன்பஞ் செய்தீராவீர்" என்று சொல்லிக், கொடுத்துப், போயினர்.

(வி - ரை) தந்தருளும் - தாருங்கள் - தருவீராக. இவ்வாறன்றிப் பெயரெச்சமாகக் கொண்டு தந்தருள்கின்ற இக்கந்தை என்று கூட்டி உரைத்தலுமாம்.

அந்திபடுவதன் முன்னம் தருகின்றேன் - " தருவீரேல் " என்று அடியவர் வினவினாராதலின் அப்படியே தருவதாகத் தம் இசைவினைக் கூறியபடியாம்.

கந்தை......இடர் செய்தீர் - இது கந்தையைத் தொண்டனாரிடம் கொடுக்கும்போது அடியவர் சொல்லிய ஆணைமொழி.

இந்தவுடல் - உயிருக்கு உடலின் மூலமாகவே துன்பம் வருகின்றதாதலின் வரும் இடர் நான் தாங்கி வந்த இந்த உடலைப் பற்றியதாகுமேயன்றி உள்ளிருக்கும் இறைவனாகிய என்னைத் தாக்காது என்றபடி. இனி இவ்வுலகத்து உயிர்கள் எல்லாம் என் உடல்; அவற்றினுள் தட்டுப்படாது அவற்றை என் உடலாகக் கொண்டு உயிர்க்குள் உயிராய் நான் நிற்கின்றேன் ; உயிர்களாகிய என் உடலுக்கு வரும் இடர்கள் என்னைத் தாக்கா ; என்பதும் குறிப்பு. இஃதன்றியும் அடியவர் தங்கள் உடலை வேறாகப் பிரித்து இன்பத் துன்பங்களை அதனிடம் சார்த்தித் தாம் அவற்றுட்படாது எண்ணுவதும் பேசுவதும் இயல்பு. கன்மானுபவங்களுக்குத் தாம் உடன்பட்டுழலாது அவ்வனுபவங்களை உடலூழாய்க் கழிப்பது பெரியோர் இயல்பு. அது பற்றியும் இந்த உடலுக்கு என்றார் என்றலுமாம்.

இடர்செய்தீர் - இறந்த காலத்திற் கூறினார் ; நீர் சொல்லியபடி தருதல் கூடுவதில்லையாதலின் இடர் செய்தவராகவே உமதெண்ணத்தில் பலிக்க, அதற்குத் தக்கபரிகாரம் தேடுவது இச்சரித உள்ளுறையாகலான் துணிவு பற்றிச் செய்தீர் என்றார். 120

1198. குறித்தபொழு தேயொலித்துக் கொடுப்பதற்குக் கொடுபோந்து
வெறித்தடநீர்த் துறையின்கண் மாசெறிந்து மிகப்புழுக்கிப்
பிறித்தோலிக்கப் புகுமளவிற் பெரும்பகல்போய்ப் பின்பகலாய்
மறிக்கரத்தார் திருவருளால் மழையெழுந்து பொழிந்திடுமால். கஉக

(இ - ள்) வெளிப்படை. மாதவர் குறித்த காலத்திற்குள்ளே ஒலித்துக் கொடுத்தற்காகத் தொண்டனார் கந்தையினைக் கொண்டுபோந்து, வாசனையுடைய மலர்கள் நிறைந்த நீர்த்தடத்தின் துறையில் அதனை அழுக்குப் போகத் தோய்த்துப், பின்னர் மிகவும் புழுங்க வைத்துப், பின்னர் வேறாகத் தோய்க்கப்புகும்பொழுது பெரும்பகல் எல்லைகழிந்து, பின் பகலாகி, மானேந்து கையினராகிய சிவபெருமான் திருவருளால் மழை எழுந்து பொழிந்திடுவதாயிற்று.

(வி - ரை) குறித்தபொழுதே - " கதிரோன் மேல்கடற்பால் அக்குன்றம் அணைவதன்முன் தருவீர் " (1196) என்று மாதவரும், " அந்திபடுவதன் முன்னம் தருகின்றேன் " (1197) என்று தாமும் குறித்ததாகிய பொழுது - காலம் ; சூரியன் படுமுன்.

பொழுதே - பொழுதினுள் - கால எல்லைக்குள். வெறித்தடநீர் - வெறி - நீரினுட் பூக்கும் மலர்களின் வாசனை. நீர்ப்பூக் கொடிகள் நிறைதலின் அந்நீர் தூய்மையும் துணிதோய்த்து வெண்மையாக்குதற்குத் தகுதியும் உடையதென்பதும் பெறப்பட்டது.

துறையின்கண் - *நீர்த்தடத்தில் உள்ள பல துறைகளில் வண்ணார் துணி தோய்த் தற்கென்று ஒதுக்கப்பட்ட துறையில். இத்துறை அங்குத் தோய்க்கும் துணிகளின் அழுக்குப்படியும் தன்மையால் குளித்தல் - குடித்தல் - முதலியவற்றினுக்குத் தகுதி யற்றது. அவ்வாறே குளித்தல் - குடித்தலுக்குரிய துறைகளில் துணி தோய்க்க லாகாதென்பதுமாம். ஆறுகளிலும் குளங்களிலும் வண்ணார் துறை என்று தனியாக அமைந்துள்ளதனை இந்நாளிலும் பல இடங்களில் காணலாம். ஆனால் இத்தகைய நல் வழக்கம் சீர்திருத்தம் என்ற பேரால் இந்நாளில் புறக்கணிக்கப்பட்டு நீர்நிலைகளை மக்கள் எவ்வித நியதியுமின்றி எல்லாவகையாலும் அசுத்தம் செய்து உலகை அலைத்து வருதல் வருந்தத்தக்கது.*

மாசேறிந்து-மிகப்புழுக்கி - பிறித்தோலிக்க - *இவை மூன்றும் துணிகளை அழுக் குப் போக்கி வெளுத்தலில் அமைந்த அங்கங்களாகிய தனிச் செயல்கள்.* **மாசேறி தல்** - *முதலில் அழுக்குப் போகத்தோய்த்தல் ;* **புழுக்குதல்**-*உவர்மண் ஏற்றித் துணியை ஆவியில் புழுக்குதல்.* **பிறித்தோலித்தல்** - *அவ்வாறு புழுக்கியபின் அத்துணியழுக்கும் உவரின் கறையும் நீங்குமாறு மேலும் நன்றாய்த் தோய்த்தல்.*

பெரும்பகல் - *உச்சிவேளை - நண்பகல் ;* **பின்பகல்** - *மாலை.*

பொழிந்திடும் - *பொழிந்து இடும் என்க.* **இடும்** - *பொழிந்து அதன் பயனாக நாயனாரை இவ்வூன உலகத்தினின்றும் ஞானவுலகமாகிய சிவபெருமானது நித்திய உலகத்திலே கொண்டு சேர்த்து வைக்கும் என்ற குறிப்பும் காண்க. " நீயுமினி நீடிய நம், மன்னுலகு பிரியாது வைகுவாய் " (1204) என்பது காண்க.*

திருவருளால் - *அக்காலத்தில் மழையை எதிர்பார்க்க முடியாதிருந்தும் மழை பெய்து அப்போது திருத்தொண்டினுக்கு இடையூறுபோலக் காணப்படினும் உண்மை யில் இந்நாயனாரைத் திருவடியிற் சேர்ப்பிக்க வந்ததாதலின்* **திருவருளால் மழை பொழிந்திடும்** *என்றார்.* **எழுந்து** - *என்றதனால் முன்னர்க்காண இயலாத நிலையிலிருந் தது என்பதாம்.* 121

1199. திசைமயங்க வெளியடைத்த செறிமுகிலின் குழாமிடைந்து,
மிசைசொரியும் புனற்றாரை விழிநுழையா வகைமிடைய,
வசைவுடைய மனத்தன்ப ரறிவுமறந், தருந்தவர்பா
லிசைவுநினைந், தழிந்," தினியா னென்செய்கே" னெனநின்றார். கஉஉ

(இ - ள்) வெளிப்படை. திசைஎலாம் ஒளிபெறாது மயங்கும்படி வெளியெங்கும் அடைத்த திரண்ட முகிலின் கூட்டங்கள் நெருங்கி மேலே நின்று பெய்யும் மழையின் தாரையானது, கண்பார்வை செல்லக்கூடாதபடி நெருங்கத், துன்பமுற்ற மனத்தினையுடைய அன்பர் தம் அறிவு அயர்ந்து அரிய மாதவரிடத்துத் தாம் கொடுத்த வாக்குறுதியை நினைந்து மனம் உடைந்தவராய் " இனி நான் என்ன செய் வேன் " என்று நின்றனர்.

(வி - ரை) **திசைமயங்க** - *திசை தெரியமாட்டாது மக்கள் மயங்க. மக்களின் மயக்கம் திசைகளின்மேல் ஏற்றப்பெற்றது. திசைமயக்கம் - 1151 பார்க்க.*

வெளியடைத்த - *ஆகாய வீதியை மறைத்த. செறி என்பது முகிலின் நீர்ச்செறி வினையும், குழாம் முகிற்கூட்டங்களையும் உணர்த்தின.* **மிடைதல்** - *அவ்வாறுள்ள பல கூட்டங்கள் நெருங்குதல்.*

தாரை விழிநுழையா வகைமிடைதல் - *மழைத்துளிகளின் நெருக்கம் கண் பார்வை இடையிற் செல்லாதபடி நெருங்கிச் செறிந்து இருத்தல்.* **விழி நுழைதல்** என்

பதும் வெளியடைத்த என்பதும் இம்மேகங்கள் எங்கேனும் இடைவிடுமோ என்று பார்க்கும் ஆவல் மிக்க அன்பர் அவ்வாறு பார்க்கவும் இயலாதபடி என்றவாறு.

அசைவுடைய - அறிவு மறந்து-நினைந்து-அழிந்து-நின்றார்-இவை அன்பரின் துன்பமும் கவலையு முறுகி மேன்மேல் வளரும் நிலை குறித்தன. **அசைவு** - முதலில் நிகழ்வதாய மனத்திண்மையினைப் பெயர்த்திடும் நிலை. **அறிவு மறத்தல்** - மனத்திண்மை பெயர்ந்து அசையின் அறிவு தொழிற்படாதொழிதல். **அழிதல்** - இசைவுபட்ட பொருள் இயற்றமுடியாத நிலை நேர்ந்துபட்டமைபற்றி மனம் அழுங்குதல். **நிற்றல்** - வேறு மனச்செயலும் புறச்செயலும் இன்றி அசைவற்று நிற்றல். **அசைவுடைய மனம்** - இதனால் அசைவு பெற்றதன்றி வேறுவகையால் என்றும் அசைவுபடாதது என்க. "ஆயமாடக் கொடியே அசைவன" (1184) என்றதன் குறிப்புக் காண்க. "வானந்துளங்கிலென்" (திருவிருத்தம்), "பூத மைந்து நிலையிற் கலங்கினும்" (142) என்றவற்றாலறிகின்றபடி என்றும் அசைவிலாது உறைப்புடைய அன்பர் மனம் இங்கு அசைவுபெற்றதற்குக் காரணம் திருத்தொண்டு செய்வதற்கு நேர்ந்த இடையூறே என்பார் **இசைவு நினைந்து** என மேல் விரித்தார். "குற்றேவ லழிந்தவா" என மேல்வரும் பாட்டிற் கூறுவதும் காண்க. 122

1200. ஓவாதே பொழியுமழை யொருகால்விட் டொழியுமெனக்,
காவாலி திருத்தொண்டர் தனிநின்றார்; விடக்காணார்;
மேவார்போற் கங்குல்வர, "மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பா
லாவாவென் குற்றேவ லழிந்தவா!" வெனவிழுந்தார். கஉ௩

(இ - ள்) வெளிப்படை. நீங்காமல் பொழியும் மழை ஒருவேளை பொழியாது விட்டொழியும் என்று, காபாலியாகிய சிவபெருமானது திருத்தொண்டர் தனி நின்றார்; ஆனால் மழைவிடும் நிலைகாணவில்லை; பகைவரைப்போல இரவு வரவே, "குளிரால் உடல் வருந்தும் தூய தவசியாரிடத்தில் ஆ! ஆ! எனது குற்றேவல் தவறிவிட்டதே" எனக் கீழே விழுந்தனர்.

(வி - ரை) ஓவுதல் - நீங்குதல்.

ஒருகால் விட்டொழியும் - இது நாயனார் மனத்துட் கருதிய நம்பிக்கை. **நின்றார்** என நிற்றலுக்குக் காரணங் கூறியபடி.

மேவார் - பகைவர். கங்குலைப் பகைவரென்றது தனது இசைவு நிறைவேறுதபடி செய்துவிட்ட செயலினால். வினைபற்றி எழுந்த உவமம். இரவைக் கண்டு வருந்தும் அகப்பொருள்களும் இக்கருத்துப் பற்றியன. "பகலோன் கரந்தனன் காப்பவர் சேயர்" (188), "திருநுத லாட்கென்ன தாங்கொலென் போதரவே" (318), "திரிந்திளைத்து வாழியன்றோ வருக்கன்பெருந் தேர்வந்து வைகுவதே" (339) என்ற திருக்கோவைத் திருவாக்குக்களும், "பையுண் மாலை தமியோர் பனிப்புற" (304) என்றதும், பிறவும் காண்க.

மெய்குளிரும் - குளிரும் என்றது குளிரினால் வருந்தும் என்ற பொருளில் வந்தது உபசாரம். "மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து விடமாட்டேன்" (1196) என அருந்தவர் கூறியதனை நினைந்து கொண்டபடி.

ஆ! ஆ! அருந்தவரின் மெய்குளிரும் என்ற நினைவு வந்தவுடனே அதற்குத் தாம் காரணமாய்விட்ட நிலை நினைவுக்குவர நாயனார் மனம் நடுங்கிற்று.

ஆ! ஆ! - இரக்கங் குறித்த இடைச்சொற்கள். அடுக்கு மிகுதிகுறித்தது. மெய்குளிரும் விழுத்தவர்பால்......ஏவல் அழிந்தவா என்று வாக்கியம் தொடர்ந்து

முடிபு பெறுமுன் இடையில் இந்த அவலச்சொற்கள் வந்தது அவரது மனத்தெழுந்த துயரமிகுதி குறித்தன ; அருந்தவரின் மெய்வருத்தத்தினைச் சிறிதளவும் பொறாத மன நிலையின் வெளிப்பாடென்க.

குற்றேவல் - குறுகிய ஏவல்; சிறிய ஏவல். நான்செய்வது சிறிய ஏவற்பணியே யாம் என்ற பணிவு நிலை. இதனைத் " தாழ்வெனும் தன்மை " என்பது ஞானசாத்திரம். குற்றேவலும் என இழிவு சிறப்பும்மை தொக்கது.

அழிந்தவா - அழிந்தவாறு. அழிந்தநிலை. ஆ - ஆறு. கடைக்குறை.

விழுந்தார் - அடியார்பாற் செய்யும் ஏவல் அழிந்த படியை எண்ணவே மனம் அழிந்தது ; மனமழிந்தமையால் நிற்கும் வலிகுறைய அதனால் நிற்கலாற்றாதவராய் விழுந்தனர் என்க. 123

1201. " விழுந்தமழை யொழியாது, மெய்த்தவர்சொல் லியவெல்லை
கழிந்ததுமுன் போலித்துமனைக் காற்றேற்க வறிந்திலேன்
செழுந்தவர்தந் திருமேனி குளிர்காணுந் தீங்கிழைத்த
தொழும்பனேற் கினியிதுவே செய''லென்று துணிந்தெழுவார்; கஉச

1202. " கந்தைபுடைத் திடவெற்றுங் கற்பாறை மிசைத்தலையைச்
சிந்தவெடுத் தேற்றுவ''னென் றணைந்துசெழும் பாறைமிசைத்
தந்தலையைப் புடைத்தெற்ற, வப்பாறை தன்மருங்கு
வந்தெழுந்து பிடித்ததணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை. கஉரு

1201. (இ - ள்) வெளிப்படை. பெய்தமழை ஒழியாமையின், " உண்மைத் தவசியார் சொல்லிய கால அளவு கடந்துவிட்டது ; இதன் முன்னமே ஒலித்து மனையி னுள் காற்று ஏற்கச்செய்து உலர்த்தும் உபாயம் அறியாமற்போய்விட்டேன் ; செழிப் புடைய தவசியாரின் திருமேனியானது குளிரால் வருந்தும் தீமையினைச் செய்த கடையாய தொண்டனுக்கு இனிச் செய்யத்தகும் செயல் இதுவே யா ''மென்று துணிந்து எழுவாராய், கஉச

1202 (இ - ள்) வெளிப்படை. " கந்தையினைத் தோய்ப்பதற்கு எற்றுகின்ற பாறையின்மேல் எனது தலையை அது சிதைந்துபடுமாறு எற்றுவன் " என்று துணிந்து, அணைந்து, செழிப்புடைய பாறையின்மேல் தமது தலையைமுட்டி மோதிய அளவில் அந்தப் பாறையின் பக்கத்திலிருந்து அழகிய வளைத்தழும்பு பூண்டவராகிய ஏகாம்பர நாதரது மலர்போன்ற செம்மையுடைய கையானது வந்து, எழுந்து, அத்தலையைப் பிடித்துக்கொண்டது. கஉரு

இந்த இரண்டு பாட்டுக்களும் தொடர்ந்து ஒரு முடிபுகொண்டன.

1201. (வி - ரை) **விழுந்த மழை** - மழை வீழ்தல் என்பது மரபு. " வீழ்க தண் புனல் " (திருப்பாசுரம்) "விசும்பிற்றுளி வீழினல்லால் " (குறள்) முதலியவை காண்க. பெய்த மழை என்னாது விழுந்த மழை என்று இங்குக் கூறியது உலகத்தவர் யாவரும் பெய்க என வேண்டிநிற்கும் மழை, இங்கு நாயனார் தம் விழுத்தொண்டினுக்கு இடை. **யூறய் வீழ்ந்தது** என்ற மனத் துன்பத்தால் இழுக்கிய பொருள்படக் கூறிய குறிப்புமாம். **விழுந்த** - மழை பெய்துகொண்டே யிருக்கவும் இறந்தகாலத்தாற் கூறியது, அது வீழ்ந்து நின்றது என இறந்தகாலத்தாற் கூறலாம்படி அது நின்றுபடுமோ என எதிர் பார்த்து நின்ற வண்ணமாயிருந்த அவரது மனநிலை குறித்தது. " ஓவாதே பொழியு மழை ஒருகால் விட்டொழியுமென...நின்றார் " (1200) என முன்பாட்டிற் கூறியது காண்க.

இவ்வாறு வீழ்ந்த என இறந்த காலத்தாற் கூறினாரேனும் வீழ்கின்ற என நிகழ் காலப் பொருள்கொள நிற்பது காலவழுவமைதி.

மெய்த்தவர் சொல்லிய எல்லை - "மேல்கடற்பால் அக்குன்றம் வெங்கதிரோன் அணைவதன்முன்" (1196) என்று தவசியார் குறித்த கால எல்லை. **எல்லை** - கால அளவு. "கங்குல்வர" (1200) என்றது காண்க.

முன்பு ஒலித்து மனைக்காற்று ஏற்க - **முன்பு** - பின்பகலாக முற்றி மழை பொழிவதற்கு முன்பு. **மனைக்காற்று ஏற்றல்** - நீர்த்துறையினின்று தமது மனைக்குச் சென்று மழையால் நனையாமல் மனைக்குள் காற்று ஏற்கும்படி வைப்பதனால் உலரச் செய்தல். **அறிந்திலேன்** - அந்நினைவு வரப்பெற்றேனில்லை.

செழுந்தவர் - தவத்தின் மிகுதியாலாகிய செழுமையுடையவர். "மெலிந்து திருமேனி யிளைத்திருந்த தென்" (1195) என முன்னர்க் கூறியவதனால் இங்குக் குறித்தது அவரது திருமேனிச் செழுமையன்று. இப்பாட்டில் முன்னர் "மெய்த்தவர்" என்றும், "அருந்தவர்" (1199), "விழுத்தவர்" (1200), என்றும் கூறியவை காண்க. **தவத்தின் செழுமை** "மாதவவேடந் தாங்கி" (1193), "வெண்ணீறு திகழ்ந்தொளிருங் கோலம்" (1194) என்றதனால் அறியப்பட்டது என்க.

திருமேனி - செழுந்தவருடைய தூய உடலாதலின் இவ்வாறு கூறினார். இவற்றால் நீறு நிறைந்த தவக்கோலத்தில் நாயனார் ஈடுபட்டு உருகியதிறம் அறிய நின்றது. தவராகிய திருமேனிகொண்டெழுந்தருளியவர் என்பதும் குறிப்பிற் பெறப்படுதல் காண்க.

குளிர்காணும் தீங்கு - குளிரை யடைந்து வருந்தும் தீமை. "மெய்க்கொண்ட குளிர்க்குடைந்து" (1196) என்று அவர் கூறியதனை நாயனார் நினைவு கூர்ந்து வருந்திய நிலை. அவரது திருமேனிமட்டில் குளிர்காண்பதாகும்; அவர்காண நில்லார் என்ற குறிப்பும் காண்க.

தீங்கு இழைத்த தொழும்பனேன் - நலம் செய்ய நினைத்தாரேயன்றித் தீங்கு இழைத்தாரிலர்; இழைக்க எண்ணினாருமிலர்; ஆனால் கந்தையினை உரிய கால எல்லைக்குட் கொடாத செயலினால் அத்தீங்கு வருதற்குத் தாம் காரணராயினர் எனத் துணிந்தனர் என்க. இதனை offence by omission, என்பர் நவீனர். **தொழும்பனேன்** - தொண்டிற் கடையாயினேன் என்பதும் குறிப்பு.

இனி இதுவே செயல் - முன் எண்ணிய தொண்டின் செயல் கந்தையினைக் கழுவித் தருதல். அஃதியலாது மாறாய் முடிந்தபோது இனிச்செய்யும் **செயல் இதுவே.** **இதுவே** என்பது மேல்வரும் பாட்டிற்கூறப்படுவது.

துணிந்து - முடித்து; **எழுவார்** - மேற்கொள்வாராகி - எழுவாராகி. முற்றெச்சம். **எழுவார் - எற்ற** (1202) என்று கூட்டுக. 124

1202. (வி - ரை) **கற்பாறை மிசைத்தலையைச் சிந்த எற்றுவன்** - முன்னர்க் கற்பாறையும், தலைதாங்கிய உடலும், சிவனடியார் பணிக்கு உபகாரப் பொருள்களாய் நின்றன. இப்போது தாம் துணிந்தபடி தமது உடல் அடியார் திருமேனிக்குத் தீங்கு இழைக்கும் பொருளாயினமையின் அதனை அக்கற்பாறையில் தலையைமோதிச் சிதைப்பன் என்பது நாயனார் கொண்ட துணிபு. அடியார் பணிக்கு உதவியாயின பாறையே அதற்குத் தீங்கு வந்தபோது தீர்வுதருதற்கும் உதவுதல் தகுதி என்று துணிந்தனர் என்பதாம். இக்குறிப்புப்பெறக் "**கந்தை புடைத்திட எற்றுங் கற்பாறை மிசை**" என்றார்.

எடுத்து - தூக்கி - ஓங்கி. எடுத்து எற்றுவன் என்றது தலை சிதறுண்ணும் பொருட்டு.

செழும்பாறை - பாறையின் செழுமையாவது - முன்பு, சிவனடியார்க்குக் கந்தை புடைத்திட உதவிவந்தமையும், இப்போது, நாயனார் தலையை மோதிப்புடைக்க நின்றமையும், பின்பு, அத்தலையைப் பிடிக்க ஏகம்பவாணருடைய திருக்கை அதன் மருங்கு எழுந்துவர நின்றமையுமாம். துணிந்து எழுவார் (1201) - "எற்றுவன்" என்று அணைந்து - எற்றச் - செங்கை - வந்து - எழுந்து - பிடித்தது என்று கூட்டி முடித்துக் கொள்க.

மனத்தில் இதுவே செயல் என்று துணிந்ததற்கும், அத்துணிபின்படி அச்செயலை நிறைவேற்றுதற்கும் இடையில் எவ்வகையாலும் கால நீட்டிப்பு (தாமதம்) இல்லை என்று குறிக்கத் துணிந்து - அணைந்து - எற்ற - என்று தொடர்ந்து செல்லும் வினையெச்சங்களாற் கூறினார்.

எற்ற - எற்றுதலாகிய வினை (செயல்) முற்றுப்பெறாது இடையே தலையைச் செங்கை பிடித்ததனால், அவ்வினை, எச்சமாகவே (எஞ்சியே) நின்றது குறிக்க வினை முற்றுற்கூறாது எற்ற என வினை எச்சத்தாற் கூறிய நயமும் காண்க. எற்றும் செயல் முயற்சி யளவில் நின்றதேயன்றி முடிவு பெறவில்லை என்றதும் காட்டினார்.

தலையை எற்றச் செங்கை பிடித்தது - எற்ற என்ற வினைக்கும், பிடித்தது என்ற வினைக்கும் தலை என்ற ஒன்றே செயப்படுபொருளாய் வைத்த நயமும் காண்க. "வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னி லதுவு முன்றன் விருப்பன்றே" (குழைத்த பத்து-6) என்ற திருவாசகத்தின் குறிப்புப்படி, அன்பர் செயலும் ஆண்டான் செயலும் ஒன்றுபட நிகழ்தலும் குறிப்பித்தவாறு காண்க. "தன்னுடைய வடியவர்தந் தனித் தொண்டர் தம்முடைய அந்நிலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவ" (1192) தனையே இறைவர் விருப்பங்கொண்டனர் என்பதும் கருதுக.

எற்றப் பிடித்தது - எற்ற அடியவரது செயல்குறித்த செய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம் பிடித்தது என்ற ஆண்டவரது செயல் குறித்த பிறவினை முதல் வினை கொண்டது. அடியார்செயல் ஆண்டவர் செயலுடன் முடிவுபெறுதல் குறிப்பாகும்.

அப்பாறை - எற்றிய அந்த என முன்னறி சுட்டு.

வந்து எழுந்து பிடித்தது - வந்து - நின்ற திருத்தாண்டக முதலியவற்றாலும் வேத முதலிய இறைவரது மொழிகளாலும் அறியப்படுகின்றபடி இறைவருடைய கை எங்கும் நிறைந்து நிற்பது; ஆனால் அன்பு செய்யுமிடத்துக் கூர்ந்து மேல்வருவது அதன் தன்மை; ஆதலின் வந்து என்றார். எழுந்து என்ற கருத்துமது. நாயனார் தலையைப் பாறையில் மோதிப்புடைக்காதபடி தலைக்கும் பாறைக்கும் இடையே செங்கை எழுந்தது என்றபடியாம். பிடித்தது - எழுந்ததோ டமையாது அத்தலையைப் பிடித்துக்கொண்டது என்க. இவ்வாறே "ஊறுகண் டஞ்சித் தங்க ணிடந் தப்ப வுதவுங் கையை, யேறுயர்த் தவர்தங் கையாற் பிடித்துக் கொண்டு" (829) என்ற கண்ணப்பநாயனார் புராண வரலாறும் காண்க.

அணி வளைத்தழும்பர் மலர்ச்செங்கை - பாறையில் மோத எற்றும்போது தாங்குதற்கு மெத்தென விருக்கும் கை என்பது குறிப்பு. வளைத்தழும்பர் - "கொலைக்க ளிற்றுரி புனைந்ததம் மேனி குழைந்து காட்டினார்" (1141) என்றபடி தழுவக் குழைந்த திருமேனியுடையார் என்பது.

மலர்க்கை என்றும், செங்கை என்றும் கூறியது மென்மையும் செம்மையும் பெற்றதென்று குறிப்பதற்கு.

பிடித்தது - செங்கை எனப் பயனிலையை முன்வைத்தது அருட்செயலின் விரைவு குறித்தது. 125

1203. வானிறைந்த புனன்மழைபோய் மலர்மழையா யிடமருங்கு
தேனிறைந்த மலரிதழித் திருமுடியார் பொருவிடையின்
மேனிறைந்த துணைவியொடும் வெளிநின்றார் ; மெய்த்தொண்டர்
தாநிறைந்த வன்புருகக் கைதொழுது தனிநின்றார். கஉசு

(இ - ள்) வெளிப்படை. ஆகாயத்தில் நிறைந்து பெய்த புனல் மழை போய்ப் பூமழையாயிடப், பக்கத்தில், தேன்நிறைந்த கொன்றை மலர்மாலை சூடிய திருமுடியினையுடைய சிவபெருமான் பொருகின்ற விடையின் மேலே தம்முடன் நிறைந்த துணைவியாராகிய உமையம்மையாரோடு ஆகாயத்தில் வெளிப்பட்டு நின்றனர்; மெய்த்தொண்டர் நிறைந்த அன்பினால் உள்ளுருகக் கைகூப்பித் தொழுதுகொண்டு தனியே நின்றார்.

(வி - ரை) வான் நிறைந்த புனன் மழை - வானஞ் செறிந்து மழை பெய்த நிலை 1199-ல் உரைக்கப்பட்டது.

புனன் மழை போய் மலர் மழையாயிட - புனல் மழையே பூமழையாயிற்று என்னும்படி. தொண்டருடைய அந்நிலைகண் டருள்புரிவதற்காக அருளால் வந்த புனல் மழையாதலின் விளக்கம் கண்டவுடன் போயிற்று என்பது போய் என்றதன் குறிப்பு. மலர்மழை - திருவருளின் வெளிப்பாடு கண்டு தேவர்கள் பொழியும் கற்பகப்பூமழை. "புனன்மழையோ மதுமழையோ பொழிவொழியா பூஞ்சோலை" (1043), "மண்ணவர் கண்மழை பொழிந்தார்; வானவர் பூமழை பொழிந்தார்" (130), "பொழியுந் தெய்வப் பூவின்மா மழையின் மீள மூழ்குவார் போன்று தோன்ற" (398) முதலியவை காண்க.

நிறைந்த துணைவி - அருளுருவமாகித் தம்முடனே எங்கும் நிறைந்து விளங்கும் அம்மையார்.

வெளி நின்றார் - அன்பர் காணும்படி வெளிப்பட்டு நின்றனர். செங்கை எழுந்து தோன்றுவதன்முன் மறைந்தருளி நின்றனர்; பின்னர்ச் செங்கை மட்டில் எழுந்து பிடித்த அளவில் வெளிப்பட்டு நின்றனர்; இப்போது அன்பர் முழுவதும் நேரே காண வெளிப்பட்டு நின்றனர் என்க. வெளி நின்றார் - ஞான ஆகாய வெளியில் நின்றனர் என்றலுமாம்.

நிறைந்த அன்பு உருக-உள்ளத்தில் நிறைந்து பெருகிய அன்பினால் கருவி கரணங்களெல்லாம் உருக என்க.

தனிநின்றார் - தனியாக என்றும், ஒப்புயர்வற்றவராய் என்றும் உரைக்கின்றது. ஆண்டவர் வெளிநின்றார் - நாயனார் தனிநின்றார் என்ற சுவையும் காண்க. முன்னரும் "தனிநின்றார்" (1200) என்றார். அது வேறு. அது திரோதசத்தி உருவமாகிய அருண் மழையுள் நின்றநிலை. இது வெளிப்பட்ட திருஅருட் பூமழையினுள் நின்றநிலை. 126

1204. முன்னவரை நேர்நோக்கி முக்கண்ணர் "மூவுலகு
நின்னிலைமை யறிவித்தோம்; நீயுமினி நீடியநம்
மன்னுலகு பிரியாது வைகுவா" யெனவருளி
யந்நிலையே யெழுந்தருளி யணியேகாம் பரமணைந்தார். கஉஎ

(இ - ள்) வெளிப்படை. முன்னின்ற அவரை இறைவனார் நேர்நோக்கி முக்கண்ணராகிய ஏகாம்பரநாதனார் "உனது அன்பின் நிலைமையை மூவுலகங்களும் அறியும்

படி செய்தோம்; நீயும், இனி நீடிய நமது நிலைபெற்ற உலகிலே பிரியாமல் இருப்பா யாக" என்று அருளிச்செய்து, அந்நிலையினின்றும் எழுந்தருளி அழகிய திருஏகாம் பரத்தில் அணைந்தனர்.

(வி - ரை) **முன்னவரை**-தமது முன்நின்ற அத்திருத்தொண்டரை. "தொழுது முன் நின்றவிப் பத்தரைக் கோதில்செந்தேன், தெளித்துச் சுவையமு தூட்டி யமரர் கள் சூழிருப்ப, அளித்துப் பெருஞ்செல்வ மாக்கும்" (ஐயாறு 7) என்ற திருவிருதகச் சொல்லும் பொருளும் இங்கு நினைவு கூர்தற்பாலன. **முன்னவர்** - முதன்மை பெற்ற வர் என்றலுமாம்.

முக்கண்ணர் நேர் நோக்கி-நோக்குதற்குக் கண் கருவியாதலின் இங்கு முக்கண் ணர் என்ற பெயராற் கூறினர். செய்தற்கரிய பெருஞ்செயல் செய்த தொண்ட ரைத் தமக்கியல்பாக உரிய மூன்று கண்களாலும் முழுஅருளினோக்கமும் செய்தனர் என்பது குறிப்பு. **நேர் நோக்கி** - என்ற குறிப்புமது. மூன்றுவதுகண் நெருப்புக்கண் எனவும் மன்மதனை எரித்த பார்வையுடையதெனவும் படுமாதலின், அவ்வாறன்றி, அருளின் நேர்பட நோக்கினர் என்பது. "செற்றங் கரங்கனைத் தீவிழித் தான்றில்லை யம்பலவ, னெற்றியிற் கண்கண்ட கண்கொண்டு மற்றினிக் காண்பதென்னே" (கோயில் - திருவிருத்தம் - 8) என்ற அப்பர் சுவாமிகள் தேவாரமும் இக்கருத்தைப் புலப்படுத்தி நிற்பது காண்க.

மூவுலகும் நின் நிலைமை அறிவித்தோம் - அறிவித்தற்காகவே இவ்வருட் செயல் செய்தோம் என்பது. "அந்நிலைமை கண்டன்பர்க் கருள்புரிவான்" (1192) என்ற விடத்துரைத்தவை பார்க்க.

நீயும் வைகுவாய் - **நீயும்** - நாமும் அறிவித்தோம் நீயும் வைகுவாய் என எண் ணும்மை. அசை என்றலுமாம்.

நீடிய நம் மன் உலகு - சிவனுலகம். நீடிய உலகு - மன் உலகு என்க.

நீடுதல் - எங்கும் பரவியிருத்தல்; **மன்னுதல்** என்றும் அழியாதிருத்தல். மன்னி நீடிய என்று ஒருபொருளாகக் கொண்டுரைத்தலுமாம். **நீடிய** - என்றதனைச் செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சமாகக் கொண்டு, **நீடிய வைகுவாய்** என்று கூட்டி, நிலைபெற்றிருக்கும் பொருட்டு நம்முலகில் இருப்பாய் என்றுரைப்பினுமமையும். **மன்**- அரசு என்று கொண்டு எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய் அரசாங்கத்தமர்ந்த உலகம் என்ற லும் பொருந்தும். "நிலமிசை நீடு வாழ்வார்" என்ற திருக்குறட் கருத்தும் காண்க.

அந்நிலையே - வெளிநின்ற அந்நிலையினின்றே.

எழுந்தருளி ஏகாம்பரம் அணைதல் - வெளிப்படத் தோன்றிய நிலையினின்றும் எங்கும் நிறைந்த (வியாபக) நிலையினுள் மறைதல். "பொற்றொடியாள் பாகனார் பொன்னம்பல மணைந்தார்" (648) முதலியவை பார்க்க. "வளைத்தழும்பர் மலர்ச் செங்கை" (1202) என்றதும் காண்க. "அணி ஏகாம்பரம்" என்றார் காஞ்சிபுரமாத லின். **எழுந்தருளி** - மறைந்து. சைவமரபு வழக்கு. 127

1205. சீர்நிலவு திருக்குறிப்புத் தொண்டர்திருத் தொழில்போற்றிப்
பார்குலவத் தந்தைதா ளறவெறிந்தார் பரிசுரைக்கேன்;
பேரருளின் மெய்த்தொண்டர் "பித்த"னெனப் பிதற்றுதலா
லாருலகி லிதனுண்மை யறிந்துரைக்க விசைந்தெழுவார்? கஉஅ

(இ - ள்) வெளிப்படை. சிறப்பு நிலவப்பெற்ற திருக்குறிப்புத்தொண்ட நாயனு ருடைய திருத்தொழிலைத் துதித்து, உலகம் விளங்கும்படி தந்தையின் தாள்கள் அறும்

படி வெட்டிய சண்டீச நாயனாரது தன்மையினைச் சொல்லத் தொடங்குகின்றேன்; பேரருளுடைய மெய்த்தொண்டர் இறைவரைப் "பித்தன்" என்று பிதற்றுதலாலே, இதன் உண்மைத் தன்மையினை முற்றும் அறிந்துசொல்ல இசைந்து எழுவார் யாவர்? (ஒருவருமிலர்).

(வி - ரை) சீர்நிலவு - திருத்தொண்டத்தொகையினுற் போற்றப்பட்டபடி, திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்ற சிறப்பு நிலவப் பெற்ற, அப்பெயரினையே இங்கு எடுத்தாண்டமை காண்க. அப்பெயரினைக் கூறியதனாலே சரிதச் சுருக்கமும் உரைத்து முடித்துக்காட்டிய பண்பும் கருதுக. 1189-ல் "திருக்குறிப்புத் தொண்டரெனுஞ் சிறப்பினார்" என்றதும் இங்கு நினைவுகூர்க.

திருத் தொழில் - 1191லும், 1199 முதல் 1202 வரை திருப்பாட்டுக்களிலும் உரைக்கப்பட்டவை.

சீர் நிலவு...தொழில் போற்றி - ஆசிரியர் தமது மரபின்படி இதுவரை கூறிவந்த சரிதத்தை முடித்துக்காட்டியதாம்.

பார்குலவ...உரைக்கேன் - இது மேல்வருஞ் சரிதத்துக்குத் தோற்றுவாய் செய்ததாம்.

பார்குலவத் தந்தை தாள் அற எறிந்தார் - பார்குலவ - உலகம் விளங்க - அறிந்து துதித்துப் பயன்பெற. சிவபூசை செய்தபின் சண்டேசுவரபூசை செய்து அதனாற் சிவபூசைப் பயனை உலகத்தார் பெறுதலின் குலவ என்றார். "தாதைதாள் மழுவினால் எறிந்த" என்பது முதனூல்.

குலவுதல் - விளங்குதல். "குலவு கோலத்த கொடிநெடு மாடங்கள்" (தேவாரம்). "திசைவிளங்க" (திருஞான - புரா - 22) என்று ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவவதாரப் பயன் கூறியது காண்க. இதனால் மேல்வருஞ் சரித சாரத்தைத் தோற்றுவாய் முகத்தால் அறிவித்த நயமும் காண்க.

அற எறிந்த - தாள்களைத் தந்தையினது குற்றம் அறும்படி - அறும்பொருட்டு - எறிந்த என்றலுமாம். "மழுவா லேறுண்டு குற்றநீங்கி" (1263)

பேரருளின் மெய்த்தொண்டர்-ஆளுடைய நம்பிகள். அருளினாலே திருக்கயிலையினின்றும் இவ்வுலகில் அவதரித்து, அருளினால் தடுத்தாட் கொள்ளப்பட்டு, அருளினால் திருத்தொண்டத்தொகை அருளி, அருளினால் மீளத் திருக்கயிலையினை அடைந்த பெருமானாதலின் இவ்வாறு கூறினார். "வந்து வானவரீச ரருளென" (34) "அருள் செய்தபின்" (39), "அருள்செய்த சாலுமொழியால் (174), "அருளின் நோக்கி" (219) என்றிவ்வாறு வருமவை யெல்லாம் காண்க. இக்கருத்தைப் "பெருமணச் சீர்த் திருத்தொண்டத் தொகைவிரித்த பேரருளின் பெருமாள்" (கடவுள் வாழ்த்து - 12) என்று காஞ்சிப்புராணமுடையார் விரித்தனர். மெய்த்தொண்டர் - "உம்பர் நாயகர் தங்கழ லல்லது நம்பு மாறறி யாத" (299) திருத்தொண்டின் உண்மைநிலையுடையார்.

"பித்தன்" எனப் பிதற்றுதல் - தம்மை ஆட்கொள்ளவந்த முதல்வனை அறியாது "பித்தன்" என இகழ்தல். 186 பார்க்க.

பின்னர்ப் "பித்தா" என்று பாடியதன் பொருள் வேறு; அது இறைவராணையின்படி பாடியது. முன்னர்ப் "பித்தன்" என்று ஏசியதும், பின்னரும் அவ்வாறே "பித்தன்" என்று பாடியதும் வெவ்வேறு பொருளன; ஆதலின் பிதற்றுதலால் என்றார். பிதற்றல் - பொருள் மயங்க மொழிவழங்குதல். பலபடியும் பல முறையும் சொல்லுதல். "வன்றொண்டன் சொல் பெருங்குலத் தவரொடு பிதற்றுதல் பெருமையே" (நம்பி - காந்தா - வலம்புரம் - 10) "பிணங்கித் தம்முட் பித்தரைப் போலப் பிதற்று

வார்" (குறிஞ்சி - திருவாரூர் 4 அப்பர்) என்ற தேவாரங்கள் காண்க. **பித்தனென - என** - போல என்று உவம உருபாகக் கொண்டு பித்தனைப்போல மெய்த்தொண்டர் பிதற்றுதலால் என்றுரைத்தலுமாம். இப்பொருளில் மெய்த்தொண்டர் பித்தன்போலப் பிதற்றுவாராயின் யாவர் உண்மை யறிந்து உரைக்கவல்லார் என்று கொள்க. "பித்த னொப் பானடித் தொண்டனூ ரூரன் பிதற்றிவை" (கொல்லிக் கௌவாணம் - முதுகுன் றம் - 11) என்ற நம்பிகள் தேவாரம் காண்க.

பித்தனெனப் பிதற்றுதலால் இதன் உண்மை அறிந்து உரைக்க இசைந்து உலகில் யாவர் எழுவார் ? என்றது ஆட்கொண்டு இன்பந்தர வந்த தம்மைப் "பித்தன்" என்றிகழ்ந்ததனையும் புகழ்ந்ததுவாகக் கொண்டதுமன்றி, அவ்வண்ணமே பாடுக என்று மகிழ்ந்தும் கொண்டதுபோலத், தந்தையைத் தாள்அற எறிந்த பாதகத்தையே புண் ணியமாகக் கொண்டு பரிசும் கொடுத்தனர்; ஆதலின் இதன் உள்ளுறையை எவரும் அறிந்து சொல்ல வல்லவரல்லர் என்றதாம். **யாவர்** என்ற வினா ஒருவரும் இலர் என்று இன்மை குறித்தது.

யாவர் அறிந்து இசைக்க - மாபாதகம் தீர்த்த திருவிளையாடலின் வரலாறும், "பாதகமே சோறு பற்றினவா தோணோக்கம்" என்ற திருவாசகமும், "பாதகத் துக்குப் **பரிசு**வைத் தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே" என்ற திருப்பல்லாண்டும் இங்குக் கருதத் தக்கன. **பரிசு உரைக்கேன்** - என்ற குறிப்பும் அது.

உண்மை - உள்ளது - உள்ளுறை. **அறிந்து - உரைக்க - இசைந்து - எழுவார்** - அறிதலும், அறிந்தாலும் அதனை உரைத்தலும், உரைப்பேன் என்று இசைந்து எழுத லும் ஒன்றன்மே லொன்றாக அரிய செயல்களாமென்பது குறிப்பு.

இவ்வாறு சொல்ல அரிய செயலினுள் புகுகின்றேன் என்ற அச்சத்தினையும் பணிவினையும் புலப்படுத்தியபடி. தாதை தாள் எறிந்த கதை என்றிகழ்ச்சியாய் எண்ணிக் கழியாமல், அதனை இறைவர் ஏற்றுப் பரிசுவைத்த அறியலாகாப் பெருமை யினையே எண்ணிப் பத்திசெய்து கேட்குமாறு எச்சரித்தபடியுமாம். "பித்த"னென் றிகழ்ந்தது நன்றி கொன்ற சிவநிந்தையாகிய பெரும்பாதகமாயினும், அங்ஙனமாகாது சிவனைப் போற்றிய பெரும் புண்ணியமேயாயினமையும் கருதுக என்று வற்புறுத்திய படியுமாம். 128

சரிதச் சுருக்கம்

நாடு

தொண்டை நன்னாடு பெருமையும் மேன்மையும் தொன்மையும் உடையது; தன்னிடத்து உமையம்மையார் தவஞ்செய்து தலைவரைத் தழுவத் தவஞ்செய்து பெற்றது; நடுநிலை பொருந்திய நல்லொழுக்கம் தலைசிறந்த பெருங்குடிகள் தழைத்து வாழ்தற்கிடமாவது; பழையனூர் வேளாளர்கள் எழுபதின்மர் ஒரு வணிகனுக்குத் தாம் கூறிய சொல்லைத் தம் உயிரினும் சிறந்ததாகக் காத்துத் தீப்புகுந்த மேன்மை யுடையது; சேரநாட்டு வீரர்கள் மைத்துன முறை கொண்டாடி நட்புக் கொள்ளும் பழஞ்சரிதத் தொடர்புடையது.

நானிலம் - ஐந்திணை வளம்

குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலப் பகுதியும், அவற்றோடு பாலையும் விரவிய ஐந்திணை நெறியும் தத்தம் இயல்பிற் செழித்துச் சிவத்தன்மை வெளிப்படக் காணுமாறு ஓங்கி உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்கும் தன்மை யுடையது இந்நாடு.

அவற்றுள்ளே, மலைச்சாரல்களில் அருவிகள் பாய, இறவுளர் தினை விளைக்கும் புனங்களும் சீறூர்களும் உடையதாய் விளங்கும் இந்நாட்டுக் குறிஞ்சியானது, மால்விடை யெந்தையார் திருக்காளத்தியையும், அண்ணலார் திருவிடைச்சுரத்தினையும், உம்பர் நாயகர் திருக்கழுக்குன்றத்தினையும் தன்னகத்துக் கொண்டு விளங்கத் தவஞ்செய்து பெற்றது.

குறிஞ்சி

முல்லையையுங் குறிஞ்சியையும் அடுத்த சில்லிடங்களில் வேனிலும் கடும்பகற்பொழுதும்பற்றி, நீலிகோட்டங்களும் நிரந்து, பாலையென்றும் சொல்லலாகும் பரன்முரம்புகளும் உள்ளன.

பாலை

அந்த எல்லையின் புறத்தே கானியாறுகள் இடையிடை பரந்துவரக், குருந்த மரங்களின் மேற்படர்ந்த முல்லைப் புதர்களையுடைத்தாய் இடையர் சேரிகளில் ஆனும் மானும் திரியும் முல்லை, நிலப்பரப்பு மிக உள்ளது. முல்லையின் தெய்வமென்று தமிழின் பொருளிலக்கணம் பேசுகின்ற திருமால் வழிபட்ட திருமுல்லைவாயிலும், கங்கைநீர் எப்போதும் ஊறிவரும் திருவூறலும் இம் முல்லை நிலத்தில் விளங்குவன.

முல்லை

முல்லையைச் சூழ்ந்த மருதநிலத்திற் பல நதிகளும் ஓடிக், குளமும், ஏரியும் புகுந்து, வயல்களைச் செழிக்கச் செய்வன. காமதேனுவின் பால் ஆறாகப் பெருகி நந்திமலையினின்றும் ஓடிவரும் பாலாறு, பிள்ளைகள் தமது சிறு கைகளாற் தடவப் பால்பெருகும் முலையுடைய தாயினைப்போல, மள்ளர்கள் வேனிலில் மணற்றிடர்களைப் பிசைந்து கையினால் தொழில்செய்யக் கீழே சுரந்து ஓடிவர, அந்த நீர் வெள்ளம் கால்களின்வழி மிதந்து ஏறிப் பள்ளவயல்களின் பெருமடைகளையும் உடைத்துப் பாயும் செழிப்புடையது. இவ்வாறு நீர்வளமும் நிலவளமும் சேர்தலாற் செந்நெல்லும், வாழையும், உயர்கழைக்கரும்பும், கமுகும், தென்னையும், பலாவும், மாவும் சோலைகளாகச் செழித்துப் பயன் தருவன.

மருதம்

விருந்தெதிர் கொள்ளும் மேன்மையுடைய பெருங்குடிகளும், இல்லறம் புரிந்து வேள்விசெய்து மழைக்குக்காரணமாய் விளங்கும் செல்வமறையோர்களும் நிறைந்த செழும் பதிகள் பல அங்கு உள்ளன.

மறையவர் திருவல்லமும், கங்கைவாழ் சடையார் திருமாற்பேறும், யானையுரித்தவர் இருந்த திருப்பாசூரும் தன்னகத்துத் திகழ்ந்திருக்கத் தவம் புரிந்தது இந்த மருதமாகும்.

இதன் புறத்ததாய்க், கொழுமீன் கவர்ந்தும், பவளம் முத்து முதலிய மணிகள் படுத்தும், பரதவர் வாழும் கடற்கரை சூழ்ந்த விடங்களில் கைதையும் புன்னையும் பூக்கும் சூழல்களுடையதாய் உள்ளது நெய்தல் நிலம். இறைவரது திருவொற்றியூர், திருமயிலாப்பூர், திருவான்மியூர் முதலாகிய பெருந் தலங்களைத் தன்னகத்துக்கொண்டு விளங்க இந்நெய்தல் செய்தவந் நிறைதவம் சிறிதாமோ ?

நெய்தல்

(1) நெய்தலுங் குறிஞ்சியும் புணர்ப்பாகிய நிலங்கள் மாட மாமல்லை முதலியவை போன்ற பலஇடங்கள் உண்டு. இவைபோலவே (2) மருதமுங்குறிஞ்சியும், (3) முல்லையுங் குறிஞ்சியும் கூடிய புணர்ப்பு நிலங்கள் பலவுள்ளன. இவ்வாறே (4) நெய்தலும் முல்லையும், (5) மருதமும் முல்லையும் இயைவனவாகிய நிலங்களும் உண்டு. மேலும் (6) நெய்தலும் மருதமும் மயங்கிய நிலங்களும் காணவுள்ளனவாம்.

புணர்நிலங்கள் - திணை மயக்கம்

இவ்வாறு நானிலத்தமைதியிலும் தத்தமக்கடுத்த செய்தொழிலில் வேறு பல் குலங்களில் விளங்கித் தீமையென்பன கனவிலு நினைவிலாச் சிந்தைத் தூய மாந்தர் வாழும் சிறப்புடையது தொண்டைநன் னாடு.

நகரம்

இப்பெருந் திருநாட்டின் தலைநகரமாய் உலகெலாம் வியப்ப என்றுமுள்ளதாகிய நகரம் காஞ்சிபுரமாகும். அது உமையம்மையார் தன்னிடத்தே எழுந்தருளித் தவஞ் செய்து ஏகம்பநாதரைத் தழுவப்பெற்ற சரிதப் பெருமையுடையது.

அம்மையார் தவமும், பூசையும்

திருக்கைலாயத்தில் ஆகமங்களையெல்லாம் இறைவர் அருளிச்செய்ய அம்மையார் கேட்டருளினர். எண்ணில் ஆகமங்களை அருளிய இறைவர் தாம் விரும்பும் உண்மையாவது பூசனையேயாகும் என்றருளிச் செய்ய, அவ்வாறே தாம் பூசைசெய்ய அம்மையார் மனங்கொண்டனர். அதற்கேற்ற இடம் காஞ்சிபுரத்தின் மாவடியேயாகும் என்று இறைவர்பால் அறிந்த இறைவியார் அங்குநின்றும் போந்து, மலையரசன் வந்து விடுத்த பரிசனங்களுடன் சென்று காஞ்சியில் பதும மா நாகம் வேண்டியபடி அதன் பிலத் துவாரத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, கம்பையாற்றின் கரையில் மாவின் மூலத்தில், தவஞ் செய்து, சிவனுரு வெளிப்படக் கண்டு, பூசிக்கத் தொடங்கி மெய்ப்பூசை யெய்த ஆகம விதியெலாஞ் செய்தருளினர். அப்போது இறைவனார் ஒரு திருவிளையாட்டினால் அம்மையாருக்கு அருள்செய்யத் திருவுள்ளங்கொண்டு கம்பையாற்றிற் பெரு வெள்ளம் வர அருளினர். ஆறு பெருக்கெடுத்து மேலெழுந்துவரக் கண்டு தம் திருக் கையாற் றடுத்து நில்லாமையால் அம்மையார் வெருக்கொண்டு காதலால் மூலக்குவட்டொடு வளைக்கையால் நெருக்கி இறுகச் சிவபெருமானைத் தழுவிக்கொண்டனர். இறைவர் அதனை விரும்பியவராய் யானையை உரித்துப் போர்த்த தமது திருமேனி குழைந்து காட்டி முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்பும் அணிந்துகொண்டு அத்திருமேனி காட்டி வெளிப்பட்டருளினர். உம்பரே முதல் யோனிகள் எல்லாம் உயிரும் உடம்பும் உருகி ஒன்றாகி இறைவரருளை ஏத்தின. கம்பையாறு முன் வெள்ளந் தவிர்ந்து வணங்கிற்று. மணவாள நற்கோலங் காட்டி நின்ற இறைவனார், அம்மையாரை நோக்கி "வேண்டும் வரங் கொள்க" என்றருள, அம்மையார், இறைஞ்சிநின்று, "இற்றை என்பூசை இன்னும் முடிந்ததில்லையாதலின் அதனைக் குறை நிரம்பிடக் கொண்டருளல் வேண்டு" மென்று விண்ணப்பிக்க, அதற்கு இறைவனார் "நம்பால் நின்பூசனை என்றும் முடிவதில்லை" என்றருளவே, அம்மையார் இறைவர்பால் வரங்கேட்கலாயினர். அவையாவன:— "இந்தப் பூசை என்றும் மாறாது நிலைத்திருக்கும்படி தேவரீர் மகிழ்ந்துகொண்டருளுதல்வேண்டும்; இந்தப் பதியில் எல்லா அறங்களும் யான் செய்யும்படி அருளுதல் வேண்டும்; திருவடிப் பிழைத்தல் ஒன்றொழிய இங்குள்ளவர் வேறு செய்வினை எதுவேயாயினும் மாதவப்பயன் கொடுத்தருளப் பெறவும் வேண்டும்" என்ற மூன்றுமேயாம். எல்லா வுயிர்களின் பிறப்பையும் ஒழிக்கும் பேரருட் செல்வியாகிய அம்மையார் கேட்டருள, அவ்வாறே இறைவனார் அந்தப் பூசனையை விரும்பி வீற்றிருந்தும், இடையறாத அறங்களை யெல்லாம் வளர்க்கும் வித்தாக இகபரத்து இருநாழி நெல்லை அளித்தும், காஞ்சி வாழ்பவர் செய்தீவினையும் தடையின்றி மெய்ந்நெறி யடையச் செய்யும் தவங்களாகவும் வரங்களை மகிழ்ந்து தந்தருளினர்.

திருக்காமக் கோட்டம்

விம்மிதங்கள்

அவ்வாறே அம்மையார் நித்தமாகிய பூசனை செய்து கொண்டு உயிர்களிடத்து இல்லறம் பெருக்கும் கருணையினால் புண்ணியத் திருக்காமக் கோட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்து முப்பத்திரண்டறங்களையும் அளித்தருள்கின்றனர்.

திருக்காமக் கோட்டத்தில் ஆண்டினுக்கொருமுறை ஒரு தாளில் முச்சுடர் போல மூன்று பூக்கள் மலரும் அற்புதம் உள்ளது. உலகாணி முதலிய விம்மித தீர்த்

தங்கள் உண்டு. அதன் மேல் சந்திர சூரியர் தத்தம் நெறியிற் செல்லாது பக்கம் சுற்றிப் போதலினால் உளதாகிய திசைமயக்கம் உலகெலாங்காண இன்றும் அங்குள்ளது. காஞ்சி நதிக்கரையில் தன்னிழற் பிரியாத காஞ்சித்தானம் உண்டு. முனிவர் வானவர் முதலினோர் பலரும் தாபித்து அருச்சித்து இட்டசித்திகளை அடைந்த தளிகள் எண்ணிறந்தன அத்திருநகரின் எல்லையில் உள்ளன. யானையை முயல் தன்னிடத்தினின்று துரத்தும் தானமும், இறந்தோர் உடல் மீள உயிர்பெற்றெழும் இடமும், இறவாத்தானமும் உள்ளன. இட்டசித்தித் தீர்த்தம், சாருவதீர்த்தம் முதலியனவாய்த் தேவர்களும் வந்து படியும் பல புண்ணிய தீர்த்தங்களும் அங்கு உண்டு. ஒரு நாளில் மூன்று பூ மலரும் பொற்றாமரைத் தடமும், மேற்கில் ஓடி நீர் கரக்கும் நதியும், பகலில் அலரும் குவளையும், இரவில் மலரும் தாமரையும், நண்பகலில் பூக்கும் பாடலமும், கண்படாத காயாப் புளியும் திருக்காமக்கோட்டத்தின் எல்லையினுள் உளவாகும். சிறிது உண்டாலும் நஞ்சாகும் நீருடையதொரு தடமும், தன்னுட் குடைந்தவர்கள் வானரவுருவம் பெறும் ஒரு பிலமும், அவ்வுரு நீங்கக் குளிக்கும் ஒரு பொய்கையும், தேவர்களோடு இன்பம் துய்க்கும் ஒரு பிலமும் முதலாகிய அதிசயங்கள் பல உண்டு.

யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளும், வைரவக்கடவுளும், அறுமுகக்கடவுளும் காவல் புரியப்பெற்றது அத்திருநகரம். சத்திதற்பர யோகிகளும் அழியா உடற்சித்தி பெற்ற சித்தர்களும் வாழ்கின்ற பாடிகளும் அனேகம் உண்டு. சித்தர் இயக்கர்கள் கந்தருவர் என்ற தேவசாதியார்களும் விளங்கி, கையிற்செண்டு ஏந்தி யானைமீது வீற்றிருக்கும் ஐயனார் கோட்டத்தையுடைய சேண்டணை வெளியும் அங்குள்ளதாம். யோகபீடமும் போகபீடமும் ஒருங்கே இருக்கப்பெற்றது இத்திருநகரம். இன்னும் இவ்வாறுள்ள விம்மிதங்கள் பல. அவை இந்தப் பொய்யாகிய கலியுகத்தில் நல்லோர் சிலர்க்கன்றிப் பலர்க்கும் விளங்கித் தோன்றாது மறைந்து நிற்கும்.

பழமன்னர் சரிதம் - நகர்வளம்

எக்காலத்தும் அழியாதிருக்கும் இத்திருநகரத்தின் வளமையைக் கலியுகத்தில் ஒரு வேடன் கண்டு அறிந்துவந்து சொல்லக், கரிகாற் பெருவளத்தோனாகிய சோழர் வடநாட்டை வென்று அடிப்படுத்தி இமயத்தில் புலிக்கொடி பொறிக்கப் போகுங் காலையில் கேட்டு, இங்குவந்து, காடெறிந்து, நான்கு காதம் எல்லை வகுத்துக், குன்று போல மதிலும் கடல்போல அகழியும் போக்கிக், குடியேற்றி நகரங்கண்டனர். மதில் வாயில்கள் அங்கு வாழும் பெரியோர்களது உள்ளம்போல ஓங்கி நிலைத்து நல்லொழுக்கமல்லாமல் தீங்கு நெறியடையாத தடைகளாய் விளங்குவன. மண்ணிலும் விண்ணிலும் உள்ள எல்லா வளங்களும் அங்கு நிறைவன. ஆவணவீதி முதலிய பல மறுகுகளும் சிறப்பன. அறங்களெல்லாம் பெருக அம்மையார் காவல்புரியும் தன்மையாற் செல்வமும் இன்பமும் சிறந்து விளங்குவது இத்திருநகரமாம். மறையவரது இருக்கைகளும், அரசர் மாளிகைகள் நிறைந்த தெருக்களும், வணிகர் வீதிகளும், வேளாளர் முன்றில்களும் சிறக்க விளங்குவன. நாற்குலத்தோரும், உயர்ந்தனவு மிழிந்தனவுமான சாதிகளில் தம்மில் ஒவ்வாப் புணர்ப்பில்வந்த சாதி பேதத்தினரும் தத்தம் தகைமைக்கேற்ற தனியிடங்களிற் பொருந்திவாழ்ந்து, தத்தமக்கேற்ற தொழில் செய்து, மனையறம்புரிந்து, வாழும் தன்மை நீடிய இருக்கைகளும் உரிமைப்பான்மையால் அங்கு உள்ளனவாகும்.

இத்திருநகர வீதிகளில் திருவிழாச் சிறப்புக்கள் எந்நாளும் ஒழியாது பயில்வன. தொண்டர்களும் வானவர்களும் சூழ்ந்திருப்பர். தீமை, பிணி, கவலை, புறஞ்சூழ்தல், தளர்ச்சி, அசைவு, திகைப்பு, பயம், ஆர்ப்பு, துகள், தாழ்ச்சி, இழுக்கு என்னும் குற்றங்

கள் இந்நகரத்திற் செய்யுளணி வகையான சொல்லளவிலன்றிப் பொருள்வகையாற் காணக்கிடையா. தன்னை வந்தடைந்த தேவர் மக்கள் நரகர் முதலிய யாவர்களும் அவ்வவர் கருதிய வேட்கைகள் ஒன்றும் ஒழியாமல் பெறும்படி உதவுவது இந்நகரம்.

நாயனர் சரிதம்

இத்திருநகரத்திலே, ஒரு மருங்கிலே, ஏகாலியர் குலத்தில் அவதரித்த ஒருவர் அன்புடைய திருமனமும், ஒழுக்கநெறிச் சீலமும், சிவனடிமைத் திறத்தில் வழிவழித் தொண்டும் உடையாராய் விளங்கினர். அவர், பிறந்த நாள்முதல், மனம் மொழி மெய் என்ற மூன்றினையும் சிவன்சேவடிச் சார்வாக அணைவிப்பார்; சிவனடியார்களுடைய திருவுள்ளக் குறிப்பினை அறிந்து போற்றும் திண்மையினல் அவர் தமக்குத் திருக்குறிப்புத்தொண்டர் என்ற பெயர் வழங்கும் சிறப்புடையவராயினர். அவர் காஞ்சி நகரில் ஊராருக்கு ஒலிக்கும் பெருவண்ணர் எனச் சொல்லலாகாத உண்மையிற் சிறந்தவர்; சிவபெருமானது பெயரைச் சொன்ன மாத்திரத்தில் உருகும் மனத்தினையுடைய அடியார்க்குப் பெருவிருப்பத்தோடும் ஒலித்துக் கொடுப்பர். சிவனடியாரது துணிகளின் துகள் மாசினைக் கழிப்பார்போலத் தம்முடைய மும்மலப் பிறவியாகிய மாசினை விடும்படி கழித்து வருவாராயினர்.

ஒருநாள் சிவபெருமான் அவரது உண்மைத் தொண்டினிலைகண்டு அருள்புரியும் பொருட்டுச் சீதம் மலியும் காலத்தில் ஏழையாய் மிக அழுக்குடைய ஒரு கந்தையைத் தாங்கிக்கொண்டு அன்பர் முன்பு வந்தருளினர். தொண்டனர் அவரைக் கண்டு மகிழ்ந்து எதிர்கொண்டு பணிந்து, அவர் குறிப்பு அறிந்து, "ஐயனே! உமது திருமேனி இளைத்திருந்ததென்? நீர் தாங்கும் இக்கந்தையைக் கழுவத் தந்தருள்வீராக!" என்று வணங்கிக் கேட்டனர். அதற்கு அவர் இக்கந்தை அழுக்கேறி, இனி, மேலே தாங்க ஒண்ணதிருப்பினும் குளிரினல் வருத்தம் பொறுக்க முடியாது இதனை விடமாட்டேன். மாலைக்குள் ஒலித்து உலர்த்திக் கொடுப்பீராகில் கொண்டுபோய் விரைவில் ஒலித்துக்கொண்டு வாரும்" என்றனர். தொண்டனர் "அவ்விதமே அந்திபடுவதன்முன் தருகின்றேன்" என்று கூறத், தவசியார், விரைவில் கொண்டுபோய்த் தோய்த்துலர்த்தி மாலைப்பொழுதுக்குள் கொடாவிட்டால் இந்த உடலுக்கு இடர் செய்தவராவீர்" என்று சொல்லிக் கந்தையினைக் கொடுத்துப் போயினர்.

தொண்டனரும், குறித்த நேரத்திற் கொடுப்பதற்காக, அதனைக் கொண்டு சென்று நீர்த்தடத்தில் உரியபடி தோய்த்துப், புழுக்கிப், பிறித்தொலிக்கப் புகும்போது திருவருளினல் மழை எழுந்து செறிந்து பொழிந்தது. தவசியாரிடத்துத் தமது இசைவினை நினைந்து, தொண்டனர் "யான் என் செய்கேன்!" என்று நின்றர். ஓயாது பொழியும் மழை ஒருகால் விட்டு ஒழியுமோ? என்று சிறிதுபோது நின்றனர். மழை விடக் காணர். "அடியாரிடத்து எனது குற்றேவல் அழிந்ததே! மழை ஒழியாது குறித்த கால எல்லை கழிந்தது. முன்னரே ஒலித்து, மனையில் காற்றேற்க உலரவைக்க அறியாது போயினேன். செழுந்தவருடைய திருமேனி குளிர்காணும் தீங்கினை இழைத்த தீமையுடையேனுக்கு, இனி, இதுவே செயல்! கந்தை புடைக்கும் கற்பாறையில் எனது தலையைச் சிந்த மோதுவன்" என்று துணிந்து, எற்ற, அந்தக் கற்பாறை மிசை அணிவளைத் தழும்பேற்ற ஏகம்பநாயகரது மலர்ச்செங்கை வந்து எழுந்து அவரது தலையைப் பிடித்துக் கொண்டது.

புனல் மழை போய்ப் புதுமலர் மழையாய்ப் பொழிந்தது. ஏகாம்பரநாதர் தமது துணைவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருடன் இடபவாகனத்தில் எழுந்தருளிக் காட்சி தந்தருளினர். தொண்டனர் கைகூப்பித் தொழுது நின்றனர். அவரை நேர்நோக்கி

இறைவர், "உனது அன்பு நிலையினை மூவுலகும் அறிவித்தோம். நீயும், இனி, நம்முடைய நிலைத்த சிவலோகத்திற் பிரியாது வாழ்வாய்!" என்று அருள்புரிந்து திருஏகாம்பரத்தில் எழுந்தருளினர்.

தலவிசேடம் :—இது உலகத்திற்கெல்லாம் தாயாகிய அம்மையார் இறைவரிடத்துக் கேட்டருளிய ஆகமவழி உலகமுய்ய இறைவரைப் பூசிக்கும் பொருட்டுக் கயிலையினின்றும் இங்குப் போந்தருளிக் கம்பையாற்றின் கரையில் மாவடியில் திருவருளால் முளைத்தெழுந்த சிவலிங்கக்குறி கண்டு பூசித்துத் திருக் காமக்கோட்டத்தில் எழுந்தருளியிருந்து அறம் வளர்த்து உலகுயிர்களைக் காத்துவரும் பெருமையுடைய தலம். தாம் பூசை செய்யும்போது கம்பையாறு பெருகிவர, அம்மையார் நடுங்கி இறைவரைத் தழுவிக்கொண்ட காரணத்தால் கோயில் ஏகம்பம் எனப் பெயர் பெற்றது. (கம்பம் - நடுக்கம்). அம்மை வளைக்கையால் நெருக்கி இறுகிடத் தழுவ இறைவனார் தமது திருமேனி குழைந்து காட்டி வளைத்தழும்பும் முலைச் சுவடும் அணிந்து கோலங்காட்டி யருளித் தழுவக்குழைந்த நாதராயினர். ஏகாம்பரம் என்ற பெயரும் இத்திருக்கோயிலுக்கு வழங்கும். அது வேறு பொருள் கொணடது. (ஏகாம்ப்ரம் - ஏகம் - ஒன்று ; ஆம்ப்ரம் - மாமரம் - ஒற்றை மாமரமுடையது. அம்ப்ரம் - ஆம்பரம் எனத் தற்பவமாயிற்று). மாவடியில் இறைவனார் அமர்ந்து இருக்கை கொண்டதனால் இப்பெயர் வழங்குவதாகும். முத்தித்தலங்க ளேழனுள் முதன்மை பெற்றது. ஐம்பூதப் பெருந்தலங்களுள் முதலாவது ; பிருதுவித்தலம் என்பர். இதன் எல்லையுள் திருக்காமக் கோட்டம், திருக்குமர கோட்டம், கச்சபேசம் முதலிய விளக்கமான எண்ணிறந்த தளிகள் உள்ளன. திருவேகம்பத்தில் தெற்குத் திருவாயிலில் ஆயிரக்கான் மண்டபத்தின் முன்புறம் விகடசக்கர விநாயகர் விளக்கமாக எழுந்தருளியுள்ளார். முதலை வாயினின்றும் காப்பற்றப்பட்டு மீட்கப்பட்ட யானை அத்திகிரி என்னும் மலையாக அமைய, அதன்மீது திருமால் வரதராஜர் என்ற பெயருடன் கோயில் கொண்டுள்ளார். திருவொற்றியூரில் சபதம் பிழைத்த காரணமாக இரண்டு திருக்கண்களும் மறையப்பெற்ற ஆளுடைய நம்பிகளுக்கு இடதுகண் கொடுத்தருளிய தலம். இப்புராண சரிதமுடையாராகிய திருக்குறிப்புத் தொண்டநாயனார் தொண்டுசெய்து திருவடியடைந்த வரலாறு இப்புராணத்துட் கூறப்பட்டது. அன்றியும் சாக்கியநாயனாரும், ஐயடிகள் காடவர்கோன் நாயனாரும் அருள்பெற்ற தலமுமிதுவாகும். முறையே பிரமா, விட்டுணு, உருத்திரர் பூசித்த வெள்ளைக்கம்பம், கள்ளக்கம்பம், நல்லகம்பம் என்ற இலிங்கமூர்த்திகள் ஏகாம்பரத்தில் தெரிசிக்க உள்ளன. ஊழியில் தேவர்களைச் சமிதையாகக் கொண்டு சிவனார் வேள்விசெய்த திருக் **கச்சிமயானம்** என்ற தலம் (தேவார வைப்புத் தலம்) திருவேகம்பத்தினுள் கொடிமரத்தின் முன் உள்ளது. இதுவன்றிச் சிவசாரூப மெய்தத் தவஞ் செய்திருந்த விட்டுணு, ஆளுடைய பிள்ளையார் திருப்பதிகத்தைக்கேட்டு உருகிச் சிவலிங்க உருவமாய் அமைந்த திருக்கச்சி மேற்றளி என்பதும், ஓணன் காந்தன் என்ற அசுரர்கள் பூசித்த திருவோணகாந்தன்றளி என்பதும், விநாயகர் குபேரன் முதலியோர் பூசித்த திருக்கச்சியனேகதங்காவதம் என்பதும்,இந்திரன் புதன் முதலியோர் பூசித்த திருக்கச்சி நெறிக் காரைக்காடு (காரை வனத்தில் உள்ளது) என்பதும் இத்திருநகர எல்லைக்குள் உள்ள தேவாரப் பாடல்பெற்ற நான்கு தலங்களாம். தொண்டைநாட்டுப் பாடல் பெற்ற தலங்கள் முப்பத்திரண்டனுள் ஐந்து தலங்கள் இந்நகர எல்லையுள் தரிசிக்க உள்ளன. இந்நாயனார் அருள்பெற்ற தலம் **மூத்தீசர் கோயில்** எனப்பெறும்.

இறைவர் - திருவேகம்பர். அம்மை - காமாட்சியம்மையார் - ஏலவார்குழலி. விநாயகர் - விகடசக்கர விநாயகர். முருகர் - மாவடிக் குமரநாயகர். மரம் - மா. தீர்த்தம் - சிவகங்கை - கம்பை முதலியன. பதிகம் 12.

இது காஞ்சிபுரம் நிலயத்திலிருந்து மேற்கே கற்சாலை வழி 1 நாழிகையளவில் அடையத்தக்கது.

கற்பனை :—1. உலகத்தாயாகிய உமையம்மையார் உலகம் வாழத் தன்னிடம் இருந்து தவஞ்செய்தருளப் பெறுவதும், நடுநிலை நல்லொழுக்கமுடைய தலைமை சால் பழங்குடிகள் தழைப்ப உள்ளதும், வாய்மையைத் தம் உயிரினும் சிறந்த பொருளாகக் கொண்டு காத்த முன்னோர்களைக் கொண்டிருப்பதும், ஆகிய பெருமைகள் ஒரு நாட்டுக்கு அமைவது அரிய பெருஞ்சிறப்பாகும். அத்தகைய தனிச்சிறப்புடையது தொண்டை நன்னாடு. (1078, 1079—1080)

2. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்ற நானிலப்பகுதிகளும் ஐந்திணை யொழுக்கமும் தன்னகத்துத் தத்தம் இயல்பின் விளங்கக் கொண்டுள்ளமை ஒரு நாட்டிற்கு நிறைவுடைய பெருஞ் சிறப்புத் தருவதாகும். அத்தகைய சிறப்புத் தொண்டை நாட்டுக்குரியது. (1083—1086)

3. மலையே, காடே, வயலே, கடலே என்ற முற்கூறிய நானிலப் பகுதிகள் ஒவ்வொன்றும் சிவதலங்களைப் பெற்றுச், சிவநெறியில் மக்களை ஒழுகத் துணைசெய்து, சிவவழிபாட்டிற் செலுத்தி வாழ்விக்கும் இயல்பில் விளங்குவது தொண்டைத் திரு நாட்டின் பெருஞ் சிறப்பாகும். (1087—1124)

4. சிவ வழிபாட்டுக்குரிய சாதனமாக உதவாதபோது வெறும், நீர்வளம் நில வளம் முதலியவை பயனிலவாம்.

5. தண்ணீர் வேண்டும்போது மள்ளர்கள் மணற்றிடர்களைப்பிசைந்து கைவருட, நீர் சுரந்து வேண்டுமளவும் ஓடி, வயல்மடை உடையப்பாய்ந்து விளைவுதரும் பாலாறு, பால் வேண்டும் பிள்ளை தடவி வாய்வைத்தபோது சுரந்து ஊட்டும் தாய்முலை போன்றது. இப்பெருமை எப்போதும் பெருக்கெடுத்து ஓடும் பெருநதிகளுக்கும் கிடையாத தொன்றாகும். (1099)

6. விருந்து எதிர்கொள்ளும் சிறப்புடன் இல்லறம் புரக்கும் பெருங்குடிகள் வாழும் மாடங்கள் நெருங்குவது நகரத்துக்குச் சிறப்பாகும். (1105)

7. புத்திரப்பேறு வேண்டினர்க்கு அது கிடையாமற் புத்திரிப்பேறு வாய்க்கு மாயின், அதுவே புத்திரப்பேறுபோல நல்வினைப் பயன் தருவதாக என்று வேண்டிப் பெறும் பெரியோரும் உண்டு. (1107)

8. உணவும்,வாழ்க்கையின் நலன்களும் அவ்வநிலத்து வாழ்வோர் அவ்வநிலத் துப் பொருள்களினின்றே ஆக்கிக்கொள்ளுதல் இயற்கை வாழ்க்கையாகும். (1086)

9. பெருநிலப் பகுதிகளாகிய குறிஞ்சியாதி நான்குமேயன்றி அவற்றின் புணர்ப்பு நிலம் ஆறும், தன்னகத்துப் பொருந்தப் பெற்றுள்ளது பெருநாட்டினியல்பு. (1118—1123)

10. இவ்வாறாகிய வெவ்வேறு வகை நிலங்களினும் வாழும் வெவ்வேறு பல் குடிகளும் தத்தமக்கடுத்த மேய செய்தொழில் செய்து வாழ்வது தொண்டைநாட்டின் பெருஞ் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும். (1124)

11. தீயவை என்பன கனவிலும் நினைவிலாத மனத்தையுடைய தூயமாந்தர் கள் வாழ்வது தொண்டை நன்னாட்டிற்குரிய பெரிய சிறப்பாகும். (1124)

12. மகவின் நோய் தீர்தற் பொருட்டுத் தாய் மருந்துண்ணுதல்போல உலகுயிர்கள் யாவையும் சிவனை அறிந்து பூசித்து உய்யும் பொருட்டு உலகத்தாயாகிய உமையம்மையார் ஆகமங்களை எல்லாம் இறைவரிடத்துக் கேட்டருளி, அவற்றில் விதித்தபடி தவம் செய்து, சிவலிங்கத் திருமேனி கண்டு, ஆகமவிதி வழியே சிவபூசையும் செய்தருளினர். உலகுயிர்களின் பொருட்டே இறைவரிடத்து மூன்று பெருவரங்கள் கேட்டுப் பெற்று அறங்களை வளர்த்து வருவாராயினர். இவை அம்மையாரின் பெருங் கருணை யியல்பாம். (1126—1147)

13. **சிவபூசையானது எல்லா மக்களும், என்றும் முடிவில்லாது, அறிவும் ஆற்றலும் ஆயுளும் உள்ள அளவும் நித்தியமாய்ச் செய்துவரக் கடவதொன்று.** இவ்வாறு தவறாது பூசை கொண்டருளும்படி இறைவரிடம் வரம் வேண்டிப் பெறுவது அறிவுடையோர் செயல். (1145—1146)

14. காமாட்சியம்மையார் தழுவக், கம்பர் குழைந்தமையால் உலகில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் உயிரும் உடலும் உருகி ஒன்றுகி, அன்பு நெறிப்பட்டு வாழ்கின்றன. இது எங்கும் நிறைந்த முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமானே என்பதனை விளக்கும் உண்மையாகும். (1142)

15. திருவடிப் பிழைத்தல், கழுவாயில்லாத பெரும்பாவம். அதனைச் செய்ய மனத்தால் நினைத்தலும் பாதகமாம். (1146)

16. கம்பர் காமாட்சியம்மையாருக்கு அளித்த உணவின் மூலமாகிய இருநாழி நெல், உலகுயிர்க்கெல்லாம் அறம் வளர்க்கும் வித்தாக ஓங்கி உலகங் காத்து இகபர சாதனங்களை அளித்து வருகின்றது. (1147)

17. புண்ணியத் திருக்காமக் கோட்டத்தி னெல்லையுள் இன்றும் காண நிற்கும் திசைமயக்கம் முதலிய பல அற்புதங்களையும், விம்மிதமாகிய மரங்கள் தீர்த்தங்கள் முதலியவற்றையும் கண்டு நல்வழிப்பட்டுப் பேறுபெற முயலுதல் அறிவுடை மக்களின் கடமை. (1158—1159)

18. தெய்வங்களாற் காவல் செய்யப்படும் சிறப்பு ஒரு நகரின் பெருமைக்கு ஏதுவாகும். (1158—1159)

19. உயிர்களின் பொருட்டு உலகத்தாயாகிய காமாட்சியம்மையார் அறம் வளர்த்தும், தவமும் பூசையும் புரிந்தும் திருக்காமக் கோட்டத்தில் காமபீடத்தில் நித்தியமாக எழுந்தருளியிருக்கும் கருணைத்திறத்தினைக் கண்டு வழிபட்டு உய்வது அறிவுடைய மாந்தர் கடன். (1148)

20. பழஞ்சரிதப் பெருமையும், மன்னவர்வழிப் பெருமையும் பெற்றுடையது பெருநகரச் சிறப்புக்களுள் ஒன்றாகும். (1162)

21. பெரியோர் உள்ளங்கள் ஓங்கு நிலைத்தன்மை பெற்றுச் சிவனருளிய நல்லொழுக்கமல்லாது தீங்கு நெறியடையாத தடையுமாகி விளங்குவன. மக்களின் மனைவாயில்களும் நகரமதில் வாயில்களும் அவ்வாறே நிற்றல் அமைவுடைத்து. (1165)

22. அந்திச் செக்கர்வானத்தையும் பிறைமதியினையும் கண்டபோது சிவபெருமான் திருச்சடையையும் அதில் வாழ்ந்தோங்கும் வளரிளம் பிறையையும் மனத்துக் கண்டு உருகிக் கும்பிட்டு அன்புருகிக் கண்ணீர் வாரநிற்பது அன்புடையோர் தன்மை. இவ்வாறே சராசரங்களையும் காலந் திக்கு முதலியவற்றையும் சிவனுருவமாகவே காண்பது உண்மையன்பின் தன்மை. “காலையே போன்றிலங்கு மேனி” என்ற அற்புதத் திருவந்தாதியில் காரைக்காலம்மையார் விளக்கியருளிய இவ் வுண்மைநெறியினில் மனத்தினைப் பண்படுத்துவது அறிவுடையோர் கடன். (1169)

23. அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் என்ற நாற்குலத்தோரும், இவர்களுள் ஒவ்வாப்புணர்ப்பில் வந்த குலபேதத்தோரும் எல்லாம் அவ்வவர் தந்தகைமைக்கேற்ற தனி யிடங்கள் மேவித் தத்தம் தொழின்முறைமை வழாது பயின்று வளமுற வாழ்ந்திருத்தல் சிறந்த நகர அமைப்பின் இயல்பாகும். இச்சிறப்புக் காஞ்சிமாநகரத்திற்குள்ளது. (1180)

24. வீதிகளில் என்றும் விழாக்களின் அணி மலிந்து விளங்குவது பெருநகரின் சிறப்பு. (1181)

25. தீமை, பிணி, கவலை, புறஞ்சூழ்தல், தளர்ச்சி, அசைவு, திகைப்பு, ஆர்ப்பு, தாழ்ச்சி, இழுக்கு முதலிய குற்றஙகள் காணக் கிடையாதிருத்தல் சிறந்த பெருநகரங்களின் தன்மை. (1183–1186)

26. அறிவு தொடஙகிய நாள் முதலாக மனம் மொழி மெய் என்ற மூன்றும் சிவனடிச்சார்பில் செலுத்தும் பெருமை முன்னைத் தவத்தால் வருவது. (1189) அவ்வாறு சிவச்சார்பில் முக்கரணஙகளாலும் எஞ்ஞான்றும் ஒழுக முயலுதல் அறிவு பெற்றோர் கடமை.

27. சிவனடியார்களுக்கு அவர் குறிப்பறிந்து பணி செய்தல் சிறப்புடைய திருத்தொண்டாகும்.

28. சிவனடியார்களது உடைகளின் துகள் மாசு போக்கி ஒலித்துக் கொடுத்தல் அந்தத தொணடு புரிவோர்க்குத் தமது பிறவிமாசு போக்குதற்கேதுவாகும். (1191)

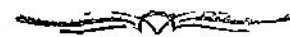
29. சிவனடியவர்க்குப் பணி செய்ய இசைவோர் இசைந்தபடியே இயற்றிடுதல் வேண்டும். அது செய்யத் தவறினால் அடியார்பால் அபசாரம் செய்தோராவர். சிவாபராதம் செய்த பலனும் நேரும். (1199)

30. சிவனடியாரிடத்து இசைந்தபடி ஒழுகாது அபசாரப்பட்டு வாழ்தலினும் உயிர் துறததலே சிறந்ததென் றெண்ணுவர் பெரியோர். (1200—1202)

31. தனதடியவர்பாற் றெண்டு செய்தலில் உறைத்து நிற்குந் தொண்டர்களைத் தமக்குத் தொண்டு செய்வோரினும் மேலாகக் கொண்டு காத்தருளுவர் சிவபெருமான். இககருத்துப்பற்றியே “ அடியார்க்கு மடியேன் ” என்று பல முறையும் திருத்தொண்டததொகையாகிய தமிழ் வேதம் கூறிற்று.

32. சிவனுக்கும் அடியார்க்கும் பணி செய்ய நின்ற சாதனமாகிய பொருள்களையே, அத்திருப்பணிக்கு முட்டுநேர்ந்தபோது, தமது உயிரைப்போக்கி அவ்வகையாற் றிருததொண்டினுக்கு வந்த இடையூற்றை விலக்கும் சாதனங்களாகப் பயன்படுத்தி விடுவது அன்புடைமைக்கு அடையாளம். அவ்வாறு செய்யும் அன்புடைச் செயலினுள்ளே தோன்றி முளைத்தெழுந்து காத்தல் சிவபெருமானது பேரருளினியல்பாகும்.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராண முற்றிற்று

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனுர் புராணத்தைப் பற்றிய

சில குறிப்புக்கள்

(இவற்றை உரிய இடங்களில் சேர்த்துக் கொள்க)

1078 - கச00 - பக். 26-வது வரி-" விழுக்குடிமைச் செம்மையினுர் " என்றதன் பின் (திருநா - புரா - 341) என்று சேர்த்துக் கொள்க.

1092 - கசகரு - பக். 5-வது வரியினிறுதியில் - நீலநீலி - " அடியளந் தான் ருஅயது " (குறள்) என்றது போல் நீலி என்றது வாளா பெயராய் நின்றது. நீல வாள் - நஞ்சு பூசித் தோய்த்த வாள். நீலம் பண்பாகு பெயராய் நஞ்சைக் குறித் தது. " நீலமார் கண்டனே " (தேவா), " நச்சழற் பகழி " (656) என்பவை காண்க. என்று சேர்க்க.

1127 - கசருo - பக். 11-வது வரியினிறுதியில் வெள்ளிமலையாகிய கயிலை என் பாருமுண்டு - எனவும், ஷை பக்கத்திறுதியில் திறன் - நெறி - வழி எனவும் சேர்க்க.

1128 - கசருக - பக். இறுதியில் - " ஆதரித்து வழிபடப் பெற்ற " (கச்சி - தக் கேசி - 2) என்ற நம்பிகள் தேவாரமும் காண்க - என்று சேர்க்க.

1129 - கசருரு - பக். 30-வது வரியின்கீழ் - என்றிறைஞ்சி—என்பதும் பாடம். என்று சேர்க்க.

1131 - கசருஙி - பக். 4-வது வரியினிறுதியில் " மூக்கு வாய்செவி கண்ணுட லாகிவந், தாக்கு மைவர்த மாப்பை யவிழ்த்தரு, ணேக்கு வானமை நோய்வினை வாராமே, காக்கு நாயகன் கச்சியே கம்பனே " (குறுந்தொகை - கச்சி - 7), "சிரக்கண் வாய் மூக்குயர் காய மாகித் தீவினை தீர்த்தவெம் மானே" (தக்கேசி, நம்பிகள்,கோலக்கா) என்று வருவன காண்க. எனவும்,

ஷை 16-ம் வரியினிறுதியில், பேதம் - வகை - வினைக்கேற்பவரும் உடலின் வகை. வழி - திறன். " ஆகமத்திற னெலாம் " (1127) எனவும்,

ஷை 25-ம் வரியினிறுதியில் போநப்பில் - பொருப்பினை இல்லாகவுடைய என் றலுமாம் - எனவும் சேர்க்க.

1133 - கசருஎ - பக். 20-வது வரியினிறுதியில் அன்பரிடத்துச் சிவத்தை விளைவிக்கச் (கூர்விக்க) செய்வது திரு - விளை - யாட்டு எனவும், 27-வது வரியினிறுதி யில " சத்தியு ளாதியோர் தையல் பங்கன் " (இராமனதீச்சரம் - 4 - வியாழக்குறி) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் திருவாக்கும் காண்க எனவும் சேர்க்க.

1134 - கசருஅ - பக். 3-வது வரியினிறுதியில் வஞ்சம் - பொய் - பொய் நீக்கிய உண்மை வடிவான என்றலுமாம் - என்று சேர்க்க.

1137 - கசசுo - பக். 16-வது வரி - தோதினுர் என்றதன்பின், " நறை மலிதரு மளறொடுமுகை நகுமலர்புகை மிகுவளரொளி, நிறைபுனல்கொடு தனைநினைவொடு நியத மும்வழி படுமடியவர் " (நட்டபாடை - சிவபுரம் - 4) என்ற ஆளுடைய பிள்ளையார் தேவாரம் காண்க எனவும், 21-வது வரியினிறுதியில் " கம்பைக் கரையே கம்பம் " (இந்தளம் - கச்சி - 5) என்றது ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரம் - எனவும் சேர்க்க.

1138 - கசசுக - பக். 9-வது வரி - " பெருகத் தலையினுல் " - என்பதனைப் பெருக, ஒப்பற்றவகை விரிந்தெழுந்த பேரன்பினுலே, தலையினுல் - என்று திருத்திக்கொள்க.

1148 - கசஎஉ - பக். 36 வரி இறுதியில் " என்று மேத்தி வழிபடப்பெற்ற " (தக்கேசி - கச்சி) என்ற நம்பிகள் தேவாரமும், " பூசனை என்றும் முடிவதில்லை நம்பால் " (1145) என்றதும் காண்க - என்று சேர்க்க.

1153 - கசஎஅ - பக். இறுதியில் தளிகள் எண்ணிறந்த - என்பதும் பாடம். "கச்சிப் பலதளியு மேகம் பத்துங் கயிலாய நாதனையே காண லாமே" (க்ஷேத் - கோ - 4) என்ற திருத்தாண்டகமும் காண்க. கச்சிக் கயிலாய நாதர் கோயில் கயிலை யின் காட்சிபோலக் கட்டப்பட்டதென்றும், "காடவர் கோமான் கச்சிக் கற்றளி யெடுத்து" (பூசலார் - புரா - 9) என்ற கோயில் இதுவாம் என்றும், இதனை எடுப்பித்த வர் இராசசிம்மர் என்ற காடவ அரசர் என்றும் ஆராய்ச்சியாளர் கூறுகின்றனர் - என்று சேர்க்க.

1158 - கசஅரு - பக். 30-வது வரியினிறுதியில் "அணியம ரர்க்கிறை காப்ப தாய கடிபொழி லேகம்பம்" (கச்சி - குறுந்தொகை - 7) என்றதுங் கருதுக - என்று சேர்க்க.

1161 - கசஅஅ - பக். 28-வது வரியினிறுதியில் "தண்ட முடைத்தரு மன்றம ரென்றம ரைச்செயும் வன்றுயர் தீர்க்குமிடம், பிண்ட முடைப்பிற வித்தலை நின்று நினைப்பவ ராக்கையை நீக்குமிடம்" (கச்சியனே - இந்தளம் - 6) என்ற நம்பிகள் தேவாரமும் காண்க - எனவும்,

ஷை கசஅசு - பக். வரியினிறுதியில் "சமயமவை யாறினுக்குந் தலைவன்றான் காண்" (கச்சி - தாண்டகம் - 7) என்ற திருவாக்கும் காண்க - எனவும் சேர்க்க.

1163 - கசகூக - பக். 17-வது வரியினிறுதியில் - இஞ்சிசூழ்ந்த செழுங்கிடங்கு "ஆழ்கிடங்குஞ் சூழ்வயலு மதில்புல்கி யழகமரு, நீண்மறுகிற் கலிக்கச்சி நெறிக் காரைக் காட்டாரே" (8) என்ற ஆளுடையபிள்ளையார் தேவாரங் காண்க - என்று சேர்க்க.

1173 - கரு0உ - பக். 23-வது வரி "காண்க" என்றதன்பின், "விண்ணிடை விண்ணவர்கள் விரும்பிவந் திறைஞ்சியேத்த" (கச்சி மேற்றளி - நேரிசை3) என்ற திருவாக்குக் கருதுக - என்று சேர்க்க.

1190 - கருகஅ - பக். 6-வது வரி "கங்கை யிரைப்ப வராவிரைக்குங் கற்றைச் சடைமுடியான்" (திருப்பொற் - 14) என்ற திருவாசகமும் காண்க.

1205 - கருநஉ - பக். 13-வது வரியினிறுதியில் "ஒத்தொவ்வாதன செய்துழல் வாரொரு, பித்தர் காணும் பெருமானடிகளே" (கடவூர் மயானம் - 5) என்ற குறுந் தொகையிற் பித்தரியல்பு வகுத்தமை காண்க.

திருக்குறிப்புத்தொண்டநாயனார்புராணப்

பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

திருத்தொண்டர்புராணம்

கோவைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடு - 12

அருண்மொழித் தேவர் என்னும்

சேக்கிழார் பெருமான் அருளிய

பெரிய புராணம் என்னும்

திருத்தொண்டர் புராணம்

(படங்களுடன்)

திரு. C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார், B.A., அவர்களது

உ ரை யு ட ன்

யாவரும் இலகுவில் வாங்கிப் பயனடையுமாறு சஞ்சிகைகளாக வெளியிடப்பெறுகின்றது

பதினான்கு சஞ்சிகைகள் வெளியாயிருக்கின்றன

முதல் பன்னிரண்டு சஞ்சிகைகள் தனிச் சஞ்சிகைகளாகத் தரப்படமாட்டா.

சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு ராயல் 8 பக்கமுள்ள 16 பார அளவில் பகுதிகளாகச் சுமார் 25 சஞ்சிகைகளுக்குள் புராணமுற்றும் வெளிவரும் என்று நம்பப் பெறுகின்றது.

விசேட ஆராய்ச்சிக் குறிப்புக்கள்—சிவத்தலங்கள், நாயன்மார் தலங்கள் முதலியவற்றின் குறிப்புக்கள்—அறிந்து ஒழுகத்தக்க கற்பனைகள்—சரிதச் சுருக்கம்—தலத்தேவாரங்கள்—அவற்றின் குறிப்புக்கள்—பல பழைய ஏடுகளைப் பரிசோதித்துக் கண்ட பாடபேதங்கள்—பாராயணஞ்செய்வோர் வாசித்து நிறுத்தும் இடக்குறிப்புக்கள்—கலைஞான, விஞ்ஞான, சித்தாந்த சாத்திரக் குறிப்புக்கள் முதலியவை இதில் வெளிவருகின்றன.

சஞ்சிகை ஒன்றுக்கு விலை ரூபா 1. தபாற்கூலி வேறு.

வேண்டுவோர் தபாற்கூலியையும் சேர்த்து முன்பணமனுப்பியேனும், வி. பி. தபால் மூலமேனும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

1. **திருமலைச்சருக்கம் - தில்லைவாழந்தணர்சருக்கங்க**ளடங்கிய ஐந்து சஞ்சிகைகள் கட்டிடமான முதற்பகுதி ரூ. **6 - 8 - 0**
2. **இலைமலிந்த சருக்கம் - மும்மையாலுலகாண்ட சருக்கங்க**ளடங்கிய ஏழு சஞ்சிகைகள் கட்டிடமான இரண்டாம் பகுதி ரூ. **8 - 0 - 0**

தபாற் கூலி வேறு.

வேண்டுவோர் கீழ்க்கண்ட விலாசங்களுக்கு எழுதுக :—

1. திரு.ரா.ஷண்முகசுந்தரசெட்டியார், 29, வடவண்டை மாடவீதி, திருவொற்றியூர், சென்னை.
2. திரு. K. ஆறுமுக நாயனார், போடோ ஆபீசு, 5, டேவிட்சன் தெரு, சென்னை
3. இ.மா. கோபாலகிருஷ்ணக்கோன், புதுமண்டபம், மதுரை.
4. விவேகானந்தா புத்தகசாலை, கொழும்பு, இலங்கை.
5. முருகவேள் புத்தகசாலை, 12, கணபதிமுதலி தெரு, இராயப்பேட்டை, சென்னை.
6. மு. மயில்வாகனம், ஆசிரியர், இந்துக்கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம், இலங்கை.

சேக்கிழார் என்ற அரிய ஆராய்ச்சி நூல். (சென்னைச் சர்வகலாசாலைப் பிரசங்கங்கள்) பெரிய புராணச்சிறப்பும், ஆசிரியர் வரலாறும் அடங்கியது. 16 படங்களுடன் விலை ரூ. 1—8—0.